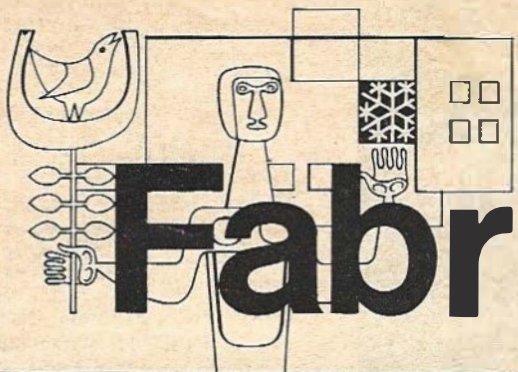

Personeelsorgaan van
Gispen's fabriek voor metaalbewerking n.v., Culemborg
en Staalmeubel N.V., Roden
Verschijnt 1 x per 5 weken

De Fabrieksfluit

26e jaargang
no 266
20 januari 1972

CULEMBORG, donderdag 30 december 1971.

Als resultaat van een enquête van de ondernemingsraad werd de traditionele oudejaarsbijeenkomst, officieel aan te kondigen als: 'Bijzondere Vergadering van de Ondernemingsraad met Genodigden' voor de eerste maal in ons eigen bedrijf gehouden.

Ruim 300 Gispen medewerkers, waaronder de complete Gispen/Staalmeubelverkoopgroep namen om 4 uur plaats, vóór een met bloemen versierde katheder in de montagehal van fabriek IV en achter hun ondernemingsraad, keurig in kuipjes van model 2111. De traditionele oliebol ontbrak evenmin als onze cantedames met de koffie, alles onder het strenge oog van ceremonie- Mr. J. H. Stokmans.

Oudejaarsbijeenkomst 'Nieuwe Stijl' werd een succes!

Openingstreffer (Mr. G. W. Kernkamp)

Als voorzitter van beide: directie en ondernemingsraad opende Mr. Kernkamp de vergadering doch kondigde direct al aan enige moeite te hebben met de stand van de lessenaar, evenals met de voorlopige stand van de geboekte orders...

'Deze bijeenkomst wijkt in zoverre af van de voordien gebruikelijke opzet, dat ik mijn collega-directeuren Meijers en Vroom straks zal uitnodigen het woord tot U te richten. Ieder zal op 'eigen terrein' een overzicht geven van hetgeen in het afgelopen jaar is gebeurd en, wat belangrijker is, zijn visie geven op het komende jaar. Als afsluiting neem ik mij voor enige algemene zaken te behandelen. Ook de plaats waar wij nu samenkomen wijkt af van de gebruikelijke opzet.

Voor het eerst zijn wij nu op eigen terrein bijeen en wel op een plaats, waar iets minder dan een jaar geleden ook een bijzondere gebeurtenis plaats vond: de voltooiing van herbouwfase I na de brand van 1970 en de instuif-avond voor de Gispen medewerkers' in mei 1971. Aldus de heer Kernkamp, die vervolgens 't woord gaf aan Ir. Meijers.

Een contrastrijk jaar (Ir. Meijers)

De tegenstellingen tussen het eerste en het tweede halfjaar bij Gispen vindt de heer Meijers bijzonder groot. Stond het eerste halfjaar in het teken van grote activiteiten en te lange levertijden, zo werd het tweede halfjaar bepaald door moeilijkheden bij de afzet van onze producten. Konden wij in het begin van het jaar de vraag nauwelijks bijbenen, het tweede halfjaar stond

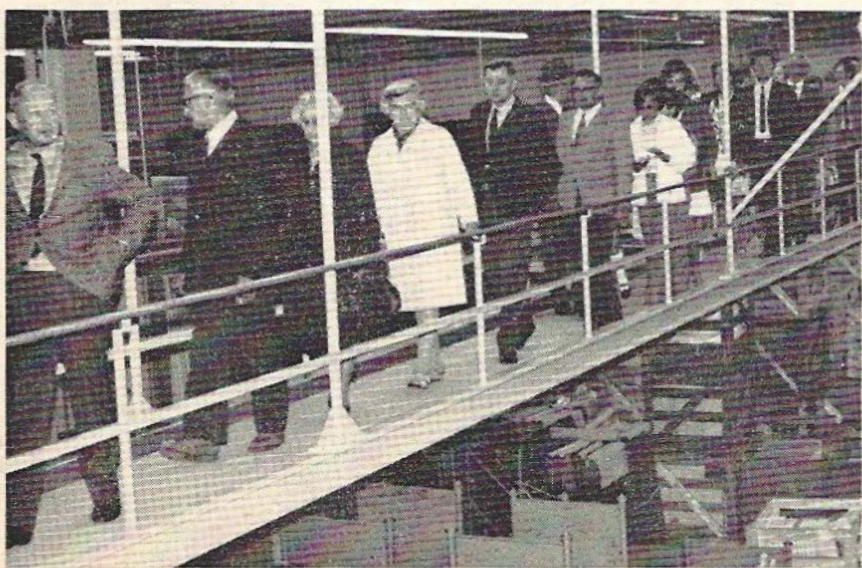
Het in productie nemen van de nieuwe kunststof stoelen ging met veel moeilijkheden gepaard, en hoewel we er nog niet geheel uit zijn op alle punten begint er toch enige regelmaat in de productie te komen. Kwaliteitsdienst- en laboratorium hebben zeer veel keuringen en beproevingen moeten uitvoeren in verband met deze moeilijkheden.

De ontwikkeling van het Gislarblad met alles daarbij voor AZ kwam gereed en ook de soms spectaculaire mechanisatie van de vervaardiging van deze bladen is praktisch gereed.

De doorschuifrekken voor de bijzetkasten staan er nu, en in fabriek I werd de lasautomaat uitgebreid, zodat de nieuwe draaivoeten nu geheel gemechaniseerd gelast worden. Voor het laboratorium kwam er een einde aan zijn nomadenbestaan sinds de brand. Boven de kantine van fabriek II is het nu riant gehuisvest.

Zuinig zijn met onze middelen...

'Volgend jaar zullen we een zo goed mogelijk resultaat moeten zien te behalen met een onderbezet apparaat. Dat is geen gemakkelijke opgave, die van ons allen vraagt dat wij ook in minder goede tijden enthousiast voor ons bedrijf blijven werken. Een bedrijf als Gispen is vergelijkbaar met Uw of mijn huishouden. Het is tot op zekere hoogte gewoon een wat grotere huishouding. In dat huishouden kun je niet meer uitgeven dan er inkomsten zijn. En, daar de verwachtingen van de inkomsten van Gispen voor 1972 vrij laag zijn, zullen we met z'n allen zuinig moeten zijn met de middelen die ons ter beschikking staan. Toch blijven we aan verbeteringen werken. Zo zal de stoffeerdienst naar het huidige gebouw I.T.T. verhuizen, zodat fabriek II en zijn stoffeerdienst na een tijdelijke scheiding weer herenigd zullen zijn. Op de

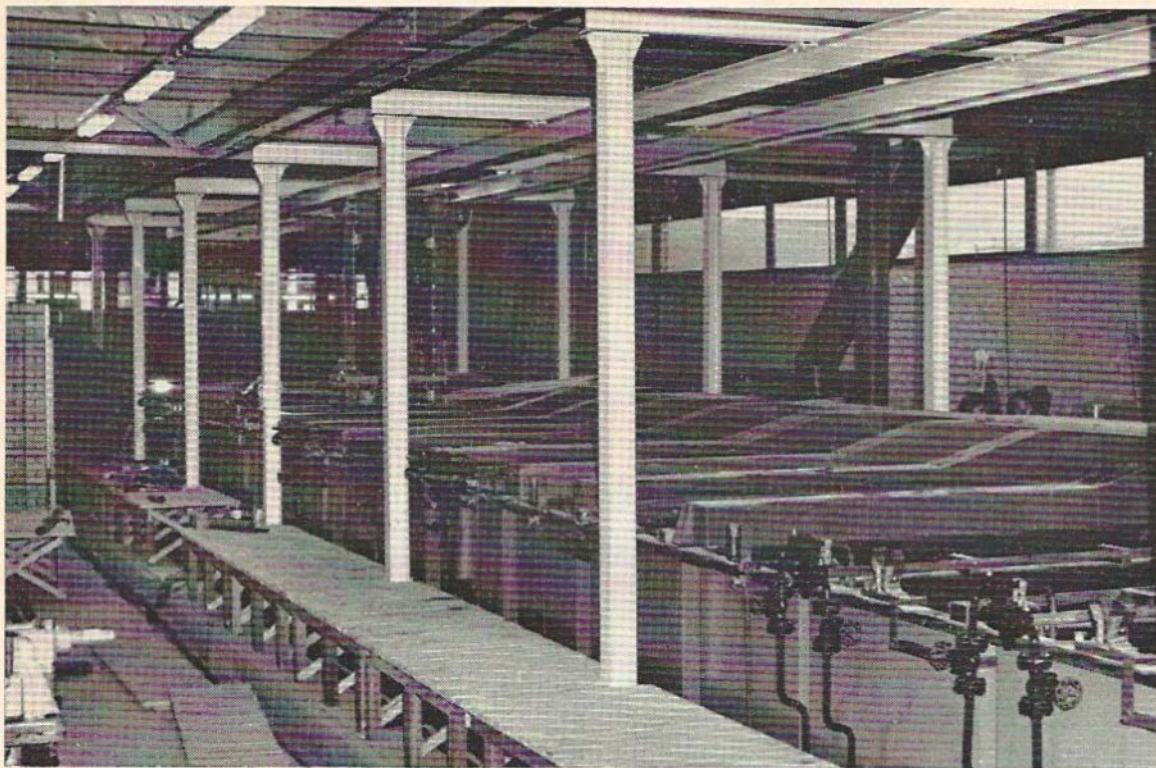

Instuifavond na de voltooiing van herbouwfase I

in het teken van de personeelstop en het 'korter werken'. 'Deze laatste periode is morgen beëindigd en we hopen dat het mogelijk zal zijn om met het inmiddels verkleinde personeelsbestand in 1972 de volle tijd te kunnen blijven werken'.

Investerings en ontwikkelingen

Ook op het gebied van investeringen kwamen in de eerste helft van '71 belangrijke projecten gereed. Ik noem als de voornaamsten de galvaniseerautomaat in fabriek II, die toen hij gereed was het tot ieders verbazing onmiddellijk goed deed. De uitbreiding van de plaatwerkerij met 1200 m² gaf voorlopig fabriek II wat lucht, doordat de stoffeerdienst zich in een gedeelte daarvan nestelde. Ook een nieuwe schaar en de 7e afkantpers voor fabriek IV verschenen in de eerste helft van 1971.

de nieuwe galvaniseerautomaat, die het tot ieders verbazing onmiddellijk goed deed.

plaats waar nu de stoffeerdrij staat komt dan de gereedschapmakerij, die op zijn beurt zijn vertrouwde ruimte aan de Triosingel zal verlaten om plaats te maken voor een showroom.

Vooris stellen we ons voor om het lakspuiten in fabriek IV verder te mechaniseren, waarbij we aanzienlijke lakbesparing verwachten. De houtwolfilters worden dan ook vervangen door waterschermen, waarmee de brandveiligheid gediend is.

Werkplaatsoverleg

Na het vervallen van de jaarlijkse zwemtocht in de (thans vervuilde) Ick gememoreerd en betreurd te hebben, noemt de heer Meijers nog de plannen tot betere voorraad- en levertijdbeheersing met de centrale computer in Dordrecht en een andere wijze van werkplaatsoverleg. 'In de komende tijd zal daarover met alle mensen uit de produktieafdelingen worden gesproken om de belangstelling voor deze vorm van overleg te peilen'. Hierna beëindigde Ir. Meijers zijn toespraak met de beste wensen voor een goed 1972.

'Maidenspech' (E. Th. Vroom)

'Het is niet leuk', zegt de heer Vroom, om de eerste keer, dat ik U toespreek, U te moeten mededelen, dat wij onze aanvankelijke doelstellingen voor 1971 niet hebben kunnen realiseren.

Aan de andere kant verheugt het mij, dat wij in onze openheid zover kunnen gaan, dat wij U ook minder prettige zaken kunnen vertellen. Wij verklappen U geen geheim als we U zeggen dat de omzet ca. 14% is achtergebleven t.o.v. de begroting, die wij in september 1970 maakten. Onze orderboekingen zijn echter veel meer op de begroting achtergebleven en wel met 31%. Door dit verschil is onze orderportefeuille met ca. 55% afgenomen. De orderboekingen van de dealers zijn ten opzichte van 1970 met ca. 23% gedaald. De orderboekingen van de rechtstreekse verkoop, incl. Sedes, zijn met 45% gestegen.

Daarentegen zijn de orderboekingen van de export met ca. 58% gedaald. In tegenstelling tot de voorgaande jaren, zijn deze resultaten 'behoudens de rechtstreekse verkoop' niet direct om trots op te zijn. Alhoewel vandaag 1971 bijna verleden tijd is en het niet gebruikelijk is al te lang te blijven stilstaan bij wat geschiedenis is, lijkt het mij toch wenselijk U in enkele punten de oorzaken te noemen:

Oorzaak en gevolg

In de 1e plaats: Op het moment dat wij onze begroting voor 1971 maakten, was er van een neergaan-

de conjunctuur nog niets bekend en zeker niet bij Gispén. Wij waren op dat moment, mede door de brand, niet in staat aan de vraag te voldoen. Onze begroting overtrof zelfs de capaciteit.

In de 2e plaats: In januari van dit jaar was onze orderportefeuille zelfs zo groot, dat wij met onmogelijke levertijden werden geconfronteerd. Persoonlijk ben ik nog steeds van mening, dat wij er op dat moment goed aan hebben gedaan door op grote schaal te gaan overwerken.

In de 3e plaats: Wij hebben onvoldoende kennis over de verkoopcijfers van onze dealers aan hun klanten. Er werd ons meer dan eens verweten, dat men opdrachten miste door onze te lange leveringstijden. U begrijpt dat ik spreek over de periode januari/februari. Maar toen wij door overwerk en door de uitbestedingen versneld gingen afleveren, ontstond na enige weken een dubbel effect.

a. Het bleek dat de dealers meer hadden besteld, dan zij hadden verkocht en hun voorraden namen toe;

b. Door de snelle leveringen van de fabriek was er voor de dealers geen behoefte meer om voor voorraad te bestellen.

In de 4e plaats: Juist op het moment dat onze levertijden voor de rechtstreekse verkoop redelijk waren, werd in mei/juni de kraan, bij onze grootste rechtstreekse afnemer 'De Overheid' dichtgedraaid. Dit had tot gevolg dat wij een aantal grotere opdrachten misten.

In de 5e plaats: Wat de export betreft, geldt voor België precies hetzelfde als voor de Nederlandse dealers.

In Frankrijk, waar wij gedurende vele jaren met verlies werkten, hebben wij eind vorig jaar, de bestaande verkooporganisatie gedwongen, onze, uiteraard lagere condities te accepteren. Wij wilden op deze manier trachten de verkopen naar Frankrijk wat rendabeler te maken. De heren accepteerden onze condities echter niet, met als gevolg, dat onze orderboekingen voor Frankrijk sterk zijn teruggelopen, omdat de aanwezigige voorraad veel te langzaam verminderde.

Tenslotte: Wij waren door de brand gedwongen ons kleurenprogramma één jaar uit te stellen; hierdoor misten wij de geplande voorsprong in de markt.

Toekomst in kleur

Ik zou de toekomst willen splitsen in een korte en een lange termijn. Voor de lange termijn zijn wij beslist niet pessimistisch, alles wijst erop dat de groei zich zal voortzetten. Alhoewel iets minder snel

dan in de achter ons liggende jaren. Onze programma's kunnen zich meten, met die van de collega's. Natuurlijk zijn er een aantal wensen en moet er hier en daar wat aangevuld worden. Het kleurenprogramma voor onze plaatmeubelen zal zeker een stimulans zijn. Onze zitmeubelen voldoen zeker aan de eisen en met de laatste aanvullingen hebben wij thans een compleet programma.

Voor beide programma's zullen wij in 1972 ideeën gaan uitwerken voor verdere aanvulling of vervanging. Slechts over de regelmatige, helaas noodzakelijke, prijsverhogingen maken wij ons zorgen. Het wordt vooral voor kleinere fabrieken en importeurs interessant de grote Nederlandse fabrieken te beconcurreren; evenals er in het verleden een aantal kleinere importeurs konden verkopen wegens de lange levertijden van de Nederlandse industrieën. Niet alleen de prijsverhogingen, maar ook de revaluatie heeft hier een nadclig effect, behalve in Duitsland.

Naast de prijsontwikkelingen maken wij ons ook zorgen over de toenemende problemen in de distributiekanaalen. Voor verschillende Gispén-dealers is het op het ogenblik door de toenemende kosten weinig rendabel Gispénprodukten in voorraad te hebben en te verkopen.

U kunt er echter van overtuigd zijn, dat wij deze ontwikkelingen reeds geruime tijd erg nauwkeurig volgen, opdat wij tijdig maatregelen kunnen nemen. Ofschoon dit geen eenvoudige problemen zijn, op lange termijn zou ik toch durven stellen, dat zij tot de normale gang van zaken behoren.

In iedere branche voltrekken zich van tijd tot tijd veranderingen en het is onze taak daar tijdig maatregelen voor te treffen.

Begroting '72 is haalbaar, maar....

De begroting die wij voor 1972 hebben gemaakt, is heel wat lager dan wij hadden voorzien in ons eerder gemaakte 5-jarenplan.

De nieuwe is zeker haalbaar, maar we zullen toch moeite hebben de prognoses te realiseren. De afgelopen weken hebben wij een aantal grote projecten kunnen boeken, maar er zijn er ook afgesprongen. De thans nog lopende objecten zijn te tellen en U zult begrijpen, dat er voor ieder project enorm gevochten wordt. De bezuiniging bij de Overheid is zeker nog niet voorbij, zodat daar aanzienlijk minder vandaan zal komen dan in het afgelopen jaar. Toch is de algehele situatie beter dan vorig jaar op dit moment. Nu hebben wij namelijk een duidelijk overzicht.

Onze dealers hebben redelijke voorraden, evenals in België. In Frankrijk starten wij met een geheel nieuwe opzet. In Duitsland raken wij steeds beter ingevoerd. Onze levertijden zijn thans goed. Ik wil nogmaals herhalen — de begroting moet haalbaar zijn — maar wij zullen er heel veel aan moeten doen. De verkoopafdeling zal regelmatig een beroep op U moeten doen voor speciale gevallen.

Ik hoop dat U zult begrijpen, dat wij, als Gispén, moeten leven van het nakomen van de wensen van de klanten'.

Service...

Dankbetuiging

Hierop voortgaand besluit de heer Vroom met het voorlezen van een dankbetuiging, die de verkoopafdeling onlangs van een klant ontving voor wie een reparatie-service opdracht was uitgevoerd. Hieruit de volgende passages:

'Ook Uw onderneming zal dit jaar weer een balans maken, met posten die méé en tegen vallen.

Wil dan op de debetzijde met rode inkt bijschrijven:

'GISPEN staat achter de door haar geleverde produkten'.

'GISPEN verleent, en blijft SERVICE verlenen'.

'GISPEN kan service verlenen, want GISPEN beschikt nog over medewerkers die niet alleen bij GISPEN werken, maar GISPEN zijn'.

Ook andere geluiden (Mr. G. W. Kernkamp)

Na de vorige sprekers bedankt te hebben, meende de heer Kernkamp dat, na het beluisteren van enige sombere geluiden, er toch nog wel lichtpuntjes aan te wijzen zijn.

De gefactureerde omzet 1971 ligt 27% boven die van 1970 ('brandjaar') en 23% boven die van 1969. Rekening houdend met prijsstijgingen is dit toch nog een redelijke groei.

Het noodzakelijke afvloeien van personeel kon voor het overgrote deel plaatsvinden door natuurlijk ver-

Het jaar 1971 is ten einde. Ik hoop, dat 1971 u in persoonlijk opzicht veel goeds heeft gebracht en dat degenen onder ons, die geleden hebben onder zorgen, ziekte en verdriet veel sympathie en steun, ook in hun werkomgeving, hebben ondervonden.

Ik geloof u niet te zullen verbazen met de constatering, dat het nu vergleden jaar in ons bedrijfsleven niet bekend zal staan als een jaar van rozegeur en maneschijn. Reeds na enkele maanden begonnen wij de verschijnselen te bemerken van een teruglopende conjunctuur, veroorzaakt door de te sterke inflatie in de afgelopen vier jaren en door het dientengevolge uit balans geraken van de internationale geldwereld.

Ook bij de Nederlandse bedrijven van onze groep is het effect van de verzwakking der economische situatie in ons land geleidelijk aan sterker merkbaar geworden. Dit heeft consequenties met zich mede gebracht zowel met betrekking tot de resultaten als ten aanzien van ons personeel: werktijdverkorting en inkrimping — hoofdzakelijk, doch niet uitsluitend, door natuurlijk verloop — van het personeelsbestand. Deze onontkoombare verschijnselen hebben een schok teweeggebracht, temeer omdat wij hiermede eigenlijk voor de eerste maal sinds de oorlog in deze omvang — en vermoedelijk nog voor enige tijd — worden geconfronteerd.

Is er reden voor pessimisme voor de toekomst?

Ik ben er van overtuigd, dat de toekomst — zij het niet op zeer korte termijn — uitstekende perspectieven biedt voor alle bedrijven van onze groep. Wij beschikken over goede produkten, goede outillage en vele goede mensen.

Maar wij hebben in de afgelopen jaren onder de invloed geleefd van een uitzon-

derlijk expansieve economie en een zeer krappe arbeidsmarkt; daardoor werd de kosten-boog te strak gespannen en daarvoor krijgen wij nu de rekening gepresenteerd. Dit overkomt niet alleen ons land; ook Amerika, Engeland, en Duitsland kennen duidelijke recessie-verschijnselen, zij het met enig tijdsverschil ten opzichte van ons land. Het lijkt erop, dat bijna de gehele wereld na ongeveer 25 jaar onafgebroken, fantastische economische groei thans een tijdelijke, gevoelige neergang (of misschien beter gezegd: stabilisatie) ervaart. Deze zal echter een voorbereiding zijn tot een nieuwe groeiperiode, indien beide bedrijfspartners, werknemers en werkgevers, verstandig reageren op de huidige situatie.

Ik geloof echter niet, dat een nieuwe groeiperiode dezelfde, bijna explosieve kenmerken zal vertonen als die van de achter ons liggende jaren en ik hoop — in het belang van onze bedrijven en daardoor van ons allen persoonlijk — dat wij er in de toekomst gezamenlijk in zullen slagen op intelligentere wijze in welvaart en welzijn te groeien.

1971 is ook het jaar geweest, waarin de Lips & Gispen groep formeel deel is gaan uitmaken van de engelse Chubb-groep. Sindsdien tevens deel uitmakende van de Raad van Bestuur van Chubb woon ik maandelijks de bestuursvergaderingen in Londen bij.

De verstandhouding met mijn engelse collegae is uitstekend, de discussies zijn open, zakelijk en efficiënt. Ik ben dan ook bijna vergeten de enige in de Raad (9 man) te zijn, die niet de engelse nationaliteit bezit. Aangezien Engeland binnen afzienbare tijd deel van de E.E.G. zal gaan uitmaken, is er intensieve belangstelling voor de ontwikkelingen op het Europese vasteland.

Natuurlijk worden in de Raad ook de veranderingen van onze groep binnen het ka-

der van de Chubb-groep aandachtig gevolgd.

In dit grote verband (jaaromzet, incl. Lips & Gispen, ± f 500.000.000) staan vele mogelijkheden voor de verdere groei van onze bedrijven ter beschikking, zowel ten aanzien van nieuwe terreinen van activiteit als van groeifinanciering.

Het is echter — met name met het oog op het laatstgenoemde punt — duidelijk, dat onze bedrijfsresultaten aanzienlijke verbetering behoeven, ook indien men deze vergelijkt met die van de engelse zusterbedrijven.

Het moet een van onze hoofdtaken en ook een zaak van nationale trots zijn om deze uitdaging te beantwoorden.

De vele coördinatie-contacten over en weer beginnen concrete resultaten af te werpen: voor Lips met name op het gebied van research en van nieuwe beveiligingsaspecten; voor Staalmeubel door het feit, dat Chubb de Staalmeubel-produkten in Engeland is gaan verkopen. Voor Gispenmeubelen is de tijd helaas nog niet rijp: voor de aan zware concurrentie onderhevige kantoormeubelenmarkt in Engeland vormen de hoge invoerrechten voor Gispenmeubelen op dit moment een te grote barrière. Na de toetreding van Engeland in de E.E.G. zullen de invoerrechten worden afgebouwd en de kansen verbeteren.

Al bij al hebben wij voldoende ijzers in het vuur en mogen wij de toekomst met optimisme tegemoet gaan, als wij er gezamenlijk maar voor zorgen deze ijzers in de juiste vorm te smeden.

Namens de Raad van Bestuur van Lips & Gispen N.V. dank ik allen, die zich in het afgelopen jaar voor het welzijn van onze bedrijven hebben ingespannen en wens u en uw familie een succesvol en gelukkig 1972.

B. M. Lips.

loop, terwijl voor de overblijvende gevallen in onderling overleg met vakbonden en ondernemingsraad een goede regeling kon worden getroffen. Het ziektepercentage daalde sterk, terwijl de mogelijkheid tot korter werken in het raam van de sociale voorzieningen, waarvan dit jaar gebruik is gemaakt, verdere gevaren voor de werkgelegenheid heeft voorkomen. De gewijzigde vorm van werkplaatsoverleg zal meer gestalte kunnen geven aan het begrip: 'democratie van onderaf'. Toch zal dit alleen kunnen slagen bij intensieve deelname van de betrokkenen. Daarbij zal men moeten bedenken, dat niet ieder idee, niet elke suggestie zonder meer uitvoerbaar is, of zelfs goed te noemen.

Mr. Kernkamp noemde vervolgens als hoofdtak voor het komende jaar het opvoeren van de verkopen, en memoreerde de genomen besluiten inzake de hergroepering van de verkoopafdeling en het benoemen van de produktmanagers.

Tenslotte sprak hij de hoop uit dat bij de huidige C.A.O.-onderhandelingen een voor beide partijen aanvaardbare oplossing komt. Liefst een oplossing, die geen gevaren inhoudt voor onze export!

Met dank aan alle medewerkers van hoog tot laag voor hun aandeel in de prestaties van het afgelopen jaar en de beste wensen voor 1972

besloot de heer Kernkamp de bijeenkomst.

Napraten in de cantine

Velen maakten hierna gebruik van de traditionele uitnodiging van de directie in de cantine het glas te

heffen op het komende jaar. Ook de voorraad oliebollen bleek nog niet uitgeput, en onze cantinedienst verdient een pluim voor zoveel correcte en vaardige buffethandelingen. De stemming bleek uitstekend tot dat het ogenblik aanbrak waarop

de glazen werden opgehaald en de heer Stokmans woorden riep van tot afscheidnopen de strekking. Handenschuddend bedachten de napraters weemoedig, dat men elkaar eerst volgend jaar weer zou zien. ...

H. H. S.

In de cantine werd het glas geheven op het komende jaar.

KERSTREDE VAN DE HEER E. Th. VROOM

Dames en Heren,

Opnieuw is er een jaar verstreken en volgens traditie zal ik U graag iets vertellen, over het jaar 1971 en over enige verwachtingen voor 1972.

Het zal U duidelijk zijn, dat door de conjuncturele situatie het voor mij aanzienlijk minder prettig was mijn toespraak voor te bereiden dan vorige jaren. Tot vorig jaar was het mogelijk steeds een aantal succesvolle feiten te noemen en optimistische geluiden te laten horen over het jaar dat voor ons lag. Helaas dames en heren over 1971 kunnen wij niet erg enthousiast zijn en het jaar zal dan ook niet snel vergeten worden. Het zal in onze herinnering blijven, evenals velen van U de jaren '57-'58 nog niet vergeten zijn.

EXPORT EN RESULTATEN

Het is U bekend, dat wij in die jaren besloten hebben te gaan exporteren onder het motto, als het in één land slecht gaat, het niet in alle landen tegelijk slecht is. Ondanks onze niet zo geweldige resultaten durf ik toch wel te stellen, dat onze toenmalige beslissing juist is geweest en ons nu een heel eind heeft geholpen. Immers hadden wij voor 100% van de binnenlandse markt moeten leven, dan waren we waarschijnlijk eerder en dieper in de moeilijkheden geraakt.

Toch is het langzamerhand wel zo in West-Europa, dat als het in het ene land regent, het zeker in het andere land druppelt.

NEGATIEVE FACTOREN

Wat zijn nu de oorzaken geweest, dat wij er niet in geslaagd zijn onze doelstelling voor 1971, voor wat omzetstijging en winstverwachting betreft te halen.

1e. We hebben U vorig jaar reeds verteld, dat de conjunctuur aan het dalen was en dat is door de poging van vele landen de inflatie te bestrijden harder gegaan dan wij toen konden vermoeden.

2e. Door de dalende conjunctuur en met name in Nederland is de concurrentie scherp toegenomen en vooral in de sector bibliotheek- en archiefinstallaties werd tegen zeer scherpe prijzen verkocht.

3e. De toegezegde omzet-afname werd in twee landen, met name Engeland en Duitsland niet gerealiseerd.

4e. De regelmatig uitgestelde leveringen en verminderingen der aantallen van leveranties plaatwerk voor derden.

5e. Door het zwevend worden van onze gulden, zijn onze artikelen in praktisch alle landen, met uitzondering van Duitsland 5 tot 7% duurder geworden. En omdat men bij zwevende koersen niet weet waar men aan toe is, zal een nieuwe agent niet gemakkelijk in een avontuur stappen.

U zult begrijpen dames en heren, dat een zo groot aantal negatieve factoren te veel is om op te vangen in een neergaande conjunctuur met stijgende werkloosheid, personeelsstop, fabriekssluiting, enz.

GELIJK BLIJVEN IS ONVOLDENDE

Denk niet dat wij stil gezeten hebben. Ik weet dat op het verkoopfront, zowel in binnen- als buitenland geknokt is voor iedere order, maar desondanks zijn we er niet in geslaagd onze begroting te halen. Hierdoor was het niet mogelijk onze omzetgroei van de voorgaande jaren te realiseren. En het was juist die groei, die ons in de afgelopen 10 jaren de mooie resultaten van Staalmeubel bracht.

De gefactureerde omzet is in 1971 ten opzichte van 1970 met ca. 8% gestegen: de binnengekomen orders zijn met ca. 6% gedaald. Deze daling is voor een groot deel te wijten aan het achterblijven van orders op archief- en bibliotheekinstallaties. Export en de overige binnenlandse omzet is ongeveer gelijk gebleven, maar gelijk blijven is onvoldoende.

Meer faktureren en minder orders boeken betekent, mag ik het populair zeggen, dat wij onze orderportefeuille hebben opgesnoept.

NIEUWE ONTWIKKELINGEN

Wij hadden ons als doel gesteld:

15 nieuwe agenten erbij te krijgen. Export Office heeft honderden brieven geschreven. Wij hebben de 15 niet gehaald, maar wij zijn toch verheugd dat er 8 nieuwe agenten Staalmeubel-artikelen gaan verkopen in de volgende landen: Angola, Brazilië, Engeland, Taiwan, Algerië, Israël, Filipijnen, terwijl Libanon onze belangen waarneemt in 14 landen in het Midden-Oosten.

De nieuwe ontwikkelingen van ons stellingprogramma zijn afgerond, de matrijzen zijn of worden besteld en de productie kan volgend jaar aanvangen. Het

jalousiekastenprogramma is verder geperfectioneerd. De fabrieksuitbreiding is binnen de gestelde tijd en binnen het budget in de loop van dit jaar gereed gekomen. Hierdoor is de efficiëntie van het laden van de auto's toegenomen. Niet minder toegenomen is het aantal kilometers die onze auto's rijden. Wij hebben ongeveer 12 maal de wereld rondgereden met onze wagens.

De ideeënbus werkt naar onze mening nog steeds niet optimaal. Wel zijn wij erg blij dat Staalmeubel ook hier met zijn tijd meegaat, want voor het eerst mochten wij een vrouwelijke medewerker bij de prijswinnaars begroeten. Ik kan dus nu met een gerust hart zeggen:

Dames en heren doe meer ideeën in onze bus. Veiligheid en kwaliteit behouden onze aandacht. Het is U bekend, dat wij voor veiligheid zeer veel over hebben. Helaas is niet alles te beveiligen.

Wij vragen U vooral op te letten en niet teveel uit

FIJN ZO'N MAGAZIJN

Het kon niet uitblijven. Na al die lange jaren zijn de wanden, die het magazijn van de overige fabrieksruimte afsloten, gesloopt. Ook hier heeft de vernieuwingsdrang het gewonnen van het behouden. Wie nu langs het magazijn loopt, kan de voorraad klein materiaal zien, keurig en overzichtelijk in gloednieuwe stellingen opgeborgen (natuurlijk in Staalmeubel-stellingen, daar zijn wij in gespecialiseerd).

Wilde men voorheen iets uit het magazijn hebben, dan verdween de beheerder in een duister doolhof en kwam na enige tijd met het gevraagde materiaal weer te voorschijn. Wie nu echter iets uit het magazijn wil hebben, kan het bij wijze van spreken zelf pakken, zo open is alles opgesteld. Doch dit is natuurlijk ook weer niet de bedoeling. Vanzelfsprekend moet iedere werknemer een materiaalafgiftebon overleggen, indien hij het door hem gewenste materiaal wil hebben.

Als iedereen zo maar wat weg zou halen, zonder hiervan de magazijnbeheerder in kennis te stellen, dan zou de aanwezige voorraad nooit overeenstemmen met de geregistreerde aantallen op de magazijnkaarten. Maar dat zal een ieder van U wel duidelijk zijn, zo nemen wij aan. Niet kloppende voorraden zouden tot ernstige storingen in het productieproces kunnen leiden, waardoor de afleveringen aan de klanten niet op tijd kunnen plaatsvinden en dat mag nooit en te nimmer voorkomen.

Ook aan de controle op kwaliteit en kwantiteit van de binnengekomen materialen zal voortaan door de magazijnbeheerder in samenwerking met de afdeling inkoop en de kwaliteitsdienst nog meer aandacht geschonken kunnen worden dan tot nu toe het geval was.

Met deze herindeling van het magazijn is een drukke periode afgesloten.

Samen met andere, reeds in onze vorige uitgaven vermelde herindelingen van de afdelingen 'afmontage', 'inpakkerij' en 'transport' vormt het magazijn nu een logisch geheel, afgestemd op de routing van onze oude en zeer veel nieuwe producten.

Met deze nieuwe fabrieksindeling kunnen wij weer jaren vooruit.

Komt U zichzelf overtuigen, de magazijnbeheerder zal U zeker vlot kunnen helpen aan de nodige materialen.

ITALIAANSE DOUANE WEER EENS IN STAKING

Onlangs vertrok een Staalmeubel-wagen beladen naar Milaan, met mooi weer en wind in de rug. Alle formaliteiten waren reeds vrijdagmiddags afgehandeld en niets leek een voorspoedige reis meer in de weg te staan.

Maar... op deze zelfde maandagmorgen om ca.

11.30 uur belde de heer Ogliari van Lips-Vago ons op met de mededeling, dat de Italiaanse douane weer was gaan staken en of wij de wagen maar even wilden vasthouden en het transport uitstellen.

Dit was op zich niet zo erg geweest, ware het niet dat de wagen reeds vroeg was vertrokken. Ja, toen was goede raad duur en werd het wel even stil op de afdeling. Maar het bleek de bekende stilte voor de storm te zijn.

Er bleef voor ons niets anders over dan te trachten de vrachtwagen af te stoppen en naar Roden terug te laten komen. Maar ja, hoeveel kilometers waren reeds afgelegd en waren de goederen Nederland reeds uitgevoerd?

Na verscheidene telefoontjes kregen wij de chauffeur te pakken. Hij bleek, zoals wij vermoedden, de Nederlands/Duitse grens reeds gepasseerd te zijn en stond op het punt zijn route door Duitsland te vervolgen.

Wij hebben onmiddellijk de knoop doorgehakt en de chauffeur opdracht gegeven rechtsonkeert te maken en naar Roden terug te komen voor lossing van de goederen en uitstel van het transport.

De Duitse en Nederlandse douane in Bergh bleken niet veel moeilijkheden te maken en hebben de wagen na een oponthoud van ca. 2 uur vrijgegeven en de chauffeur kon koers zetten naar Roden.

Toen de wagen eenmaal weer op Nederlands grondgebied was, hebben wij de douane in Groningen gebeld en het voorval uiteengezet.

De douane in Groningen had echter wel begrip voor ons relaas en accepteerde ons argument 'Force Majeure'. Zij stonden ons dan ook toe de verzegeling te verbreken en de goederen te lossen.

Naderhand bleek dat we de voordeligste oplossing hadden gekozen, want dinsdags vernamen wij via het ANP, dat er voor de Zwitsers/Italiaanse grens een vrachtwagenfile stond van ruim 3 kilometer, en dan te bedenken dat de staking nog niet eens was beëindigd. Daar hebben dan ook vele vrachtwagens gestaan met vele wachtdagen.

routine te werken. Twee ernstige ongevallen in één jaar vullen helaas evenzovele zwarte bladzijden.

BELANGRIJKE BESPARINGEN BEREIKT

De kwaliteit is niet alleen belangrijk voor onze afnemers; wij kunnen belangrijke besparingen bereiken door een betere maatvoering en minder uitval. Ons gehele tekeningen-bestand zal worden overgezet op monotekeningen, waardoor wij hopen ook een steentje te kunnen bijdragen aan het nauwkeurig werken.

Niet alleen in de fabriek, maar ook in de voorraden, terwijl het ook de opening is om straks de voorraden op de computer te Dordrecht te bewerken.

Ik wil niet onvermeld laten dat wij in dit jaar zijn gekomen tot een eigen bedrijfsbrandweer. Veel dank aan onze brandweerploeg, die zo ijverig heeft getraind en met goed gevolg is geslaagd.

Ik weet, het is niet aardig tegenover onze brandweerlieden, maar wat ons betreft hopen wij dat het altijd bij trainen blijft.

In het afgelopen jaar konden wij twee jubilarissen feliciteren, die 25 jaar bij ons in dienst zijn. Wij hopen dat velen hen zullen volgen.

Met de gezamenlijke ondernemingsraden hebben wij een aantal bijeenkomsten gehad met de Raad van Bestuur. Deze bijeenkomsten waren m.i. bijzonder openhartig, waarbij door de Raad van Bestuur en de voorzitters zeer duidelijk de moeilijkheden bij de Nederlandse werkmaatschappijen zijn besproken.

Met onze eigen Ondernemingsraad hebben wij nieuwe richtlijnen voor een personeelfonds opgesteld en verder is besloten dat onze leden van de ondernemingsraad een opleidingscursus zullen gaan volgen.

HERGROEPING

In de verkoop van Gispens/Staalmeubel hebben wij een hergroeperingsplan uitgewerkt, hetwelk per 3 januari a.s. gaat werken. Dit plan beoogt een Marketing en Verkooporganisatie. Wij hopen daardoor een slagvaardiger beleid te voeren, waarbij wij vooral aandacht zullen schenken aan het plannen van activiteiten op korte en/of lange termijn.

Naast het maken van plannen zal het ook noodzakelijk zijn deze te controleren en te zien in hoe verre ze verwezenlijkt zijn.

Bij Staalmeubel G.m.b.H. zijn door de eerder genoemde stagnatie van de groei de resultaten over 1971 aanzienlijk minder dan over 1970. De heer Dupuis zal i.v.m. het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd als directeur worden opgevolgd door de heer Wissel. De heer Dupuis zal nog enige jaren blijven assisteren bij Bressous, de agent voor Hamburg.

NA STAGNATIE INHAAL EFFECT

Dames en heren ik zou 1971 willen afsluiten en nogmaals herhalen, dat het een jaar was waarin alles nog net goed is gegaan, maar zeker niet best. De groei is onvoldoende geweest, onze winst zal hierdoor achterblijven, terwijl de orderportefeuille onvoldoende is voor een goed begin.

Dames en heren wat kunt U verwachten voor 1972: Professor Polak, futuroloog, vertelt ons met het

meeste gemak hoe oud we worden in het jaar 2000, hoe lang het duurt in 2000 om van de ene plaats op de aarde naar de andere te komen, maar ik moet U eerlijk bekenen, dat ik op dit moment nog niet precies kan zeggen hoe 1972 zal verlopen.

Enige verwachtingen kunt U van mij krijgen en helaas zijn die verwachtingen voor het komende jaar niet optimistisch.

Op langere termijn ben ik echter zeer optimistisch, aangezien ik ervan overtuigd ben, dat na deze periode van stagnatie zeker een groei komt, met een zeker inhaaleffect, want als we, alweer volgens professor Polak, in het jaar 2000 nog 147 dagen per jaar werken en 218 dagen vrij zullen hebben, dan zullen er zeker meer computers komen.

Het is dan zeker dat er in de eerste 5 jaar meer Magneetbanden opgeborgen zullen worden en zeer zeker veel meer discpaks. Marktonderzoek in Engeland heeft dit uitgewezen, terwijl wij in zake Duitsland, via een officieel marktonderzoek, deze cijfers zelf hopen te ontvangen.

Onze nieuwe catalogus betreffende computermeubilair, die in zeven talen zal verschijnen is opgezet in de lijn van deze verwachtingen.

Voor wat de lange termijn betreft dus geen zorgen. Onze grootste zorgen liggen daarom op korte termijn en ik zou willen zeggen op zeer korte termijn. Wij hadden een serieuze begroting gemaakt voor de komende periode van 15 maanden, maar na gereedkomen hiervan waren we helaas genoodzaakt deze begroting drastisch te herzien, omdat de opdrachten plaatwerk voor derden voor de komende jaren wegvielen, wegens onvoldoende vraag naar deze artikelen bij onze afnemers. Daarnaast moesten wij het exportcijfer verlagen.

WERKGELEGENHEID

Dames en heren wij hebben ervoor gekozen de O.R. regelmatig en U eenmaal per jaar te informeren over de gang van zaken en dat betekent dat U dan ook bereid moet zijn te accepteren dat wij U informeren over de moeilijkheden die wij verwachten.

De laatste begroting voor 1972 ligt op het peil van 1971, maar omdat thans niet wordt beschikt over een redelijke orderportefeuille is dat onvoldoende voor volledige werkgelegenheid.

U wist, dat wij al een tijdje balanceerden op het randje, maar nu plaatwerk voor derden verder uitgesteld werd en gedeeltelijk geannuleerd, moesten wij een beslissing nemen en hebben wij een, zoals U bekend, vergunning aangevraagd voor werktijdverkorting.

Een vergunning voor werktijdverkorting heeft het voordeel, dat we er geen gebruik van behoeven te maken. Dit betekent dat wij aan de hand van de orderbinnenkomst kunnen beslissen of we al dan niet er gebruik van zullen maken en al of niet de gehele fabriek. Per week kan deze beslissing genomen worden. De ingangsdatum ligt in de week van 17 januari a.s.

Als wij de laatste begroting kunnen realiseren en daarin rekening is gehouden met een grote order, die ons is toegezegd, maar die nog altijd niet binnen is, dan zouden wij eind maart weer op volle capaciteit kunnen draaien.

Helaas kan ik U niet garanderen dat wij deze begroting zullen halen, maar het zou wel erg slecht moeten worden als wij ook onder die begroting blijven. Onder deze omstandigheden zullen wij — dames en heren — genoodzaakt zijn uiterst zuinig te leven. Onze investeringen zullen op een laag peil komen. Toch zullen wij met een aantal activiteiten doorgaan aangezien wij erop vertrouwen dat wij U volgend jaar om deze tijd optimistischer geluiden kunnen laten horen.

VERDERE PRODUKTIVITEITSVERHOOGING NOODZAKELIJK

De hoofdactiviteit zal erop gericht zijn: verdere produktiviteitsverhoging. Wij zijn hiertoe gedwongen door het steeds stijgende kostenpeil. Onze prijzen hebben wij opnieuw moeten aanpassen, terwijl door de revaluatie onze prijzen, zoals ik U reeds eerder vertelde, in het buitenland dit jaar opnieuw zijn gestegen.

Van 1960 tot en met ca. 1967 — dus in een periode van 7 jaren — bleven onze prijzen in het buitenland stabiel. Van 1968 tot en met 1971 stegen de prijzen voor onze agenten in het buitenland, door prijsverhogingen en revaluatie met ca. 38%. Ondanks deze prijsstijgingen is onze winstmarge ieder jaar weer een beetje verder ingekrompen en ik heb U vorig jaar gezegd, waarom het zo broodnodig is dat wij een goede winst maken.

Waren wij echter niet zo actief geweest in de mechanisering en aanschaf van betere machines, dan was de situatie nu beslist onacceptabel geweest. Naast onze pogingen verder te mechaniseren zullen wij ook blijven zoeken naar nieuwe afzetgebieden en nieuwe producten, waarbij bijvoorbeeld de bibliotheek er één van is.

Ons boekjaar zal 15 maanden duren. Het is n.l. de bedoeling na 31 maart 1973 het boekjaar te laten lopen van 1 april tot 31 maart.

Wij hopen van ganser harte dat er alsnog een oplossing gevonden wordt om uit de impasse te komen van de onderhandelingen voor een nieuwe Metaal CAO.

VERTROUWEN IN DE TOEKOMST

Dames en heren ik vertelde U reeds, op lange termijn ben ik niet pessimistisch, we zitten nu echter in een dal en voor Staalmeubel zal het dieptepunt naar wij verwachten in het begin van 1972 liggen.

We zullen ons er doorheen moeten slaan, ik geef toe dat dit verre van prettig is dit te horen, maar we horen nog heel wat slechtere berichten om ons heen. Ook in 1957 zijn wij uit het dal gekomen.

Onze producten zijn goed, onze organisatie is slagvaardig en is bereid om wat extra's te doen als dat nodig is. We hebben vele goede en trouwe afnemers en wij zijn er in het afgelopen jaar nog in geslaagd die kring uit te breiden.

Als we ons bewust zijn dat deze inzinking van ons allen enige aanpassing vraagt hoop ik U volgend jaar weer in deze mooi versierde kantine bij elkaar te zien.

Ik wens U en Uw familie, mede namens mijn collega's prettige Kerstdagen en een gezond en laten we hopen toch nog een voorspoedig 1972 toe.

EEN GRAM 'LOOD' ZWAARDER DAN 25 TON

Nauwelijks bekomen van de 'Italiaanse douanestaking' of de chauffeur van het transport Parijs, die eveneens 's maandagsmorgens was vertrokken, belde ons op om even te vertellen dat de douane-verzegeling van zijn 25-tons vrachtwagencombinatie niet klopte. Hij had n.l. ontdekt, dat de achterdeur van zijn truck wel was voorzien van een touwtje, doch dat men vergeten was er een loodje op te drukken. Onze eerste reactie was, rij door naar de douanepost Roosendaal en vraag

of men daar het ontbrekende loodje wil aanbrengen, maar gelijk realiseerden wij ons, dat dit niet mogelijk was, omdat het dezelfde douanetang moet zijn. Deze tang knijpt n.l. niet alleen het loodje dicht, maar drukt er bovendien nog een nummer in. Dit nummer wordt dan op het bekende Carnet-Tir vermeld en moet door de douane op de plaats van lossing worden gecontroleerd.

Om U een indruk te geven hoe dit loodje of ook wel zegeltje genoemd, er

uit ziet, kunt U het beste Uw gasmeter eens bekijken, daarop bevindt zich namelijk ook zo'n loodje.

Door dit tangnummer bleef er dan ook niets anders over dan de truck terug te laten komen en de douane te vragen om dit loodje alsnog aan te brengen.

Na terugkeer in Roden werd de wagen def. nitief verzegeld door dezelfde douaneambtenaar, en kon de chauffeur voor de tweede keer aan zijn Parijsavontuur beginnen.

Weliswaar met een vertraging van een halve dag en ca. 600 km ieggloop. En dat door zo'n pestloodje. Gelooft u ook in een verenigd Europa!

Onze ideeënbus

Voorstel no. 140

O. Blauw (lakkerij)

Wakken 8000 door 1 man (voorheen 2) aan spuitbaan ophangen, afhaken en controleren. In eerste instantie was dit voorstel afgewezen.

Bij een hieropvolgend heronderzoek is dit voorstel, met voor de heer Blauw een gunstige uitslag, in de praktijk uitgeprobeerd.

In de loop van 1972 zal een nieuw ophangsysteem met daarbij aangepaste spuitmethode toegepast worden. De onderstaande beloning is dan ook berekend over de besparing van het 1e halfjaar.

Besparing f 481,95.
Beloning f 100,—.

Voorstel no. 141

J. Toxopeus (transportafdeling)

In de inpakafdeling een aantal draaitafels toepassen om het inpakken te vergemakkelijken. Uit het onderzoek blijkt dat bij de huidige in te pakken producten, toegepaste inpakmaterialen enz. dergelijke tafels in deze afdeling geen nut hebben.

IDEËËNBUS

OVERZICHT OVER VIER JAREN

Jaar	Aantal voorstellen		Aanvaard in %	Totale jaarbesparing	Uitgekeerd aan beloningen	Gemiddelde beloning per aanvaard voorstel	Hoogste beloning
	Ontvangen	Aanvaard					
1968	53	20	37,7	f 6966,—	f 1450,—	f 72,50	f 255,— H. Schuiling
1969	43	24	55,8	„ 10317,—	„ 2015,—	„ 83,96	f 440,— G. Goos
1970	18	6	33,4	„ 4119,—	„ 835,—	„ 139,17	f 360,— O. Blauw A. Zuidema A. Buist R. Aalders J. G. Veenstra
1971	30	11	36,7	„ 10042,—	„ 1910,—	„ 173,63	f 525,— H. Slagter
Totalen en gemiddelden	144	61	42,4	f 31444,—	f 6210,—	f 101,80	f 525,—

Voorstel no. 142

J. G. Veenstra (lakkerij)

A. Zuidema.

Legborden van 31 cm diep door 1 man (voorheen 2) aan spuitbaan inpakken in plastic zakken.

Jaarbesparing f 1063,86

Beloning f 215,—.

Voorstel no. 143

J. G. Veenstra (lakkerij)

A. Zuidema.

Zijwanden van archiefkasten 3144, 3036 enz. inplaats van met 2 voortaan door 1 man aan spuitbaan onhangen. Bij een redelijke seriegrootte zou dit voorstel uitvoerbaar zijn. De huidige series zijn zodanig dat meestal slechts 1 kettingronde nodig is om de hele serie te spuiten. Hierbij bevestigt 1 man de haken in de juiste positie aan de baan. De 2e man hangt vervolgens de zijwanden aan de baan.

Voorstel no. 144

Mevr. A. Slagter (Afmontage)

De klemtang, gebruikt bij het doorprikken van gaatjes tijdens het afmonteren van kleine setjes zodanig wijzigen, dat inplaats van 3 x, de tang slechts 1 x geplaatst hoeft te worden.

Beloning f 25,—.

Voorstel no. 145

H. A. Kompier (Afmontage)

Geleidingsruggen bij bodems voor diepe jalouziekasten laten vervallen.

Jaarbesparing f 578,61.

Beloning f 120,—.

IDEEËNBUS IN 1971

Onze verwachting dat de daling van het aantal ingezonden voorstellen in 1971 tot staan zou kunnen worden gebracht, is niet in vervulling gegaan. Opnieuw werden we geplaatst voor een teleurstellend resultaat waarvan de hierbij geplaatste tabel een duidelijk beeld geeft.

Al vele malen is in de vergaderingen van de ideeënbusscommissie deze sterk verminderde belangstelling besproken.

Een bepaalde oorzaak is echter niet aan te wijzen, alhoewel de hoogte van de beloningen toch steeds weer in het middelpunt van de belangstelling stond. Landelijk gezien is een beloning van 10 tot 15% van de besparing die bereikt kan worden wel het meest gebruikelijke, waarbij onze uitkeringen van 20% wel gunstig afsteken.

Een ander, niet minder belangrijk punt kan zijn, of we niet te kort schieten in ons werk om de ideeënbuss wel voldoende in de belangstelling te plaatsen. Het lage inzendingpercentage verwondert des te meer omdat een zekere vorm van 'inspraak' aan de ideeënbusswerkzaamheden niet kon worden ontkend.

Uw voorstellen worden onderzocht en bij gebleken geschiktheid beloond en toegepast. Bij afwijzen van een voorstel wordt persoonlijk contact met U opgenomen. Eventuele voorstellen betreffende het bovenstaande zullen zeker onze aandacht hebben.

We hopen dat we dit dieptepunt in 1971 snel kunnen vergeten en de resultaten hiervan alleen statistisch zijn waarde zullen behouden.

H. Slagter

J. G. Veenstra

A. Buist

Th. v. d. Geest

Mevr. Slagter

OVER IDEEËN GESPROKEN

Bij het verschijnen van deze fluit, moeten de resultaten over 1971 er nog even uit.

De heer H. Slagter in 'I instellen niet mis, dacht schotjes 9853 kunnen uit stroken, waardoor hij alle voorgaande records heeft gebroken.

O. Blauw, met het op- en afhangen niet onbekend, maakte aan het met 2 man op en afhangen bij bakken 3000—8000 gauw een end.

Ook de heren Veensira, Aalders, Buist en Zuidema wisten dit alras, en gezamenlijk of alleen, sleepten zij de legborden, ramen en schotjes er toch doorheen. Vooral bij de legborden ging dit moeilijk en moest eerst worden aangetoond, dat hun voorstel met een beloning mocht worden bekroond.

In plaats van één voor één, stapelt Th. v. d. Geest zonder een enkel probleem, de laden in boxpallets of wat dan ook, om vervolgens zonder dralen, de bij het lassen of slijpen benodigde tijden drastisch te doen dalen. Ook nu weer en in 't verleden reeds menige keren wist hij de kosten bij het slijpen of lassen te reduceren.

Geleidingsruggen op bodems van jalouziekasten overboord. Goed zo Henni, ga zo voort. Met slecht gereedschap is niet te werken. Geef mij een tang met één inplaats van twee vlerken. Indien de verkoop de orders voor brandkasten maar vergaart, worden met deze tang dan heel wat uurtjes bespaard.

Mevrouw Slagter, hoewel onderaan in de rij, bent u steeds er weer het eerste bij, wanneer het gaal om uw werk te vereenvoudigen. U en de bovenstaande heren wisten in 1971 het getij van de stijgende kosten enigszins te keren.

Maar al die andere onverlaten, die het mopperen over beloning, beoordeling enz. nog steeds niet kunnen laten, vragen wij, doe eerst eens mee, en zeg dan pas ja, en niet steeds nee.

O. Blauw

R. Aalders

A. Zuidema

H. A. Kompier

Het wachten is op U

Klaverjaswedstrijd Hussen - Gispén

Vrijdagavond 10 december j.l. waren 10 koppels van Gispén uitgenodigd om te komen klaverjassen tegen Hussen's Aannemersbedrijf.

In de houten kantine op ons terrein zou de strijd gestreden worden.

Na een hartelijke ontvangst met een kop koffie ging men achter de tafels en werd met de wedstrijd begonnen.

Het was bijzonder warm in de kantine en het ging er ook warmjes aan toe en al spoedig zat bijna iedereen

in z'n overhemd en sommigen hadden zelfs dat erbij uitgetrokken (echte bouwvakkers).

Er werd ontzettend veel frisdrank gedronken (met en zonder alcohol) en de stemming was uitstekend, zelden heb ik bij een klaverjaswedstrijd zo'n sfeer gekend. Of het nu door de warmte of door de frisdrank kwam weet ik niet, maar er werd nog wel eens een aas ingetroefd, terwijl men toch de gevraagde kleur had, maar niemand merkte daar iets van.

Om ± 12 uur was de strijd gestreden en had de Gispén-ploeg kans gezien het zware bouwmetaal weg te schuiven, zij het met kleine cijfers, het verschil was slechts 748 punten.

Na de prijsuitreiking dankte de heer Hazendonk van Gispén de Hussenaren voor deze prettige kaartavond en sprak de wens uit in januari 1972 een revanche te kunnen aanbieden in onze kantine.

	Totaal aantal voorstellen		beloonde voorstellen in %	gemiddelde beloning per aanvaard voorstel	hoogste beloning	totaal bedrag beloningen
	ontvangen	beloond				
1950 t/m 1969	1107	485	43.8	f 82,70	f 1286,—	f 40113,48
1970	33	16	48.4	f 138,50	f 1312,—	f 2216,62
1971	24	10	40.1	f 127,71	f 421,—	f 1277,18
Totalen en gemiddelden	1164	511	43.9	f 85,33		f 43607,28

Het echtpaar Weusten

Op bezoek bij Rivo Torto

In het kader van de Vara-spielgoedactie heeft het personeel van Gispen al jarenlang het kindertehuis Rivo Torto in Nijmegen geadopteerd. De opbrengst van de jaarlijks terugkerende kollekte die we in ons bedrijf houden, wordt dan ook bestemd voor de aankoop van St. Nicolaas-geschenken. Op het St. Nicolaasfeest in Rivo Torto worden deze op een heel originele manier aan de kinderen gegeven. Elk jaar leest u daarvan in de Fabrieksfluit. Maar wat Rivo Torto voor een tehuis is, dat is bij velen van ons niet — wellicht niet meer — bekend. Wij zijn daarom op bezoek geweest bij de heer J. Weusten en zijn echtgenote. Zij hebben de leiding van Rivo Torto. Met hen hadden wij een gesprek en in het volgende artikel willen wij u met Rivo Torto kennis laten maken.

RIVO TORTO. Een vreemde naam. Hoe komt een kindertehuis daaraan? Het antwoord op deze vraag is nogal eenvoudig.

Rivo Torto — dat kromme of kronkelige beek betekent — was oorspronkelijk een retraite woning van de paters Capucijnen, volgelingen van St. Franciscus. De eerste nederzetting van deze orde bevond zich in het Italiaanse gehucht Rivo Torto. Sinds 1956 hebben de heer en mevrouw Weusten dit tehuis in gebruik. Zonder kapitaal, maar met een sterk geloof in het slagen van hun opzet, werd dit huis gehuurd en later zelfs gekocht. Het is geen stichting maar een particuliere instelling waarvoor het echtpaar Weusten zelf geheel verantwoordelijk is.

Vanwege de woonsituatie en de traditie worden er alleen jongens opgenomen die op de een of andere manier thuis zijn vastgelopen. Dat kan een gevolg zijn van een gestrand huwelijk of scheiding van de ouders. Vaak mist een jongen die aan de moeder is toegewezen, de vaderfiguur en dan loopt het mis. Verder wordt er ook moeilijk opvoedbare jeugd opgenomen. Kortom, er is een hele scala van achtergronden die plaatsing in een kindertehuis noodzakelijk maakt.

Voor leerplichtige jeugd

In Rivo Torto is plaats voor een dertigtal jongens en de beschikbare plaatsen zijn alle bezet. Bij voorkeur worden er kinderen van de leerplichtige leeftijd voor de lagere school opgenomen. Men gaat er van uit dat ze zo kort mogelijk in het tehuis verblijven maar vaak blijven ze er jaren. De leeftijdsgrens is op 21 jaar gesteld, maar vooral gaan ze voor die tijd weg. Dat is afhankelijk van de mogelijkheden. Soms gaan ze weer naar huis, soms naar een ander internaat of een kosthuis. Vanuit Rivo Torto wordt heel veel contact met de ouders onderhouden want bij het kind wordt tijdens het verblijf in de instelling een proces op gang gebracht. Dit moet ook bij de ouders gelijk opgaan anders gaat het fout bij thuiskomst. Na thuiskomst van het kind is er officieel geen nazorg vanuit de instelling, maar incidenteel gebeurt dit toch wel.

Plaatsing door overheid

Door overheidsinstanties worden de kinderen in Rivo Torto geplaatst. De kinderrechtser speelt daarbij een grote rol. Vroeger werd er altijd achteraf ingegrepen, maar de ontwikkeling gaat steeds meer naar het preventief werken. 'Daarin liepen wij vooraan', zegt de heer Weusten. Hij is dan ook een voorstander voor het verder uitbouwen van de school psychologische diensten.

'Met name het toenemend aantal echtscheidingen geeft vooral bij kinderen steeds meer problemen. De echtscheiding lost ogenschijnlijk veel problemen op, maar de kinderen gaan er onder door', aldus de heer Weusten, die dit alles uit ervaring met deze kinderen weet en dagelijks ondervindt.

'De Olde Wehme'

Het huis Rivo Torto heeft om dertig jongens onder te brengen niet voldoende ruimte. Daarom werd een aantal jaren geleden een dependance aangekocht. 'De Olde Wehme' ge-

naamd. Dit huis ligt vlak naast Rivo Torto. Hierin zijn de oudere jongens gehuisvest.

De aankoop van 'De Olde Wehme' gaf eerst wel wat problemen. Dat speelde in de tijd toen de verhouding tussen R.K. en protestant nog wel wat te wensen overliet.

'De Olde Wehme' was een pastorie waarin een dominee woonde. Een toepasselijke naam 'olde wehme' want dit betekent 'oude pastorie'. Het huis was veel te groot voor de predikant en zijn gezin en zij waren blij een nieuwe kleinere woning te kunnen betrekken.

De Olde Wehme

Liever Turks dan paaps

De eigenaar van Rivo Torto, de heer Weusten wilde 'De Olde Wehme' graag kopen om zijn instelling uit te breiden. En hij vertelt: 'Dit lukte echter niet, want ik was rooms en daarom werd het door de vroegere eigenaar niet toegestaan. Er werden toen Turkse meisjes in ondergebracht die in een bedrijf in Nijmegen werkten.

Men was kennelijk 'liever Turks dan paaps'. Maar er rustte geen zegen op, want na zes weken waren ze er uit.

In diezelfde tijd werd ik betrokken bij het opzetten van een LOM-school in Nijmegen. Dat is een school voor kinderen met leer- en opvoedproblemen. Daar heb ik de protestanten mee geholpen en door die hulp is men waarschijnlijk van gedachten veranderd. We konden 'De Olde Wehme' kopen. De verhoudingen zijn gelukkig wel grondig veranderd.

Huisvesting en onderwijs

Buiten de eet- en woonkamers waarin de jongelui verblijven, zijn er op de bovenverdieping een aantal

slaapkamers. Hierbij moet u niet denken aan slaapzalen, neen, het zijn leuke kamers met twee of drie bedden erin, die als echte jongenskamers zijn ingericht, voor een deel door de jongens zelf.

Het onderwijs wordt buitenshuis gevolgd. Ze moeten dus wel in staat zijn het normale lager onderwijs te volgen. Enkele jongens moeten naar school worden gebracht en weer worden gehaald omdat ze chaotisch zijn, en dat zou als ze alleen zouden gaan, onderweg nogal wat problemen geven.

De verzorging

In 'Rivo Torto' en 'De Olde Wehme' kunnen alle jongens natuurlijk niet alleen door de heer en mevrouw Weusten zelf worden verzorgd. Er zijn dan ook een aantal medewerkers die als leider of leidster dienst doen. Daarnaast zijn er de nodige hulpen voor de keuken en de huishouding. Maar deze moeten wel in het geheel passen. Het geeft natuurlijk wel eens problemen om geschikte mensen hiervoor te vinden. Zo had men laatst iemand nodig om de was te kunnen doen. Ondanks de vele sollicitaties duurde het vier maanden alvorens een geschikte kracht werd gevonden. En in die tussentijd kwam de was voor rekening van mevrouw Weusten.

Het gezin Weusten

Buiten de zorg voor de opgenomen kinderen hebben de heer en mevrouw Weusten ook nog hun eigen gezin. Zij hebben 8 kinderen — 6 meisjes en 2 jongens — van wie er nog 5 thuis zijn.

De vrije tijdsbesteding loopt erg door elkaar met die van de kinderen die in het tehuis zijn opgenomen. 'Maar laten doen we als gezin, zegt de heer Weusten, anders komt er van het gezinsleven niets terecht'.

Het sinterklaasfeest

'Ik wil graag het Gispen personeel heel hartelijk danken voor hun medewerking. Dank zij de hulp die wij al jaren krijgen kunnen wij altijd

Rivo Torto

een fijn feest met de kinderen vieren', aldus de heer Weusten.

Dit jaar waren alle geschenken verpakt in een reusachtig grote vogel die onder het motto: 'Er komt een vogel gevlogen', in de huiskamer was opgesteld en waaruit voor iedereen een pakje te voorschijn kwam.

'In het jaar 1956 konden we voor de eerste keer via de Vara-spielgoedactie het sinterklaasfeest vieren', zegt de heer Weusten. 'Ik heb met veel schroom rechtstreeks bij de Vara een verzoek ingediend om mee te mogen doen, want onze instelling is officieel Rooms Katholiek.

In dat jaar kwamen de pakjes uit Hilversum. Een jaar later verzorgde Gispen de cadeaus en sinds die tijd heeft het Gispenpersoneel ons steeds van speelgoed e.d. voorzien. Wel heb ik elk jaar contact met de Vara, want administratief is de actie van Gispen met de Vara-spielgoedactie verbonden.

Dat contact met Gispen is sinds die eerste keer uitgegroeid tot een steeds weerkerend plezierig sinterklaasfeest in ons tehuis. Wij hopen dat dit nog jaren zo mag blijven'.

Op 21 december j.l. kwamen de 65-plussers samen voor de traditionele jaarlijkse bijeenkomst. Het was er als van ouds: druk en gezellig.

Geslaagd

H. J. Verhagen, assistent van de technische dienst, volgde cursus C 100 bij de P.B.N.A., waarvoor hij op 22 oktober j.l. te Arnhem examen deed en slaagde. Door dit examen behaalde hij het diploma: 'Hoger Technisch Basisexamen Werktuigbouw'.

Verhagen startte met de cursus voorjaar 1969.

Hij denkt over enkele weken door te gaan met de cursus 'Assistent Bedrijfstechnicus'.

Van harte gefeliciteerd en succes gewenst met de verdere studie.

Terugblik op Zilveren Jubilea

Het was vorig jaar druk met de zilveren jubilea: in enkele weken tijds twee achter elkaar. Geflankeerd door hun familieleden zijn beide medewerkers op die heuglijke dag voor het voetlicht getreden om de huldiging van directie en personeel in ontvangst te nemen. De heer E. Th. Vroom, als eerste spreker, haalde voor hen oude, doch dierbare herinneringen op. Die ook de door de jubilaris uitgenodigde medewerkers soms met weemoed deden terugdenken aan de oude tijd.

Een stukje gezelligheid is nu verdwenen, volgens spreker, maar daarentegen staat vast, dat de omstandigheden, waarin men heden werkt, aanzienlijk beter zijn dan vroeger. De overhandiging van de portefeuille met inhoud ging zoals gebruikelijk met ceremonieel gepaard, al wist de heer E. Th. Vroom hiervan beide keren toch een leuke aangelegenheid te maken. De heer O. Kaña, beide malen de plaats innemend van Ir. J. Meijers, die door omstandigheden verhinderd was, overhandigde de oorkonde

en de daarbij behorende medaille namens de Maatschappij voor Nijverheid en Handel. Voor oud-Velsenaren was het leuk te vernemen, dat de oorkonde was ontworpen door de heer Carel Suyling, de ontwerper van de prachtige 'KS'-bureaus, die in de vijftiger jaren werden gemaakt. Sprekers namens de ondernemingsraad en de personeelvereniging droegen ook hun steentje bij. De heer Th. v. d. Geest overhandigde aan jubilaris F. J. van Rheenen een cadeaubon en de heer K. Nieborg een fraaie keukenklok aan jubilaris P. Oostwal.

Met een heildronk en de persoonlijke felicitaties van de aanwezige medewerkers werd het officiële gedeelte van deze huldigungen afgesloten. Hierna werden over en weer oude verhalen opgedist, zodat het tijdsein van kwart voor vijf nauwelijks door de aanwezigen werd opgemerkt.

Het lag in de bedoeling dat de overige medewerkers van Staalmeubel de jubilarissen na het einde van hun werktijd zouden feliciteren. Jammer genoeg

hebben maar enkelen van hen van deze gelegenheid gebruik gemaakt.

Het voorrijden van de taxi maakte aan deze jubileumvieringen een einde.

Wij veronderstellen, dat deze dag onze jubilarissen nog lang zal bijblijven en dat zij er met plezier aan terug zullen denken.

Personalia

Gehuwd:
17-12-1971 de heer H. de Groot (afmontage)
met mej. M. Vijfschaft

Geboren:
Johanna Margaretha Siebrigje, dochter van de familie Dekker.

Dankbetuigingen

Bij deze danken m'n vrouw en ik directie en het personeel hartelijk voor de bloemen en de prachtige fruitmand, die wij bij de geboorte van ons dochtertje mochten ontvangen.

J. Uilenberg
J. Uilenberg-Rozema.

Aan directie en personeel.
Hartelijk dank voor de mooie fruitmand die ons werd toegestuurd vanwege het ongeval dat ik heb ondervonden.

P. Wijkstra

Hierbij danken wij u hartelijk voor alle belangstelling en felicitaties die wij na de geboorte van Josje in ontvangst mochten nemen.

H. A. Dekker
R. G. Dekker-Hoekstra.

Op Uw gezondheid en nog vele jaren

Weet U nog van die voetbalwedstrijd in Amsterdam?

Fotoclub Gispén

Op vrijdag 19 november j.l. werd door Ir. J. Meijers de tentoonstelling van fotoclub Gispén geopend. Het heeft veel tijd gekost eer het dan weer zo ver was. In het verleden exposeerde de club min of meer regelmatig om de 2 jaar, maar door allerlei oorzaken heeft het nu 4 jaar geduurd, in 1967 was onze laatste tentoonstelling.

Zonder nu direct met de borst vooruit te gaan lopen mogen we toch wel stellen dat deze tentoonstelling geslaagd is. De belangstelling was goed, vooral zaterdagmiddag voor en na de intocht van Sint Nicolaas in Culemborg.

Bijzonder fijn was het toch wel, dat diverse clubs uit het rayon Betuwe aan onze uitnodiging gehoor hebben gegeven, om ons werk te komen zien. Over het algemeen mogen we toch ook wel zeggen dat ons werk t.o.v. 1967 vooruit is gegaan. Het is voor ons 'tentoonstellers' weer eens een prikkel geweest om met onze hobby bezig te zijn. Er zijn reeds afspraken gemaakt om in 1973, wanneer we ons 20-jarig bestaan hopen te vieren, weer met een mooie collectie foto's in de Raadskelder te kunnen exposeren.

W. Kievit.

Tafeltennisnieuws

De eerste helft van de competitie 71-72 zit er op en er is nu een rustpauze tot februari. Helaas heeft Gispén 1 het niet kunnen bolwerken in de overgangsklasse C, en degradeerde naar de 1e klas. Hopelijk kunnen ze zich in de 2e helft van de competitie weer opwerken en het verloren terrein terugwinnen. Ons 2e team, spelend in de overgangsklasse K, heeft zich wel gehandhaafd en eindigde op de derde plaats. Een mooi resultaat.

Gispén 3 maakte zijn debuut in de 1e klas en eindigde ook op de 3e plaats,

terwijl ons 4e team zich in de 2e klas op een 4e plaats nestelde. Ons 5e degradeert naar de 3e klas, maar deze zullen zeer zeker in de tweede helft terugkomen.

Ons 6e team is bijzonder goed geëindigd in de 4e klas, n.l. op de tweede plaats en misschien zit daar wel een eerste plaats in bij de tweede competitiehelft.

Ook de jeugd heeft goed gespeeld. Ons A team eindigde met de Tielse T.C. samen als eerste en ons B team in de 3e klas op de vijfde plaats. Dit B team bestond uit 3 nieuwe spelers en hier zit ook beslist meer toekomst in.

Binnenkort hopen we de jeugdteams nog uit te breiden met een derde en misschien zelfs een 4e team, maar daar komt nog wel wat voor kijken, want daar moeten dan ook terdege mogelijkheden voor zijn.

Door de zeer goede leiding van onze competitieleider en de spontane medewerking van aanvoerders en spelers van alle teams verloopt de competitie bijzonder goed en zonder straffen, iets waarmee wij in het verleden nog wel eens moeilijkheden gehad hebben en wat ons nog al eens boetes gekost heeft.

Nu de competitie stil ligt worden in januari weer de jaarlijkse clubkampioenschappen gehouden wat altijd opnieuw weer een leuk evenement is. In de decembermaand is door ons ook de achtkamp Nederlandse jeugd hier in de Sporthal georganiseerd, welke een feilloos verloop had en waarvoor vanuit Bondskringen alle lof werd uitgesproken. Er werd zelfs al toegezegd alles te zullen doen om een volgend jaar ook de finale jeugdkampioenschappen van Nederland, door Gispén T.T.C. hier in de Culemborgse Sporthal te laten organiseren, een aanbod, dat, als het wordt toegestaan, een groots evenement voor Culemborg belooft te worden. Hopelijk kunnen we t.z.t. hier meer over schrijven.

Zondag 12 december is in Utrecht de tafeltennis ontmoeting districten

Studenten en kinderbijslag

Het is algemeen bekend dat er wettelijke regelingen bestaan met betrekking tot het toekennen van kinderbijslag. Wat ze precies inhouden zal veelal minder bekend zijn. Vooral de grote groep van studerende in de leeftijd van 16 t.m. 26 jaar levert nogal wat problemen op. De wet zegt hierover:

recht op kinderbijslag bestaat voor eigen- aangehuwde- en pleegkinderen die 16 jaar of ouder, doch jonger dan 27 jaar zijn, wier voor werkzaamheden beschikbare tijd grotendeels in beslag wordt genomen door of in verband met het volgen van onderwijs of van een beroepsopleiding.

We zullen ons nu niet verdiepen in allerlei begrippen zoals verzekeringsplicht, pleegkind enz., doch nemen aan, dat er op deze punten recht bestaat.

Het gaat er hier slechts om de bepalingen van de wet toe te lichten in samenhang met diverse schakeringen in het studentenleven als 'bijverdiens- te', 'part-time job', 'studiebeurs' enzovoorts.

Een tweetal vragen willen we hierbij aan de orde stellen n.l.

- is er sprake van grotendeels volgen van onderwijs;
- bestaat op grond daarvan voor

Utrecht—Rotterdam gespeeld. Vanuit Culemborg waren vertegenwoordigd, Bert v. d. Ham bij de jongeren tot 18 jaar en vanuit de Gispén's T.T.C. Mevr. A. Römgen.

De totaal uitslag was 34—38 in het voordeel van Rotterdam.

Beide Culemborgers hadden een groot aandeel in de overwinning, die hun teams behaalden, mede doordat zij al hun partijen wonnen.

Deze beide teams 'Dames' en 'Jongens' tot 18 jaar wonnen respectievelijk met 5—4 en 8—1 en droegen daardoor bij tot de beslist verdienstelijke kleine nederlaag.

Het Bestuur.

een verzekerde recht op kinderbijslag.

Vraag a. kan zondermeer bevestigend worden beantwoord in alle gevallen, waarin sprake is van studeren aan een dagschool (zoals in casu het geval is). Ook al zou men daarbij nog werken wordt in de praktijk toch aangenomen, dat het onderwijs 'grotendeels' blijft. Slechts bij de beantwoording van vraag b. kunnen de uit dit werk genoten inkomsten een punt vormen. Omtrent deze vraag het volgende.

Het recht op kinderbijslag steunt in principe op het onderhoudsbeginsel en zeker bij de groep van 16-jarigen wordt in de wet herhaaldelijk van 'onderhouden' gesproken. Deze term wordt daarin echter niet nader uitgewerkt, doch werd en wordt door uitspraken van de beroepsrechter (jurisprudentie) bepaald.

In oudere jurisprudentie werd als criterium aangehouden 'de noodzakelijke kosten van levensonderhoud, rekening houdend met het sociale milieu', terwijl tevens ter bestrijding van deze noodzakelijke kosten met eigen inkomsten van het kind rekening moest worden gehouden.

Dit standpunt werd echter door de Centrale Raad van Beroep bij een aantal uitspraken in 1966 verlaten, waarbij toen als criterium van 'onderhoud' werd gesteld 'de kosten van levensonderhoud met inbegrip van de studiekosten en engere zin', waarbij nog als toelichting werd gegeven, dat 'levensonderhoud' ruim moet worden uitgelegd en dat het begrip 'studiekosten in engere zin' niet beperkt moet worden opgevat. Tevens werd ten aanzien van het eigen inkomen van het kind het standpunt ingenomen, dat niet beslissend is of het kind inkomen geniet en daaruit in zijn levensonderhoud kan voorzien, doch dat moet worden nagegaan of dit in feite ook gebeurt.

Hergroepering binnen de Gispens/Staalmeubel organisatie

Het zal inmiddels wel aan iedereen bekend zijn dat er nogal wat verschuivingen hebben plaats gehad binnen ons bedrijf.

Niet iedereen zal daar direct veel van merken, want het zijn vooral de medewerkers van de afdelingen voor de productie-planning en de verkoop-planning die bij deze hergroepering betrokken zijn.

Maar, het gaat toch zeker alle Gispens/Staalmeubel medewerkers aan! Immers, een aantal van ons zal zich voortaan met nieuwe taken belast zien, en dat moet dan ook iedereen weten. Alleen dan geeft de verandering van opstelling een maximaal resultaat!

De wereld buiten ons bedrijf slaat niet stil; integendeel, er is de laatste tijd veel veranderd. En die veranderingen gaan snel.

Wil je dan als bedrijf mee kunnen blijven doen, dan moet je jezelf op gezette tijden afvragen of je het nog wel goed doet. En dan kan het natuurlijk gebeuren dat je tot de conclusie komt dat het een beetje anders gedaan zou moeten worden. Om de veranderingen buiten ons bedrijf te kunnen volgen. En dat gaat dan nu gebeuren.

We vertellen geen geheim wanneer we zeggen dat de schoorsteen niet vanzelf blijft roken. Daar moet wat voor gedaan worden, en vandaag de dag moet er zelfs een heleboel voor gedaan worden.

De concurrentie — en zeker niet in het minst vanuit het buitenland — is geweldig toegenomen, en dat niet alleen door verbeterde kwaliteit van het produkt, maar ook door verbeterde wijze van verkoop.

Dat betekent voor ons bedrijf dat we bijv. meer keuze moeten kunnen bieden. Dat betekent ook dat we ons meer moeten richten op wat de klant wil; dat we sneller moeten

Het vorenstaande populair vertaald wil dus zeggen, dat eigen inkomsten van het kind in het geheel geen invloed op de hoogte van de kinderbijslag behoeven te hebben, als maar kan worden aangetoond, dat die inkomsten niet voor het normale onderhoud (moeten) worden aangewend. Slechts enkele bestemmingsinkomsten, zoals b.v. studiebeurzen, renteloze voorschotten, dienen in eerste instantie voor het onderhoud te worden besteed.

Het zal duidelijk zijn dat met hanteering van deze nieuwe zienswijze niet van te voren kan worden aangegeven, wanneer nu wel of niet kinderbijslag kan worden genoten. Het wordt temeer moeilijk omdat er sprake kan zijn van:

- onderhoud in belangrijke mate;
- onderhoud grotendeels;
- onderhoud geheel of nagenoeg geheel,

hetgeen respectievelijk betekent minstens f 20,— per week (wordt nagenoeg elk jaar hoger), meer dan 50% en minstens 90%. Al naar gelang punt a, b of c van toepassing is vindt één, twee of drietelling plaats, waarbij voor drietelling dan nog de eis wordt gesteld, dat het kind uitwendend moet zijn.

Met het bovenstaande is aangetoond, dat bijverdiens voor een student niet in alle gevallen van invloed op de hoogte van zijn kinderbijslag behoeft te zijn. Vaste regels zijn hiervoor echter niet te geven, doch indien men maar steeds uitgaat van de feitelijke bijdrage die de ouderverzorger in het onderhoud versprekt en dit ook tegenover de Raad van Arbeid (als uitvoeringsorgaan) waar kan maken, zal men krijgen waar men recht op heeft.

Nadere inlichtingen verstrekken de Raden van Arbeid of het Voorlichtingscentrum Sociale Verzekering, Rhijnspoorplein 1, Amsterdam.

kunnen leveren; dat we misschien ook wel planmatiger moeten gaan verkopen.

Kortom, het betekent misschien wel een heleboel dingen die we nog niet eens kennen. En om ze te leren kennen moeten we proberen om als het ware bij de klant op de mat te blijven zitten, zodat we precies weten wat hij wil; en dus ook wanneer hij wat anders wil.

Dat 'op de mat zitten' is dan wat we tegenwoordig 'marketing' noemen, en daar zijn de verschuivingen op gericht!

Het 'marketing'-begrip duidt alleen maar op een organisatie-vorm welke gericht is op 'verkoop-volgens-plan'. En het spreekt vanzelf dat als we willen verkopen volgens een plan, dat we dan ook volgens datzelfde plan moeten kunnen produceren. Met andere woorden: we moeten wel zorgen dat de productie en verkoop, en zeker ook het ontwerpen en ontwikkelen van nieuwe producten allemaal in datzelfde plan passen.

Om dat te bereiken, en vooral ook om dat te bewaken is de in het schema weergegeven groepering ontwikkeld.

De meest opvallende nieuwsgierigheid in het schema is het optreden van z.g. 'Product Managers'. Een misleidende naam, want het zijn eigenlijk helemaal geen managers.

Het zijn veeleer 'Coördinatoren' die er voor moeten zorgen dat verkoop, productie, productie-ontwerp en ontwikkeling, marktonderzoek en verkoopbevordering, op elkaar afgestemd zijn, en ook blijven.

Zij moeten als het ware zorgen dat de zaak volgens het 'spoorboekje' loopt, en zij doen dat elk voor een deel van het verkoopprogramma. Voorlopig zijn er een viertal deelgebieden; voor drie daarvan is reeds een product manager benoemd:

- ZITMEUBELEN
- de heer Van der Kroef
- SYSTEEMMEUBELEN (buro's & kasten)
- de heer Van Logchem
- COMPUTERMEUBELEN
- nog niet benoemd
- METAALCONSTRUCTIES
- de heer Ir. Bakker

De product-managers behoren met de groep 'verkoopbevordering' en de groep 'marktonderzoek' (welke nog gestalte moet krijgen) tot de nieuwe vleugel van onze organisatie: de MARKETING-afdeling, welke in het schema met donker gekleurde hokjes is aangegeven.

MARKETING en VERKOOP zijn de beide benen waarop het commerciële apparaat, onder leiding van de heer Vroom, voortaan zal moeten lopen.

Overigens is ook in de verkoop zelf wat bijgestuurd. Met name het contact met onze dealers krijgt nu het volle pond — waar het al zo lang recht op had — in de persoon van de heer Buitengeweg.

De verkoop-binnendienst komt nu geheel in de vertrouwde handen van: mej. Smits, voor zover het Gispens-producten betreft; dhr. Swanink, voor de Staalmeubel-producten, en dhr. Winkel voor de Sedes-producten en de woningmeubelen.

Ook de directie heeft de onderlinge verantwoordelijkheden duidelijker gesteld. Naast de gemeenschappelijke verantwoordelijkheid van de directie zal er een duidelijke taakverdeling komen voor elk directielid afzonderlijk:

a. Mr. Kernkamp zal als voorzitter van de directie aandacht besteden aan algemene zaken, organisatie en controle van de inwendige structuur, en het contact met L. & G.

Daarnaast geeft hij de leiding aan sociale- en personeelszaken en aan de administratie.

b. Ir. Meijers heeft de leiding over productie, bedrijfsbureau, produktbeheer, inkoop, constructie, technische- en kwaliteitsdienst, en laboratorium.

Voor wat de dagelijkse gang van zaken in Roden betreft zal de heer Kaña bovenstaande taken vervullen.

c. De heer Vroom zal optreden als marketing- en verkoopdirecteur, en de onder zijn leiding vallende afdelingen zijn in het schema opgenomen.

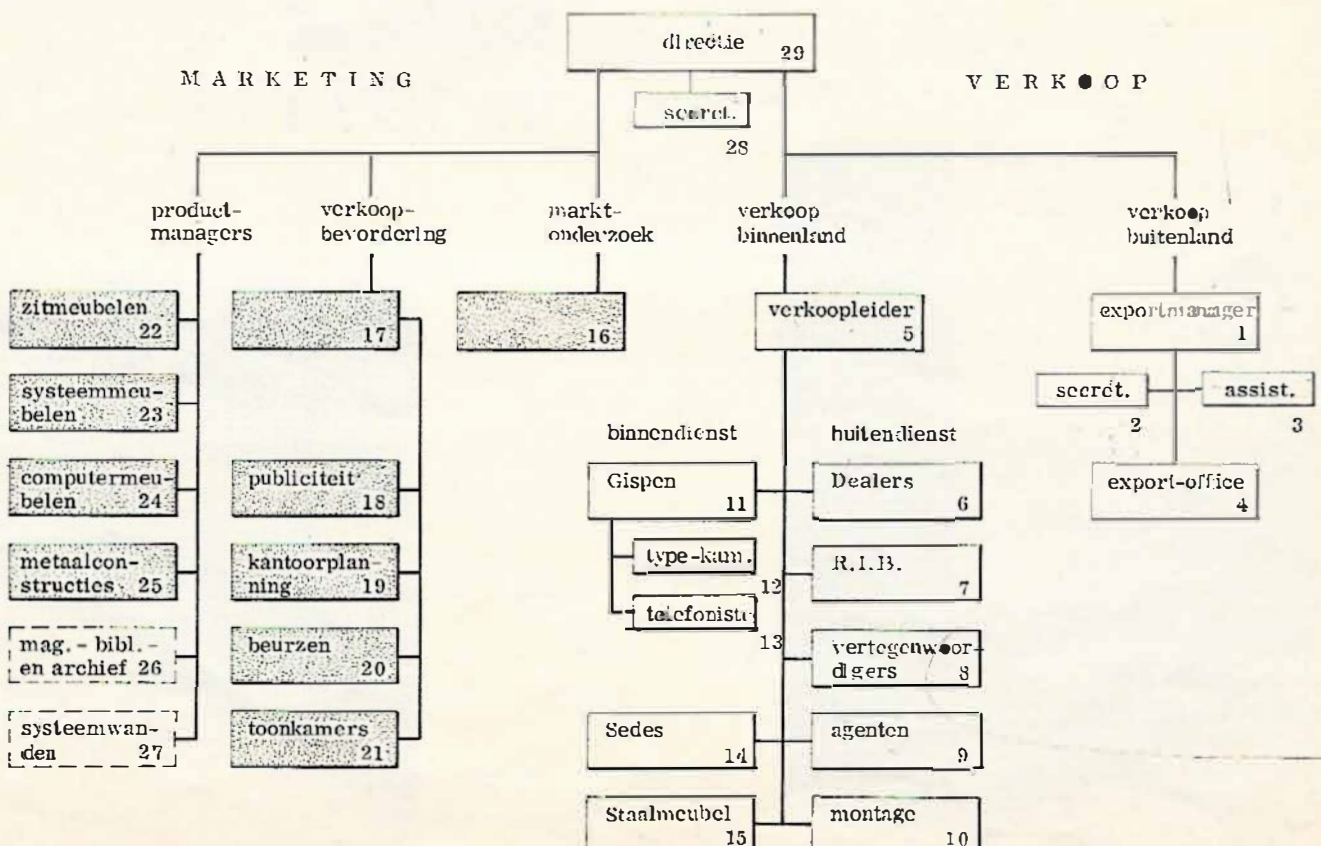
Strategische beslissingen zullen steeds door de directie gezamenlijk worden genomen. Dat geldt bijv. voor het goedkeuren van nieuwe

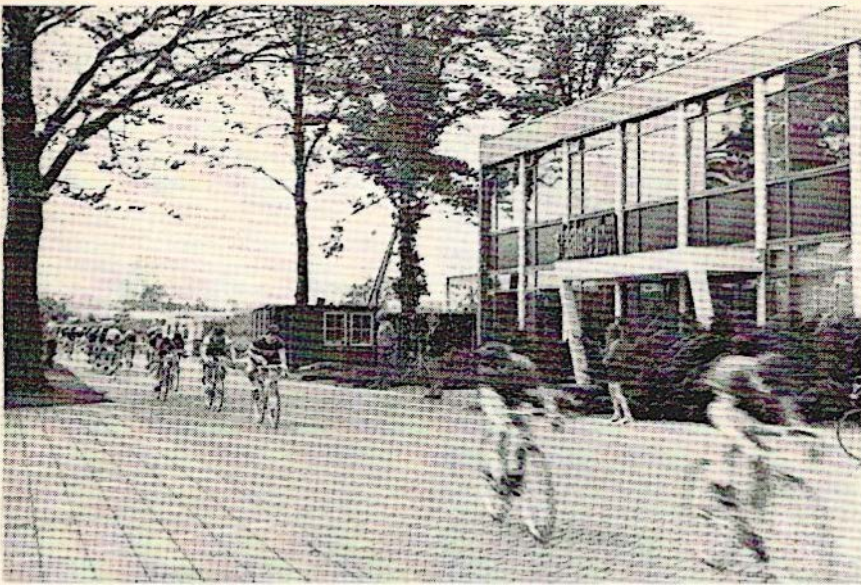
ontwerpen voor een meubelprogramma of voor het accoord op een marketingplan.

Alles bij elkaar dus verschuivingen over een tamelijk breed front. Misschien geen wereldschokkende gebeurtenis, maar dan toch wel één die ons, medewerkers van Gispens/Staalmeubel, niet onverschillig kan laten, en waarvan we mogen verwachten dat het onze slagvaardigheid op een veeleisende markt aanzienlijk zal vergroten.

LEGENDA

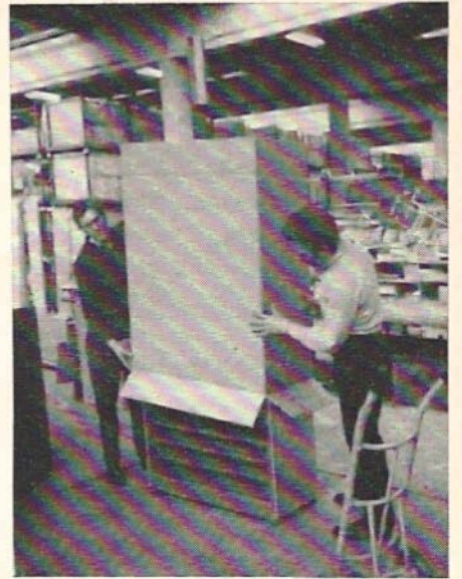
- 1) M. A. Vogtlander
- 2) Meij. B. v. d. Heerden
- 3) C. J. Feelders
- 4) S. J. Cornelissen
A. de Loor
Meij. C. de Vries
G. Laroo
- 5) R. Noorda
- 6) W. F. Buitengeweg
- 7) N. Smit
- 8) A. J. C. Kemme
J. Vries
H. P. Bijma
B. A. Schoolderman
P. J. Baauw
- 9) G. C. Sanderse
H. K. H. Sanderse
- 10) F. Tromp
- 11) Meij. S. Smits
D. van de Winkel
L. J. van Arkel
- 12) Meij. A. W. Pothuizen
Meij. G. Beckes
Meij. W. van Haaften (ljd.)
- 13) Meij. M. E. Ganzonan
Meij. A. van Straalen
- 14) M. A. Winkel
Meij. M. Heogveld
- 15) W. Swanink
Meij. G. J. W. van Mourik
- 16) Ir. J. C. Bakker
- 17) Vakant
- 18) H. J. v. d. Kroef
A. F. Lievaart
G. E. Westenburg
P. J. Hermans
Meij. S. Foodam
- 19) D. W. van Logchem
J. Karsenburg
J. v. d. Berg
R. E. Vodegel
- 20) H. J. v. d. Kroef
F. A. Ferwerda
- 21) H. J. v. d. Kroef
A. J. C. Wamsteeker
A. M. van Dordrecht
R. M. A. de Haan
- 22) H. J. v. d. Kroef
- 23) D. W. van Logchem
- 24) Vakant
- 25) Ir. J. C. Bakker
- 26) Wellicht in de toekomst
- 27) Wellicht in de toekomst
- 28) Meij. M. E. B. H. G. van Elk
- 29) E. Th. Vroom

In 1971 was de start geweldig goed en draaide de produktie op volle toeren.

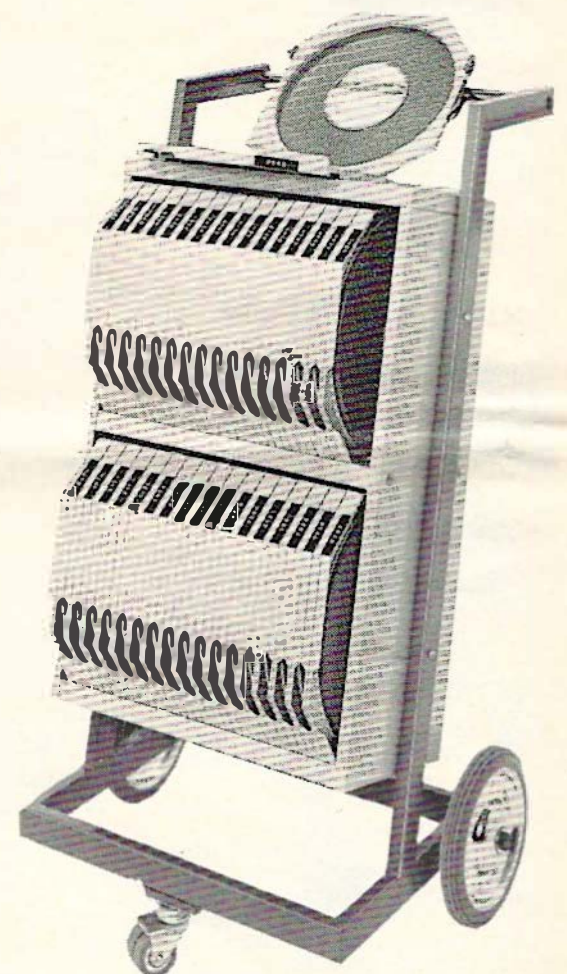
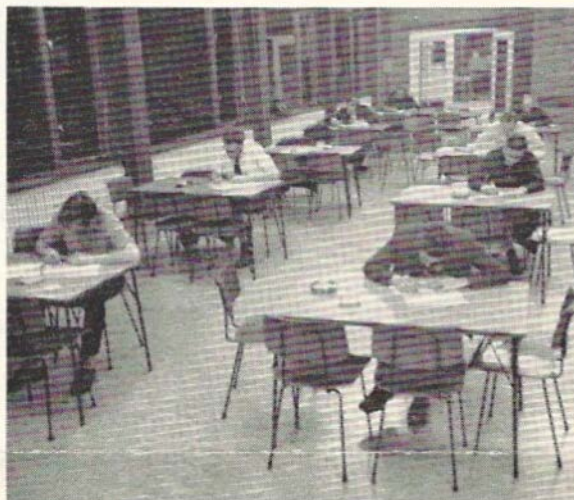
Reeds begin maart werden de eerste nieuwe Jaloziekasten afgeleverd en met enthousiasme door onze afnemers ontvangen.

Hierdoor aangespoord werden de kanalen afgetast om de snelle ontwikkeling in de computerwereld bij te houden.

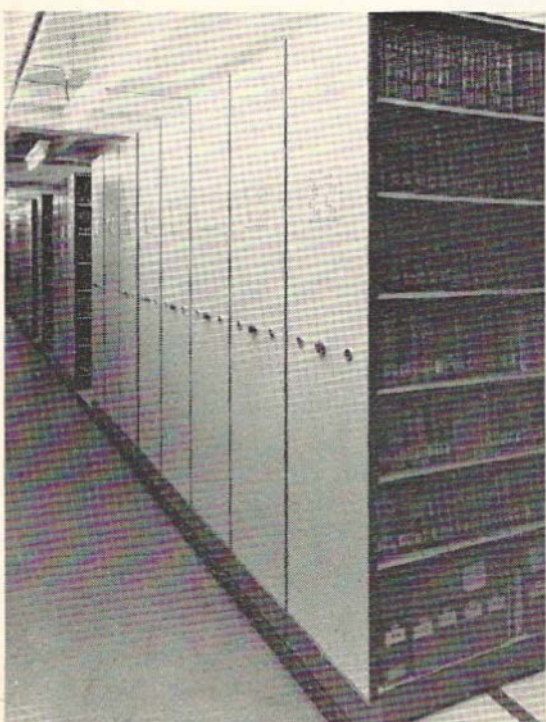
Vele medewerkers volgden met succes een meetcursus, omdat ook zij zich er van bewust waren dat de kwaliteit van onze produkten tot het hoogst mogelijk te bereiken peil moet worden opgevoerd.

Het succes bleef dan ook niet uit. De stapelbare STAALMEUBEL Databoxkasten en de bijbehorende Transportwagens werden door de jury op de Hannover Messe onderscheiden door het predikaat: 'DIE GUTE INDUSTRIEFORM'.

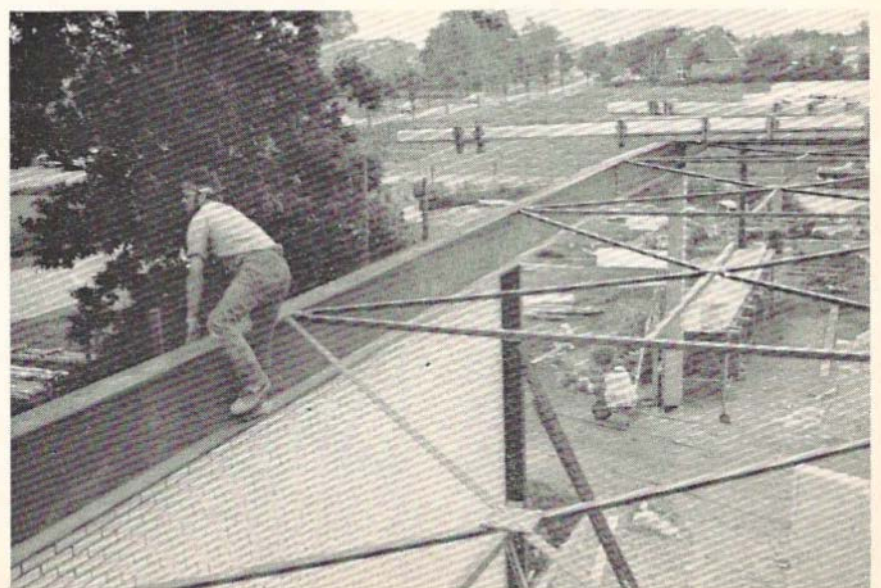

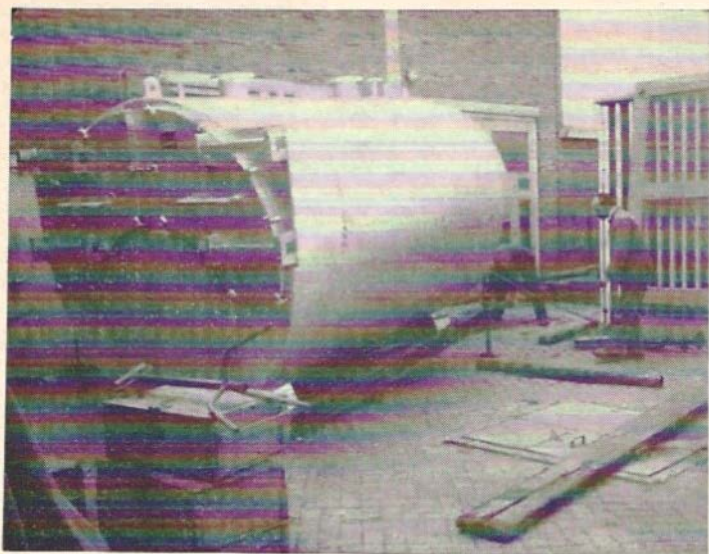
in 1971

In het komende jaar verwachten wij ook zeer veel van de nieuwe COMPACTUS Installatie. De ontwikkeling is in volle gang...

...reikhalzend zien wij er naar uit, de voorbereidende maatregelen hebben wij reeds getroffen.

Stockolie werd vervangen door aardgas, zodat ook wij een steentje hebben bijgedragen aan de vermindering van luchtverontreiniging.

Ondertussen werd er door de fabriek druk gesleuteld aan steeds weer ingewikkelder matrijzen.

Het constructieteam speurde naar nieuwe mogelijkheden om aan de ideeën van de ontwikkelingsgroep vorm te geven.

De gereedschapsmakerij werkte onder hoogspanning om de vele sublieme matrijzen op tijd klaar te krijgen.

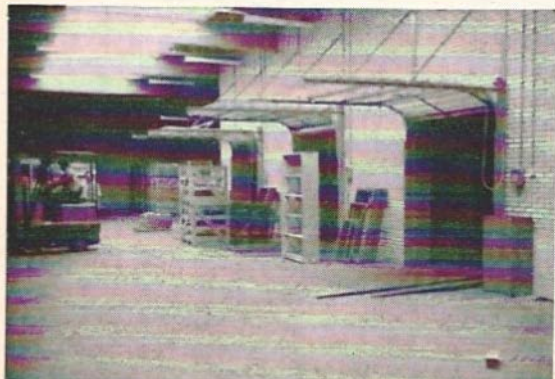
Het resultaat was ondermeer een goednieuwe bak, die bij de geboorte het catalogusnummer 2501 meekreeg.

Ook hebben wij een bedrijfsbrandweer opgericht die, na het beëindigen van de cursus, regelmatig oefent en steeds paraat blijft.

De sluisen voor 1972 staan weer wijd open...

*Sretna Nova Godina!
Glückliches Neues Jahr!
Happy New Year!*

Stuvia

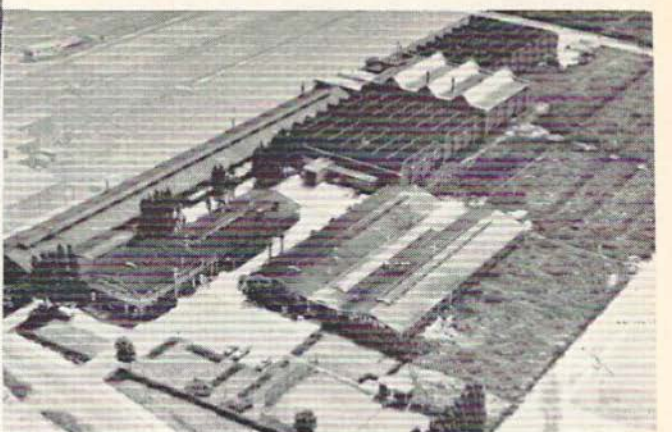
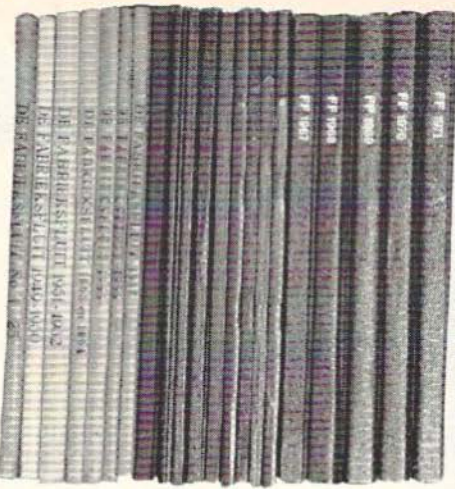
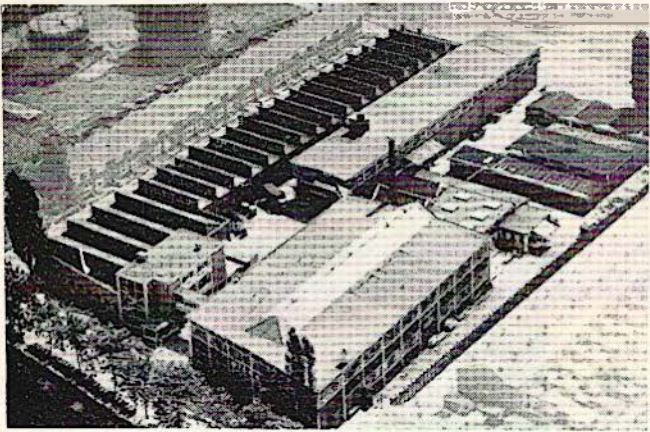
Vele goede wensen voor het nieuwe jaar werden ons toegezonden. Een hiervan willen wij aan U doorgeven van onze agent UREDSKA TECHNIKA in Joegoslavië.

De personeelsvereniging heeft een succesrijk jaar achter de rug. De 25e uitgangsdag is dit jaar gewijzigd in een eerste succesvolle uitgangsavond.

...en wij hopen dat vele vrachtwagens onze producten over de aardkloot zullen verspreiden.

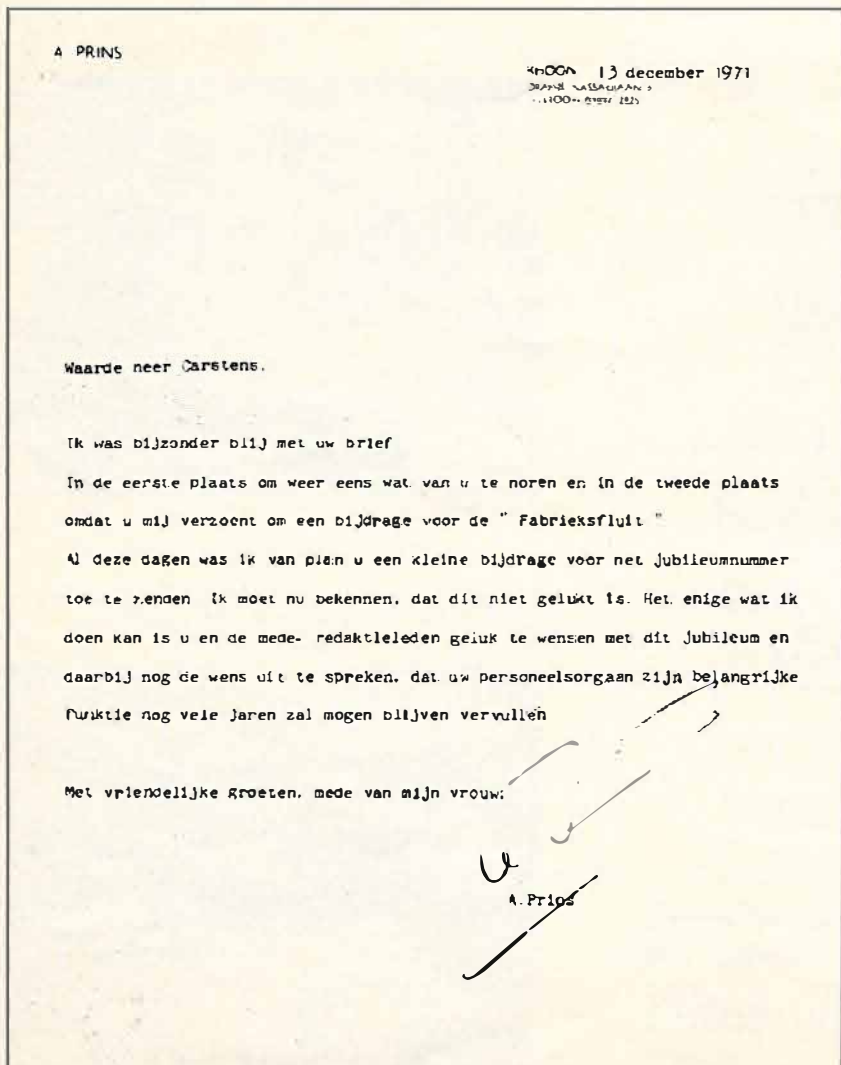
De Fabrieksfluit in het zilver

Op 1 december van het jaar 1946 verscheen 'De Fabrieksfluit' voor de eerste keer. Zoals u op de afbeelding van de voorpagina van Nr. 1 kunt lezen, bevatte het blad 'Mededelingen voor het personeel'.

Tot naam van het mededelingenblad werd na ampele overwegingen 'De Fabrieksfluit' gekozen. Het waarom hiervan motiveerde de toenmalige redactie door te stellen: 'Wij hebben deze naam gekozen omdat wij met dit blad de aandacht willen vestigen op alles wat er in ons bedrijf gebeurt. De fluit is voor de meesten van ons het sein voor het begin en einde van het werk, waar- tussen de geschiedenis van ons bedrijf zich afspeelt'.

De redacteuren die als voorlopige redactie en enkele jaren later als redactie hun werk hebben verricht, waren de heren W. Carstens, nu dus 25 jaar achtereen op deze post, de heer M. Mouthaan en de heer A. Prins. Deze laatste was in 1946 bedrijfs- leider in ons bedrijf en later werd hij directeur. Ingaande 1 januari 1972 is hij benoemd tot directeur van de F.M.E., de werkgevers organisatie van de metaal en electrotechnische industrie.

Op onze vraag om een bijdrage voor ons jubileumnummer zond de heer Prins ons onderstaand schrijven.

Met de heren Carstens en Mouthaan hadden wij een onderhoud en uit wat zij ons vertelden ontstond het volgende verhaal:

Op verzoek van de heer Prins werden zowel de heren Carstens als Mouthaan in de redactie van het mededelingenblad opgenomen. Dit was voornamelijk een gevolg van de activiteiten waarbij zij reeds betrokken waren in het maatschappelijk-sociaal vlak. Zij waren o.a. beiden lid van 'De Kern' de voorloper van onze huidige Ondernemings Raad.

De redactie kwam eenmaal per twee weken bijeen om de ver- gaarde kopij te bespreken en te ordenen. Veel problemen gaf dit niet want men was er van verzekerd dat de directie regelmatig belangrijke informatieve artikelen verzorgde. De verslagen van de kernvergaderingen werden als hoofdartikel op de voorpagina geplaatst en ook de winstdelingsresultaten waren steeds terug- kerende onderwerpen. Daarnaast werden door de verschillende chefs en bazen regelmatig interessante onderwerpen aan de orde gesteld over o.a. nieuwe machines, materialen, de organisatie van het bedrijf, sociale wetgeving enz.

Verder werd er personeelsverenigingsnieuws geplaatst. De perso-

neelsvereniging leidde een bloeiend bestaan in die jaren. Dan was er een puzzelrubriek waaraan met wisselende belangstelling werd deelgenomen. De puzzles werden vaak door de heer Carstens zelf gemaakt.

De geschiedschrijving van het bedrijf was ook een belangrijk onderdeel van 'De Fabrieksfluit'. Men heeft bij de aanvang getracht de achterstand van de jaren 1916 tot 1947 in te lopen door enkele artikelen te plaatsen waarin de wederwaardigheden uit dit tijdvak werden vermeld.

De opzet van het krantje was aanvankelijk heel sober, foto's waren er nog niet bij. Dat ook buiten de fabriek het blad werd gewaardeerd blijkt uit een brief van de vakbondssecretaris L. Nelemans van de toenmalige Bedrijfs Unie District Utrecht, die in december 1948 werd ontvangen. Daarin schrijft hij o.a.: 'Wij hopen van harte dat in 1949 de samenwerking (met het bedrijf) nog aan betekenis zal mogen winnen en de in 1949 verschijnende nummers van 'De Fabrieksfluit' daarvan zullen getuigen.

Met grote belangstelling nemen wij iedere maand kennis van de inhoud van het mededelingenblad.

De Fabrieksfluit behoort tot de beste personeelsorganen die wij kennen en wij wensen U, geachte Redactie, in het komende jaar goed succes toe'.

De heer Moutaen heeft tot 1963 in de redactie een werkzaam aandeel gehad. De heer Carstens bleef als redacteur en als foto-

W. Carstens,
de eerste redacteurs van de fabrieksfluit.

M. Moutaen

A. Prins

graaf aan het blad verbonden. Als fotograaf ja, want na het sobere begin werd het krantje later voorzien van foto's.

Evenals nu hadden deze alle betrekking op het bedrijfsgebeuren. Zelfs nadat de heer Carstens werd gepensioneerd, bleef hij als fotograaf-redacteur aan De Fabrieksfluit verbonden.

Wij hopen dat hij dit werk nog vele jaren in goede gezondheid zal mogen blijven doen.

Aart Vink 25 jaar bij Gispen

L. G. N. Vermeulen nam op 13 december j.l. afscheid en is vanaf die datum behorend tot onze gepensioneerden.

Op 30 december vond, wegens bereiken van de 65-jarige leeftijd, het afscheid plaats van de heer J. Ferdinandus.

Als Aart Vink op 10 januari zijn 25-jarig jubileum viert, dan heeft dit betrekking op een ononderbroken dienstverband van 25 jaar. Toch is dit niet het volle aantal jaren dat Vink bij ons werkte want hij kwam twee keer in dienst bij Gispen.

Zijn eerste kennismaking met ons bedrijf, gaat veel verder dan 25 jaar terug. Hij kwam als jongetje zo van de lagere school op onze tekenkamer terecht.

'Ik heb het daar een jaar uitgehouden, zegt Vink, maar het werk lag me niet zo goed en ik was dan ook blij dat ik werd overgeplaatst naar de fabriek. Dat beviel me wel goed want ik werd opgeleid voor plaat-bankwerker. Inmiddels was ik ook al enige tijd op de avondschool waar ik een vakopleiding volgde. In die tijd kreeg ik veel speciaal werk te doen. Ook werkte ik vaak aan kaartenkastjes. Maar wat ik me vooral herinner zijn de scheepsinterieurs, die we maakten voor de werf Gusto. Dat was mooi werk'.

Vier jaar werkte Vink bij Gispen, toen vertrok hij. Maar op 6 januari van het jaar 1947 kwam hij opnieuw in onze dienst.

Geteld vanaf deze datum heeft hij nu de 25 jaar volgemaakt.

Aanvankelijk werkte hij weer als plaat-bankwerker. Zo rond 1948 echter werd besloten dat er een ploegendienst zou komen en dat bracht ook voor Vink de nodige verandering in zijn werk en leven. Hij werd namelijk in een ploeg opgenomen.

'Die ploeg was wel een omschakeling voor me, zegt Vink, want je moet daarin vooral wennen aan de werktijden. Dat werd nog moeilijker toen we door een grote order van een tweeploegen naar een drie-ploegen systeem tijdelijk moesten omschakelen. Sinds ik in de ploeg werk, sta ik aan de afkantpers. Vooral het speciale werk doe ik graag want dat eist meer aandacht dan het gewone seriewerk.

De ploeg heeft wel voordelen want als je ochtend-dienst hebt dan ben je 'smiddags vrij. In de zomer zit ik dan ook vrijwel dagelijks aan en in het water want zwemmen is een van m'n lief-

hebberijen. Wandelen doe ik ook erg graag. Meestal gaan m'n vrouw en ik samen grote wandelingen maken in de bossen. Dat doen we ook regelmatig buiten onze landsgrens. We nemen dan de auto en rijden naar het Reichswald bij Kleef. Daar kun je genieten van de natuur. De natuur is m'n lust en m'n leven en hoe eenzamer en wilder het is des te mooier vind ik het.

Nou, en als het weer wat minder mooi is, dan houd ik mij bezig met het onderhoud van mijn auto, want ook dat is één van mijn hobbies. We wensen Vink nog vele goede jaren in ons bedrijf toe.

De heer W. H. Gispen, oprichter van ons bedrijf, kwam een van zijn medewerkers van het eerste uur, de heer Hoffmann en zijn echtgenote, feliciteren met hun 50-jarig huwelijk.

De heer O. Scerensci, medewerker in de afd. Techn. Dienst, trad op 20 december j.l. in het huwelijk met mej. J. Dragos, eveneens een Gispen medewerkster.

De Fabrieksfluit

Redactie:

L. Bosch, A. de Bruin, D. W. van Logchem,
N. H. A. N. Schrammeyer, Mr. J. H. Stokmans,
H. H. Sijbrant, C. van Zanten
Gispen foto's: W. Carstens
Staalmeubel foto's: G. Wiggers
Layout: W. van Harten,

Wij gedenken ...

St. v. d. Winkel
25 januari 1971

C. L. van Beest
15 september 1971

D. C. van Eck
10 februari 1971

A. J. Ulrich
25 juni 1971

C. W. Spronk
13 november 1971

ONZE JARIGE GEPENSIONEERDEN

De heer A. P. M. v. d. Akker,
Arn. Faasstr. 8, Culemborg,
werd 7 januari 67 jaar.

De heer O. Wammes,
Oostersingel 24, Culemborg,
werd 9 januari 69 jaar.

De heer H. Sanderse,
3e Triestraat 15, Culemborg,
werd 19 januari 79 jaar.

De heer Th. Sjoer,
Westersingel 8, Culemborg,
wordt 30 januari 66 jaar.

De heer A. van de Ham,
J. v. Opdorpsstr. 9, C'borg,
wordt 11 februari 75 jaar.

De heer J. de Graaf,
Th. Zasstraat 4, Culemborg,
wordt 19 februari 84 jaar.

De heer H. Kuipers,
Middelcoopstr. 40, C'borg,
wordt 21 februari 85 jaar.

De heer S. J. Kerkhof,
Vaartstraat 16, Culemborg,
wordt 26 februari 70 jaar.

L. J. H. Sielhorst,
Prijssestraat 5 bis,
Culemborg,
wordt 2 maart 77 jaar

J. P. Helmond,
Leliestraat 12,
Culemborg,
wordt 4 maart 73 jaar

L. Verkerk,
Zoetzandselaan 8,
Beusichem,
wordt 6 maart 74 jaar

Personalia

Geboren:

- 2-12-1971 Romke Erik,
zoon van de Fam. F. Ferwerda
10-12-1971 Fadime, dochter van de Fam. Toktas

Gehuwd:

- 26-11-1971 De heer D. Titiharu (Plw. I) met
Mej. A. Limasian
15-12-1971 De heer T. van Beek met
Mej. C. de Boef (Mech. Adm.)
20-12-1971 De heer O. Scerensci (T.D.) met
Mej. J. Dragos (T.D.)
21-12-1971 De heer P. Baauw (Verkoop) met
Mej. H. Hiep

Dankbetuigingen

Voor Uw blijk van medeleven ons betoond, na het zo plotseling heengaan van mijn man, betuig ik U, mede namens de kinderen, mijn oprechte dank.

Mevr. F. J. Spronk-Spienburg.

Mede namens mijn vrouw wil ik Directie, Personeelfonds, collega's en Plaatwerkerij IV hartelijk dank zeggen voor de attenties die we mochten ontvangen voor de geboorte van onze dochter Cornelia.

W. Lapperre.

Voor de felicitaties en kado's ter gelegenheid van mijn 12½-jarig jubileum hartelijk dank.

W. van Harten.

Hierbij willen wij U hartelijk bedanken, voor de belangstelling en mooie kado's die wij bij ons huwelijk mochten ontvangen.

T. van Vredendaal
J. van Vredendaal-Verlangen.

Langs deze weg wil ik mede namens mijn vrouw, Directie, Personeelfonds en collega's hartelijk bedanken voor de belangstelling en kado's ontvangen bij mijn 25-jarig jubileum.

W. van de Dungen.

Voor de vele blijken van belangstelling onderzonden bij mijn 25-jarig jubileum dank ik Directie, Personeelfonds, collega's en alle anderen van harte ook namens mijn vrouw en kinderen.

E. van de Heyden.

Directie, Personeelfonds en collega's van het konstruktiebureau, nogmaals hartelijk dank voor de kado's en belangstelling bij mijn 12½-jarig jubileum ontvangen.

T. D. J. Termeer.

Graag wil ik langs deze weg, mede namens mijn vrouw, Directie, Personeelfonds, Personeel Fabriek I, zowel Fabriek II en Firma Den Hartog met personeel en alle medewerkers van Gispén, hartelijk bedanken voor de betoonde belangstelling en kado's die ik mocht ontvangen bij mijn 25-jarig jubileum.

G. J. Westholter.

De hartelijke wijze waarop ik bij mijn pensionering afscheid heb mogen nemen en de daarbij ontvangen geschenken van Directie, Personeelfonds, Technische Dienst en Technische Dienst Fabriek IV heb ik bijzonder gewaardeerd. Mede namens mijn echtgenote daarvoor hartelijk dank.

L. G. Vermculen.

Vanaf deze plaats wil ik, mede namens mijn vrouw, gaarne aan de directie onze dank betuigen voor de wijze waarop mijn 25-jarig jubileum op Gispén is gevierd. Zeker ook de afd. Personeelzaken voor het voorbereidende werk, alsmede de dames van de kantine, onze hartelijke dank!

J. C. B. Dekker
J. Dekker-Krul.

Voor de fraaie fruitmand, mij namens U allen door het Personeelfonds bezorgd, alweer hartelijk dank. Het doet mij genoegen na bijna 4 maanden ziekte en revalidatie het werk te hebben mogen hervatten.

P. J. Hermans.

Voor de belangstelling getoond bij ons huwelijk danken wij directie, personeelfonds en afdeling mechanische administratie.

A. C. van Beek
C. M. van Beek-de Boef

De Fabrieksfluit

Personeel'sorgaan van
Gispen's fabriek voor metaalbewerking n.v., Gulemborg
en Staalmeubel N.V., Roden
Verschijnt 1 x per 5 weken

26e jaargang
no 268
15 maart 1972

VERHUIZINGEN en wat dies meer zij

Gedurende de maanden januari en februari van dit jaar is er weer intensief verhuisd.

Hoewel een buurman (wel een goede), was General Controls I.T.T. de eerste, die de reeks verhuizingen opende. I.T.T. moest namelijk eerst plaatsmaken voordat er bij Gispen iets kon veranderen.

Van ± 15 december tot Kerstmis werden magazijn en kantoorinventaris van I.T.T. naar het nieuwe gebouw van I.T.T. gebracht. Dit nieuwe gebouw ligt aan de Wethouder Schoutenweg, tegen de nieuwe fabriek van 'Sanderse' aan.

Aangezien deze verhuizing hoofdzakelijk in het belang van Gispen was, werden de werkzaamheden dan ook grotendeels uitgevoerd door Gispen-mensen, -auto's en -heftrucks.

Acht maal in 15 jaar...

De daardoor vrijgekomen ruimte (950 m²), tegen de montage van Fabriek II aangelegd, kon nu worden aangepakt om te worden verbouwd tot een geschikte stof-feerderij en magazijnruimte.

Dat was nog een heel karwei: overbodige scheidingmuurtjes moesten gesloopt; 360 m³ vloer van 2 x 2 m-vloerplaten voorzien; een doorgang gemaakt in de brandmuur; een nieuwe wand tussen magazijn en stof-

feerderij aangebracht; schilderwerk, nieuwe verlichting, wijziging van de verwarming, nieuwe luchtleidingen enz. completeerden het karwei.

Na ± 6 weken konden in de 2e week van februari de stoffeerdere en stoffeester hun nieuwe plaatsen innemen.

In de afgelopen 15 jaar is deze afdeling 8x verhuisd maar deze laatste verplaatsing is wel de meest gunstige en biedt de grootste ruimtewinst.

Ook de indeling, de opstelling van de stoffeerplaatsen, snijtafel en stellingen, is zeer overzichtelijk geworden.

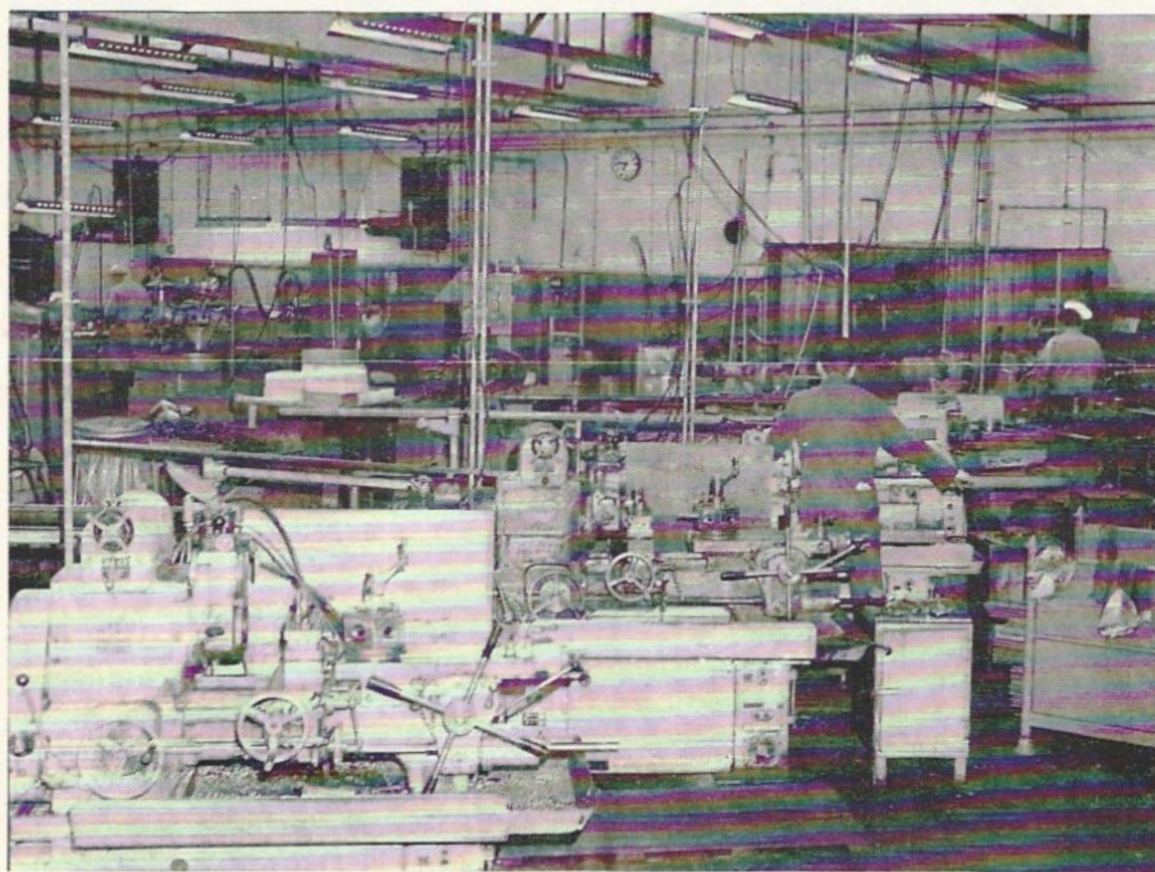
Na al die keren ga je het natuurlijk steeds beter doen!

Vierhonderd vierkante meters

De leeggekomen ruimte in de plaatwerkerij aan de Parallelweg kon nu voor andere doeleinden gereedgemaakt worden.

Eerst moesten nog de verlichting, de luchtleidingen en krachtinstallatie worden gewijzigd, een kantoorje gebouwd voordat de nieuwe ruimte (400 m²) gereed was om de nieuwe bewoners en machines te ontvangen.

Op 23 en 24 februari verhuisden toen de gereedschapmakers hun spullen en nu reeds zijn zij al weer enigszins gewend aan de nieuwe omstandigheden.

De gereedschapmakerij vóór de verhuizing

Het transport van de machines

Omdat de afstand van het konstruktiebureau tot de gereedschapmakerij aanzienlijk groter is geworden en de kontakten toch tamelijk intensief moeten zijn, is het nieuw gebouwde kantoor wat groter gemaakt om het wat langduriger 'bivakkeren' van een konstrakteur aan de Randweg mogelijk te maken. Een tekenbord staat daar te zijner beschikking.

Ook hier verhuisde men niet voor de eerste keer. Over een wat langere periode vanaf 1960 is dit hun derde werkplek.

Als bijzondere omstandigheid is vermeldenswaard, dat de draaijerij afgesplitst is van de gereedschapmakerij en nu is ondergebracht in Fabriek II.

Voor het onderbrengen van de revolverdraaibanken, enkele boor- en tapmachines en een forceerbank in de bankwerkerij van Fabriek II moesten wel enkele wijzigingen in de opstelling van de andere machines daar plaatsvinden.

Oorzaak van de verhuizingen

Ten slotte is nu aan de Triosingel een hal vrijgekomen van 550 m², die een speciale bestemming gaat krijgen. Eigenlijk ligt hier de oorzaak van alle verhuizingen. Hoewel hier geen sprake is van verhuizing, zal in deze ruimte de toonkamer, beter gezegd ons 'Project Informatie Centrum', waar we al zolang over bezig waren worden ondergebracht.

In 1970 was aan de Parallelweg juist een fraaie toonzaal gereed gekomen. Alleen de meubels moesten er nog in. Toen maakten de vlammen resoluut een einde aan 'deze droom'. Na de brand had men vanzelfsprekend het allereerst behoefte aan nieuwe produktieruimte. Een showruimte schiet er dan bij in. Toch werd reeds na enkele maanden het gemis van een toonkamer hoe langer hoe meer gevoeld.

Er zijn toen plannen gemaakt om een dergelijke ruimte te maken op de bovenverdieping van een gebouw, evenwijdig aan de Parallelweg, ongeveer op de lijn van de afgebrande fabriek II.

In datzelfde gebouw zou dan later tevens plaats zijn voor een aantal kantoren. Onder die verdieping zouden de expeditie-laadstations een plaats krijgen. Dit plan was mooi, maar nogal kostbaar.

Vandaar dat er een alternatief gezocht en gevonden werd in een pre-fab. gebouw in het systeem zoals men wel tijdelijk scholen bouwt, maar dan iets fraaier uitgevoerd, en gesitueerd op het voorterrein van de fabriek aan de Parallelweg. De kosten waren aanzienlijk minder, maar toch werd om verschillende redenen ook dat plan opgegeven.

Gode oplossing

Dit kon te gemakkelijker omdat inmiddels een goede oplossing gevonden werd.

Een plaats aan de Triosingel, fraai gelegen, dichtbij de Verkoopgroep, de aanwezigheid van een portier, een redelijk grote ruimte: 550 m² begane grond plus 150 m² in een aan te brengen soort galerij-verdieping bleken tenslotte factoren van doorslaggevende betekenis te zijn om deze oplossing te kiezen.

Bovendien bleken de kosten op een nog lager niveau te liggen dan van het pre-fab-gebouw.

Het ontwerp voor de inrichting van dit 'Project Informatie Centrum' wordt verzorgd door bureau Coen de Vries, in nauwe samenwerking met de heer Ferwerda van onze afdeling verkoopbevordering.

De uitvoering van de werkzaamheden zal geschieden door aannemer Vermeulen en onze technische dienst.

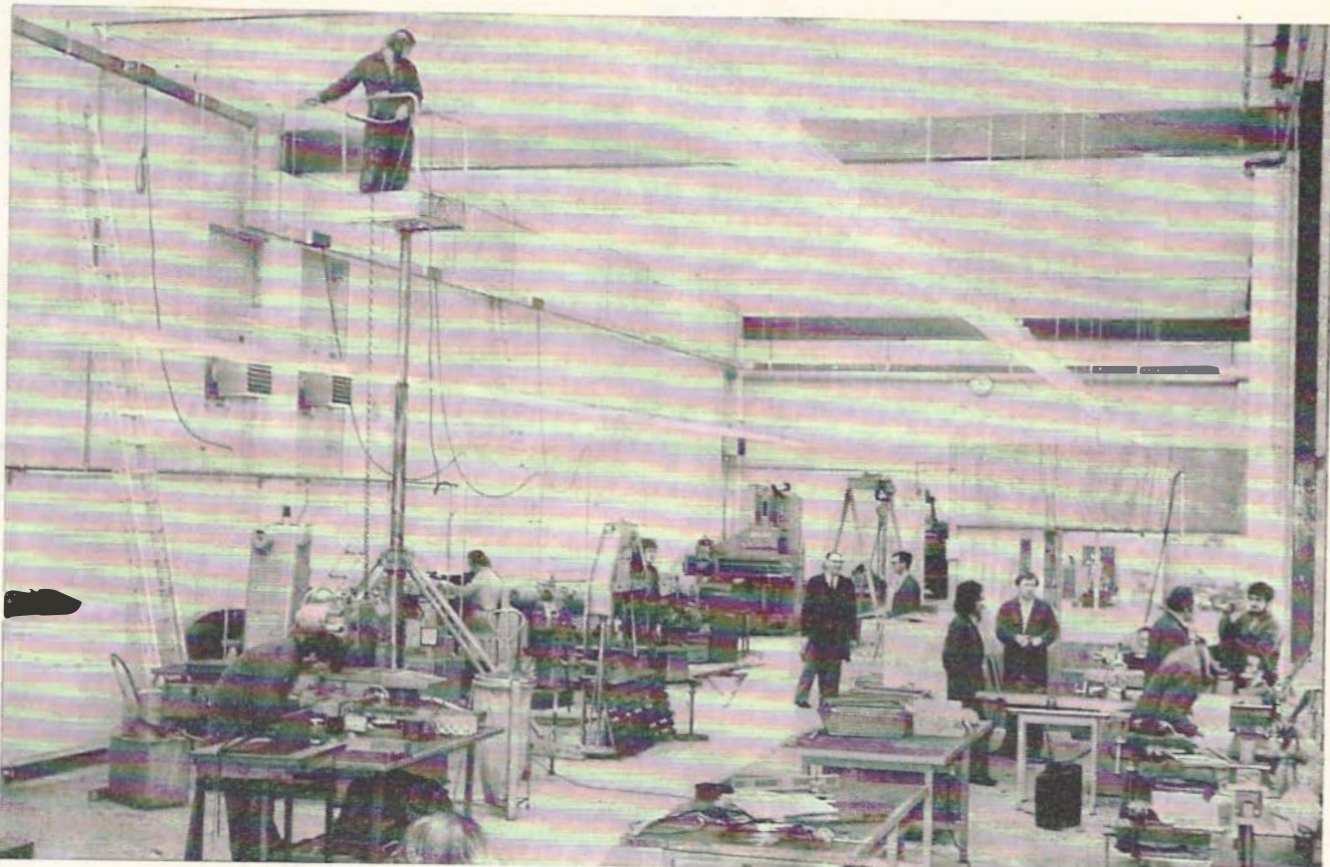
Op 25 februari werd gestart met sloopwerk en enkele dagen later met de opbouw.

Over de inrichting van ons Informatie Centrum zullen wij in de volgende F.F. de heer Coen de Vries aan het woord (en beeld) laten.

De openingsdatum zal in een iets later stadium in overleg met de afdeling Verkoop worden vastgesteld.

Het zal in ieder geval vóór de bedrijfsvakantie zijn.

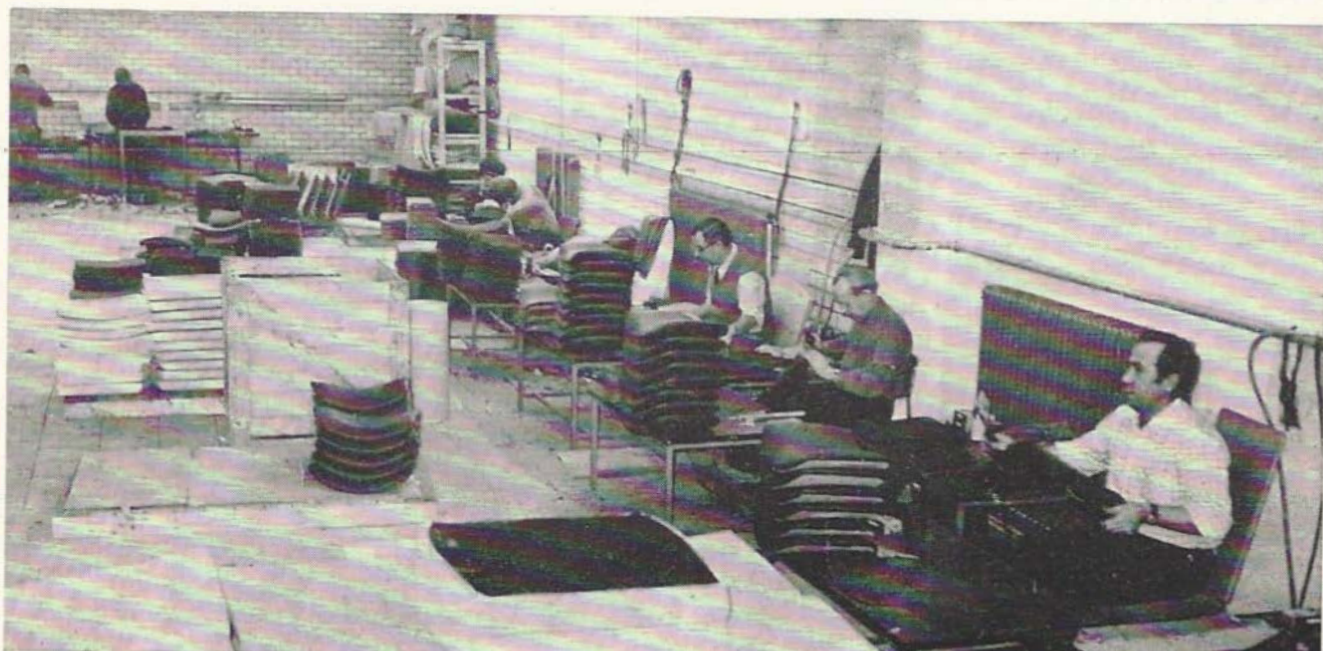
J. A. Poutsma.

25 februari: De demontage is in volle gang

Enkele dagen later: Het ene karwei is geklaard - het andere kan beginnen

Een hoekje van de nieuwe stoffeerderij

Help een handje...

Zoals U in ons hoofd-artikel 'Verhuizingen' hebt kunnen lezen wordt er met man en macht gewerkt aan de voormalige gereedschap-makerij, waarin een nieuwe toonzaal gestalte zal krijgen ofwel — zoals de officiële benaming luidt — een Project Informatie Centrum'. Het ligt verder in de bedoeling daarin o.m. een bescheiden Gispens-museum in te richten.

Hiervoor is materiaal nodig. Daarom vragen wij U: Help ons een handje! Beschikt U over oude Gispens produkten, smeedwerk, lampen, meubelen of wat dan ook, bent U in het bezit van Gispens grafieken, reclameplaten, advertentie-afdrukken en wat dies meer zij, meld dit alstublieft aan de heer H. J. van der Kroef (telef. 03).

Wellicht hebt U vrienden of andere relaties die over dergelijk materiaal beschikken en het (al dan niet in bruikleen) willen afstaan.

Wij rekenen op Uw medewerking!

T. H. Samuels twaalf en 'n half jaar in dienst

De heer G. D. v. d. Ham bereikte op 8-2-72 de pensioengerechtigde leeftijd

Onze 12½-jarige jubilaris werd op Java geboren in het plaatsje Cheribon, waar hij ook de lagere school heeft doorlopen en de mulo. Na zijn diensttijd ging Samuels bij de Prov. Waterstaat werken en vandaar werd hij gemeente-ontvanger en later administrateur van het ziekenhuis in Cheribon.

Toen in 1941 de oorlog uitbrak werd hij weer in het leger opgeroepen en na de capitulatie krijgsgevangen gemaakt en in die tijd heeft hij zoals vele anderen aan de spoorweg in Birma gewerkt.

Na de bevrijding is hij nog commies en later hoofdcommies geweest, daarna is hij naar Nederland gekomen.

Hij kwam werken bij Gispens in de galvanische afdeling maar na 2 jaar kwam hij op het bedrijfsbureau terecht en later op de planning als werkvoorbereider van montage orders.

In september 1970 is de heer Samuels ziek geworden en na het later nog een keer geprobeerd te hebben is hij niet meer teruggeweest.

In zijn vrije tijd is hij een verwoed knutselaar, ook fotograferen is zijn hobby evenals het experimenteren met stereo-apparatuur.

Wij wensen de heer Samuels beterschap toe en nog veel plezierige jaren.

Personalalia

In de loop van 1972 verwachten wij nog de volgende jubilea en pensioneringen:

25-jarig jubileum

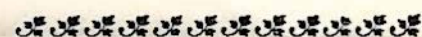
	jub. datum
S. Blokland	21- 4-1972
J. A. Hopman	15- 5-1972
G. Westerdaal	2- 6-1972
A. den Hertog	5- 8-1972
J. C. van Leeuwen	3- 9-1972
T. Schoots	8- 9-1972
A. Peek	6-10-1972
Z. van Itersen	24-10-1972
J. Willemsen	6-11-1972
C. M. C. Borstlap	1-12-1972
C. Hulskes	8-12-1972

12½-jarig jubileum

J. Rijkse	1- 4-1972
J. G. van Alphen	1- 5-1972
J. H. de Heus	2- 5-1972
M. Schmidt	1- 6-1972
E. van Dijk	11- 7-1972
G. van Elteren	1- 8-1972
A. M. Borgstein	8- 8-1972
D. W. van Logchem	9- 8-1972
P. D. Lapperre	8- 9-1972
A. Veldt	8- 9-1972
J. T. Spronk	18-10-1972

Pensioneringen

	geb. dat.	pens. dat.
A. Borgstein	24-5-1907	24-5-1972
J. de Keizer	16-9-1907	16-9-1972
J. W. Smit	30-9-1907	30-9-1972

Beter zitten...

Letterwoorden zijn bij het Rijk geen onbekend verschijnsel. Een paar voorbeelden: CuReMa voor Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk, SoZa voor Sociale Zaken en dan niet te vergeten ons eigen BiZa, dat is ingevoerd in de plaats van BZ, omdat er teveel verwarring zou zijn ontstaan met Buitenlandse Zaken, tegenwoordig als BuiZa.

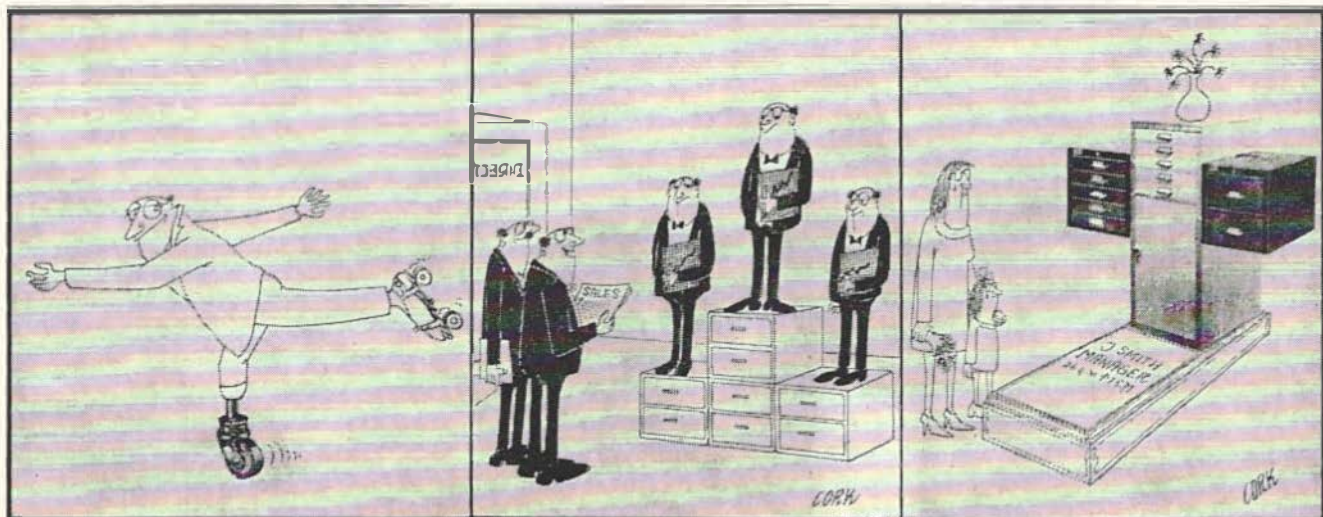
Maar in de reclamewereld — waar men creatief heet te zijn, nou ja... — doet deze bij het Rijk bijna in onbruik geraakte afkorting BZ weer opgang.

In het meinumner namelijk van 'Kantoor en Efficiency' troffen we daar een voorbeeld van. Een meubelfabriek in de buurt van Utrecht adverteerde er haar nieuwe stoelenprogramma onder de campagneleus: BZ: Beter Zitten. Als ambtenaar interesseert het je natuurlijk onmiddellijk op welk departement (BZ) de advertenciacampagne is afgestemd, maar dat heeft de listige copywriter in het midden gelaten, door er geen woord over te schrijven. Houden wij ons dus daarom maar op de vlakte, want het geeft misschien een Boel Zorgen.

Uit 'Het Torentje', personeelsblad Ministerie van Binnenlandse Zaken

10 januari 1972 - Oorkonde voor zilveren jubilaris A. Vink

De bewegingsfrequentie van onze Productmanagers werd door een graficus als volgt in beeld gebracht:

Afb. 1 Zwenkend en buitlend in het horizontale vlak...

Afb. 2 Met hoogtepunten in het verticaal...

Afb. 3. Maar beslist geen voortijdig dieptepunt!

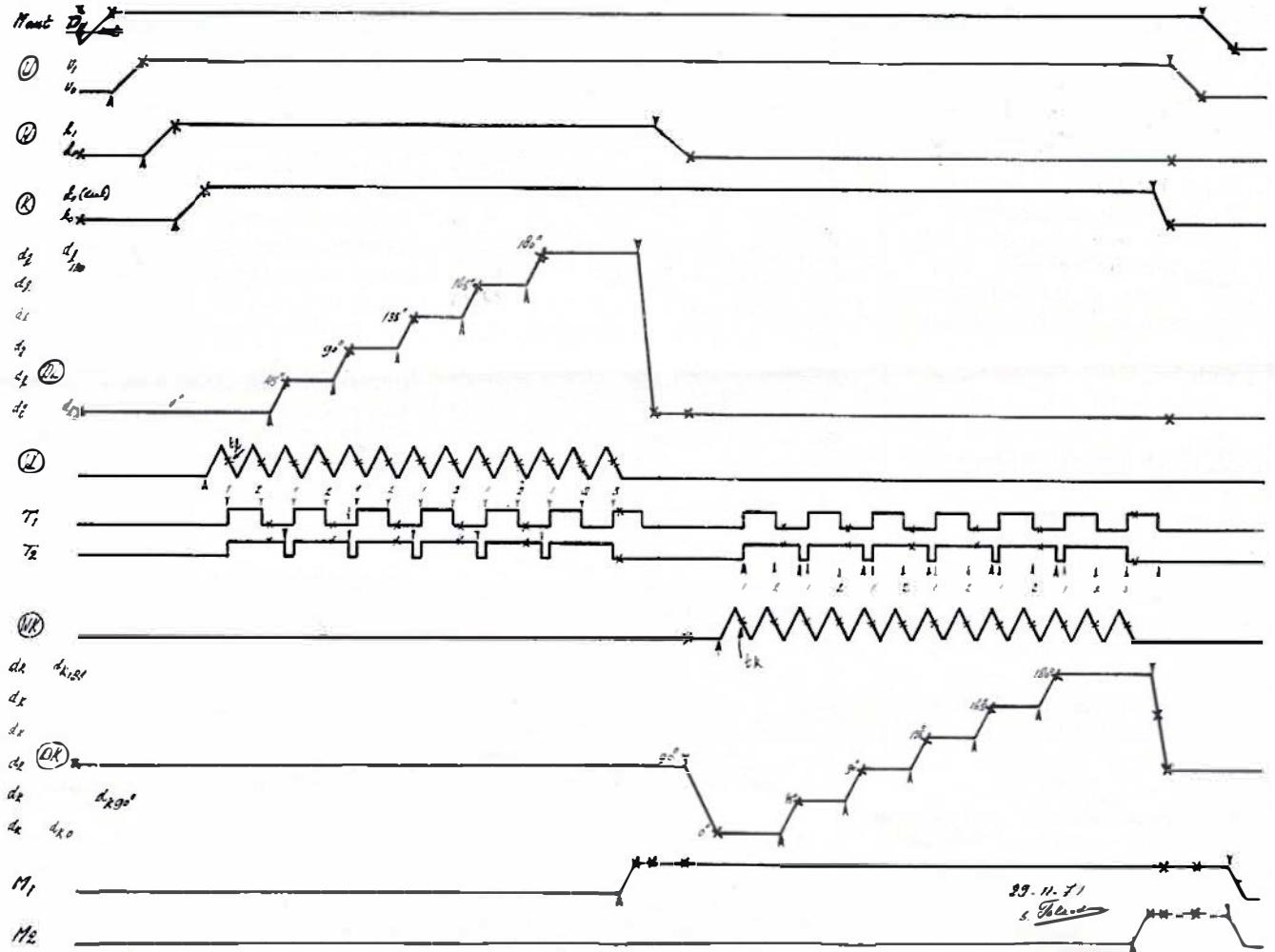
Wie in onze bladenmakerij binnenkomt wordt verrast en geïmponeerd door een nieuwe serie apparaten en machines die daar staan opgesteld.

En in gestaag tempo zien we het ene na het andere bureaublad keurig afgewerkt van deze produktielijn komen. Maar zo eenvoudig als we het hier schrijven en zo vanzelfsprekend het ook lijkt als we het zien, is het toch echt niet. Het heeft erg veel tijd aan onderzoek en ontwikkeling gevestigd alvorens de eerste zogenaamde 'Gisolar' bladen konden worden geproduceerd.

Gisolar is een zachte bladbedekking met een aantal opmerkelijke verbeteringen ten opzichte van alle tot nu toe in de handel zijnde zachte bladbedekkingen. Met name de vlekbestendigheid van dit materiaal grenst aan het wonderbaarlijke. Elke vlek die ontstaat door balpeninkt, carbon of wat dan ook, kan zelfs na dagen zonder meer worden weggewassen.

Deze bladbedekking die in nauwe samenwerking met de toeleverancier werd ontwikkeld had voor ons echter wel een nadeel. We konden voor het aanbrengen ervan op het stalen blad onze onze vacuumvormmachine niet gebruiken. We hebben wel reeds jarenlang de zachte bladbedekking 'Doublet-ta' in gebruik.

Deze wordt met de hand aan-
gebracht. Maar de tijd die daar-
voor nodig is, is zo lang dat dit
voor produktie van grotere om-
vang niet aanvaardbaar is. Er
moest dus worden gezocht naar
een andere methode. Na uitvoe-
rige onderzoekingen, werden in
principe de met de hand uitge-
voerde bewerkingen van het
doublettablad als uitgangspunt
voor het nieuwe gisolarblad het
meest aanvaardbaar bevonden.

Dit is het bij de aanrolmachine behorende bewegingsdiagram dat als basis gold voor het uitwerken van de machine

Want de ervaring heeft ons geleerd dat het eindresultaat van al deze bewerkingen zeer goed kan zijn. En zo ontstond een reeks van machines die op ingenieuze wijze al deze handbewerkingen overnamen.

Volgen we nu alle bewerkingen die nodig zijn dan zien we allereerst het aanbrengen van de lijmlaag op het stalen blad. Direct daarna wordt het reeds eerder afgesneden vel gisolar met een walsmachine op het blad vastgerold. Een tussentijdse controle leert ons of dit goed is gedaan.

De dan volgende machine doet ons wat denken aan een ouderwetse mangel, niet wat de vormgeving betreft maar de functie. Het blad wordt er door gedraaid en het resultaat hiervan is dat het gisolar aan de hoeken en zijkanten precies op maat is uitgesneden en alle uitsparingen en het gaatjespatroon op hun plaats zijn aangebracht. Voorwaar een wonderlijke gewaarwording. De techniek die hiervoor wordt toegepast blijkt afkomstig te zijn uit de schoenen- en stoffenindustrie. Nu rest nog het aanrollen van

de bladbedekking tegen de zij- en onderkant. De handmethode is erg ingewikkeld, maar omdat achter iedere hand nog altijd een zelfdenkende 'computer' zit gaat dit goed.

Men besloot een proefopstelling te maken om te zien welke resultaten men kon verwachten.

En zowaar: het lukte perfect. Zelfs zodanig dat de hechting van de bladbedekking aan het staal beter was dan ooit te voren, terwijl de bewerking het voordeel had dat deze reproduceerbaar is.

Onze bladenmakerij - een hele batterij ideeën en listigheden...

[illegible]

T_1 : $\text{Einkaufspreis} + \text{Zin. Auf} + \text{Z. M.}$
 Abgang: Z. p. Auf
 oder: $\text{Z. p. Auf} + \text{Z. M.} + \text{Z. Auf}$

T_2 : $\text{Zinseszinsfaktor} \cdot \text{Z. p. Auf}$
 Abgang: Z. p. Auf
 oder: $\text{Z. p. Auf} + \text{Z. M.} + \text{Z. Auf}$

Ofc. $X = \text{mag. height over } Y$

Het besturingsprobleem van de machine werd met behulp van schakelalgebra opgelost.

De vermoeidheid van de man speelt hierbij nl. geen rol meer. Dit alles had een indrukwekkende machine tot resultaat, waarop de laatste bewerkingen in de reeks worden uitgevoerd. Alles aan deze machine ziet men bewegen. Slechts een druk op de knop stelt de apparatuur in werking, waarna de hele cyclus van bewerkingen via een pneumatisch computertje wordt bestuurd.

En keurig op het rijtje af wordt de ene aanrolbewerking na de andere uitgevoerd. Waarna tenslotte de machine stopt en het blad keurig op een paar mechanische armen uit de machine wordt getild en wordt aangeboden aan hem die het geheel moet bedienen. Nadat nu nog de zogenaamde bladhoekjes zijn aangebracht, wordt het blad ingepakt en is gereed voor de montage van het bureau.

We hebben dit verhaal voor u niet nodeloos technisch ingewikkeld willen maken. Maar het geheel zit vol technische ideeën en listigheden waardoor ook het transport van de ene naar de andere machine vlot kan verlopen.

Dit hele complex van problemen heeft aan de heren Tetrode en Van Veen de nodige hoofdbrekens gekost. Dat zal wel voor niemand vreemd zijn.

En wat eigenlijk niemand verwacht had gebeurde toch. Alle apparaten functioneerden boven verwachting.

Uiteraard waren er wat kinderziekten te overwinnen, maar alles bij elkaar werd het een succes.

Een succes dat mede dank zij de inspanning van velen, bekroond werd met het voortreffelijke nieuwe gisolar bureau- en tafelblad.

Ons laboratorium en de 'Wet Verontreiniging oppervlakte water'

In verband met de ingebruikname van het nieuwe laboratorium lijkt het ons interessant om deze gelegenheid te benutten en iets te vertellen over de wettelijke aspecten en de daaruit voortvloeiende konsekwenties van de 'Wet verontreiniging oppervlakte water'. Het laboratorium is nauw betrokken bij het meten en regelen van de afvoer van giftige stoffen.

De 'Wet verontreiniging oppervlakte water' is een raamwet, ze geeft de grote lijnen aan.

De 'details' worden via allerlei uitvoeringsbesluiten geregeld.

De wet nu is een verbodswetgeving, m.a.w. het is verboden om oppervlakte water te verontreinigen. Natuurlijk is dat niet in absolute zin bedoeld, maar om de vervuiling binnen de perken te houden wordt de lozing van oppervlakte water aan een vergunning verbonden.

Deze vergunning wordt door de waterbeheerders uitgereikt.

In principe wordt er in de wet alleen gesproken over waterbeheerders.

In feite zijn er 2 categorieën waterbeheerders nl.:

a. Het Rijk; dat beheert de rijkswateren zoals de grote rivieren, IJsselmeer, de randmeren, de zee (tot 3 mijl) enz.

b. De provincie; deze beheert de overige oppervlakte wateren.

Zij kan het kwaliteitsbeheer ook overdragen aan zuiveringsschappen, waterschappen en lagere overheidslichamen zoals gemeenten. Indien nu vergunning tot lozen is verstrekt, dan is daarnaast de waterbeheerder bevoegd tot het instellen van heffingen of bijdragen, m.a.w. er moet betaald worden.

De wet gaat er van uit dat de vervuiler betaalt voor zijn eigen vervuiling.

Voor heffingen ten behoeve van lozingen op rijkswateren geldt als maatstaf

A — voor zuurstof bindende stoffen.

Dit wordt via een formule uitgedrukt in zgn. inwonerequivalenten.

B — Voor andere dan zuurstof bindende stoffen, het aantal gewichtseenheden dat per tijdseenheid wordt ingebracht.

Het jaarlijks voor zuurstof bindende stoffen per inwonerequivalent verschuldigde bedrag wordt door de overheid vastgesteld.

(Voor 1971 bedroeg dit f 2,— per inwonerequivalent)

De andere waterbeheerders zijn niet verplicht de heffingen op dezelfde wijze uit te voeren als het Rijk.

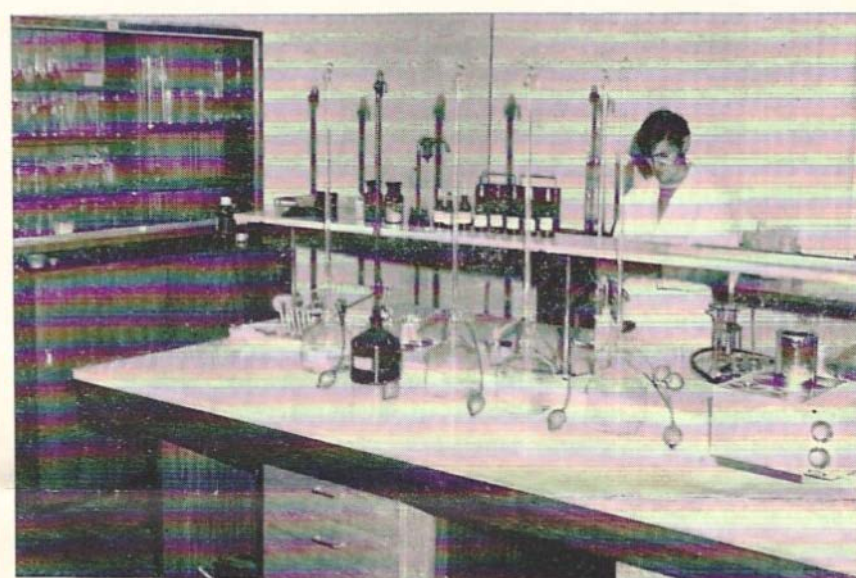
Ze hebben meer armslag om de werkelijke kosten om te slaan. Het lozen via een zuiveringsschap e.d. komt dan ook duurder en is nu in sommige strekken f 8,— per inwonerequivalent per jaar. De verwachting is overigens dat dit van jaar tot jaar zal stijgen.

Hoe wordt er nu door de waterbeheerders aangeslagen?

Dit gaat betrekkelijk eenvoudig. Om allerlei metingen te voorkomen belast men woningen eenvoudigheidshalve voor 3,5 inwonerequivalenten.

Men behoeft dit bedrag nu maar te vermenigvuldigen met de door de waterbeheerder vastgestelde zuiveringslast per inwonerequivalent; voor bedrijven (meer dan 20 inwonerequivalenten) door vermenigvuldiging van het aantal personen in het desbetreffende bedrijf of onderdeel daarvan met een zgn. afvalwatercoëfficiënt. Deze afvalwatercoëfficiënt is een hulpmiddel om ook weer allerlei metingen te voorkomen.

Nu is deze afvalwatercoëfficiënt een belangrijk getal, omdat deze kan variëren van 0,5 voor bedrijven waar bijna geen afvalwater bij het productieproces vrijkomt, zoals kantoren e.d., tot 100 voor galvanische afdelingen e.d.

Voor ons bedrijf kunnen we dus de volgende procedure verwachten:

1e) Er wordt een vergunning uitgereikt door de waterbeheerder (gemeente of zuiveringsschap) waarbij de waterbeheerder kan eisen dat het afvalwater een bepaalde concentratie aan giftige stoffen niet te boven mag gaan (meestal in kg per etmaal).

Giftige stoffen zijn in dit verband de zware metalen zoals nikkel, chroom, zink enz.

2e) Indien de vergunning is uitgereikt wordt het bedrijf aangeslagen, waarbij dus onderscheid gemaakt wordt per afdeling d.m.v. de afvalwatercoëfficiënt. Stel nu de afvalwatercoëfficiënt voor schone afdelingen 0,5, voor lakkerij 5, voor galvanische afdeling 100.

Stel 400 mensen in

'schone' afdelingen: $400 \times 0,5 = 200$ inwonerequivalenten

30 mensen in

lakkerij afdeling: $30 \times 5 = 150$ „

2 mensen in

galvanische afd.: $2 \times 100 = 200$ „

Totaal = 550 inwonerequivalenten

Stel de zuiveringslasten op f 7,— per inwonerequivalent, dan wordt de aanslag dus f 7,— $\times$ 550 = f 3.850,— per jaar.

Alle in het voorbeeld voorkomende getallen zijn verzonnen getallen.

Uit bovenstaande volgt wel dat het laatste woord in deze ingewikkelde materie niet gesproken is.

Een aantal commissies is dan ook opgericht, die met betrekking tot toelaatbare concentraties, afvalwatercoëfficiënten, enz. een uitspraak zal doen.

Wij menen dat we bij Gispen door het werken met een galvanisautomaat, en het inbouwen van neutralisatie- en spaartanks tot een zeer zindelijke werkmethode gekomen zijn.

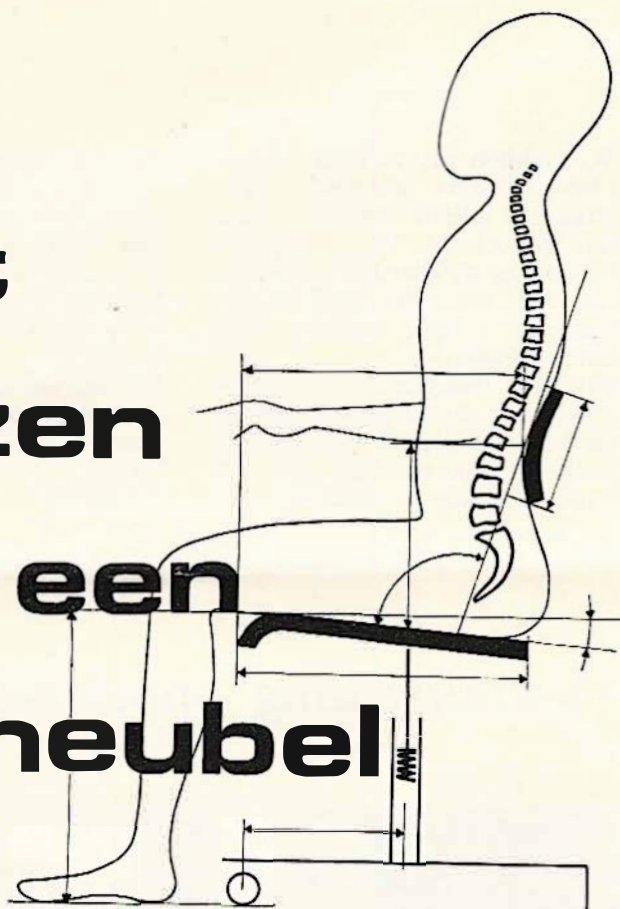
We kunnen ons voorstellen dat voor onze wijze van werken een afvalwatercoëfficiënt van 100 voor de huidige galvanische afdeling te hoog is.

Er is in zo'n geval dan ook beroep mogelijk. Anderzijds zal het ook wel zo zijn dat de 1 of 2 man, werkzaam bij gebruik van een galvanisautomaat, niet de maatstaf zal zijn waarop de vervuilingsgraad gebaseerd wordt.

F. J. Hoffmann.

Het kiezen van een zitmeubel

In Apeldoorn nadert een heel opmerkelijk gebouw zijn voltooiing: het nieuwe hoofdkantoor van 'Centraal Beheer' aan de Prins Alexanderlaan.

Opmerkelijk, niet alleen als bouwwerk, maar vooral ook wanneer de binnenkant van het grillig gevormde complex wat nader bekeken wordt. De bouwmeester, prof. Ir. H. Hertzberger, zei er zélf destijds het volgende over:

'Wij moeten een werkplaats bouwen voor 1000 mensen. In deze werkplaats moeten 1000 mensen gedurende 5 dagen per week 8 uur per dag werken. Zij brengen dus op 5 dagen per week de helft van de tijd dat zij bewust leven in de werkplaats door; zij zijn gemiddeld langer op kantoor dan thuis.

Dit betekent dat de 'bouwers' verplicht zijn een werkplaats te maken waarin 1000 mensen zich thuis kunnen voelen.

Zij moeten het gevoel hebben deel uit te maken van een werkge-meenschap zonder in massaliteit te vervallen.

Anderzijds moet de werkende mens in deze gemeenschap niet ge-isoleerd worden'.

Het resultaat van de aldus om-schreven bouwopdracht is een enorm gebouwencomplex ge-worden, waarin de grootst mo-gelijke aandacht is gegeven aan de 'leefbaarheid' van het milieu. Een leefbaarheid welke terug is te vinden in het kantoorland-schap zowel als in de kantoor-cel, zoals die beiden binnen het gebouw te vinden zijn.

Een leefbaarheid zoals die ook is te herkennen in de in het gebouw ondergebrachte win-kels, het bankkantoor, de tijd-schriftenkiosk, en de kapper.

Het verkiezingsproces

En, natuurlijk is diezelfde leef-baarheid ook herkenbaar in het meubilair zoals dat is gekozen. GISPEN meubilair, voor zover dat althans de stoelen betreft! Hoe komt nou zo'n keuze tot stand? Hoe gebeurt dat kiezen nu, en welke maatstaven wor-den daarbij aangelegd?

Wij zijn bij Centraal Beheer eens ons licht gaan opsteken, en dat is ons niet bijzonder moei-lijk gemaakt.

Centraal Beheer maakt er ook helemaal geen geheim van. In de zogenaamde 'Apeldoorn Bul-letins', een tweemaandelijks uitgave voor het personeel van Centraal Beheer, treffen wij het gehele verhaal over de keuze van die stoelen aan, en wij ge-ven het hierbij weer:

'In januari 1969 werd door de directie een meubilair-commissie ingesteld met de opdracht aanbevelingen te doen aangaan-de het meubilair in het nieuwe gebouw.

Deze meubilair-commissie is van mening dat de stoel het belangrijkste meubelstuk in het gebouw is, omdat een ieder hiermede gedurende het groot-ste deel van de dag lijfelijk ge-confronteerd wordt, en deze dus in hoge mate het comfort be-invloedt.

Programma van eisen

Ondermeer aan de hand van de gegevens van het Nederlands Instituut voor Praeventieve Ge-neeskunde werd een program-ma van eisen samengesteld, waarin de volgende voorwaar-den voorkomen:

1. ZITTING: hoogte verstel-baar, draaibaar om verticale as, breder dan 40 cm, diepte 35 à 40 cm, lichte helling, bekleding verwisselbaar zonder scherpe randen en ademend.
2. RUGLEUNING: verstelbaar voor- en achterwaarts, ver-stelbaar in hoogte, draaibaar om de horizontale as, bekle-ding idem als bij zitting.
3. ARMLEUNINGEN: verwij-derbaar, niet bekleed, niet 'aanhangbaar'.
4. ONDERSTEL: 5-voudige kruispoet (tegen omkiepen) met zwenkwielen.

Spontane gebruiksfouten

Het Instituut voor Praeventieve Geneeskunde wees daarbij nog op het volgende:

Men moet óf een compromis kiezen óf alles verstelbaar ma-ken.

Het laatste is het beste, maar heeft het nadeel van hogere kosten en van het feit dat in de praktijk van een juiste afstel-ling niet altijd veel terecht komt. Tenzij hier door een des-kundige op wordt gelet.

Spontaan blijken de mensen hun stoel zó in te stellen dat de hoogte ten opzichte van de ta-fel het gunstigste is, waarbij

onvoldoende de aandacht wordt geschonken aan de juiste hoogte boven de vloer. Ook rugleuning en worden meestal spontaan te hoog in-gesteld!

Zichtzending

Op basis van het bovenstaande programma van eisen + de daarbij gemaakte opmerkingen werd van nagenoeg alle in Ne-derland verkrijgbare stoelen welke aan de gestelde eisen vol-deden één exemplaar op zicht gevraagd.

Dit leverde 12 stoelen van 8 verschillende fabrikanten op, waaruit door de meubilair-commissie een viertal stoelen aan het programma van eisen werd geselecteerd dat het meest voldeed.

Later werd hieraan nog een vijfde, juist ontwikkeld model, toegevoegd.

Feijenoord wint!

Van elk der uitgekozen model-len, met uitzondering van de laatste, werden vijf exemplaren aangeschaft, om door het per-soneel te worden getest. Elk type stoel kreeg daarvoor de naam van een bekende voetbal-club! Die test ging als volgt:

Ongeveer vijfendertig qua leef-tijd, lichaamsbouw en werk-functie zeer verschillende me-dewerkers/sters hebben gedu-rende drie dagen ieder model beproefd.

Uit de enquête bleek dat Ajax (ondanks de vele Amsterdam-mers onder het personeel) en F.C. Twente ongeschikt werden bevonden, PSV redelijk, en Sparta en Feijenoord zeer ge-schikt. De selectie was dus ge-vorderd tot twee modellen van twee leveranciers!

Met de leveranciers van deze laatste twee modellen werden diverse besprekingen gevoerd met als resultaat dat de meubi-lair-commissie uiteindelijk haar keuze liet vallen op de 'Feije-noord'-stoel met hoge stoffering van GISPEN.

Concessie

Teneinde tegemoet te komen aan de 'fans' van de Sparta-stoel met lage stoffering zal het Gispens-model naar wens hetzij met hoge, dan wel met lage stoffering verstrekt worden.

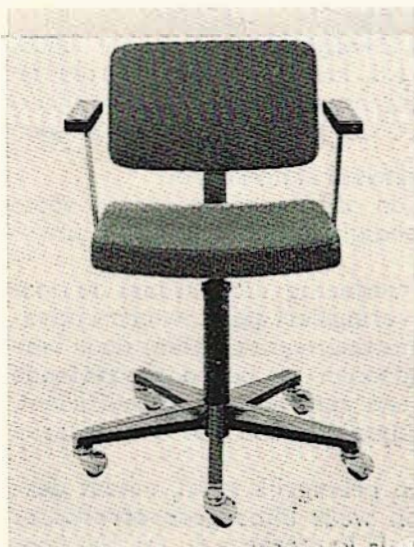
Het ligt in de bedoeling dat iedereen die dagelijks aan een buro zit een Gispensstoel krijgt. De zogenaamde bijzetstoelen en de stoelen voor vergader- en besprektafels zullen geselec-teerd worden uit de huidige in het bedrijf in gebruik zijnde stoelen.

Aan de hand van de stoelen-en-quête werd de volgende bestel-ling geplaatst: 550 stoelen hoog-gestoffeerd met Napoli 11-16 (oranje-rood);

150 stoelen laaggestoffeerd met Napoli 10-61 (oranje-geel);

100 stoelen laaggestoffeerd zon-der armliggers, en

2 x 25 stel losse rugleuning en zittingen.

Het werd tenslotte 'Feijenoord' - met een kleine concessie aan 'Sparta'...

Een greep uit onze bedrijfshistorie

Overdruk voorpagina F.F. van juni 1947

No. 6

DE FABRIEKSFLUIT

Juni 1947

JUBILEUM-NUMMER

Rotterdam
10 december 1934

Culemborg
10 juni 1947

Zes jaar lang plannen voor een nieuwe fabriek — laden vol tekeningen. Dan is het plotseling besloten: mooie fabriek, mooie omgeving.

Veertien dagen voor we verhuisden mochten enige oudgedienden (als je 15 jaar ergens werkte behoorde je tot de inventaris) mee om het dorp te bekijken.

Later hoorden we dat het een stad was.

Toen we half december in Culemborg kwamen, vertelden we elkaar dat het hier in de zomer zo mooi was.

Sommigen dachten zelfs dat ze goedkoop kersen konden eten!

Voorlopig zagen wij niet anders dan de op z'n kop staande zwaan in het water van de Triosingel.

Een der vrouwen vond de verhuizing naar Culemborg reden tot echtscheiding.

Na een jaar of drie was er iemand, een Amsterdammer, die niets vuriger wenste dan het te mogen beleven dat de vroedige Triosingel met zijn mooie bomen afbrandde en de Markt erbij, en de vorige week zei iemand uit de fabriek in alle ernst dat dit 12½-jarig jubileum aanleiding was voor een 'stille omgang'. Het was misschien niet helemaal juist, maar ik begreep wat hij bedoelde.

Er is veel gebeurd en veel veranderd sinds we in Culemborg zitten. Jubilea zijn gevierd, soms in besloten kring soms in vol ornaat ten aanschouwe van alle werkers.

De directeuren jubileerden, we gaven den één een album, den ander een zeilschip en de fabriek een bronzen bord.

Er zijn tantièmes uitgekeerd (moest je vroeger om komen) en rode portefeuilles rondgedeeld.

We hebben een schaftlokaal gekregen en een bibliotheek, een nieuwe loods met spreekgestoelte.

Expeditee en Witte Huis met radio. Kantoren vol 'meggies' en een vakschool.

Een eigen fabriekscourant (jammer van de fluitrige naam) en een bedrijfsbureau.

Persen, ponsen, schaaft-, draai- en buigbanken.

Een lakkerij volgens 'Modern Times' en wij voelen ons nog steeds diep ongelukkig als de concurrenten iets beter doen.

Werken kunnen we nog, en zo nodig overstag gaan.

In de verbloemde strijd tussen werkgever en werknemer is nog al wat gewijzigd; voorheen ging een ontslag nogal vlot, nu hebben we een fabriekskern, vakantie en een mooi in vakjes verdeeld arbeids-terrein (zie vorige fabrieksfluit).

Natuurlijk zijn er verschillen. Een Rotterdammer heeft als regel een grote mond en weet overal wat op aan te merken, daarentegen is een Culemborger begaafd met een melodieuze zangerig Gelders dialect en weet z'n bezwaren onder vrienden te verwerken.

Ondanks alles zijn er toch nog een 15 Rotterdammers over.

12½ Jaar geleden zijn wij uit Rotterdam vertrokken naar Culemborg, toen kreeg ik een woning in de Leliestraat. Mijn vrouw en 5 dochters wilden eens heel vlug die woning schoon gaan maken.

Een van mijn dochters begon in de schuur en toen zij klaar was smeedte zij het vuile water in de W.C., maar zij stond met grote ogen te kijken want er liep meer vuil uit, dan dat zij er in gesmeten had. Wat was namelijk het geval? Het was een ton die daar stond en die had zij nog nooit gezien.

ONZE ZILVEREN FLUIT

Zij dacht dat het doorlopend was. Toen moest zij weer opnieuw beginnen.

Toen de fabriek destijds tuintjes beschikbaar stelde was ik daar dan ook direct bij. Namen wil ik niet noemen, maar de prestaties van mijn medetuiniers, de goeden uitgezonderd, waren geweldig. In elk geval, het onkruid stond er bij hun altijd best bij, evenals de sla... op manshoogte.

Dat we toen nog in een 'andere' tijd leefden deed zich kenmerken door een veldslag van bakkers, melkboeren, kruideniers, enz. direct bij aankomst, die om de klandizie slag leverden.

Maar om nog even terug te komen op onze eerste reis naar Culemborg, toen wij weer op de Triosingel stonden na het bezichtigen van de fabriek, zijn we dan een kosthuis gaan zoeken, wat ons wonder wel gauw gelukte.

Na nog wat met die mensen gepraat te hebben, zijn we maar met de terugtocht begonnen. Het waaide en regende die avond nogal en de beroemde Culemborgse verlichting gaf af en toe bijna de geest, en wij braken haast onze benen over de beruchte kinderhoofdjes op de Varkensmarkt.

Ik zal nu maar niet herhalen de woorden die er toen gezegd zijn, want men moet altijd netjes blijven. Wij waren blij dat we weer in Rotterdam op de Hoogstraat liepen en bij Reese weer een biertje konden kopen.

Oost West, thuis best, dachten we toen, maar het was nog maar van korte duur, weldra zouden we in Culemborg wonen.

Met genoeg wil ik mijn gedachten laten gaan naar de tijd van de verhuizing Rotterdam—Culemborg. Van alle kanten wisten ze wat. Culemborg ligt in de rimboe een grote negorij, maar mensen die het weten konden zeiden, het valt wel mee. Dus vol goede moed stapte ik 17 december 1934 zondagsavonds op de trein naar Culemborg. In mijn kosthuis aangeland werd ik, met een wangehuil begroet door een grote herdershond, die ik de eerste dagen voorzichtigheidshalve maar uit de weg bleef want het kon hem niet schelen dat, als je hem een koekje gaf er aan dat koekje nog een paar vingers zaten. Maar spoedig zijn

Op 10 juni 1947 was het 12½ jaar geleden dat ons bedrijf van Rotterdam naar Culemborg verhuisde.

Zo dikwijls hebben wij al verhalen gehoord over de Rotterdamse tijd en ook over de verhuizing naar Culemborg.

Wij hebben nu aan alle leden van ons personeel, die deze verhuizing geheel of gedeeltelijk hebben meegemaakt en die dus langer dan 12½ jaar in dienst van de N.V. zijn, gevraagd hun herinneringen aan het najaar van 1934 voor 'de Fabrieksfluit' op papier te zetten. Het resultaat overtrof onze stoutste verwachtingen.

Dit is het soort medewerking die wij als redactie nodig hebben en waarvoor wij dan ook zeer erkentelijk zijn.

Hieronder vindt U de pennevruchten van onze 'oude garde', en wel in zodanige omvang dat het verschijnen van een speciaal Jubileumnummer noodzakelijk werd.

U zult echter zien dat de artikels niet ondertekend zijn maar genummerd. De redactie stelt namelijk een prijs beschikbaar voor het lid van ons personeel dat, binnen een week na het verschijnen van dit nummer, het beste antwoord geeft op de vraag: 'wie schreef de verschillende artikels?'

U behoeft dus slechts een lijstje in te leveren met de nummers en daarachter de vermeende schrijvers.

De Redactie.

we toch goede maatjes geworden. De mensen waren zeer vriendelijk en ik werd reusachtig verwend.

De eerste dag kreeg ik een grote fles melk, 2 cicren en een konijnenvout mee en verder elke dag 2 eieren en een fles melk en wat normaal tussen twee sneedjes brood beleggen word. What a service! Mijn kostjuffrouw ging waarschijnlijk van de gedachten uit, dat beestje zal ik eens goed vetmesten.

Van de fabrieksverhuizing naar Culemborg heb ik weinig gemerkt.

Op zaterdag verhuisde ons gezin zelf en maandag waren wij alweer aan het werk in Culemborg. Zolang er nog geen woning in Culemborg te krijgen was, woonden we in Utrecht en reisden wij op en neer. Het was een ploegje van een man of 5-6 waarmee we dagelijks in de trein zaten en al waren het allemaal grote mannen, toch werd er veel plezier gemaakt.

Toevallig moest ik eens samen met de schildersbaas Jacobs, in een aparte coupé zitten, waar we in gezelschap kwamen van een boerin met haar dochter, die ons vertelden nog nooit eerder in een trein gezeten te hebben.

(Het miste nogal en de locomotief floot voortdurend). De boerin en haar dochter waren doodsbang voor een 'aanrijding' en hebben de gehele reis met hun benen op de bank gezeten. Men had hun verteld dat bij een treinongeluk, de benen van de passagiers wel eens afgekneld werden!

Toen wij in Utrecht in ons huis kwamen, stonden er twee wittebroden en twee flessen melk op de schoorsteen. De bakker, die hiervoor gezorgd had, bracht ons spoedig nog twee dozen gebak. Allemaal gratis! De melkboer gaf ons twee flessen room.

Het was een trieste novemberdag toen wij met een rustig gangetje naar Culemborg reden en daar zonder enige bijzonderheden bij de pont aankwamen. Daar kregen we de boodschap, dat de wagen te zwaar geladen was en dat wij moesten wachten totdat de pont voor ons vrijgemaakt kon worden. Ik bad ten de gelegenheid aan de overzijde van de Lek de stad Culemborg te observeren. Eerlijk gezegd maakte die observatie bij een regenachtige novembermiddag geen prettige indruk op mij en de moed zonk me een moment in de schoenen. Geluk-

kig werd mijn aandacht gevraagd voor het veer, daar dit voor ons beschikbaar was. Zonder veel stagnatie reden wij de pont op, maar eraf tegen de dijk op schakelde de chauffeur over en de wagen ging met een vaartje naar beneden achterwaarts, richting de Lek.

Gode zij dank kwam het veerpersoneel met stop-hout aanrennen en voorkwam zodoende de absolute ondergang van wagen en machines.

Een grote auto van de Hema heeft toen geholpen en met vereende krachten zijn wij uiteindelijk boven op de dijk gekomen. De chauffeur gaf mij toen de verzekering, dat er geen wagen boven de 5 ton geladen werd, zoiets wenste hij niet meer mee te maken.

Gezien het feit, dat dezer dagen 12½ jaar geleden is, dat Gispens bedrijf van Rotterdam naar Culemborg verplaatst werd, wil ik mijn gedachten even terug laten gaan, naar die zeer belangrijke datum.

Het was op een avond in het najaar van 1934 dat een kennis van mij, bij ons thuis binnen kwam vallen, met een ontdaan gezicht, zwaaiend met het Rotterdams-Nieuwsblad.

Hij duwde de krant onder mijn neus, en sprak 'hebbiet al gelezen, dat die fabriek van Gispens naar Kullenburg gaat'.

Nu ik wist van niets en kon het niet geloven, maar het stond in de krant, dus zou het wel waar zijn.

Er werden direct atlanten en landkaarten te voorschijn gehaald, want we hebben wel eens gehoord van Culemborg, maar waar het lag wist niemand.

Resumé:

De verhuizing was dus vlot verlopen, een nieuw tijdperk was aan gebroken.

Daar de nieuwe fabriek groter was dan het complex in Rotterdam en alle leden van het personeel niet nec waren gekomen, moesten er maatregelen genomen worden om nieuw personeel te krijgen. Het is de Directie gelukt om de Culemborgers te interesseren voor de metaalbewerking en hun vertrouwen te winnen. Nu zijn we reeds 12½ jaar in Culemborg, het bedrijf is steeds gegroeid, veel hebben wij in al die jaren meegemaakt, maar zo het zich laat aanzien gaan we een goede toekomst tegemoet.

Nieuwe catalogus

'De nieuwe Staalmeubel catalogus is uit'.

Meestal wordt met dergelijke woorden het verschijnen van een boek aangekondigd. Welnu — onze nieuwe catalogus is inderdaad een beetje als zodanig te beschouwen.

In 92 pagina's wordt, voor een belangrijk deel in kleur, alles uit de doeken gedaan over het Staalmeubel computermeubilair programma. De brandvrije kasten, het unieke data box systeem, het nieuwe universele kasten programma, ons transportwagensysteem enz.

Nieuwsbericht

In het 'nieuwsbericht' dat — tijdelijk, ter introductie — vóór in elke catalogus gestoken wordt (zie hiernaast) praten we dan ook over een 'naslagwerk', ingedeeld in 7 duidelijke hoofdstukken die gemakkelijk opzoeken mogelijk maken.

Intussen beschikken we reeds over een aantal reacties van afnemers, waaruit blijkt dat de catalogus overwegend in zeer goede aarde is gevallen.

Advertentie-campagne

Inmiddels is ook in de twee voor ons meest belangrijke computer-vakbladen de Staalmeubel advertentie-campagne van start gegaan. Getracht zal worden door 2 x 3 kleurenadvertenties en 2 x 2 zwart-wit, duidelijk tot uitdrukking te brengen dat Staalmeubel, ondanks haar lange afwezigheid aan het advertentie-front, nog steeds is wat ze altijd al was: de eerste en stellig niet de slechtste op computer-meubilairgebied. Het jaartal 1934 en de onderscheidingen van 'Die gute Industrieform' leggen hiervan getuigenis af.

Zoals u weet was 1934 het jaar waarin Staalmeubel de eerste ponskaarteninstallatie met haar meubilair inrichtte en eveneens is het voor u geen nieuws dat ons data box systeem in 1971 uitverkoren werd voor tentoonstelling tijdens de 'Sonderschau — Die gute Industrieform'. Op dit moment wijzen alle voortekenen erop dat bovendien dit jaar ons nieuwe universele programma die eer te beurt zal vallen.

Wanneer we nu nalaten onszelf uitgebreid op de borst te gaan kloppen, dan rest toch de conclusie dat in dit geval de arbeid die wij met z'n allen verrichten, tot een duidelijk herkenbaar positief resultaat heeft geleid.

staalmeubel n.v.

nieuwsbericht

Fabrieken te Roden

Verkoopkantoor Culemborg - Stationssingel 25
Tel. (03450) 29 41 - Toestel 23

Vóór u ligt de nieuwe Staalmeubel catalogus.

Wij dachten er goed aan te doen u als relatie of toekomstige relatie van Staalmeubel een indruk te geven van het 'hoe en waarom' van deze geheel nieuwe catalogus.

Om met het laatste te beginnen: de vroegere catalogus was in de loop der jaren duidelijk verouderd en in 1971 aan vervanging toe. Het wachten was echter op de ontwikkeling van ons nieuwe universele kastenprogramma, geboren uit de overtuiging dat efficiency een belangrijke plaats inneemt in uw wereld, de wereld van morgen.

Wat is er namelijk aan de hand?

De statistieken wijzen uit dat computergebruikers binnen een zeer kort tijdsbestek overgaan op andere systemen, dus eveneens op andere informatiedragers.

Wij geven u als voorbeeld de overgang van ponskaarten naar magneetbanden; van magneetbanden naar disk packs, van disk packs 4" naar 6" etc.

Tot nu toe was het dan noodzakelijk nieuw meubilair aan te schaffen. Het Staalmeubel universele kastenprogramma brengt daar drastisch verandering in. Slechts de indeling van de kasten behoeft gewijzigd te worden bij het overgaan op andere informatiedragers.

Voor wat dat 'hoe' van de nieuwe catalogus betreft kunnen we kort zijn.

Er is naar gestreefd het geheel zo overzichtelijk mogelijk op te zetten, op basis van onze overtuiging dat u snel in dit 'naslagwerk' de weg moet kunnen vinden.

Vandaar de indeling in 7 hoofdstukken, die u in de inhoudsopgave terugvindt.

In principe vindt u voor elk te bergen type informatiedrager alle daarop betrekking hebbende produkten bij elkaar gebracht in één hoofdstuk.

Tot slot wilden wij graag de hoop uitspreken dat ons nieuwe universele kastenprogramma voor u een aantrekkelijke propositie inhoudt en de nieuwe catalogus aan de bovenomschreven doelstellingen beantwoordt.

Advertentie-afdrucken

Met elk van de advertenties uit de campagne kunt u kennis maken in de kantine van Staalmeubel, waar na verschijnen steeds enkele exemplaren ter inzage zullen liggen.

In het volgende nummer van de FF hopen wij u meer te kunnen vertellen over de direct-mail campagne, die eveneens op zeer korte termijn van start zal gaan.

G. Westenburg

Enquête De Fabrieksfluit

Twee studenten van de Sociale Academie te Groningen hebben tijdens hun stage bij Staalmeubel een enquête onder het volledige personeel van ons bedrijf gehouden.

De vragen hielden verband met De Fabrieksfluit. Op grond van de te geven antwoorden hoopten wij meer inzicht te verkrijgen in de waardering van De Fabrieksfluit en tevens hoopten wij eventuele wensen, die er t.a.v. verschillende rubrieken in De Fabrieksfluit leven, te weten te komen.

Daar iedereen bij Staalmeubel het volledige verslag van deze enquête heeft kunnen lezen, volstaan wij met een zeer kort resumé t.b.v. onze lezers die tot nu toe hiervan geen kennis hebben genomen.

Vermeldenswaard waren de onderstaande felten.

Op de vraag: Hoeveel leest U van De Fabrieksfluit en wordt het blad dat U krijgt door gezinsleden of kennissen gelezen, werd als volgt geantwoord:

— 82,2% deelt mede enkele artikelen of het grootste gedeelte te lezen (43 en 39,2%); dat slaat meestal op Staalmeubelnieuws + hoofdzakelijk het technische nieuws van de concerngenoten, terwijl ook redelijk veel aandacht aan het algemene concernnieuws besteed wordt. Veel lezers die veelal alleen het Staalmeubel-gedeelte lezen, hebben toch ook belangstelling voor het algemeen concernnieuws (78,5%).

— 65,9% geeft op dat het blad ook door gezinsleden of kennissen wordt gelezen. Het blijkt, dat deze personen met name het Staalmeubel-gedeelte lezen, waarbij het nieuws over personen, sport en andere clubs een belangrijke rol speelt.

Het is verder zo, dat een kleine meerderheid vindt, dat er foto's bij de geboorten, jubilea en ander nieuws over personen moeten komen.

Het plaatsen van foto's in het algemeen is mede van belang voor de gezinsleden die het blad lezen. In het algemeen is men hierover wel tevreden. 46,9% vindt, dat het aantal foto's gelijk moet blijven, terwijl 43,0% vindt, dat het aantal foto's nog uitgebreid moet worden (tezamen 89,9%).

Veel belangstelling heeft men voor het technisch nieuws van Lips en Gispén, terwijl er duidelijk is geantwoord (59%) dat men meer technisch nieuws van Staalmeubel wil lezen en daarbij vooral de produktieresultaten (82,4%) en sociale wetgeving (41%, ja, maar meer) belangrijk vindt.

Over het algemeen genomen vindt men de opmaak overzichtelijk, hoewel enkele gevraagden t.o.v. de inhoudsverdeling opmerkingen hebben gemaakt. Uit de gegeven antwoorden is gebleken, dat grote wijzigingen van het blad niet gewenst worden. Dit betekent echter niet, dat er niets zal veranderen. Er is een aantal belangrijke suggesties gedaan en er zijn kritische opmerkingen gemaakt, die door de redactie ter harte zullen worden genomen.

Dankbetuigingen

Voor de vele kado's, bloemen en gelukwensen die wij bij ons huwelijk hebben ontvangen, betuigen wij U onze hartelijke dank.

H. de Groot
M. de Groot-Vijfschaft

Mijn hartelijke dank, ook namens mijn vrouw, voor de prachtige fruitmand.

Jan Martens.

Onze hartelijke dank voor de mooie fruitmand en het bloemstuk, die wij bij de geboorte van onze zoon mochten ontvangen.

J. de Boer
J. de Boer-v. d. Veen

Langs deze weg willen wij directie en personeel hartelijk danken voor de fruitmand en het bloemstuk, dat wij ter gelegenheid van de geboorte van onze zoon mochten ontvangen.

R. de Jong
M. de Jong-Oostwal

Hartelijk dank voor de fruitschaal, die wij van U mochten ontvangen.

Fam. van Delft.

Mede namens mijn vrouw, hartelijk bedankt voor de prachtige fruitmand die ik van U mocht ontvangen.

H. Schuiling.

VOETBALLEN

Wedstrijd Veenhuizen-Staalmeubel

Op zaterdagmiddag 12 februari jl. zijn we met het Staalmeubel-elftal met particuliere wagens naar gesticht 'Norderhaven' te Veenhuizen vervoerd om daar tegen de gestichtenaren te voetballen. Alvorens de spelers op de binnenplaats stonden, moest een bewaker een stuk of drie deuren ontgrendelen om doorgang te verschaffen.

De binnenplaats heeft een kazerne-achtig uiterlijk. Aan weerszijden en achter ons zijn de gebouwen, waar de gedetineerden en het personeel gehuisvest zijn. Voor de gebouwen ligt een stenen straat in U-vorm, met in het midden een prachtig gazon, waar hier en daar een reusachtige boom staat. Aan de overzijde is een hoge stenen muur, afgezet met

prikkeldraad. Ons elftal werd naar het waslokaal gebracht, waar men zich verkleden kon. Hierna gingen we met z'n allen naar de overkant, waar eerst weer een bewaker moest komen om ons de toegang te verschaffen tot het speelveld. Het speelveld is eveneens omheind met hoge gazen wanden. Buiten de omheining liep een bewaker te patrouilleren. En dan sta je daar plompverloren op het speelveld en het doet eerst heel vreemd aan om op een omheind terrein te spelen. Maar dat gevoel raak je volkomen kwijt, als je eenmaal aan het voetballen bent.

Na de aftrap ging het Staalmeubel-elftal direct in de aanval en door een vergissing in de achterhoede van de gestichtenaren stond het gelijk 0-1. Dit nam de tegenpartij natuurlijk niet en het Staalmeubel-doel werd dan ook duchtig onder vuur genomen. En het duurde ook niet lang of de stand werd 1-1. De gestichtenaren kregen nu meer vat op het spel en gingen leuke combinaties opzetten, die slechts gestuit konden worden door af en toe wat fors in te grijpen. Maar doordat de tegenpartij het accent wat te veel op de aanval legde, versapte zijn achterhoede iets.

Dit werd dan ook door P. Heijthekker op sublieme wijze afgestraft met een formidabele solo, stand 1-2.

Dit alles mocht het Staalmeubel-elftal niet baten, want toen het rustsignaal snerpde, leidden de gastheren met 3-2.

Na de thee was het duidelijk, dat er iets aan de hand was met het Staalmeubel-elftal. Conditie...? De eindstand kwam tenslotte op 7-2 in het voordeel van de gestichtenaren. Na afloop gelijk douchen en daarna hebben we gezamenlijk met de tegenpartij enkele kopjes koffie gedronken en nog wat nagepraat over de sportieve wedstrijd. Al met al een leerzame middag.

De volgende keer beter!

Outsider.

Personalia

Geboren:

- 2-1 1972 Marcel, zoon van de familie De Jong.
- 22-1-1972 Rense Sjabbe, zoon van de familie De Boer.

Een nieuwe schaar

Begin februari arriveerde de reeds lang verwachte Cincinnati guillotine-schaar. Het fundament waarop deze schaar geplaatst moet worden, hadden wij in november reeds laten storten.

Buiten de overschreden levertijd vond ook de vrachtwagen het noodzakelijk de levertijd te verlengen, doordat hij in Amersfoort een lekke band kreeg.

Maar gelukkig staat de schaar nu op zijn plaats en is inmiddels in bedrijf gesteld. Met deze machine kunnen wij plaat knippen tot maximaal 3 mm dikte, bij een lengte van 2½ meter.

Een nieuwigheid voor ons is de automatisch verstelbare achterbalk met snel instelling en daarnaast een fijnafstelling van 0 tot 990 mm.

Om het doorbuigen tegen te gaan bij diepe afstelling van de achterbalk is deze schaar voorzien van zogenaamde magnetische plaatophouders, die per serie inschakelbaar zijn.

Op de achterbalk zelf is een drietal micro-schakelaars geplaatst voor het nauwkeurig en snel knippen van stroken.

Deze schakelaars zijn ook weer per stuk of per serie instelbaar.

Met deze schaar is het mogelijk geworden zeer nauwkeurig te knippen en sneller dan met de reeds jarenlang in gebruik zijnde het geval was.

Bemetel meetcursus

Maandag 17 januari 1972. Die dag was de eerste werkelijk koude dag van een winter die tot op dat moment meer aan het najaar had doen denken dan aan schaatstgenoegens. Er stond een straffe oostenwind en het kwik zakte tot meer dan 10°C onder nul. En dat was dan de dag waarop 10 kandidaten aan het examen van de Bemetel meetcursus gingen deelnemen. De kantine van Fabriek I was daartoe ingericht. De verwarming echter had wat maandagochtendziekte en wilde niet direct op gang komen. De temperatuur was dan ook de eerste uren wat lager dan kamertemperatuur zodat de spanning, die gewoonlijk een verwarmend element is bij examenkandidaten, ditmaal mooi in evenwicht werd gehouden door de omgevingstemperatuur.

Er werd hard gewerkt, hetgeen resulteerde in een totaal tijd die ver binnen de normaal gestelde toegestane tijd lag.

Er is veel en vaak nauwkeurig gemeten onder het wakend oog van de heren J. Wijntje, de meetconsulent van Bemetel die ook voor de opleiding zorg had gedragen. Aanwezig was ook het commissielid van Bemetel de heer J. de Leeuw die eveneens streng loezag op de verichtingen en mede de resultaten daarvan beoordeelde. Af en toe kwam ook de heer Van Kranenburg van onze Bedrijfsschool zich oriënteren.

Na een dag hard werken was de spanning eruit en de stilte die dit examen kenmerkte verdwenen. Ervaringen werden onderling uitgewisseld en kansen op succes afge-

wogen. Ondertussen werd er druk gecijferd door de examinatoren en nog vóór de gezamenlijke broodmaaltijd die deze dag afslot zou worden genuttigd, konden de resultaten worden meegedeeld. Maar dat ging dan toch wel officieel. Ir. J. Meijers, directeur van ons bedrijf, nam daartoe het woord. Hij vertelde dat gewoonlijk de diploma's meteen bij het bekend maken van de uitslag kunnen worden overhandigd. Door een samenloop van omstandigheden ging dat ditmaal niet. De diploma's waren er nog niet, wel de uitslag. Maar allereerst werd de heer Wijntje dank gezegd voor alle gegeven lessen, 20 in totaal. Verder sprak de heer Meijers zijn erkentelijkheid uit dat de heer De Leeuw hier zijn objectieve maatstaven toepaste. Dat gaat tot in honderdsten nauwkeurig en dat kan consequenties hebben. Nadat de heer Meijers uiteen had gezet van welk belang de meetcursus voor bedrijf en kandidaten is, werd de aan-

dacht gericht op het eindresultaat. Acht van de examinandi waren geslaagd en twee moesten worden afgevoerd.

De geslaagden zijn: M. A. J. van Antwerpen, H. H. van den Bosch, W. M. Dingemans, F. J. B. M. Geurts, F. Kielestein, G. A. C. van Rooyen, H. N. Smits en D. Vermeulen.

Na deze mededeling sprak de heer Meijers de hoop uit dat men van het bij de cursus geleerde in het dagelijks werk plezier zal beleven. Ook de gezakten zullen zeker iets aan deze opleiding gehad hebben.

Hierna werd de zoals altijd voortreffelijk verzorgde maaltijd genuttigd. Tenslotte werd door de heer Van den Bosch namens de cursisten dank gebracht aan hun leraar de heer Wijntje, die daarbij een boekenbon kreeg aangeboden.

Ook het commissielid de heer De Leeuw werd in de dank betrokken en kreeg eveneens een geschenkje toebedeeld.

EVEN VOORSTELLEN...

Dit is Claudia Hermien, dochter van de Fam. D. Tanamal.

Dit is Romke Erik, zoon van de Fam. F. Ferwerda.

Dit is Peter Morino, zoon van de Fam. J. Tithieru.

12½ jaar bij Gispén in dienst

L. G. Markenhof

Markenhof, geboren in Schalkwijk en woonachtig in Culemborg heeft na de lagere school een tijd in de fruithandel gezeten voor hij bij Gispén in dienst kwam. Hij begon zijn werk in het magazijn van Fabriek I als heftruckchauffeur; later is hij van Fabriek I naar Fabriek IV gegaan, ook als heftruckchauffeur.

Zijn werk bestaat uit het verlenen van hulp aan diverse afdelingen voor het vervoer van zware kratten, kisten e.d. die dan naar een andere afdeling gebracht moeten worden.

In zijn vrije tijd tuiniert de heer Markenhof met veel plezier en ook fruitplukken vindt hij fijn om voor zichzelf te doen. Ook de heer Markenhof gefeliciteerd en het allerbeste met je werk in ons bedrijf.

J. G. Veldhoven

Jubilaris Veldhoven, woonachtig in Beusichem ging na de lagere school werken bij de opbouw van de brug over de Linge bij Geldermalsen, want die was zeer gehavend uit de oorlog gekomen. Daarna heeft hij bij een steenfabriek in Tricht gewerkt en is vervolgens bij Gispén terecht gekomen als slijper in Fabriek II. Zijn werk bestaat uit slijpen en borstelen van te verchromen buisframes.

Na werktijd en op vrije dagen houdt de heer Veldhoven zich graag bezig met het fokken van kanaries. Soms gaat hij dan naar andere plaatsen om een mooie 'man' op te zoeken om daarmee te fokken. Ook hij beoefent tuinieren als liefhebberij.

Van onze kant gelukgewenst Veldhoven en veel succes in je werk.

W. C. M. Jansen

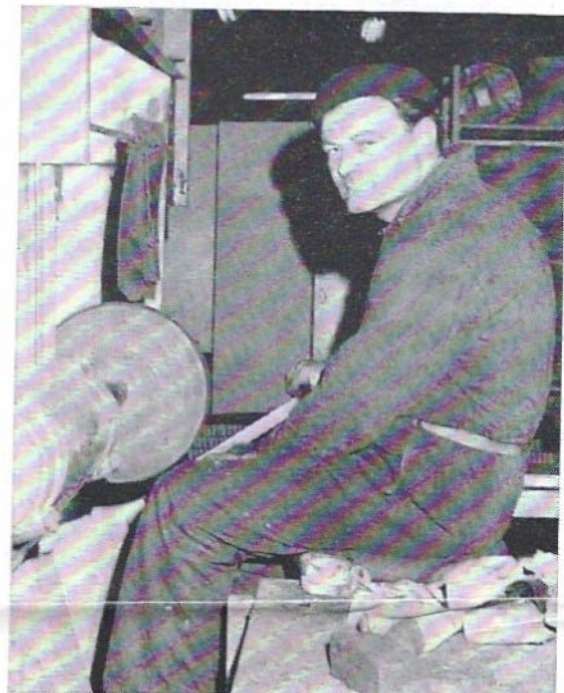
Jansen, geboren in Culemborg, na de lagere school 1 jaar mulo gehad en is toen overgestapt naar de L.T.S.

Na het behalen van het diploma is hij bij Gispén gaan werken op de Bedrijfsschool bij de heer Van Kranenburg om opgeleid te worden voor het Bemetel diploma bankplaatwerken, daarna kwam hij op de tekenkamer terecht als leerling tekenaar en heeft hij zich verder bekwaamd tot gereedschapstekenaar-constructeur.

In zijn avonduren heeft hij het diploma V.M.T.O. behaald en verder is hij lid van de bedrijfsbrandweer van Gispén.

Zijn vrije tijd besteedt Jansen met het experimenteren met zijn stereo-installatie. Ook is hij nog lid van een biljartvereniging.

Gelukgewenst met dit jubileum en nog veel succes met je loopbaan in ons bedrijf.

VAKANTIETOESLAG EN PENSIOENGRONDSLAG

Van het Bedrijfspensioenfonds voor de Metaalindustrie ontvingen wij de volgende mededeling, gedateerd 24-2-'72:

Volgens het pensioenreglement wordt de pensioengrondslag (tevens grondslag voor de premieheffing) voor een kalenderjaar vastgesteld aan het begin van het jaar. Dit geschiedt op basis van de dan geldende loongegevens. Deze grondslag blijft het gehele jaar ongewijzigd.

Met inachtneming hiervan zijn de pensioengrondslagen voor 1972 door de ondernemingen vastgesteld rekening houdend met een vakantietoeslag van 6,80% en een minimum-vakantietoeslag van f 936,— per jaar.

Zoals u bekend is werd eerst dezer dagen door alle bij de cao'n voor de metaalindustrie betrokken partijen overeenstemming bereikt over een vakantietoeslag van 7,40% met een minimum van f 1074,— per jaar. Deze cijfers zijn dus niet meer van invloed op de reeds vastgestelde pensioengrondslagen. Alleen als in de loop van 1972 een nieuwe werknemer in dienst treedt of een werknemer 25 jaar wordt moet de vakantietoeslag van 7,40% (minimum f 1074,— per jaar) in de grondslag worden verwerkt.

Voor de werknemers wier grondslag in januari reeds werd vastgesteld zal de verhoogde vakantietoeslag pas in 1973 in de pensioengrondslag doorwerken.

Gemeenschappelijk Administratiekantoor

Dankbetuigingen

Langs deze weg willen wij Personeelfonds en mijn collega's bedanken voor de cadcaux die wij mochten ontvangen bij de geboorte van onze dochter Time.

C. M. van Doesburg
E. W. van Doesburg-Vos

Graag wil ik het Personeelfonds bedanken voor de attentie die ik gekregen heb met kerstmis.

C. den Hartog

Hartelijk dank aan het Personeelfonds voor de belangstelling en de prachtige fruitschaal die ik tijdens mijn verblijf in het ziekenhuis mocht ontvangen.

J. C. van Santen

Langs deze weg bedank ik Directie, Personeelfonds, Collega's en alle anderen die belangstelling hebben getoond ter gelegenheid van mijn 25-jarig jubileum.

A. Vink

Wij willen gaarne het Gispénpersoneel bedanken naar aanleiding van de attenties ter gelegenheid van de geboorte van onze zoon.

F. A. Ferwerda en echtgenote

Hartelijk dank aan Directie en Personeelfonds voor de fruitmand welke ik van U heb ontvangen.

Mevr. Winkel-Kerkhof

Langs deze weg dank ik het personeelfonds voor de fruitschaal die ik tijdens mijn ziekte ontving, alsmede alle andere die belangstelling toonden.

L. Wijnen

ONZE JARIGE GEPENSIONEERDEN

De heer **C. Verkerk**,
Oranjestraat 29, Beusichem
wordt op 15 maart 69 jaar.

geen foto
ontvangen

De heer **C. H. Meeuwse**,
Pr. Bernhardstr 26, C'borg
wordt op 13 april 71 jaar.

De heer **N. M. v. d. Berg**,
Anjelierstraat 6, Culemborg
wordt op 1 mei 67 jaar.

De heer **A. Blok**,
Ferd. Bollaan 1, Baarn
wordt op 3 mei 69 jaar.

De Fabrieksfluit

Redactie:

L. Bosch, A. de Bruin, D. W. van Logchem,
W. H. A. N. Schrameyer, Mr. J. H. Stokmans,
H. H. Sijbrant, C. van Zanten
Gispén foto's: W. Carstens
Staalmeubel foto's: G. Wiggers
Layout: P. J. Hermans

De Fabrieksfluit

26e jaargang

no 269

10 mei 1972

Coen de Vries

PROJECT INFORMATIE CENTRUM

Waarom bouwen we het ?

Wanneer we de ontwikkeling van Gispen van ontstaan tot heden bekijken, dan kunnen we drie fasen onderscheiden.

1e Fase — Marktgericht

Bij de stichting was het kleine ambachtelijke bedrijfje sterk op de markt gericht. Dat wil zeggen, wanneer zich ergens de vraag voordeed naar een produkt, dan was Gispen er als de kippen bij, om aan die vraag te voldoen.

Het bedrijfje maakte fraai smeedwerk en open haarden. In de koperslagerij werden reclameborden en mantels voor verwarmingsradiatoren gemaakt.

Gispen ontwierp, vervaardigde en installeerde voor het vlaggeschip van de KNSM, de 'Simon Bolívar', de kopergeslagen verlichtingsornamenten.

Ook betimmeringen en houten meubels werden voor speciale opdrachten ontworpen en vervaardigd.

Gispen was niet alleen marktgericht. Gispen was blijkbaar ook van alle markten thuis.

2e Fase — Produktgericht

De periode van Van Osselen, die het inmiddels gegroeide bedrijf omvormde tot industrie.

Er werd een marktsegment gekozen, de inrichting van kantoren en voor dat marktsegment werden op industriële wijze produkten gefabriceerd, een beperkt assortiment, goed machinaal te vervaardigen in grote aantallen.

Na de oorlog was er een grote inhaalvraag; bovendien ontstond er op de arbeidsmarkt een verschuiving in het aantal arbeidsplaatsen van de produktieve sector naar de administratieve sector.

Dat betekende meer kantoren en voor Gispen een groeiende markt, overigens vrij statisch van karakter.

3e Fase — De nieuwe richting

Sinds enige tijd is er in deze situatie weer verandering gekomen.

In de kantoorsector deden zich nieuwe begrippen als kantoortuin, pauzeruimte etc. voor. Het welvaartsniveau komt hoger te liggen. Er doen zich veranderingen voor in de sociale structuren. Nieuwe materialen en methoden komen naar voren in de bouw. Het element kleur wordt onderkend als een factor van psychisch welzijns bevinden.

De rust is uit de markt.

Bovendien worden ook andere delen van de markt voor Gispen interessant. Con-

gresgebouwen, gemeenschapshuizen, zieken- en bejaardentehuizen worden op grote schaal gebouwd en ingericht.

Deze vragen echter een ander en breder assortiment.

De markt wordt groter en onoverzichtelijker. De behoefte aan contact met de markt wordt groter om sneller impulsen te kunnen vertalen in produkten. Dat betekent heroriëntering. Gispen wordt klantgericht.

Een denkwerkplaats

Binnen het bedrijf leidt dat tot het creëren van een nieuwe structuur. De afdeling kantoorplanning wordt opgericht. De produktmanagers doen hun intrede.

Heroriëntering van de relatie tussen Gispen en de markt leidt tot het bouwen van het Project Informatie Centrum.

Potentiële opdrachtgevers moeten zich bij Gispen snel kunnen oriënteren in de deelgebieden, die voor hen interessant zijn.

Maar dat niet alleen. Reeds in het begin van de planning, zelfs nog vóór de bouw-faze, moet de opdrachtgever in Gispen een gesprekspartner vinden die een belangrijk deel van het denkwerk over de inrichting kan overnemen.

De denkwerkplaats van Gispen zal zodanig moeten worden ingericht, dat daar het gesprek, het overleg tussen opdrachtgever, architect en Gispen direkt en zonder tijdverlies kan plaats vinden.

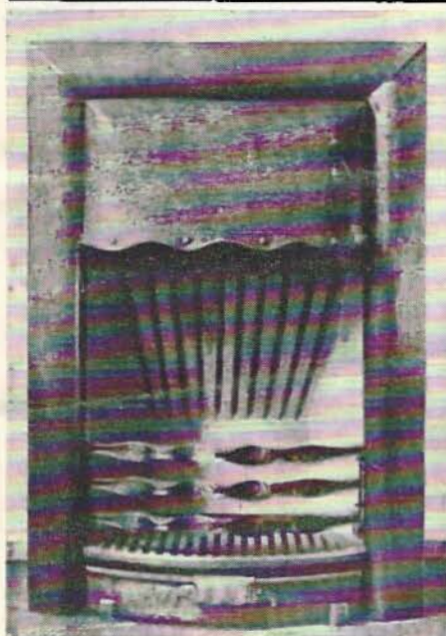
Deze nieuwe werkruimte krijgt zijn plaats waar voorheen de gereedschappmakerij was gevestigd, een ruimte van 600 m² met grote ramen aan de Triosingel in Culemborg. Buiten is het trottoir inmiddels verbreed, zodat bezoekers en passanten ongestoord naar binnen kunnen kijken.

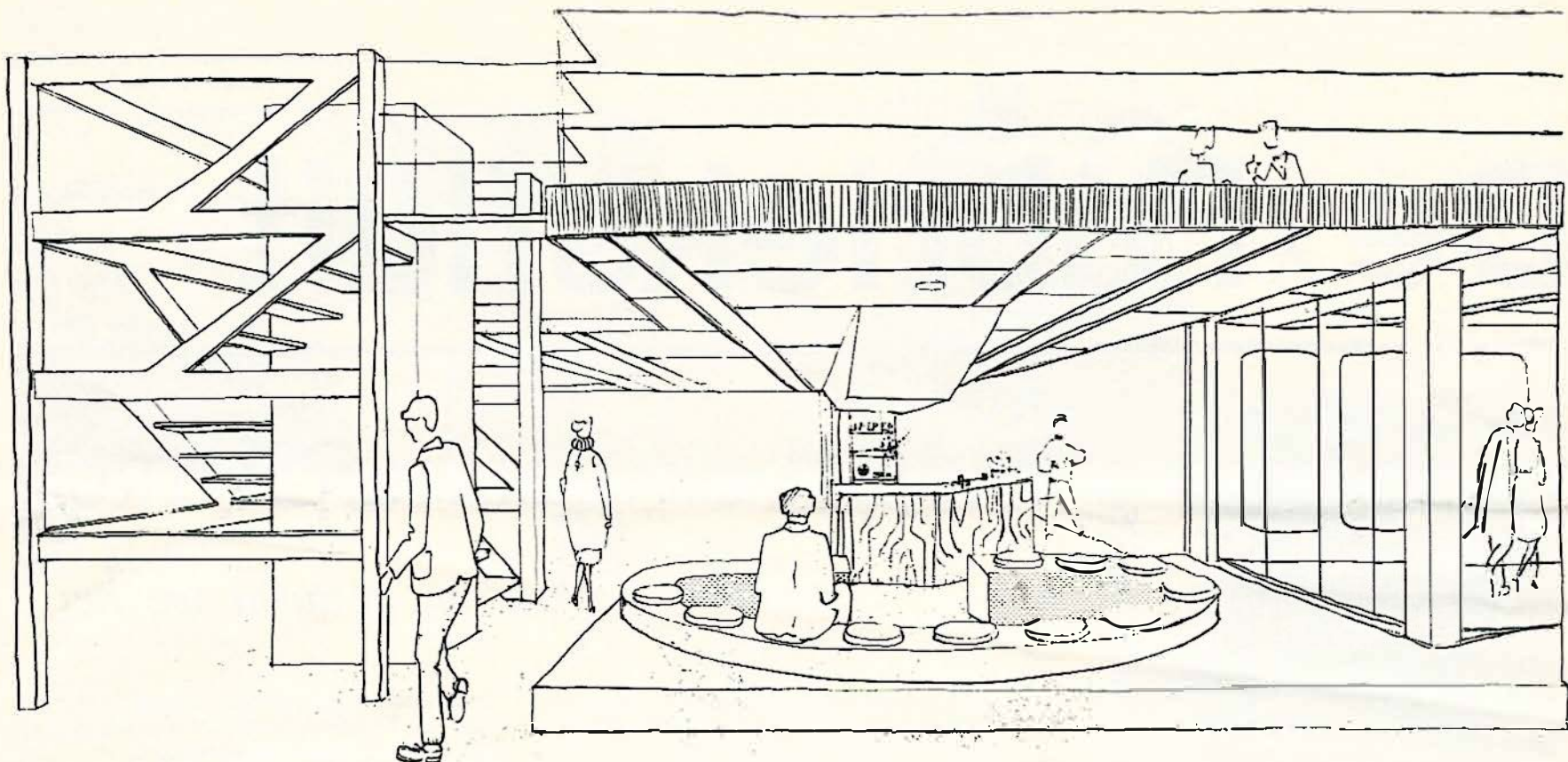
Een grote oranje naamsaanduiding zal ook 's avonds voor een duidelijke presentatie van de nieuwe afdeling zorgen.

Opschieten

Medio november heeft de directie van Gispen aan Bureau Coen de Vries opdracht gegeven voor het maken van een schetsplan. De heer Poutsma werd aangewezen als bouwcoördinator, de heer Ferwerda fungeert als contactman en staat beide partijen terzijde in hun activiteit.

De openingsdatum is vastgesteld op 26 mei a.s. Dat betekent dat er flink moet worden opgeschoten. Er mogen geen vertragingen optreden. Begin maart werd met de bouw begonnen van het nieuwe centrum. In de daarop volgende weken is al heel wat werk verzet.

Museum

De ingang van het centrum ligt op het fabrieksterrein, meteen achter de portiersloge. Via een tochtsluis met expositiemogelijkheid komt de bezoeker in het Gispensmuseum(pje).

De jonge historie van Gispens vertoont zoveel hoogtepunten, zowel wat het produkt betreft, als op het gebied van grafiek en reclame, dat we graag de rol die Gispens heeft gespeeld in de cultuurhistorie van deze eeuw nog eens overzichtelijk willen laten zien.

Informatiecentrum

Vanuit het museumpje komen we bij garderobe en toiletten en in de eigenlijke expositie- en informatieruimte.

Onder een verlaagd plafond is een grote zitkuil, met een doorsnede van ruim vier meter waar men informeel neerstrijkt, bijvoorbeeld om te wachten op laatkomers. Naast de zitkuil is een koffiebar.

Omdat de hoogte van deze hal dat toelaat is er plaatselijk in de grote ruimte een verdieping ingebouwd.

Dat betekent een aanzienlijke vergroting van het vloeroppervlak dat nu ruim 700 m² bedraagt. Op deze verdieping is plaats voor een grote vergaderruimte waar b.v. ook ondernemingsraadvergaderingen zouden kunnen plaats vinden. Daarnaast is er een projectiezaaltje en verder zijn er nog zit- en vergadergroepen.

De verdieping bereiken we via een om een kubus wentelende trap met bordessen, van waaraf we al klimmend steeds een groter deel van het informatiecentrum kunnen overzien. De trap vormt tevens de scheiding tussen zitkuil en de grote ruimte.

In deze ruimte worden onder de verdiepingvloer een aantal Gispens- 'Bus' kasten en scheidingswanden geplaatst, die de zaal in kleinere, toch met elkaar in relatie staande ruimten opdelen. Bij deze 'Bus' wanden kunnen bijvoorbeeld directie- of representatieve meubelgroepen getoond worden.

De grote ruimte biedt de mogelijkheid om steeds wisselende meubelopstellingen te maken, zoals aanduidingen van kantoor-tuinen. Tenslotte is een deel gereserveerd voor experimenten en fotostudio.

Niet geloven maar kijken

Door het plaatsen van snel te monteren wandelementen, kunnen we een ruimte van 'n in te richten gebouw op ware grootte bouwen, inrichten en stofferen, zodat de opdrachtgever een natuurgetrouw beeld krijgt van de inrichting van zijn eigen gebouw, terwijl de ontwikkeling daarvan zich nog in een papieren stadium bevindt.

Wij verwachten dat vooral veel architecten van deze gelegenheid om de toch altijd moeilijke ideeënoverdracht vlotter te laten verlopen, gebruik zullen maken. Vanzelfsprekend zullen er vloer- en wandafwerkingsmaterialen en stalen aanwezig zijn, evenals gordijn- en meubelbekledingsstoffen.

Stoffen en verlichtingselementen kunnen aan een lichttrailsysteem dat in het gehele centrum op vier meter hoogte aangebracht wordt, worden bevestigd.

Kleurenorgel

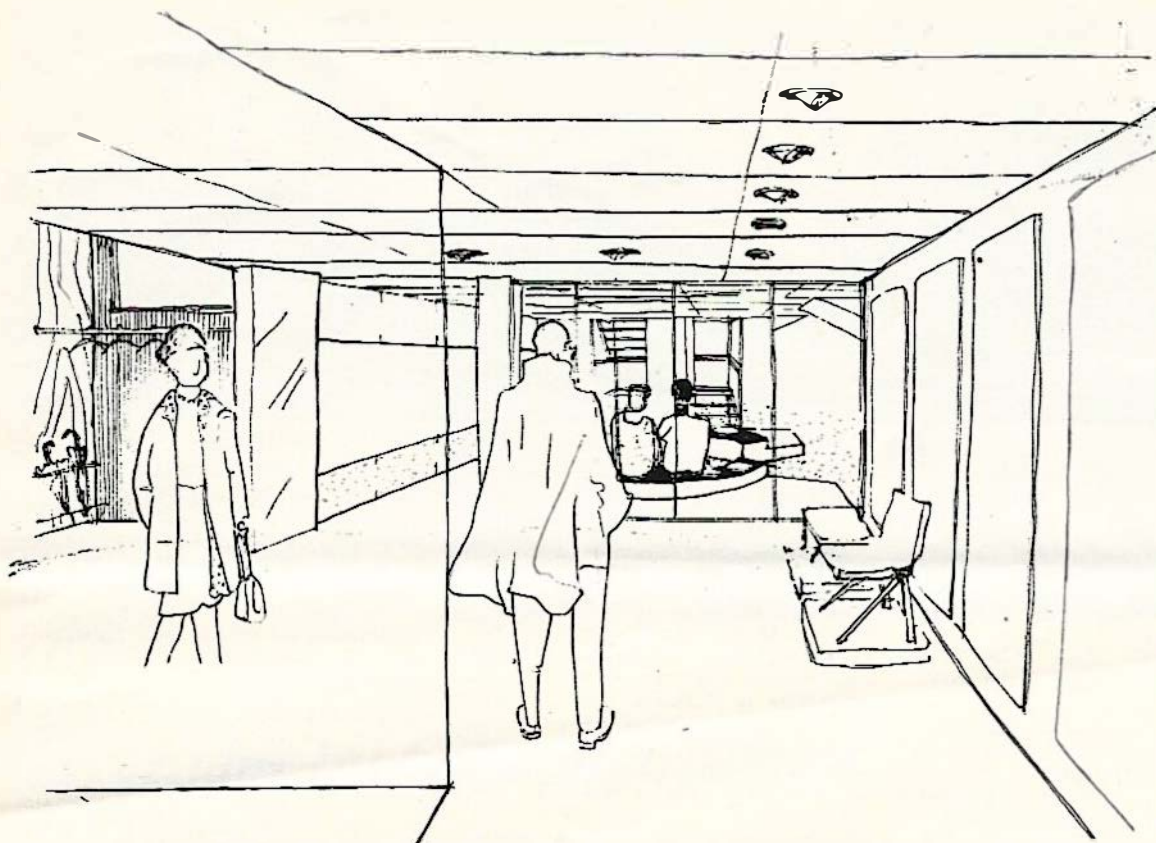
Alle reeds op elkaar afgestemde Gispens-kleuren en materialen zullen worden ondergebracht in het zogenaamde 'kleurenorgel', dat ook zijn plaats vindt in de grote expositieruimte. Hier kunnen combinatiemogelijkheden worden onderzocht, die daarnaast op ware grootte kunnen worden getoond. In het nieuwe Gispens Informatie Centrum wordt weinig ruimte voor misverstanden gelaten.

Er zal in het centrum voortdurend een 'gastvrouw' aanwezig zijn die voorlichting kan geven over de produkten en hun toepassingen en een oogje houdt op het materiële welzijn van het centrum en zijn bezoekers.

Gispens beschouwt zijn nieuwe project informatie centrum als een markt-gericht, gastvrij open huis waar plannen kunnen worden gesmeed en zichtbaar kunnen worden gemaakt.

Het pas gelegde brede trottoir werd alweer twee maal opgebroken - door PTT en kabelmannen!

GISPEN EN DE AVRO-RALLY

Op zaterdag 17 juni a.s. zal het nieuwe Project Informatie Centrum door een record aantal mensen bezocht worden. Daar is dan namelijk een controlepost ingericht voor de AVRO-rally; een nationaal toeristisch-recreatief evenement zonder enig snelheidselement.

De rally is uitsluitend opengesteld voor personenauto's en kan worden gerekend tot een van de grootste gemotoriseerde toeristische gebeurtenissen van Europa. De rally wordt georganiseerd in samenwerking met de Koninklijke Nederlandse Automobiel Club (KNAC).

Aan de laatste in 1963 georganiseerde AVRO-rally namen ruim 6000 personen deel. Naar verwacht mag worden zal het aantal deelnemers aan de komende rally belangrijk groter zijn, maar in geen geval een aantal van 10.000 overschrijden.

Een van de controleposten is 'geadopteerd' door Gispén.

De deelnemers moeten een 'branchegericht' vraag beantwoorden. Tussen 11.00 en 12.00 uur zal een bekend Nederlander aanwezig zijn.

De rally-rijders wordt gevraagd de naam van deze persoon te vermelden op de controlekaart. Uiteraard is het niet de bedoeling en bovendien verkeers technisch een absolute onmogelijkheid om alle deelnemers langs Gispén te leiden. Maar er worden toch nog 500 auto's verwacht; bij een gemiddeld aantal inzittenden van drie per auto betekent dat ± 1500 bezoekers voor ons Project Informatie Centrum. Een record dat niet spoedig gebroken zal worden.

Kalender van fabrieksvakantie en resterende andere vrije dagen in 1972.

Donderdag 11 mei (Hemelvaartsdag)
Vrijdag 12 mei (verplichte snipperdag)
Maandag 22 mei (2de Pinksterdag)
Maandag 17 t/m vrijdag 28 juli (vakantie)
Maandag 25 en dinsdag 26 december (Kerst).

Project Informatie Centrum

De opening

Op vrijdag 26 mei a.s. zal de jaarlijkse vergadering van de leden van de Vereniging van Stalen Meubelfabrikanten (VSM) te Culemborg plaats vinden, waarbij Gispén als 'gastheer' optreedt.

De directie van Gispén maakt van deze gelegenheid gebruik om de collega's/stalen meubelfabrikanten kennis te laten maken met onze nieuwe presentatie-ruimte: het 'Project Informatie Centrum'.

Op deze 26ste mei zullen tevens de vertegenwoordigers van de pers worden uitgenodigd om het P.I.C. in ogenschouw te komen nemen.

Maandag 29 mei, dinsdag 30 mei en woensdag 31 mei zijn de dagen waarop onze zakenrelaties, daartoe speciaal door Gispén uitgenodigd, zullen worden ontvangen. Natuurlijk behoren daar ook onze dealers toe.

De avonden van deze drie dagen zal het nieuwe Informatie Centrum eveneens geopend zijn, maar dan voor alle Gispén medewerkers en hun familieleden, die zonder enige twijfel in groten getale zullen willen kennismaken met de verwerkelijking van de (te) lang gekoesterde droom van onze verkoop afdeling.

Op deze avonden is iedereen welkom. De openingstijden zullen nog nader worden bekend gemaakt via de mededelingen-borden.

Carstens de onverslijtbare

Nieuwe functie: Toezichthouder bij examens

De Fabrieksfluit

Oorkonde

aan onze jubilerende medewerker

W. Carstens

aangeboden op 25 april 1972

in erkentelijkheid voor 25 jaren redactionele en fotografische activiteiten, van zijn mederedactieleden.

Onze Fabrieksfluit-redacteur-fotograaf, de heer W. Carstens, al vier jaar gepensioneerd, werd op originele wijze in het zonnetje gezet wegens een uitzonderlijk jubileum. Toch voelt hij zich nog lang niet te oud voor nóg eens een functie erbij!

25

ONZE ZILVEREN FLUIT

Bladerend in de jaargangen 1952 en 1953 van De Fabrieksfluit (wat is dat al weer ontzettend lang geleden!) blijkt dat de Dolle Mina's van vandaag helemaal niet zo dol zijn als zij wel zouden willen. Want no. 1 van jaargang 1952 (volgno. 61) blijkt geheel te zijn samengesteld uit bijdragen van vrouwen!

Mevrouw Van Osselen opende de rij van schrijfsters, gevolgd door ondermeer de dames Hoffman, Hamilton, Carstens, Davelaar en nog vele, vele anderen.

Het heeft geen zin uit dit nummer enkele gedeeltes over te nemen. Daarmee zouden de overige gedeeltes te kort gedaan worden!

Al die vrouwelijke bijdragen vormen tesamen een boeiende kijk van vrouwen op het werk van hun (Gispen-) mannen.

Er is overigens in dat jaar 1952 nog al wat gebeurd; een jaar van driftige expansie zou het genoemd kunnen worden.

Tel maar eens op:

- ingebruikname van het 'Hotel' (15 januari)
- ingebruikname van Fabriek II, de stoelenfabriek. (6 mei)
- Gispen voor het eerst op de jaarbeurs. (22 maart)
- Gispen-Durion, Fabriek III, in bedrijf gesteld.

Maar, het klapstuk van het jaar 1952 is toch wel de grote order voor het Amerikaanse leger in Duitsland en Parijs:

4700 buro's en 1400 kasten, op te leveren in vijf maanden!

Ir. Van Osselen schreef er ondermeer dit over:

'Het mag waar zijn, dat onze grootste zorg, nl. of wij onze fabriek wel van voldoende werk kunnen voorzien, voorlopig niet meer bestaat, er is een reeks andere zorgen voor in de plaats gekomen. Wij zullen nl. iets zeer buitengewoons moeten presteren om binnen vijf maanden deze 4700 bureaux af te leveren'.

Maar, tegelijkertijd schreef hij in de Fluit ook dit:

'Ik wil er tenslotte nog de aandacht op vestigen, dat deze bijzondere opdrachten niet zullen nalaten een ongunstige invloed uit te oefenen op de leveranties aan onze gewone klanten.

En toch zullen wij alles in het werk moeten stellen om onze normale afnemers niet ontevredener te maken dan strikt noodzakelijk is.

Want bij dit alles moet worden bedacht, dat al deze defensie-orders van tijdelijke aard zijn.

Op de duur zijn het de gewone klanten, waarvan wij het moeten hebben, en wij kunnen niet eenvoudig tegen hen zeggen: 'Wachten jullie maar een jaartje'.

Dit lezende zou je haast zeggen dat de tijd is blijven stil staan!

Niettemin is het gelukt om aan de levertijd te voldoen: op 11 oktober vertrokken de laatste wagons uit Culemborg: een mammoetorder was uitgeleverd.

En zo passeert een voor Gispen opwindend jaar.

Nog één keer trekken alle gebeur-

tenissen aan ons voorbij in de vaste december-rubriek 'van maand tot maand'.

We lichten er zomaar iets uit:

januari: radiodistributie in het schaftlokaal.

maart: tentoonstelling in Casablanca.

april: H. C. Weijnsfeld 12½ jaar in dienst der N.V. Gispen.

mei: W. Buitenweg gaat naar het bedrijfsbureau (afd. planning) en H. v. Emden krijgt de leiding over de lampenafdelingen.

juni: W. Buitenweg 12½ jaar in dienst der N.V. Gispen.

juli: we krijgen nog een order van de Amerikanen voor 500 bureaux, bestemd voor Casablanca.

augustus: onze controle uitgebreid en herzien.
wandellclub opgericht.

in de organisatie, in de kwaliteitsverzorging, in de constructies enz., op te lossen. En wij moeten trachten om zo zuinig mogelijk met onze uitgaven te zijn.

Op deze wijze kunnen wij een belangrijke positieve bijdrage leveren tot het bereiken van gunstige bedrijfsresultaten, die op dit ogenblik nu eenmaal niet via een verhoogde produktie te bereiken zijn'.

De heer Prins ziet het allemaal niet zo erg zitten, en niet ten onrechte, want in het augustus-nummer meldt hij onder de titel 'SLAPTE', het volgende:

'In de afgelopen weken en maanden is de stemming in het bedrijf niet al te best geweest omdat wij, doordat er te weinig werk was, een aantal mensen hebben moeten ontslaan.

Wij kunnen nu echter zeggen dat deze periode is afgesloten, voor een belangrijk deel ook omdat wij van de arbeidsinspectie vergunning hebben gekregen, gedurende enkele

de winstuitkering betrekkelijk gunstig gebleven zijn, kunnen wij dan ook aan alle leden van ons personeel 2½% extra op het loon of salaris van de 9e periode uitbetalen'. Eind goed, al goed; althans voor het jaar 1953.

Overigens is er in 1953 natuurlijk ook nog wel iets positiefs gebeurd. Dit bijvoorbeeld:

januari: het eerste hardverchromde onderdeel wordt door George Biddler uit het chroombad van Durion gehaald. Mr. Kernkamp gaat een studiereis naar Amerika maken.

februari: cantine fabriek II in gebruik genomen
begonnen met montage in het nieuwe gebouw der Belgische P.T.T. in Luik.

april: H. F. Jung 25 jaar in dienst der N.V. Gispen.

mei: dealersvergadering.

juni: 3e afkantspers in bedrijf gesteld.

juli: Ir. Van Osselen reikt in de Technische School de 'Gispen Prijs' uit aan A. Koopmans uit Vianen.
J. A. Lamphen 12½ jaar in dienst der N.V. Gispen.

Grote order van de B.P.M., o.a. voor 2000 stoelen.

augustus: afscheid mej. Carrière.

september: jaarbeurs.

oktober: E. van Walsum 25 jaar in dienst van Gispen.

E. van Walsum naar Marokko.

opening van de nieuwe toonzaal aan de Lijnbaan in Rotterdam. A. J. C. Wamsteeker wordt met de leiding van dit filiaal belast.

veranderingen in de organisatie: W. Buitenweg naar de afd. verkoop; F. Hoffmann wordt belast met de leiding van fabriek II; J. van Zomeren naar de afd. planning.

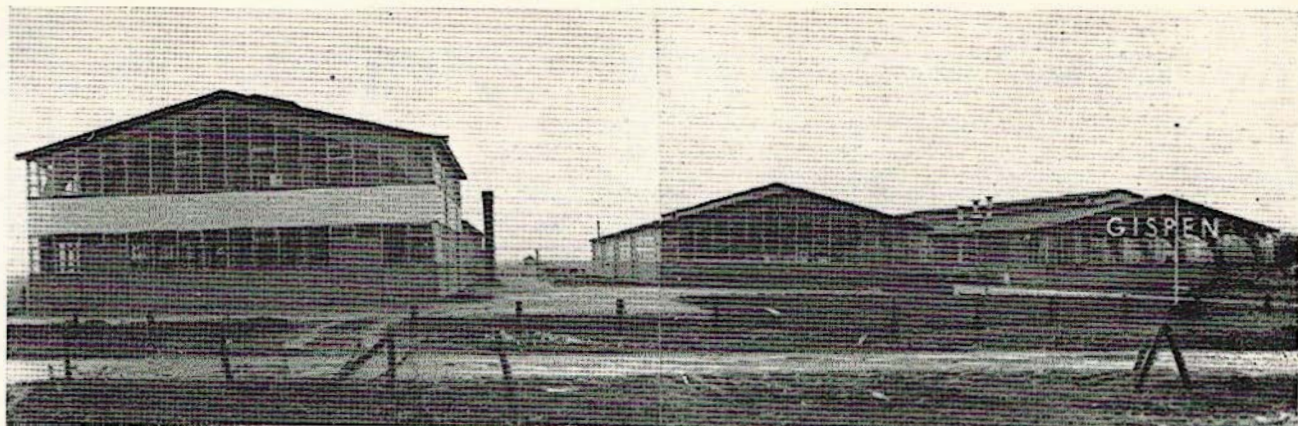
november: Mr. Kernkamp naar Marokko.

opdracht van het ministerie van oorlog voor 420 kasten.

december: nieuwe installatie voor voorbehandeling in de lakkerij in gebruik genomen.

Vele jaren later zou Mr. Kernkamp het weer zeggen: 'Het was me het jaartje wél!'

Toonzaal Lijnbaan

'Wijlen' Fabriek II in gebruik, III in aanbouw...

't Eerste hardverchromde onderdeel...

oktober: dealersvergadering in de Raadskelder van het stadhuis van Culemborg. congres in Parijs over de 'ultrusting van het kantoor'.

november: de heer Van Osselen houdt een inleidende op de efficiencydagen in Utrecht over 'kostenbesef en kostenbeheersing'.

december: de heren C. Hoffmann en W. Carstens treden af als leden van de bestuurscommissie. De nieuwe leden worden de heren G. Westerdal en M. van Oostrum.

En dan is 1952 voorbij en begint het volgende hoofdstuk: een zorgelijk hoofdstuk zoals zal blijken.

Want 1953 zou geen gunstig jaar worden.

De heer A. Prins schrijft in het februari-nummer:

'Helaas wordt van ons bedrijf op dit ogenblik een belangrijk geringere produktie verlangd dan in de zomer van 1952'.

En verder in hetzelfde nummer:

'Wij moeten ons niet laten ontmoedigen door een geringe aantal opdrachten, over mogelijkheden om onze afdelingen volop aan het werk te houden, maar wij moeten van de gelegenheid gebruik maken in deze tijd juist alle energie aan te wenden om grotere en kleinere gebreken

Mammoetorder...

maanden in sommige afdelingen korter dan 48 uur per week te werken'. Maar, alle sombere perioden eindigen met een daad waarop ineens de zon weer doorbreekt.

Zo ook de donkere dagen van het jaar 1953, die in het boek der historie worden bijgezet, wanneer diezelfde heer Prins in het december-nummer jubelt:

'Ruim een maand geleden konden wij voorspellen dat de verbeterde orderpositie op vrij korte termijn een grotere drukte in de fabriek tot gevolg zou hebben waardoor de onderbezetting van diverse afdelingen tot het verleden zou gaan behoren. Dit is intussen geschied en gezien het feit dat de andere factoren die invloed hebben op het bereiken van

Werk maar, dan komt de vreugde vanzelf

J. A. Hopman en G. Westerdal in het zilver

Jubilaris Hopman, geboren en schoolgegaan in Schalkwijk, ging naar de L.T.S. in Utrecht om een vak te leren. Dit lukte hem wel, want hij behaalde het diploma voor instrumentmaker. Omdat er in dit vak echter zo vlak vóór de oorlog nog weinig te doen was, trad hij als draaier in dienst bij de 'Heko' wat later 'Van der Heem' is geworden.

Daar bleef hij tot de oorlog werken, want 6 weken voor de mobilisatie moest hij in dienst en kwam bij de luchtafweer terecht.

Na een jaar in dienst geweest te zijn kwam hij bij Kronenburg in Culemborg werken en wel in de weverij waar men brandslangen moest weven. Hier bleef Hopman tot 1945, waarna hij vrijwillig in dienst ging bij de binnenlandse strijdkrachten. De laatste 3 maanden van deze diensttijd heeft hij op Fort Honswijk gezeten, waar enkele beruchte oorlogsmisdadigers bewaakt moesten worden.

In 1947 solliciteerde Hopman bij Gispen, waar hij in de plaatwerkerij te werk werd gesteld, die toen onder leiding van de heer Holleman stond. Na ongeveer een jaar kwam hij aan een afkantsers te staan, waarvan Gispen er toen maar twee in totaal had. In die tijd begon Gispen met de produktie in 'platte onderdelen', waardoor veel werk op de afkantsers klaar gemaakt kon worden. Vanaf het moment, dat Hopman aan de pers terecht kwam, heeft hij in ploegen gewerkt tot de vakantie verleden jaar. Vanaf die tijd werkt hij gewoon in dagdienst en dat bevalt hem uitstekend; terug naar dit ploegenwerk zal hij niet zo gauw meer doen.

Genoeg over dit onderwerp en nu iets over zijn vrijetijdsbesteding. Tot m'n 43e jaar, vertelt Hopman, heb ik gevoetbald, maar moest er op dokters advies mee ophouden. In het eerste tot en met het vierde elftal heb ik gespeeld en ook de jeugd heeft Hopman enkele jaren op woensdagmiddag getraind.

De heer Hopman is 15 jaar bestuurslid geweest van de katholieke metaalbewerkerbond 'St. Eloy', waarvan 5 jaar als voorzitter; toen heeft hij deze taak aan een ander overgedragen, want het was lang genoeg geweest. Verder gaat hij nu nog regelmatig naar het voetballen kijken.

Wij wensen jubilaris Hopman nog heel veel goede jaren in ons bedrijf toe.

'In juni 1947 begon één van de warmste zomers die ik ooit heb gekend. De ramen gingen niet meer dicht en mijn regenjas heb ik toen in geen drie maanden meer gezien. We begonnen ten einde raad al om 7 uur 's morgens, om vooral de ochtendkoelte niet te missen...

Ik kwam toen op 2 juni bij de loonadministratie in dienst. Het kantoor was toen in het huis, waar nu Roel van Brenk woont. Juffrouw Smits was daar toen nog en chef was De Bruin, die er niet meer is.

Dat werk heb ik jaren met plezier gedaan. Toen was er tenminste nog geen computer! We betaalden toen nog per week uit via een loketje, daar waar nu Van Haaren zit, met echte loonzakjes, en echt geld en zo...

Later zijn we verhuisd naar het 'Hotel', een hele bedoening.

Het archief was nl. toen op zolder, te bereiken via een losse trap, die altijd werd verwijderd wanneer we een 'indringer' boven hoorden rondstommelen. Zo'n man moest dan wel even soebatten om beneden te komen! Bij de verhuizing ging de zaak in dozen en niet bepaald zachtzinnig naar beneden. Hoffmann Sr. kwam toevallig als opperhoofd even kijken, toen weer zo'n doos neerdaalde, net op de plek waar hij stond... En was die even snel vertrokken...

In september 1956 denk ik, moest ik bij de toenmalige directeur Prins komen. Ik ging niets vermoedend naar binnen en daar kreeg ik te horen dat ik voortaan de orderadministratie zou moeten leiden, zij het dan nog met bedenktijd en daar stond ik dan als ex-loonadministrateur me te bedenken!

Ik heb het natuurlijk gedaan, al was ik zo gezegd erg verknocht aan de loonadministratie. Trouwens, Philippi had ik toen al ontdekt, dus kon ik met een gerust hart overstappen...

Sindsdien dus: Orders!

Ik begon met stage lopen door fabriek en bedrijfskantoren, formulieren bestuderen en zo meer. Het orderbevestigen en faktureren ging toen allemaal nog met de hand. Er stond daar een batterij kaartenkasten van zo'n twee meter en daar bovenop lag ook nog het nodige. Onvoorstelbaar veel papier gebruikten we; een grote opdracht betekende een diepe wagon vol! Later werd de zaak op ponskaarten gezet, dat

liep geruisloos, mede dank zij de activiteiten van Limbeek. Over de computer zullen we het dus maar niet hebben.

Ik houd van voetbal, de wandelsport en van operettemuziek. Ja ik heb nogal wat functies, eigenlijk een beetje te veel. Bij Gispen ben ik nog penningmeester van een heel selecte loterijclub, met de persoonlijke titel van 'Nietenkoning' en lid van het bestuur van het personeelfonds. In Woerden heb ik ook wel wat te doen; als E.H.B.O.-er ben ik daar voorzitter van het kringbestuur Rijnstreek en als wandelaar zit ik in het bestuur van de plaatselijke Regelings commissie Avondvierdaagse als secretaris. We praten maar niet meer over mijn diensttijd bij de ondernemingsraad en mijn vele Sinterklaaschappen... dat is dan weer in het verleden, evenals de Gispen wandelsportvereniging, daar was ik ook nog voorzitter van.

Een speech afsteken? Nee, dat is niet zo moeilijk. Als je maar zorgt in je eigen trant te blijven. En 't hoort er bij en ik heb het dus nogal eens moeten doen.

Meneer Van Osselen kon dat geweldig goed. En een geheugen als een ijzeren pot! Ik heb eens met hem gewed om een pakje sigaretten, dat er geen kabinetscrisis zou komen. Dit won ik toen glansrijk, maar sigaretten, ho maar! Maanden later moest ik bij hem komen, toen kreeg ik geen pakje, maar een busje vol. Dat was dan met rente terugbetaald, zei hij. Dat busje heb ik nog jaren bewaard!

Met meneer Kernkamp ging het meestal om de voetbaluitslagen en dan volgens een uitgekiend puntensysteem, maar daar hebben wij het nu niet over.

Bovendien ligt er werk op me te wachten, dat is ook nog ergens een hobby van me. Heel vroeger hing op de loonadministratie een spreuk, daar stond op: Werk maar, dan komt de vreugde vanzelf.

Ik heb dan ook gelukkig veel arbeidsvreugde ondervonden, veel collegialiteit, veel vriendschap ook. Maar vroeger, tja, dan gooiden we er wel eens een polonaise tussendoor.

En dat zie ik vandaag de dag niet meer zo zitten...

Tragedie der werkwoordsvormen...

'Wie gisteren ging vliegen, zegt heden: ik vloog. Dus zegt U misschien ook van wiegen: ik woog? Nee, pardon. Want ik woog is afkomstig van wegen. Maar... is nu ik voog een vervoeging van vegen? En dan het woord zoeken vervoegt men: ik zocht. En dus hoort bij vloeken misschien ook: ik vlocht? Alweer mis, want dit is afkomstig van vlechten. Maar ik hoort is geen juiste vervoeging van hechten. Bij roepen hoort: riep, maar bij snoepen geen sniep. Bij lopen hoort: liep, maar bij kopen geen kiep. En evenmin hoort er bij slopen: ik sliep. Want dit is afkomstig van 't schone woord slapen. Maar zet nu weer niet: ik riep bij 't woord rapen, Want dat komt van roepen, en U ziet terstond: Zo draaien we vrolijk in 't cirkeltje rond — Van raden komt ried, maar van baden geen bied. Dit komt van bieden (ik hoop dat U 't ziet). Ook komt hiervoor: bood, maar van wieden geen U ziet, de verwarring is akelig groot. [wood. Nog talloos veel voorbeelden kan ik u geven. Want gaf hoort bij geven, maar laf niet bij leven. Men spreekt van: wij drinken, wij hebben gedronken. Maar niet van: wij hinken en hebben gehonken. 't Is: ik eet en ik at, niet: ik weet en ik wat. Maar: ik weet en ik wist, zo vervoegt men dat. Maar schrijft U nu niet bij vergeten: vergist. Dat is een vergissing. Ja moeilijk, dat is 't! Het volgend geval, dat is bijna te bont. Bij slaan hoort: ik sloeg, niet ik sling of ik slond. Bij gaan hoort: ik ging, niet: ik gong of ik gond. Bij staan niet: ik stoeg, of: ik sting, maar: ik stond. Zo kan ik wel doorgaan tot volgende week. Maar, dierbare lezer, ik maak U van streek Met al deze onzin, die toch gewis Van onvervalst hollandse oorsprong is.'

(de auteur van dit rijm is ons helaas onbekend)

STAALMEUBEL PUBLICITEIT

In de vorige fabrieksfluit is u iets verteld over de advertentieactiviteiten en het 'nieuwsbericht' vóór elke catalogus van Staalmeubel. Vandaag wat nieuws over de andere onderdelen van onze publiciteitscampagne. Daarbij kan het volgende wellicht ter verduidelijking dienen:

Publiciteit in het algemeen

Stelt u eens voor dat mijnheer X u niet kent en u wilt hem niettemin ervan overtuigen dat u als onbekende hem iets goeds te bieden hebt. Dat zou dan kunnen door met persoon X te gaan praten. U heeft dan echter als nadeel dat uw argumenten op het moment dat u de deur uit gaat al weer grotendeels vergeten zijn.

Zo'n gesprek noemen we dan ook erg 'vluchtig'.

Het is daarentegen wel de meest persoonlijke benadering.

Een brief is weer wat minder persoonlijk maar mijnheer X kan uw argumenten nog eens nalezen!

Die argumenten krijgen voor hem nog méér waarde wanneer hij ze niet alleen van u hoort, maar bovendien nog van verschillende andere kanten.

Gespreksmethoden

Wanneer we nu teruggaan naar Staalmeubel dan kunnen we de advertentiecampagne enigszins vergelijken met uw gesprekken, althans wat de vluchtigheid betreft. Gesprekken blijven echter toch ook voor een bedrijf de beste verkoopmethode — alleen ze zijn relatief duur en daarom zoeken we naar andere methoden. Methoden die dan allemaal onder het begrip 'publiciteit' gevat worden. Uw brieven aan mijnheer X zijn wat wij direct mail noemen. Beide zijn direct en persoonlijk, ze kunnen op korte, heldere wijze de argumenten nogmaals overzichtelijk naar voren brengen. Ze kunnen bovendien herlezen worden en zijn dus niet zo vluchtig.

Publikaties door derden, in het geval van Staalmeubel de vakpers, versterken dan het algehele effect.

Zo'n uitgebreide publiciteitsactie is nu voor Staalmeubel aan de gang. Nieuwe catalogus met nieuwsbericht, advertentie- en direct mail campagne en artikelen in de vakpers.

Iets meer over die pers-informaties

De pers-informaties voor de computervakbladen zijn, vergezeld van 5 foto's, naar zo'n 40 bladen gestuurd in hoofdzakelijk 4 landen: Nederland, Duitsland, Frankrijk en Engeland.

Gelukkig hebben inmiddels al een groot aantal daarvan een artikel, al of niet met foto, geplaatst, terwijl de verwachting is dat nog meer redactionele stukjes zullen verschijnen in de 'Nabeschouwingen over de Hannover Messe'.

Voorbeelden van artikelen alsmede een originele pers-informatie met foto's vindt u op het aanplakbord in uw kantine in Roden.

Het 'waarom' en 'hoe' der diverse activiteiten in het kort

Tenslotte iets over onze doelstellingen.

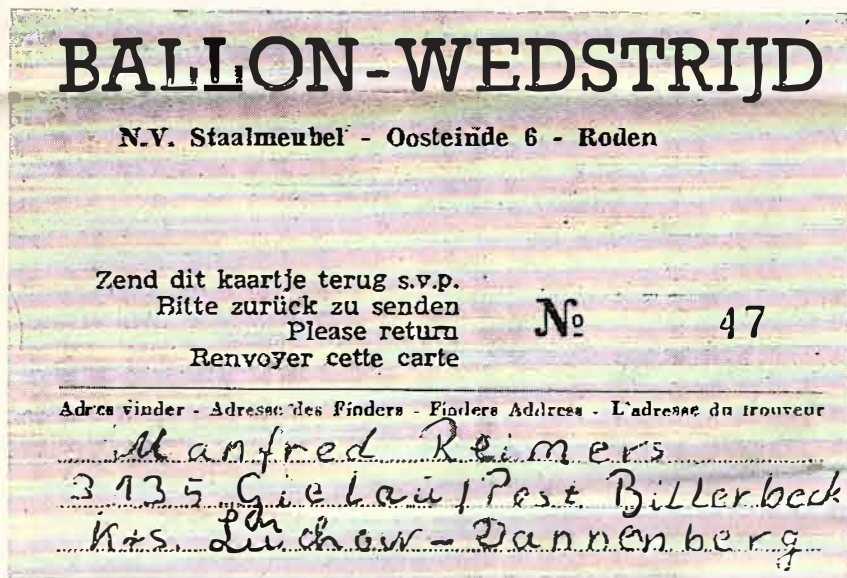
Met de advertentiecampagne is het allemaal begonnen.

Die was dan ook primair gericht op het creëren van een bepaald 'image' voor Staalmeubel. We waren al lange tijd niet meer in de advertentiekolommen signaleerd. Dat maakte het noodzakelijk om ons bedrijf direct opvallend en sterk te presenteren. Niet alleen te laten zien 'We zijn er nog' maar ook op welke manier'. Gekozen werd daarom voor een typische kwaliteitscampagne — groot formaat, kleur en moderne stijlvolle vormgeving.

Het vervolg was: hierop inhaken met een direct mail campagne, meer productgericht (universeel programma — IBM/3 — data box), verspreiding van de nieuwe catalogus op grote schaal met in de catalogus nog een persoonlijker gericht 'nieuwsbericht', en daarenboven het verspreiden van pers-informaties teneinde redactionele publiciteit speciaal over ons universele kastenprogramma te bevorderen.

In de volgende F.F. kunnen wij u hopelijk o.a. al wat meer vertellen over de resultaten van onze acties, terwijl ook aandacht aan de Staalmeubel Prefab-archiefbewaarplaats besteed zal worden.

G. Westenburg.

Een kaartje aan een draadje

Tot onze verbazing ontvingen wij vorige maand, 5 jaar na de wedstrijd, nog een kaartje van een ver afgedwaalde ballon. Ditmaal uit het dorpje Gielau/Post Billerbeck in Duitsland.

Ter gelegenheid van het 40-jarig bestaan van de in Roden alom bekende sportvereniging 'Vlug en Lenig' werd toen voor de kleuterscholen een gezellige feestmiddag georganiseerd. Het hoogtepunt hiervan was het loslaten van honderden ballonnen in diverse kleuren op het commando van de toenmalige burgemeester M. Bushoff. Aan deze ballonnen, die door Staalmeubel N.V. ter beschikking waren gesteld, was een kaartje bevestigd. De vinder van de ballon werd hierdoor in de gelegenheid gesteld mee te dingen naar de prijs die was uitgelooft voor de ballon die de grootste afstand zou afleggen.

Deze ballon heeft dus hemelsbreed een afstand afgelegd van ongeveer 350 km en heeft al die jaren ergens op het land of in de bossen, wie zal het zeggen, gelegen, totdat Manfred Reimers hem vond. Deze jongeman heeft de moeite genomen het kaartje retour te zenden. Ondanks het feit, dat deze wedstrijd reeds 6 jaar geleden afgesloten was, meenden wij alsnog aan Manfred het traditionele 'Bartje' met een bedankje voor zijn moeite te moeten zenden.

Zo heeft deze wedstrijd na al deze jaren toch nog een verrassende ontknoping gekregen, waar wij helemaal niet meer op hadden gerekend.

Op donderdag 13 april jl. werd de jaarvergadering van de visclub in de kantine gehouden. De opkomst was weer ouderwets. Begrijpelijk, want het is onbetwist een van de clubs met de meest enthousiaste leden. De opening werd meteen een nieuw record, nl. 5 seconden. De kontributie werd herzien en zonder stemming akkoord bevonden. Visten we het vorige seizoen 6 wedstrijden, waarvan 1 aftrekbaar, dat is thans weer gewijzigd in 5 wedstrijden, welke alle 5 meetellen voor het puntentotaal.

Vervolgens werd er door het bestuur een nieuw plan naar voren gebracht, doch dit plan kon bij de leden geen genade vinden.

Het bestuur had nl. voorgesteld om na afloop van de wedstrijd een enveloppe te trekken, waaruit dan moest blijken, waarvoor men gevestigd had. Het kon dan voorkomen, dat iemand met 100 stuks de dagprijs miste, omdat de inhoud van één der enveloppen de poedelprijs aangaf, welke dan als dagprijs zou gelden.

Maar zoals reeds gezegd, bij de leden vond dit geen genade. Het oude systeem bleek het beste, dus gaan we weer met een A- en B-klasse van start.

De autobezitters stelden hun auto's voor een symbolisch bedrag weer beschikbaar, waarmee de teamgeest weer eens duidelijk naar voren kwam.

Als startplaats werd de voor ons altijd weer in trek zijnde Fammesrakken gekozen. Na afloop werd er nog wat gekaart en speelde men nog wat tafeltennis, waarmee weer een zeer geslaagde avond werd afgesloten.

L. Velting

Ook een
hengelaar
vangt wel
eens bot

Jaarvergadering Visclub

Boompje
GROOT..

Boompje
DOOD ?

In ons dichtbevolkte land, waar flats, snelwegen en industrie de natuur steeds meer verdringen, moeten wij zuinig zijn op onze bomen en vooral op de bomen buiten het bos. Daar zijn, naast exemplaren die een landschap of dorpsbeeld kenmerken, vaak bijzondere soorten bij en bomen met een geschiedenis.

Maar juist de boom als solitaire en in groep en laan is door een reeks factoren kwetsbaar, krijgt vaak minder aandacht en wordt gewild of ongewild snel tot slachtoffer. Zo is ook de beuk voor de hoofdingang van de fabriek bij de aanleg van het voorterrein en de eigen aanvoerweg bijna het slachtoffer geworden. Bij het frezen en uitgraven van de grond en het daarna ophopen, zijn de wortels flink beschadigd. Hiervan was in de eerste jaren na de bouw niets te merken, maar na een paar jaar trad er steeds meer bladverlies op, hetgeen ons zeer verdriet. Nauwlettend werd deze monumentale beuk door ons geobserveerd en toen bleek, dat er geen vooruitgang in herstel te bespeuren viel, hebben wij een poging ondernomen deze prachtige boom van de ondergang te redden. Via de nieuwsmedia waren wij er reeds van op de hoogte, dat er een bomenstichting in het leven was geroepen met als bestuurslid Bert Garthof en o.a. de boomchirurgen A. en J. Copijn. Op ons verzoek heeft deze stichting onderzocht, waaraan het vele dode hout en het snelle bladverlies van de beuk te wijten was, en zij heeft ons advies uitgebracht hoe deze beuk voor de ondergang was te behoeden. Er is gespit, geboord, bemest en geplant.

Wanneer over een paar jaar de resultaten van deze ingrepen bekend zijn, zullen wij er eventueel toe overgaan de kruin uit te snijden, de vorm van de beuk te herstellen en de takstommels te verwijderen, zodat deze oude monumentale boom weer in z'n oude glorie zal herrijzen.

Zonder enige twijfel: Drenthe is de fietsprovincie van Nederland. Ruim 250 kilometer rijwielpad liggen aan de trappende voeten van tienduizenden enthousiastelingen, die — al fietsend — de natuur op hun gemak willen verkennen. Vaak doen ze dat alleen, of in gezinsverband, maar één keer per jaar gebeurt het massaal tijdens de rijwielvierdaagse van Drenthe, die nog jong in jaren is en toch al een grote reputatie heeft opgebouwd.

Het is de provincie, waarin 20.000 ha. bos overeind staan en waarin nagenoeg alle hunebedden die ons land rijk is te vinden zijn. De grootste van deze 53 uit kolossale stenen opgebouwde graven ligt bij Borger en moet zo'n 20.000 kg wegen. De langste strekt zich uit ten noorden van Emmen, op de Schimmer-es. Hij meet 40 meter. Eén van de hunebedden, die vroeger met zand, gras en heideplaggen waren bedekt, is teruggebracht in zijn oorspronkelijke staat. Het is 'de Papeloze kerk', zo genoemd naar de hagepreken die er werden gehouden. Het graf staat te bezien tussen Schoonoord en Sleen.

Drenthe is een typisch coulissenland. Bijna elk weiland heeft als decor een bos of bosgroep en elk bos wordt wel weer opgevolgd door stemmige venntjes, knalgele open plekken of groen sappig land.

Wie er doorheen trekt, moet er echt de tijd voor nemen. Ideaal is natuurlijk een stapvoetse tocht met één van de vele huifkarren, die sinds kort in dienst staan van de toerist. Eveneens van harte aan te bevelen valt een hartversterkende wandeling over de heidevelden die Drenthe kent en waar de schapen met hun herder nog steeds eenzaam rond-dolen. Bij Exloo, Holtinge, Ruinen en Westerbork. Drenthe onderscheidt zich van elke andere provincie in ons land door een nauwelijks te definiëren sfeer, die weldadig aandoeft, maar waarvan de bezoeker zich vaak afvraagt: waar zit het hem nu precies in? In de natuurlijke combinatie van bos, wei, hei, veen en vennen? In de kleine droomdor-pjes met dikke bomen, vriendelijke cafeetjes en saksische boerderijen? In de mensen die er nog de tijd voor nemen? In al die doorkijkjes?

Drenthe is anders. Niet voor niets vestigen zich hier meer kunstenaars dan in welk ander deel van Nederland ook. U vindt ze in alle hoeken en gaten van de provincie en dan bij voorkeur in een fijne stokoude Saksische boerderij. Dank zij hun aanwezigheid zijn er nu een niet te tellen hoeveelheid hoogst curieuze museumboerderijen en andere at-trakties in onze provincie, waarvan hieronder een beknopt overzicht-in-telegramstijl:

De achttiende eeuwse, met hoog eikenhout om-ringde expositieboerderij De Eshof in Norg en — ook in deze met een zadeldakkerktoren gesierde plaats — 't Schilderhuys' van de kunstschilder J. H. van Oostendorp.

'De Kienstobbe' in Laaghalerveen (expositie van onder andere kienhout-figuren).

Een klompenmakerij in Ruinerwold.

De Saksische boerderij 'De Riethen' in het met zware bomen doorspekte Oosterhesselen. Antieke voorwerpen op de deel en emaille sieraden vormen enkele van de attracties in deze door twee ge-wezen maatschappelijk werksters uit Amsterdam gedreven hofstee.

Het ceramische atelier van Jan Müller, het gra-fische atelier plus oude drukpersen van Toon Weg-ner en de museumboerderij 'de Bruntingerhof' (oud meubilair, landbouwwerktuigen) zijn drie van de attracties in het met vele Saksische boerderijen gevulde Orvelte. Het plaatsje wordt door een kost-bare restauratie weer teruggebracht in zijn oor-spronkelijke staat. Zelfs het stratenplan wordt daar-voor gewijzigd. Ga er vooral eens kijken. Het is de moeite waard, zoals trouwens ook het boerderijen-dorpje Oud-Aalden bij Zweelo een compleet plaatje is. Eén van de boerderijen hier, heeft men om-gebouwd tot pannenkoekenrestaurant. Het heet 'Het Hoes van hol-an'. Houd er inderdaad eens aan en ga er even zitten en kijken, want er worden ook kunstexposities gehouden.

Een verzameling van oude wapens in Havelte.

Een tentoonstelling van miniatuur-stoommachines in Schoonebeek.

Exposities van allerlei aard en steevast in een oude, sfeervolle omgeving zijn verder nog te vinden in Darp, Dwingeloo, Echten, Emmen, Gieten, Ruiner-wold, Sleen, Uffelte en Westerbork. Het beste is om over al deze expositieboerderijen even contact op te nemen met de provinciale VVV in Assen. Men helpt u graag verder en geeft u alle bijzonderheden. Saksische boerderijen zijn — dat blijkt — niet weg te denken uit het Drentse landschap.

Ze horen erin thuis, zoals ook de havezathen. U vindt deze onder meer in Zuidlaren (nu gemeente-huis), Oosterhesselen (de Klencke) en de Wijk (Havixhorst).

Mensen die een sterk ontwikkeld gevoel voor goed eten hebben, komen ook volop aan hun trekken in Drenthe. In dat voortreffelijke kruidenrestaurantje bijvoorbeeld vlak bij Hogeveen, in Pesse. Het heet 'Het oude Jachthuis'. De kruiden groeien hier in de tuin. Dat is wel zo makkelijk.

Ook bekend zijn onder meer het boerderijrestaurant 'de Hilde' in Havelte en het pannenkoekenhuis 'Hil-lechien's Hoeve' in Odoorn.

Eveneens niet te versmaden is verder 'In de Zaag-koel' in Dwingeloo.

Drenthe heeft één klokkestoel: in Wapserveen. Het wisselt zijn bos en heide verder af met laag-veenland, waartegen, onder andere in Schoonebeek, de 'ja-knikkers' van de oliemaatschappijen scherp afsteken.

Het heeft de grootste radiotelescoop van Europa bij Hooghalen, het kleinste klokkegietersmuseum-pje van Nederland (naast het kerkje van Vries in een kelder met ook een sarcophag), het piepkleine dorpje Anloo (met een pracht van een elfde eeuwse kerk op de Brink) en zo zou de lijst nog veel langer kunnen worden. Het gaat niet, de ruimte is bijna op.

routes

De Hondsrug-, de Beek en Brink-, de Noordenveld-, de Middenveld- en de Dr. Picardtroute, die gedeel-telijk door Duitsland loopt, zijn de vijf autoroutes die de ANWB in Drenthe heeft uitgezet. Daarbij komen nog vijftien fietsroutes van de provinciale VVV en twee van de Stichting Fiets. Staatsbosbe-heer zette 6 routes uit in de boswachterijen Emmen, Dwingeloo, Gieten-Borger, Exloo-Odoorn in het na-tuurreservaat Mensinge en in het Drents-Friese Wold, die deels door Friesland gaat, alle opge-dragen aan zijne hoogheid de wandelaar.

musea

Half juni 1967 ging het open, enkele weken later stond het in lichter laaie en in juni 1968 werd het ten tweede male geopend: het Hunebedmuseum in Borger, waarin u nu op uw gemak kunt gaan kijken hoe onze voorouders die hunebedden op hun plaats hebben gekregen.

Dit wordt verduidelijkt en aangevuld met veel foto's, tekst en uitleg, urnen, stenen bijlen etc. Andere belangrijke musea in Drenthe zijn onder meer: Het Provinciaal Museum in Assen, waar ook het Ont-vangershuis staat, het museum 'Palaeo Historia' in Hoogersmilde, het tamelijk nieuwe Nederlands museum Kinderwereld in Roden, het Nederlands museum van Knipkunst in Westerbork, het Zee-museum 'Miramar' in Frederiksoord-Vledder, het

Openluchtmuseum 'De zeven Marken' in Schoon-oord en het Veenmuseumdorp 't Aole Compas' in Barger-Compascuum.

recreatieparken/diversen

Dolle pret is het vaak in het Drentse Drouwen waar het café-restaurant 'd'Aole Waog' zich omringd weet door tal van amusante zaken, zoals een speel-tuin, een vogelcircuit, een roei- en kanovijver, een drive-in bioscoop en niet te vergeten een soort kruising van een helicopter en een raket. Daarmee worden de toeristen langs de hunebedden gevoerd. Waar een mens zoal niet op komt!

Drouwen heeft overigens nog meer: het café-res-taurant 'het Drouwener Zand' biedt de toerist onder meer een zeer boeiend natuur- en dierenpanorama, een midgetgolfbaan, een autoscooterbaan, bowling-baan en een speeltuin.

Ook het recreatiecentrum 'het Land van Bartje' in Ees is alleszins de moeite waard, evenals het jeugd-verkeerspark 'De Gouverneurstuin' in Assen, de Sprokeshof in Zuidlaren, de kunstijsbaan in Assen, het Noorder dierenpark in Emmen (met kleuter-speeltuin, scooterbaan, kinderboerderij, dieren-tuin-express, ezeltje rijden etc.) en het dierenpark Vluchtheuvel in Norg.

Voeg daar, voor het gemak, ook nog de jaarlijkse TT-races en -feesten in juni bij in Assen en het zal iedereen duidelijk zijn dat de tijd in Drenthe razendsnel voorbijvliegt.

evenementen

begin juli tot en met medio augustus iedere donder-dagavond: Markt in Drents kostuum met demon-stratie oude ambachten, Westerbork.

enkele dagen in juli en augustus: opvoering Oud-Drentse boerenbruiloft 'Wasschup', Borger, in de 2e week van juli: toeristische Drentse rijwiel-vierdaagse, Assen.

1e donderdag in juni tot en met 2e donderdag in augustus iedere donderdag: folkloristische markt Donderdag-Meppeldag, Meppel.

in de 2e helft van juni en in juli en augustus: Sha-kespeare spelen door de dorpsbewoners, Diever, Openluchttheater.

2e zaterdag in september: Floralia bloemencorso, Frederiksoord.

1e dinsdag in september: paardenmarkt, Norg.

2e maandag in november: verkiezing miss Ganzen-hoedster, Coevorden.

3e dinsdag in oktober: paardenmarkt, Zuidlaren, zaterdag voor Pinksteren: Schaapscheerdersteest, Exloo.

Hunebed bij Rolde

onze brandweerkazerne...

... en toch serieus bedoeld

Bedrijfsbrandweer

Enige tijd geleden is de bedrijfsbrandweer uitgebreid met een eigen brandweershuis, een betonnen gebouwtje, dat naast het plaatmagazijn is geplaatst en nu is ingericht. Iedere brandweerman is in het bezit van een sleutel. Dit betekent, dat bij een eventuele brandmelding ieder van ons, die het eerste aankomt, de deur kan openen. Langs de wanden hangen en staan in stelling de brandweerkleren, helmen en laarzen, die alle zo voor het grijpen liggen. Aan een andere wand is de ladder opgehangen. We zijn tevens verrijkt met een eigen ontworpen wagentje (zie foto). Om eens te bekijken hoe dit wagentje in de praktijk zou gaan, is er onlangs op een oefenavond mee gewerkt. Op het wagentje staan allerlei artikelen o.a. een flink aantal slangen. Midden op het wagentje is een smalle korf gemonteerd, waarin een aantal aan elkaar gekoppelde slangen ligt gevouwen. Een man kan nu, al lopende naar de waterput, deze slangen afrollen, terwijl daarna een paar man de wagen naar een door de commandant aangewezen plaats kunnen brengen. Daar aangekomen kunnen de andere brandweerlieden de benodigde artikelen van de wagen halen en zo kan er binnen de kortst mogelijke tijd gespoten worden. Naar onze mening zal deze wagen ertoe bijdragen, dat wij met het materiaal nog sneller dan voorheen bij een eventuele brand zijn en kunnen spuiten.

Staalmeubel—Gemeente 5-6

Deze spannende en sportieve wedstrijd is gespeeld op een zonnige voorjaarsavond. Veel krachtverschil bestond er niet tussen de beide teams. Er werden door ons team mooie aanvallen opgebouwd vanaf de vleugels en er werd redelijk overgeplaatst. Een 3-6 achterstand in de 2e helft werd toch nog teruggebracht op 5-6. Doelpunten van B. Schild (3x), G. Kuiper (1x), J. Visser (1x).

Staalmeubel—Elton 1-1

Tijdens deze wedstrijd had het SM-team geen greintje geluk. Keiharde schoten ketsten terug van paal of lat of de keeper bracht redding. Ruststand 1-0. De laatste 10 minuten van de wedstrijd verliepen enigszins rommelig. Doelpunt van J. Visser (penalty).

Esserheem—Staalmeubel 5-2

Op zaterdagmiddag 18 maart jl. betraden de SM-boys vol energie en zelfvertrouwen de zonovergoten grasmat van Esserheem. In de openingsfase werden de gestichtenaren onder de voet gelopen, maar tot een redelijke scoringskans kwam het niet. Na een kwartiertje spelen luwde de aanvalskracht iets,

waarvan Esserheem gretig gebruik maakte. Dankzij het koelbloedig ingrijpen van onze achterhoede werden deze aanvallen onschadelijk gemaakt. Na ca. 20 min. spelen brak B. Schild door en lepelde de bal over de doelman heen, maar de bal ketste terug van de paal het veld weer in tegen de rug van een Esserhemer en rolde zachtjes het doel in 0-1. Maar nog geen vijf minuten daarna stond de stand 1-1, door een dekkingsfoutje in onze verdediging. Dit namen onze boys niet en met man en macht probeerden de SM-ers een doelpunt te forceren, hetgeen net voor de rust ook lukte. De bal werd vanuit het middenveld doorgeschoven op links en direct voortgetrokken vanaf de doellijn en Spoelman schoot beheerst in. Onbegrijpelijkerwijze werd dit doelpunt door de enorm slap leidende scheidsrechter afgekeurd. Na de pauze stootten de SM-boys meteen door en kon G. Kuiper de stand op 1-2 brengen. De Esserhemers maakten in dezelfde minuut een buitenspel-doelpunt. En tot zeer grote verbazing van iedereen keurde de scheidsrechter dit doelpunt goed. Hierna waren de boys mentaal aangeslagen en ging ook de conditie een woordje meespreken en in de slotfase werden we volkomen overspeeld door de Esserhemers. Tenslotte kwam de eindstand op 5-2 in het voordeel van Esserheem.

Outsider.

Zaalvoetbaltournooi in sporthal Noordenveld

Op zaterdag 11 maart jl. is er een zaalvoetbaltournooi gehouden in de Noordenveldhal te Roden, waaraan ook Staalmeubel heeft deelgenomen. Er waren die middag 8 teams aanwezig van de div. bedrijven uit Roden. Het team van Egam heeft dit toernooi gewonnen en ons team is als 7e geëindigd. Verder nog even een woord van dank aan de heer P. Hui, die deze middag onze jongens op uitstekende wijze gecoacht heeft. Dit toernooi werd door Cordis Europa georganiseerd.

Personalialia

Mede namens mijn vrouw wil ik directie, personeel en collega's hartelijk bedanken voor de attenties die we mochten ontvangen bij de geboorte van onze dochter.

L. F. Tromp.
E. R. Tromp-Schuilng.

Geboren: 18-3-1972 Janet, dochter van de fam. Tromp

Gispen kleur ook in advertenties

(en wat er aan vooraf ging)

Bij de voorbereiding van een reclamecampagne zijn — zoals zo vaak — de belangrijkste vragen: wat, wanneer, waar en hoe.

De beantwoording van 'wat en wanneer' was niet moeilijk: het kleurenprogramma in het voorjaar. Voor het 'waar' werd een onderzoek ingesteld.

Een marketingbureau vroeg een aantal inkopers o.a. welke vakbladen zij lazen. Het 'hoe' werd uitgebreid besproken met de mensen van ons reclamebureau. In die gesprekken werd een uitgangspunt voor de campagne ontwikkeld. Gispen wil eigenlijk twee dingen vertellen aan inkopers, hogere leidinggevende functionarissen en architecten.

- a Gispen levert systeemmeubilair in kleur
- b Gispen heeft een kantoor planning bureau

Het klinkt zo logisch, maar we zouden b.v. ook alleen maar kunnen vertellen dat onze meubelen zo goed zijn. Misschien zegt er dan wel iemand: 'Nou, en?'. Daarom moet een advertentie vertellen waarom die meubelen nou zo geschikt zijn. En zo wordt er in de tekst gezegd dat als het KPB een kantoor inricht met gekleurd meubilair er een goed, efficiënt en 'leefbaar' werkklimaat ontstaat. Met andere woorden: goed is alleen goed als het ook gezellig is.

De campagne bestaat uit drie advertenties in kleur. De eerste, die hier afgedrukt is, introduceert het leefbaarheidsthema. De volgende advertenties zijn meer gericht op het produkt. Via het leefbaarheidsthema worden de systeemmeubelen, de kleuren en de kantoorplanning naar voren gebracht.

Als media werden gekozen Doelmatig Bedrijfsbeheer, Kantoor & Efficiency, Bouw en Elseviers Magazine. Uit het onderzoek is namelijk gebleken dat de twee eerstgenoemde bladen door een zeer groot percentage van de inkopers gelezen wordt. Bouw richt zich vooral op architecten en binnenhuisarchitecten en met Elseviers Magazine worden vooral de hogere functionarissen bereikt.

De eerste advertentie is inmiddels geplaatst.

In de volgende fluit zullen ook de volgende advertenties getoond worden.

A. F. Llevaart

Wie wil er niet leven tijdens kantoor tijd?

1 is eigenlijk wel een schande te moeten bekennen dat we zelf schuldig zijn aan het ontstaan van zoveel saaiere, grijze kantoren. En onbegrijpelijk dat zoveel er zo lang genoegen mee hebben genomen. Want een kantoor is nog altijd meer dan 1/3 leefdag.

En 1 is ook merkwaardig dat we niet veel eerder hebben bedacht dat optimale efficiency alleen wordt bereikt als de mensen zich happy voelen. Happy is een leefbare kantoorruimte, in een aanmerende werkomgeving.

Gispen's Dienst Kantoorplanning wil u dolgraag eens duidelijk maken hoe die leefbaarheid nu een groeiend stuk verder gebracht kan worden. En hoe die extra zorg zichzelf betaalt in de efficiency van het bedrijf.

Voor wie z'n leven ook wil beteren, een telefoontje (03450-2941) naar Gispen kost minder dan een gulden. En een briefje naar Gispen, Antwoordnummer 1515 te Gulemborg (onder vermelding van nr 1234) kost u zelfs niet eens een postzegel.

Gispen

voor leefbaarheid van 1/9 tot 1/6

J. A. M. Rijkse

H. van Alphen

J. H. de Heus

M. C. Smidt

12 $\frac{1}{2}$ jaar bij Gispen in dienst

ONZE INKOPER IN KOPER

Eind september 1959 tenslotte, na een langdurig selecteren van vele kandidaten, viel de keus van de Gispen-directie op de 24-jarige Jan Albert Marie Rijkse uit Haarlem. Hij werd benoemd als eerste assistent van de toenmalige chef-inkoper en schoof zijn massieve gestalte op 1 oktober moeizaam achter een lange tafel, ongeveer ter hoogte van de plekke waar thans ons aller Lievaert zetelt. Hij keek eerst eens rond, trok gewoontegetrouw zijn colbertjasje uit en dacht: 'waar blijft de koffie?' Sinds die dag is er veel veranderd. In 1961 kwam de grote volksverhuizing naar fabriek I, waar de kantoren 'per spant' werden afgemeten. Voor de inkoopafdeling kon er nauwelijks een spantje af, behalve voor de spreekkamer. Wat nu... Op 3 augustus 1964 werd de heer Rijkse chef van de afdeling, na het vertrek van de heer Verrips. Het spanten- en het koffieprobleem zijn inmiddels zeer doeltreffend opgelost!

Waarom Inkoper?

Voor hij bij Gispen kwam, werkte hij ook al als inkoper bij de toenmalige Koninklijke Beijnes te Beverwijk. Zijn beroepskeuze werd z.i. voornamelijk bepaald door zijn kennelijke aanleg voor de handel. Als Haarlems 'lieverdje' al dreef hij een levendige handel in door de oorlog voor scholieren schaars geworden artikelen. Ook is zijn hobby als philatelist hieruit ontstaan.

Studie

Niettemin begreep Rijkse dat naast handel ook studie noodzakelijk was, voor zijn verdere carrière.

Na zijn Mulo-diploma begon hij dan ook met de invoering van de 16-urige werkdag. Verdiende hij overdag nijver zijn jeugdloon, 's avonds kwamen de studieboeken vastberaden op tafel. Zes jaar later voegde hij het diploma 5-jarige middelbare handelsavondschool, met middenstandsdiploma, het praktische diploma boekhouden en nog zo'n paar nuttige papieren bij de kollektie. Daarna trad hij in het huwelijk.

Vakgelooft

Inkoper als vak vindt hij nog steeds boeiend, maar ook enorm eisenverend. Zijn vakgelooft stoelt op drie poten: standarisatie, grotere bestel-eenheden, 'n minimum aan administratie. Maar dat lukt niet overal en altijd!

Verkopen doet hij er ook nog bij, zij het dan van door het bedrijf buiten gebruik gestelde machines, materialen e.d.

Met zijn collega's van de Nederlandse werkmaatschappijen treedt hij meermalen gezamenlijk op bij het afsluiten van collectieve, liefst lucratieve, inkoopcontracten. Ook hier is de onderlinge verstandhouding uitstekend.

Culemborg

In de Culemborgse samenleving is hij vooral bekend als lid van het R.K. Schoolbestuur. Samen met drie andere leden beheert hij de scholen voor het basisonderwijs, welke thans 800 leerlingen omvat. Zakelijk is hij nog lid van het landelijk bestuur van het Nederlands Instituut voor Inkoop-efficiency. Vroeger was hij ook nog lid van onze bedrijfsbrandweer en bracht het tot gediplomeerd brandwacht 2e klasse.

Op die gedenkwaardige junidag in 1970, kon men hem als vrijwillig spuitgast op de lakloods zien staan. Maar dat duurde niet lang, want diezelfde middag al moest hij een begin maken met de grootste inkoopklus van zijn leven...

Sport en spel

Reeds vroeg in zijn jeugd ontdekte Rijkse, dat de bal rond is. Jarenlang draafde hij als voorhoedespeler over de Haarlemse velden bij H.F.C., eerst bij de junioren, later bij het 4e senioren. Ook nu nog weet hij in ons bedrijfsvoetbalgebeuren uiterst 'doeltreffend' op te treden. (Zie elders in dit blad). Hij traint nog steeds bij Forti en doet 'nog wat aan tennis'. Voorts is hij een fervente 'doe-het-zelver' en lid van onze hobbyclub. Postzegels nog bij tijd en wijle!

Thuis

Thuis is voor Rijkse een moderne flat aan de van Riebeeckstraat, die hij, na een half jaar pendelen, in 1960 kon betrekken. Thuis is voor hem ook zijn gezin: echtgenote, twee zonen en een dochter die hem 's avonds wachten.

En dan bedoelel wij: 'wachten'. Want vader Rijkse is bij Gispen ook in dit opzicht een rasechte 'blijver'!

☆☆☆

VAN 'T LAND NAAR GISPEN

Op 2 november 1959 had de toen 33-jarige Van Alphen genoeg van het werk op het land.

Onregelmatige en vaak lange werkdagen, altijd blootgesteld aan ons grillige klimaat, en op de koop toe een matig loon deden hem besluiten om zijn geluk eens te beproeven in de industrie.

Hij kwam in dienst van Gispen en hij koos nu niet direct het meest behaaglijke plekje uit om mee te beginnen: de galvanische afdeling van Gispen-Durion!

Dat betekende dikwijls zwaar werk; weliswaar bracht hij een paar stevige knuisten mee die hem bij het hardverchromen goed van pas kwamen, maar ook van het goede kan men te veel krijgen.

Nu zegt hij er van dat het niet veel langer meer geduurd zou moeten hebben, omdat het zelfs hem te bar werd, maar hij bleef dan toch maar tot aan het einde van Gispen-Durion in 1968. En dat ondanks de toch wel moeilijke aanpassing aan het leven binnen de muren van een fabriek. En dat hij zich niet onbemind maakte in die tijd bleek wel toen hij in 1962 in het huwelijk trad: velen uit de Durion-tijd zullen zich het feest nog wel herinneren!

Op 22 april 1968 werd Van Alphen (leerling) slijper in fabriek II, maar nauwelijks een jaar later stond hij weer in een galvanische afdeling; nu echter van fabriek II.

Geen hardverchromen nu, maar sierverchromen van stoelen. Heel wat anders dus, maar het bevalt Van Alphen wel, en hij is nu dus weer wat hij al vele jaren was: galvaniseur.

En dat is hij nu nog: aan de nieuwe galvanisatie-automaat, waar hij zijn weelde niet op kan. Wat een verschil met de galvanische afdeling waar hij begon! 12 $\frac{1}{2}$ jaar galvaniseur bij Gispen, maar wat is er veel gebeurd: Durion - Fabriek II - brand - galvanisatie-automaat.

Van Van Alphen mag het blijven zoals het nu is.

Het werk bevalt hem, het is niet te zwaar en de afdeling is schoon, en de lucht is zuiver. Hij denkt niet meer aan de landbouw.

We zullen eens zien, over nog eens 12 $\frac{1}{2}$ jaar.

☆☆☆

LANDBOUWER KREEG LAK AAN KOEIEN EN WERD LAKSPECIALIST...

De Heus werd geboren in Erichem waar hij ook de lagere school doorliep.

Daarna is hij onmiddellijk gaan werken als boerenknecht tot ongeveer 1942, want toen moest hij naar de N.O.-polder om het land bouwrijp te maken.

Na die tijd kwam hij op de melkfabriek in Tricht terecht en vervolgens op de melkfabriek in Buren, waar hij werkzaam was in de afdeling melkontvangst en afgifte; ook in de kaasmakerij heeft hij gewerkt.

Nu al weer 12 $\frac{1}{2}$ jaar geleden trad hij bij Gispen in dienst en wel als schuurder in de lakkerij.

Vervolgens kwam hij in de lakbe-roeding en -verzorging terecht, hetgeen hij nog steeds met plezier doet. De Heus maakt de lak op de juiste dikte om verwerkt te worden.

In zijn vrije tijd tuiniert hij graag en het houden van ponnies is een bijzondere hobby van hem. Wij feliciteren De Heus met zijn jubileum en wensen hem nog veel goede jaren toe op ons bedrijf.

☆☆☆

...EN EEN KAPPER WERD ADMINISTRATEUR

Kapper Smidt uit de Tulpstraat 90 moest ruim 12 $\frac{1}{2}$ jaar geleden op doktersadvies zijn kappersberoep opgeven, omdat hij niet meer de hele dag staand werk mocht verrichten. Hij was toen 49 jaar oud en had als herenkapper een zeer spraakzaam leven achter de rug. Aan werken was hij wel gewend want in die tijd maakten de kappers vele uren. Van 's morgens half acht tot 's avonds negen uur was vroeger heel gewoon. Later werd dat wat minder, maar een groot aantal uren bleef het.

Het was voor Schmidt een hele omschakeling naar het bedrijfsleven. 'Ik had, zo zegt Smidt, veel Gispen-medewerkers onder mijn klanten. Door bemiddeling van een van hen kreeg ik een betrekking bij Gispen'. En zo begon op 1 december 1959 de vroegere kapper zijn Gispen loopbaan. Hij kwam te werken op de magazijnadministratie bij de heer Ulrich.

'Van mijn beslissing bij Gispen te gaan werken heb ik nooit spijt gehad', aldus Smidt. 'Ik voelde mij er al gauw thuis'.

In 1964 werd zijn carrière haast beëindigd. Op weg naar zijn viswater — want hij is een verwoed hengelaar geweest — overkwam hem een ernstig ongeval. Pas anderhalf jaar later mocht hij weer hele dagen gaan werken. Tegen de verwachting van de artsen in kon Smidt zich toen weer normaal voortbewegen, terwijl hem aanvankelijk bij eventueel herstel een invalidewagen was toebedacht.

Sinds die tijd moest Smidt echter wel zijn hobbies als vissen en het bezoeken van voetbalwedstrijden laten varen. Ook fietsen doet hij niet meer op advies van zijn arts. Bridgen blijft hij nog steeds met veel plezier doen.

Zijn huidige werk bestaat uit het voeren van de magazijnadministratie van fabriek I en van de service afdeling. In het kantoor van laatst genoemde afdeling verricht hij zijn werkzaamheden.

We wensen de heer Smidt graag nog een aantal voorspoedige jaren in ons bedrijf toe.

Steeds meer gaat de computer gebruikt worden als een hulpmiddel bij het besturen van alle mogelijke processen.

Zowel in de wetenschap als bij het leiden van ondernemingen gaat het elektronische rekenwonder dat de computer is, een belangrijke functie krijgen.

Het bijna onbepaalde geheugen en de onvoorstelbare snelheid waarmee de gevraagde gegevens geproduceerd worden stellen ons in staat om onmiddellijk op vrijwel elke situatie te reageren.

Van tevoren moeten we dan natuurlijk wel bepaald hebben welke situaties zich zouden kunnen voordoen, en wat we dan moeten doen.

Zo'n zelf bedachte situatie, waarbij we als het ware zeggen: 'als er nu dit gebeurt, dan zouden we dat moeten doen, omdat anders het gevolg is dat... enz., enz.', zo'n zelf bedachte situatie noemen we een MODEL.

Wat is een 'model'?

Die modellen worden in de wetenschap veel gebruikt om van te voren te bepalen wat er zou kunnen gebeuren. Zo kan er bijvoorbeeld van tevoren worden uitgerekend wat er gebeurt als de maancapsule onder een verkeerde hoek op de maan afraast. En als we dat weten, dan kunnen we dus ook van tevoren bepalen wat we er aan zouden moeten doen! Het resultaat van deze beide gegevens is dan een — zo nodig bliksemsnel uitgevoerde — koerscorrectie, welke pasklaar uit de computer rolt.

Als die modellen goed zijn opgezet, dan is het maken van fouten vrijwel uitgesloten.

Het spreekt vanzelf dat dit soort 'modellen' ook heel mooi kunnen dienen voor onderwijs-doeleinden. En dat gebeurt dan ook al heel veel.

Alle opgaven zitten als het ware uitgerekend en wel in de computer.

Een antwoord dat niet goed is leidt ook hier tot een onvoldoende beoordeling, en (als dat er tenminste van tevoren ingestopt is) tot strafwerk!

Zo kunnen we met zo'n computer een (leerzaam) spel spelen: Dr. Max Euwe, onze grote schaakmeester, heeft al enige malen met de computer geschaakt! En hij heeft niet altijd gewonnen!

Management Kompetitie

De Nationale Management Kompetitie 1972 is ook een spel. Een spel dat gespeeld wordt door teams van 256 verschillende bedrijven in heel Nederland.

Het is een wedstrijd in het 'leiden' van een bedrijf, waarbij telkens 4 bedrijven tegen elkaar spelen om te zien welke van de vier na een uit 7 perioden bestaande spelronde met de beste resultaten uit de bus komt.

In zo'n spel wordt de werkelijkheid zo goed mogelijk benaderd, d.w.z. dat zowel de problemen van de produktie (fabriek) als van de markt (verkoop) een rol spelen, en dat het er uiteindelijk om gaat een zo gunstig mogelijke omzet/winst situatie te bereiken.

Spelregels

Natuurlijk zijn er van tevoren spelregels afgesproken. Spelregels waarin bijvoorbeeld staat wat er gebeurt als er een heboel geld aan reclame wordt uitgegeven, of aan kwaliteitsverbetering; of wat er

gebeurt als de prijs verhoogd of verlaagd wordt; of wat het kost om de produktie te verhogen, of de efficiëntie te verbeteren. Er staat natuurlijk NIET in de spelregels wat de concurrent doet, en dat is ook niet de bedoeling, want het is juist de kunst om te bedenken wat de concurrent en de klant doen. Daar gaat het om in dit spel. 'De Nationale Management Kompetitie' bestaat uit 3 ronden en een finale. Elke ronde duurt 7 perioden.

Aan de eerste ronde kunnen maximaal 256 teams deelnemen.

Elk team speelt tegen drie concurrenten in één spel.

Alleen winnaars gaan over naar de volgende ronde, waarin allen opnieuw een gelijke startpositie innemen.

Gispen in de eerste ronde

Zo begint de spelershandleiding, om vervolgens nog zo'n 20 pagina's voort te gaan met instructies en gegevens.

Op 24 januari jl. begon de eerste ronde, waaraan voor Gispen een team deelnam, bestaande uit (in alfabetische volgorde): Ir. Bakker, Van der Kroef, Van Logchem, De Ruiter, Sijbrant en Weysenfeld.

Die eerste ronde is nu voorbij, en werd — U raadt het al — door het Gispen-team in haar groep gewonnen.

De tegenstanders in die eerste ronde waren: 'Efficiency' in Alphen a/d Rijn, N.V. Hevea in Raalte en AKZO in Delfzijl.

Niet dat dit bekend was, want je hoort pas wie de tegenstanders zijn als het spel is afgelopen.

Op dit moment nadert de tweede ronde zijn einde, en uiteraard stijgt de spanning binnen het team weer danig.

Op de wekelijkse bijeenkomsten van het team, waarop de resultaten van de voorlaatste periode besproken worden, en de beslissingen voor de volgende periode genomen moeten worden, zijn de speculaties dan ook niet van de lucht.

Dat zo'n Management Kompetitie niet alleen maar een spelletje is, bewijst de grote aandacht welke dit 'Nationale' spel in de pers krijgt.

Tal van publicaties en dan natuurlijk vooral de economische vakbladen, besteden veel ruimte aan de resultaten van de competitie.

Zou de naam 'GISPEN' nog voorkomen op de inmiddels tot 16 gereduceerde lijst van overblijvenden, welke omstreeks half mei gepubliceerd gaat worden?

Peuterspeelzaal Culemborg

Het is alweer meer dan een jaar geleden, dat mede op initiatief van Gispen de eerste kontakten gelegd werden om te komen tot een verblijf c.q. speelplaats (vaak wel crèche genoemd) voor kinderen die nog niet oud genoeg zijn om naar de kleuterschool te gaan.

De achtergrond van dit initiatief was 2-ledig nl.:

1. kinderen in de gelegenheid stellen met andere kinderen om te gaan; behulpzaam zijn ze te leren spelen; dingen te kunnen en mogen doen die thuis vaak niet mogen, omdat de ruimte er voor niet aanwezig is of er niet geschikt voor is; verder om moeder en kind enigszins van elkaar los te maken, zodat het kind iets zelfstandiger wordt en moeder wat kan werken of op adem komen om daarna, wanneer het kind weer thuis is, met meer interesse zijn ontwikkeling te kunnen volgen.
2. dit een unieke gelegenheid is de gehuwde werkende moeder een onderdak voor haar kind aan te bieden.

Wat doen de kinderen alzo in een peuterspeelzaal. De allereerste week zijn de verwachtingen over het algemeen te hooggespannen.

Afhankelijk van het kind is kortere of langere tijd nodig zich met de omgeving, de kinderen en de leiding vertrouwd te maken.

Er zijn 3 leidsters voor ± 25 kinderen aanwezig van 8.15—12.15 uur in de Van Hoytema-school aan de Meerlaan.

Er wordt gespeeld in een zandbak binnen of als het weer het toelaat in een zandbak buiten.

Er wordt gekliederd met water, verf en klei. Er wordt gepuzzeld, geknipt, gehold en met rijdend materiaal gespeeld.

Vraag een kind als het iets gekliederd heeft nooit wat het moet verbeelden.

Het kind doet het vaak alleen terwille van het lekker klieren en als het iets heeft willen maken en U ziet het er niet in is het alleen maar teleurgesteld.

Om dit alles voor de kinderen waar te maken, was geld en veel inspanning nodig. Wij zijn het bedrijfsleven, veel particulieren en de gemeente met een subsidie toezegging, dankbaar dit van de grond gekregen te hebben.

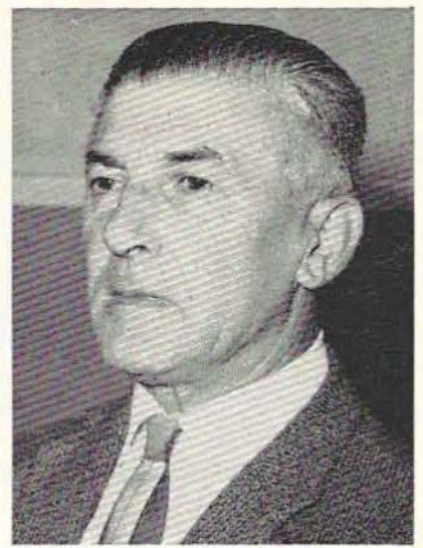
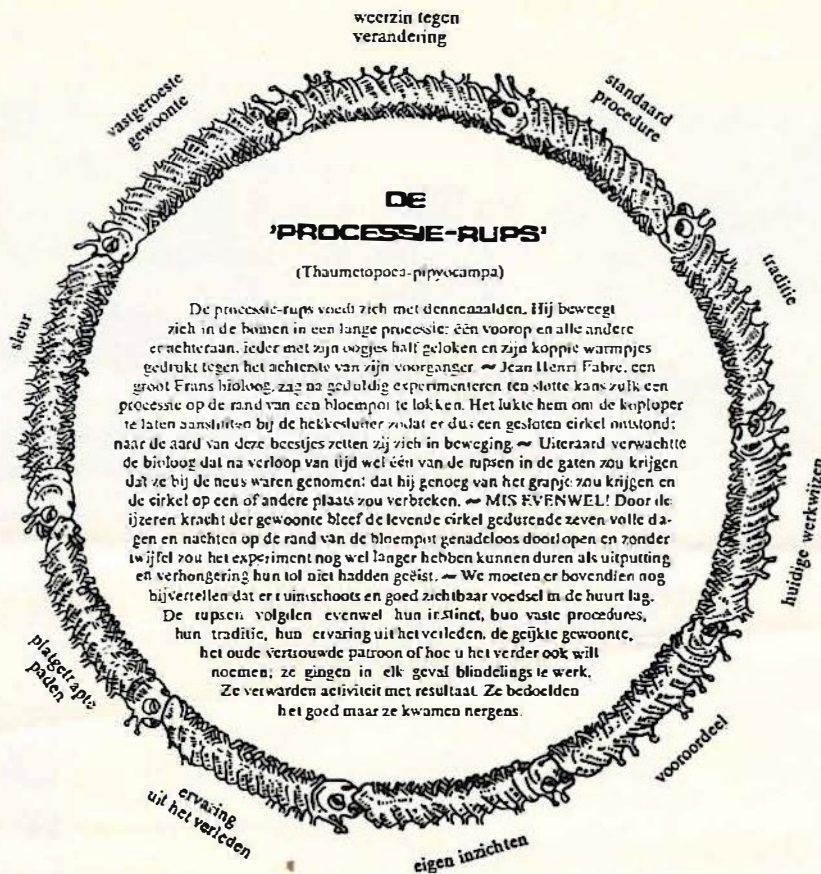
H. de R.

W. van Harten patroon

In onze Fabrieksfluit van december 1970 is uitvoerig geschreven over het werk in onze huisdrukkerij. Aanleiding daartoe was het slagen voor het praktisch gedeelte voor het praktijkdiploma klein-offset drukken. De heer W. van Harten, die de leiding heeft in onze drukkerij, heeft sindsdien niet stilgezeten maar is voortgegaan met studeren. Deze dagen deed hij weer een examen en slaagde met dermate goede cijfers voor het patroonsdiploma klein-offset dat mondeling examen overbodig bleek. Wij wensen hem van harte geluk met het behaalde resultaat.

Afscheid

Op 24 mei aanstaande nemen wij afscheid van de heer A. Borgstein, schilder bij de Technische Dienst. Hij bereikt op die dag de pensioengerechtigde leeftijd. Wij wensen hem toe dat hij lang van zijn welverdiende rust mag genieten.

Bedrijfsvoetbal

Terwijl het Europa Cup voetbal bijna zijn hoogtepunt heeft bereikt, is in Culemborg weer het bedrijfsvoetbal begonnen. Negen bedrijven of combinaties van verschillende kleine bedrijven nemen dit jaar hieraan deel, waaronder natuurlijk ook Gispen.

Maandag 17 april werd de eerste wedstrijd gespeeld tegen M.S.C.

Om klokslag half zeven bracht onze chef inkoop de bal aan het rollen en het moet gezegd, het gehele elftal heeft er hard voor gewerkt om met een goed resultaat uit het veld te komen. Er wordt gespeeld volgens het Gispen AZ-systeem met in doel Van Leeuwen en verder van links naar rechts en achterstevoren: v. d. Wiel; v. d. Heuvel; v. d. Linden; Vermeulen; Kielestein; Rijkse; Akihari; Lopulalan; Ramschi en Serhalawan.

Al spoedig bleek dat Gispen het beste van het spel had; de ene aanval volgde op de andere en het was Rijkse, die zich door alles heen werkte en de M.S.C.-doelman met een hard schot passeerde 1-0.

Vijf minuten later bracht Lopulalan de stand op 2-0, door goed doorzetten op een voorzet van rechts.

M.S.C. probeerde alles om ook tot aanvallen te komen, maar steeds stond onze achterhoede op zijn plaats en met Van de Wiel als grote uitbinker hierin wist deze alle aanvallen te keren en de bal weer naar onze voorhoede te verplaatsen.

Het was een sportieve wedstrijd waaraan met plezier kan worden teruggedacht.

Vrijdag 21 april speelde Gispen tegen de combinatie Van Os-Van Zuilekom. Al spoedig bleek dat deze ploeg tot de kanshebbers behoort, gezien hun overwinning in de eerste wedstrijd met 6-0. Maar Gispen bewees dat zij ook terdege meetelt. Ondanks een veldmeerderheid van Van Os wist Gispen toch aardige aanvallen op te bouwen en uit één daarvan wist Rijkse de stand op 1-0 te brengen.

Van Os-Van Zuilekom bleef druk uit oefenen, maar onze achterhoede met keeper Van Leeuwen als in zijn beste jaren, hield goed stand. Tegen het einde toen Gispen wat vermoeid raakte, wist Van Os uit een voorzet fraai in te koppen en de stand op 1-1 te brengen. Hetgeen wel verdiend was, maar voor onze Gispenploeg een telcursstelling om de overwinning zo kort voor het einde zich te zien ontglippen.

Maar er is hard gewerkt door de hele ploeg en de sfeer is goed, hetgeen erg belangrijk is.

Tafeltennisnieuws

De competitie 71-72 zit er op.

Bestuur, leiders en teams kunnen met voldoening op dit afgelopen seizoen terugzien; er is een bijzonder goede samenwerking geweest en mede daardoor zijn de successen dan ook niet uitgebleven.

Van de 10 teams welke aan de competitie deelnamen zijn er liefst 3 kampioen geworden, 4 als tweede geëindigd en 2 als derde.

Gispen 1 is als tweede geëindigd in de overgangsklasse met slechts 2 punten verschil op de kampioen.

Gispen 2 dat in de eerste helft was gedegradeerd, is zeer sterk teruggekomen en werd nu kampioen, zodat weer met 2 teams in de overgangsklasse gespeeld kan worden.

Gispen 3 handhaafde zich goed in de 1e klasse. Gispen 4 degradeerde als enige uit de 2e klasse, maar Gispen 5 werd kampioen en dus behouden wij aan 2e klassen.

Gispen 6 werd in de 3e klasse een goede tweede. Gispen 2 en 5 gaan nu, door het behalen van het kampioenschap, nog spelen om het kampioenschap van Utrecht, wat voor deze teams leuke wedstrijden beloven te worden.

Tot zover het senioren overzicht.

Wat onze jeugd betreft kunnen wij ook bijzonder tevreden zijn.

Met liefst 4 teams werd aan de jeugdcompetitie deelgenomen, waaruit blijkt dat we over een behoorlijk grote jeugdafdeling beschikken.

Gispen a heeft sterk gespeeld en werd met 1 puntje verschil een heel goede tweede.

Gispen b voor het eerste jaar competitie spelend, eindigde ook op een tweede plaats.

Gispen c werd in zijn afdeling ongeslagen kampioen, een prachtig resultaat.

Gispen d tenslotte heeft ook wat competitie-ervaring opgedaan en werd in zijn afdeling vierde.

De competities zijn nu dus afgelopen, maar er zal nog enig getraind moeten worden om volgend seizoen minstens zo goed voor de dag te komen als dit jaar.

Maar met een goede samenwerking zoals die nu heerst, zal dat zeer zeker gelukken.

Dat 'Gispen' behalve een kwaliteitsproduct ook een bijzonder goede naam heeft als tafeltennisvereniging, blijkt wel uit het volgende:

Van de Nederlandse tafeltennisbond is nl. aan onze Gispen tafeltennisvereniging het verzoek gericht om op een drietal zondagen t.w. 12 no-

ONZE JARIGE GEPENSIONEERDEN

De heer D. J. Spies, Biljoenstraat 30, Arnhem wordt op 3 juni 72 jaar.

De heer L. den Hartog, Dahliastraat 20, Culemborg wordt op 16 juni 69 jaar.

De heer A. Vink, J. B. v. d. Hamstr. 3, C'borg wordt op 20 juni 73 jaar.

De heer W. Carstens, Otto v. Reesweg 10, C'borg wordt op 27 juni 69 jaar.

De heer K. Eulink, Zonnebloemstr. 25, C'borg wordt 29 juni 75 jaar.

vember, 3 december en 17 december 1972 in de Culemborgse sporthal respectievelijk de kwart finale, halve finale en finale van de Nederlandse Jeugdkampioenschappen (z.g. Halex-jeugdtkampen) te organiseren. Een unieke kans voor Culemborg om de beste jeugdtafeltennisers van Nederland aan het werk te zien. Maar niet alleen de Culemborgers, doch uit het gehele land zullen de tafeltennisliefhebbers naar Culemborg komen. Natuurlijk hebben wij deze uitnodiging aangenomen en zullen ons uiterste best doen om dit kampioenschap een waardig verloop te geven. Verdere bijzonderheden hieromtrent, zullen wij t.z.t. ook in onze fabrieksfluit weergeven.

Het Bestuur G.T.T.C.

Even voorstellen... (van links naar rechts):

De heer J. D. Borgstein,
afd. Plaatwerkerij I,
in dienst 27-3-1972

De heer L. H. van Wijk,
afd. Montage Fabr. IV,
in dienst 27-3-1972

De heer H. M. J. Otten,
afd. Plaatwerkerij I,
in dienst 20-3-1972

Mej. C. den Hartog,
Bedrijfsadministratie,
in dienst 15-3-1972.

De heer J. Th. M. Lamboo,
afd. Montage Fabr. IV,
in dienst 1-3-1972.

Mevr. A. Mossel-Westerveld,
afd. Personeelszaken,
in dienst 16-3-1972.

De heer A. C. Verrips,
afd. Expeditie,
in dienst 13-3-1972.

Kinderkamp

Enkele kinderen, ook wel ouders, informeerden al of het Gispin kinderkamp weer gehouden gaat worden dit jaar.

Daar kan bevestigend op geantwoord worden. Opnieuw gaan we naar Noordwijkerhout, naar de boerderij van de fam. Pennings en wel van 1-8 juli!

Noteert U die datum al vast?

De kosten voor U zijn: 1e kind / 20,-, eventueel meerdere kinderen / 17,50 per kind, te voldoen bij de opgave.

L E E F T I J D: Alleen die kinderen kunnen mee die geboren zijn ná 1-8-1960 en vóór 1-8-1964. Daar moeten wij echt de hand aan houden.

Tot en met 16 juni kunt U de kinderen opgeven op de afd. Personeelszaken bij Mevr. Mossel (toestel 15).

Kinderkamp 1971 — Weten jullie het nog?

Dankbetuigingen

Mede namens mijn vrouw wil ik gaarne directie, personeelfonds en collega's afdeling expeditie bedanken voor de belangstelling en mooie cadeaux ontvangen bij mijn afscheid.

G. v. d. Ham

Hartelijk dank aan directie, personeelfonds en collega's voor belangstelling en geschenken bij mijn 12½ jarig jubileum.

J. Veldhoven

Voor de belangstelling, welke wij van U bij ons huwelijk mochten ontvangen, zeggen wij U heel hartelijk dank.

Henk en Corry Verhagen-van Riemsdijk

Hartelijk dank voor de bloemstukjes, die wij t.g.v. Pasen van U mochten ontvangen.

Mevr. De Vaal en J. W. Smit

Hartelijk dank aan directie en collega's van fabriek II voor de vele en mooie blijken van belangstelling na de geboorte van onze zoon.

H. M. van Akooy

A. C. van Akooy-van Klei

Personalia

In dienst:

- 1.4.1972 Mej. W. B. Hoeven, Afd. Verkoop
- 4.4.1972 De heer C. M. H. H. Ibrahim, Afd. Techn. Dienst
- 4.4.1972 De heer J. C. D. Moen, Afd. Inkoop
- 4.4.1972 Mej. K. Stol, Afd. Drukkerij
- 13.4.1972 De heer M. B. M. B. A. Chanane, Afd. Montage IV
- 17.4.1972 Mej. C. Veenendaal, Afd. Drukkerij
- 17.4.1972 Mevr. M. Wijdieks-v. Bentem, Afd. Techn. Dienst
- 24.4.1972 Mevr. E. G. van Zanten-v. Santen, Afd. Montage IV

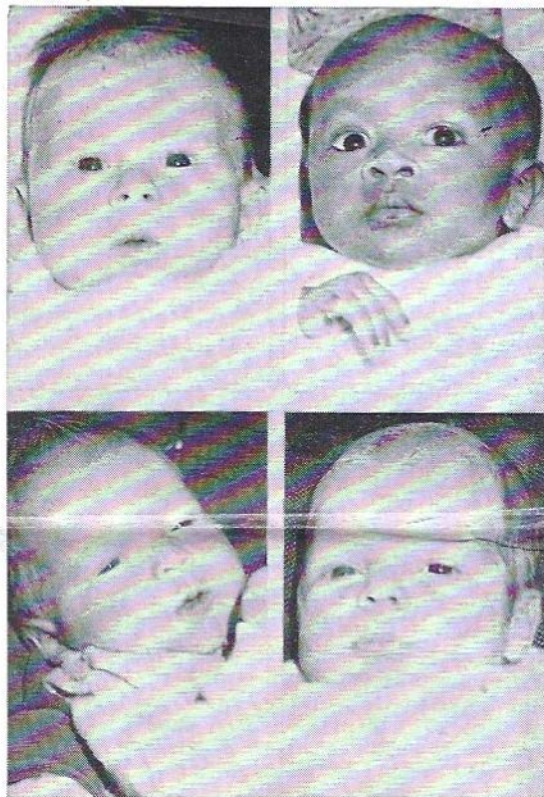
Huwelijk:

- 28.4.1972 Arie Heykoop en Gijsberta A. van der Wens.

Geboren:

1-3-1972
Willem Cornelis Johan.
zoon van
fam. W. J. v. d. Burg
te Geldermalsen.

12-3-1972
Pascal Maurice.
zoon van
fam. D. W. Tithera
te Leerdam.

18-3-1972
Martinus Nicolaas.
zoon van
fam. H. M. v. Akooy
te Rhenoy

28-3-1972
Willem Sander.
zoon van
fam. J. H. van Veen
te Meerkerk.

Premiebetaling AOW en AWW

Van de Stichting Voorlichtingscentrum Sociale Verzekering te Amsterdam ontvingen wij een uitvoerig artikel over de mogelijkheid tot vrijwillige premiebetaling voor AOW en AWW door gewezen verzekerden.

Het betreft hier een sedert 1 januari 1972 van kracht geworden regeling in het kader van de Algemene Ouderdomswet (AOW) en de Algemene Weduwen- en Wezenwet (AWW), welke nieuwe mogelijkheden biedt tot het verwerven van een hoger ouderdomspensioen en/of wezenpensioen. Het artikel is te omvangrijk om in zijn geheel in de Fabrieksfluit af te drukken, maar de inhoud is belangrijk genoeg om er de aandacht op te vestigen.

Het spreekt vanzelf dat voor diegenen die geïnteresseerd zijn op personeelszaken de volledige tekst ter kennisname ligt.

Overigens bestaat er een informatiefolder over deze nieuwe regeling, getiteld 'Een verzorgde toekomst is niet van later zorg!'

Een nadere uiteenzetting van de aan AOW en AWW te ontlelen rechten is te vinden in de AOW/AWW-folder.

Beide folders zijn verkrijgbaar bij het Voorlichtingscentrum Sociale Verzekering, Rijnspoorplein 1 te Amsterdam.

Verzuimt u niet ook uw Nederlandse familieleden en vrienden in het buitenland op deze voor hen zo belangrijke gegevens opmerkzaam te maken?

Nieuwe Jeugdcommissie

Op 5 april jl. heeft de jeugd van Gispin een nieuwe Jeugdcommissie gekozen.

De onderstaande personen zijn na 2 x stemmen gekozen en hebben in ieder geval 1 jaar zitting. Tevens is van gedachten gewisseld over het besteden van de jeugdvakantiedagen.

Eén en ander zal door deze commissie nog nader bekeken en besproken worden.

Dames: K. Stol Heren: P. Swaerens
E. Vermeulen G. v. Kuilenborg.

Mijn hartelijke dank aan de mede-redacteuren van De Fabrieksfluit voor de fraaie oorkonde plus de zeer originele geschenkbon, mij geschonken ter gelegenheid van mijn 25-jarig jubileum als redactielid van De Fluit.

Het was voor mij een heugelijke verrassing.

W. Carstens

Hartelijk dank aan directie, personeelfonds, collega's van fabriek II enz. voor de mooie cadeau's en blijken van belangstelling welke wij bij ons huwelijk mochten ondervinden.

A. Heykoop en G. A. Heykoop-van der Wens

De Fabrieksfluit

26e jaargang
no 270
4 juli 1972

OPEN HOUSE IN HET PROJECT INFORMATIE CENTRUM

Als de dag van opening is geprikt en de uitnodigingen zijn de deur uit, dan is het 'point of no return' bereikt. Dan is geen terugkeer, geen wijziging meer mogelijk. De zaak is onherroepelijk geworden. Alles (en dat is toch altijd meer dan je hebt kunnen vermoeden) moet dan klaar zijn. We wisten het, natuurlijk, en alles verliep keurig volgens de planning, natuurlijk, tot de laatste paar dagen. Dan komen de tegenvallertjes, en de onvoorziene problemen stapelen zich snel op. Hulptroepen komen in het geweer, het wordt draven en zuchten tot 'diep in de nacht.

Zo was het ook nu weer en zo zal het wel altijd blijven bij dergelijke evenementen. Maar... we waren klaar, de vlag kon omhoog en de gasten binnengehaald.

Velen hebben aan deze uitnodiging gehoor gegeven en hebben ons op de open-house dagen een bezoek gebracht. Vrijwel de gehele verkoopstaf was continu in touw om de gasten te ontvangen en rond te leiden, met trots gelaat en breed gebaar. Want het behoeft geen betoog dat de verkoopgroep gelukkig is nu eindelijk in eigen huis en op eigen wijze de produkten te kunnen tonen die zij zo naarstig tracht te verkopen. Het is een stimulans en een steun die zij lang heeft moeten ontberen.

Dat het nieuwe informatie-centrum aan de hoog gespannen verwachtingen heeft voldaan is tijdens de openingsdagen wel overduidelijk bewezen. Het enthousiasme was algemeen en tal van welgemeende complimentjes werden in ontvangst genomen. Gelukkig zijn we óók dat zoveel medewerkers uit het hele bedrijf, met hun familieleden, van de gelegenheid tot een bezoekje gebruik

hebben gemaakt. Het is tenslotte een gebeurtenis waar we allen ten nauwste bij betrokken zijn. Het is ook goed om het produkt waar je aan werkt eens te zien buiten de sfeer van de werkplaats en van de magazijnen. Je kijkt er dan weer eens anders tegen aan. Het is je dan plotseling heel erg duidelijk waarom er hoge kwaliteitseisen worden gesteld; móeten worden gesteld. Anders haal je het niet in zo'n ruimte. Dat weet ook de opdrachtgever en de architect en binnenhuis-architect en allen die bij de totstandkoming van een nieuw kantoorgebouw zijn betrokken. Er moet evenwicht zijn, een harmonie van ruimte en inrichting, een eenheid van kwaliteit. In ons nieuwe informatie-centrum is dat nog eens duidelijk gedemonstreerd. Daarom ook is het zo'n goede gedachte geweest hier een nieuwe vergaderruimte te creëren, als een permanente schakel tussen produktie en toepassing, als een heilzaam confrontatiepunt.

Velen hebben aan het tot standkomen van het Project-Informatie-Centrum meegewerkt, te veel om hier een opsomming te geven, zonder het risico daarbij bepaalde personen of afdelingen te vergeten. Mogen we daarom volstaan met een woord van dank voor allen die met zoveel inzet en toewijding hun bijdrage hebben geleverd.

Een uitzondering willen wij echter nog maken ten aanzien van de heer Coen de Vries, die als ontwerper, en als inspirator van het hele bouwteam op een voortreffelijk stuk werk kan terugzien.

H. J. van der Kroef

Impressie van een bezoeker

Toen ik bij Gispen kwam werken en het bedrijf door was geweest viel het me op, dat zo'n bedrijf als Gispen nagenoeg geen behoorlijke ruimte bezat om klanten of bezoekers onze produkten te laten zien.

Enkele jaren zag het er naar uit, dat daarin verandering zou komen, want bij de uitbreiding van de montage van fabriek IV was een gedeelte voor een toonkamer gepland.

Deze hoop ging echter letterlijk in rook op en nu, eind mei was het dan zover, dat de toonkamer gestalte gekregen had in de omgebouwde ruimte van de gereedschappmakerij: als Project Informatie Centrum!

Het eerste wat me opviel was dat oude stoeltje bij de entree; als men die bijvoorbeeld met tuigleer zou bekleden had men een modern stoeltje. Waar mee ik maar wil zeggen, dat de ontwerpers uit die tijd een vooruitziende blik hebben gehad.

Even sta ik stil, kijk om me heen en denk dan verwonderd: jongens nog aan toe, maken wij dit allemaal wat hier tentoongesteld is! Dan begint zich toch een gevoel van trots meester van je te maken. Met een passend muziekje op de achtergrond laat je met oprechte trots je huisgenoten alle produkten zien. Zelf denk je dan, wat komen die verschillende kleuren toch mooi uit nu ze zo opgesteld staan; wat verlevendigt dat het geheel; het is toch wel stukken mooier dan al dat eentonige licht- en donkergrijs.

Hier is een sfeervolle ruimte gecreëerd, waarop iedere Gispenaar trots mag zijn, want hier kan men naar onze mogelijkheden kijken; hoe wij uit het grondmateriaal plaatstaal en buis produkten weten te maken, die waard zijn om tentoongesteld te worden in een naar mijn smaak volledig harmoniserende ruimte: het Project Informatie Centrum genaamd.

6 juni 1972: Oorkonde voor zilveren jubilaris G. Westerdal

Bedrijfsvakantie 1973

Noteert u even?

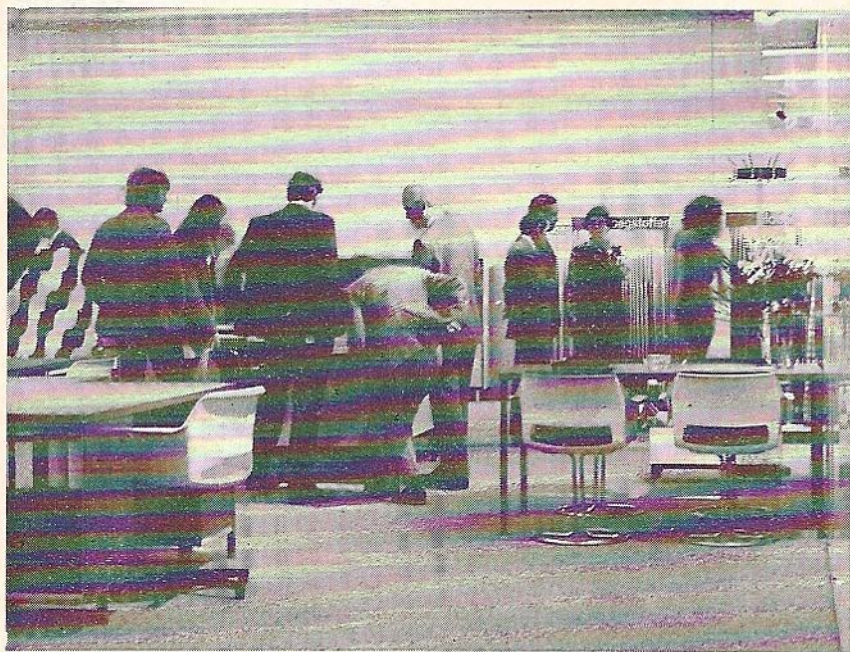
De bedrijfsvakantie is
voor 1973 vastgesteld
van 16 tot en met 27 juli

Bemetel-Examen mei '72

Achter hun zojuist gereedgekomen
werkstukken de deelnemers (v.l.n.r.)
M. A. J. van Antwerpen,
G. v. Kuylenborg, M. A. J. Bakhuizen,
M. de Waal, W. Stam, S. Lausberg,
T. van Aalst, F. Leihitu,
P. Tetelept en W. M. Dingemans

Open house in het Project Informatie Centrum

Al snuffelend aan snuffjes en in stoffen...

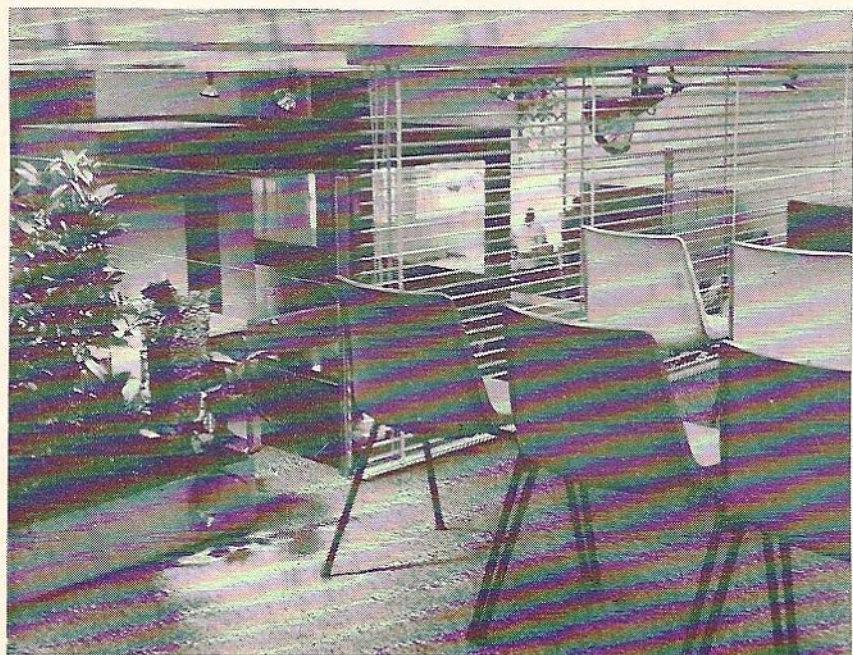
...belandt vrijwel iedereen in de 'zitkuil'...

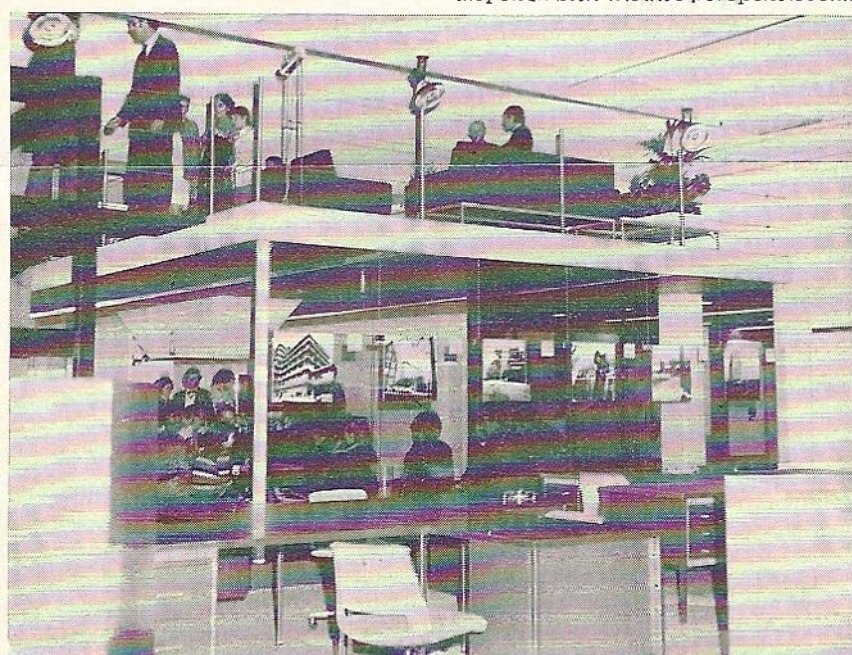
...waar de koffiebar vlakbij is. Via de open trap...

...openen zich nieuwe perspectieven...

...met verrassende doorkijkjes. Kortom...

...ons Project Informatie Centrum is een aanwinst om trots op te zijn!

TERUGBLIK DOOR KNZB OFFICIALS

Het zal voorlopig wel afgelopen zijn met de grote zwemtocht van Beusichem naar Culemborg. We hebben daarom aan de heren Planjer en Meeues van de KNZB gevraagd voor ons eens even terug te willen kijken naar dit evenement. Hieronder vindt u de impressie die de heren ons toestuurd.

Eerst laten we de heer B. Planjer aan het woord en dat is hem wel toevertrouwd, hij is nl. redakteur van het officiële mededelingen orgaan van de KNZB 'De zwemkoerier'.

Start van de Beusichemse pont — archieffoto uit 1968

ER ZAL DIT JAAR TOCH GEZWOMMEN WORDEN

VAARWEL BEUSICHEM-CULEMBORG

Partir, c'est mourir un peu.

Zo is het ook bij het (voorlopige?) afscheid van de 6 lange kilometers van Beusichem naar Culemborg.

Jaren lang heeft deze tocht zich in dienst gesteld van heel veel Nederlandse zwemmers(s) die het niet laten konden om op hun wijze de rivier hun wil op te leggen. Een merkwaardige groei is het geweest; van een particuliere liefhebberij via een plaatselijke aangelegenheid uitgegroeid tot een nationale gebeurtenis, die honderden en honderden heeft gefascineerd.

En nu dan is het gebeurd en blijft nog slechts de schone herinnering.

De herinnering aan de cantine van Gispen's fabriek, waar de a.s. kilometervreters samendromden. De herinnering aan de autobussen, die deelnemers(s) en juryleden over de smalle wegen transporteerden naar het uiterwaard vlak bij het veer, waar talrijke zeilboten, speedboten, roeiboten en ik weet niet wat voor andere boten gemeerd lagen om straks hun diensten te bewijzen of alleen maar om het schouwspel mee te maken.

En dan het merkwaardige gezicht van het stopzetten van het verkeer, omdat de met deelnemers volgeladen veerboot midden in de rivier post vatte en de auto's aan weerszijden moesten wachten tot het die zwemmers en zwemsters behaagde van start te gaan en ik mijn eenvoudige kamprechterstaak mocht gaan vervullen, lui gezeten in een of andere snelle boot om dan ook aan te zien hoe de Rijkswaterstaat het scheepvaartverkeer aan banden legde ten genoegen van de velen, die aan hun zes kilometers gingen beginnen. Soms wat sneller, soms wat langzamer, dat hing af van de stroom.

Maar ook van de kwaliteiten van al die waterbestormers. De keien, die wilden winnen of althans tot de top wilden behoren, de mindere goden, die de afstand wilden overmeesteren en de genoegheidsgroep, die dit alles ook eens wilde meemaken.

De skimmen, die zich aanpasten aan de grillen van een rivier en degenen, die in hun onschuld dachten, dat de kortste weg ook altijd de kortste was.

Tot dan de spoorbrug in het zicht kwam, de brug, die de gedachten oprise van: het einde is in het zicht en straks links af de haven in. Die haven, waar al die deelnemers in de fuik zwommen om daar door de klokkenstaf te worden geregistreerd. Het was gebeurd; voor de wandelenden was er de eerste hulp, maar de overgrote meerderheid had die hulp niet nodig en ging monter via de stenen trap en het grindpaadje naar de kleedruimte en van daar naar het schipperscafé, waar maar eens per jaar zo'n schare niet-varenden zich verdrong voor de tapkast.

Het zat er op; nog wat wachten op de achterblijvers en dan ter prijsuitdeling met voor de organisatoren de laatste loodjes.

Zes kilometers stroomopwaarts ging de pont weer regelmatig heen en weer en de rivier vond het toch wel prettig weer in gewone doen te zijn. Dit alles is verleden, maar misschien zal het straks herleven, straks over een jaar of vijf als het water weer gewoon water zal zijn en niet een of andere vloeibare substantie, die schadelijk zou kunnen zijn voor de gezondheid van de zwemmers.

Laten we dit hopen, maar gedurende dit wachten kan 'Gispen' zich op de borst slaan en denken: dat hebben we toch jaren lang gefikst voor Zwemmend Nederland.

B. Planjer

Vervolgens geeft de heer D. Meeues zijn visie op al datgene wat hij beleefde als

voorzitter-kamprechter van de KNZB bij de grote zwemtocht.

Verscheidene jaren heb ik het genoeg gehad bij de zwemtocht in de Lek van Beusichem naar Culemborg als voorzitter-kamprechter te fungeren.

Na de ontvangst in de kantine van de N.V. Gispen ging de tocht met een autobus via de prachtige boomgaarden naar de startplaats in Beusichem. Hier volgde het afroepen van de honderden zwemmers en zwemsters, wat vooral bij zonnig weer een prachtig schouwspel opleverde. Daarna kwamen de diverse starts vanaf de pont, die eerst naar het midden van de Lek was gedirigeerd.

En vooral dit toneel leverde steeds weer een machtig kijkspel op voor de honderden toeschouwers op beide oevers van de rivier.

Na de starts kwam mijn werk om met een raceboot, elk jaar voor mij weer een evenement, vooral de beide kopgroepen te begeleiden. Ten einde toe te zien dat er geen ongerechtigheden gebeurden.

Hierbij werd ik daarnaast ook nog door 2 kamprechters van de K.N.Z.B. ter zijde gestaan.

Gelukkig kwamen tijdens dit zwemgebeuren weinig onregelmatigheden voor.

De tocht per raceboot van start tot finish heeft op mij altijd een enorme indruk nagelaten.

Een goede indruk maakte ook de medewerking van diverse overheidsinstanties zoals: Waterstaat, Rijkspolitie en gemeente-instellingen.

Veel bewondering heb ik steeds gehad voor de arbeidsanalisten van de N.V. Gispen, die na de officiële tijdwaarnemers van de K.N.Z.B., de tijdopneming en de volgorde van aankomst bij de finish zo correct en snel wisten te verwerken. Ook de werkzaamheden voor het Rode Kruis bij de finish en de begeleiding tijdens de tocht door diverse booteigenaren liet niets te wensen over. Een enkele maal verschilde ik wel eens van mening met de organisatie over de bevestiging van de eindstreep, doch na enig onderhandelen werd een en ander toch spoedig tot volle tevredenheid opgelost.

De belangstelling van het publiek bij aankomst in de haven van Culemborg werd elk jaar groter, verder steeg het aantal deelnemers met de jaren. Het is verschrikkelijk jammer dat dit evenement, dat elk jaar zoveel beoefenaren en bewonderaars van de zwemsport uit alle geledingen trok, niet meer kan doorgaan door de vervuiling van onze rivieren.

Toch blijf ik hopen dat men de vervuiling alsnog zal kunnen stuiten, waardoor een evenement wat werkelijk in een behoefte in de zwemwereld voorziet, toch nog weer eens zal kunnen plaatsvinden.

D. Meeues

De Culemborgse Courant schreef als volgt:

WATERVERVUILING EINDE ZWEMTOCHT?

Het gaat er op lijken dat de watervervuiling zulke verontrustende vormen heeft aangenomen, dat de traditionele zwemtocht Beusichem—Culemborg, door Gispen sinds 1949 op zo voortreffelijke wijze georganiseerd, voorgoed tot het verleden behoort. Vorig jaar reeds werd besloten de tocht niet door te laten gaan, omdat men het niet verantwoord achtte enkele honderden mensen in het vervuilde water sport te laten zwemmen en ook nu is een zelfde besluit gevallen. In overleg met de K.N.Z.B., die in nauw contact werkt met ter zake kundige medici, is ook voor 1972 afgezien van het organiseren van deze tocht. De minister van Verkeer en Waterstaat, W. Drees, stelde kortgeleden vast dat de concentratie van vele afvalstoffen in het Rijnwater nog regelmatig toeneemt en een belangrijke toekomstige bedreiging vormt de bouw van 20 energie-centrales met kernaandrijving langs de ri-

vier. Door het opwarmen zijn plotselinge toename van de algengroei in het water en van verrottingsprocessen te vrezen. De algenculturen kunnen giftige stoffen ophopen. Hierbij is het zelfs niet denkbeeldig dat het waterleiding-net kan worden aangetast.

Tijdens een onderzoek kwam aan het licht dat er 50 verschillende chloorhoudende organische stoffen in de Rijn voorkomen, waarvan men nooit had vermoed dat ze er zouden zijn.

Geen prettige geluiden. Maar er staat tegenover dat deskundigen uittalingen deden in de geest van 'ik zou er zelf gerust in gaan zwemmen, maar de verantwoordelijkheid nemen voor anderen is een moeilijke zaak'.

Geen zwemtocht Beusichem—Culemborg meer? Wij blijven hopen op een verbetering van het water door het internationaal overleg wat op gang begint te komen.

Slaagt dat niet, dan ziet het er voor deze (en andere klassieke zwemtochten) somber uit. Voorlopig houden wij het op een afscheid en we menen dat het best te kunnen doen door de geschiedenis van de tocht door de jaren heen nog eens naar voren te halen. Nog eens te wijzen op de grote medewerking van velen, i.v. het Rode Kruis, de Reddingsbrigade, de gemeentepolitie, de firma. Mason, de watersportvereniging De Helling, de gemeente Beusichem en de gemeente Culemborg, de bootbezitters, de mannen van de waterstaat, Rijk van Breda en andere Beusichemse veerlui en vele, vele anderen en tenslotte al die mannen en vrouwen van Gispen, die we onder die verzamelnaam willen samenvatten, want wanneer we bij Gispen namen moeten noemen, het zouden er zeer veel worden. Gispen heeft vanaf 1949 kans gezien een groot aantal mensen, ook van buiten het bedrijf, rondom zich verzameld te krijgen, allen met hetzelfde doel: de zwemtocht te doen slagen en Culemborg een goede naam te bezorgen in het zwemlievende Nederland. Gispen is daar in geslaagd en behalve de hulde die we brengen willen aan allen die op de een of andere wijze medewerking verleenden, past een ere-saluut aan het bedrijf dat GISPEN heet.

Na soortgelijke meerdere persberichten waarin vermeld werd dat de tocht Beusichem—Culemborg ook dit jaar geen door-gang kan vinden, werden wij als zwemvereniging van Gispen benaderd door C.R.B. afd. sport, en directie van 'De Welborn' met het voorstel om dan nu eens een zwemtocht in de 'plas' bij het zwembad 'De Welborn' te willen organiseren.

Na veel vergaderingen waarin het wel en wee werd besproken, kwamen we tot het besluit de uitnodiging te aanvaarden. Nu zullen we op zondag 9 juli a.s. wedstrijden zwemmen in 'De Welborn'. Er zal door vijf groepen ingeschreven kunnen worden, nl. wedstrijd dames en heren, tourklasse dames en heren en prestatietocht voor de jeugd t/m 14 jaar.

De wedstrijdklasse zal 2 km lang zijn, de tourklasse 800 meter. De prestatietocht voor de jeugd gaat over een afstand van 400 meter.

Het programma voor zondag 9 juli a.s. luidt:

11.00 uur Prestatietocht voor de jeugd t/m 14 jaar.

13.00 uur: Wedstrijdklasse dames.

14.00 uur: Wedstrijdklasse heren.

15.00 uur: Tourklasse dames en heren.

Hierna volgt de prijsuitreiking.

Graag tot ziens op zondag 9 juli.

Na de lagere school doorlopen te hebben heb ik eerst een paar maanden thuis gewerkt. Mijn vader had nl. een klein boerderijtje en die kon wel een hulpje gebruiken. Maar ik had daar niet veel zin in; het boerenwerk lag me niet erg en dus ging ik op ander werk uit. Het was 1935 en 't viel niet mee, maar na veel zoeken en vragen vond ik toch werk en wel in de bouw. Ik werkte 1½ jaar mee aan de bouw van een brug over de grote weg Utrecht—Den Bosch. Toen de brug gereed was moest ik weer op ander werk uit en kwam zo op een sigarenfabriek terecht. Echter ook weer niet voor lang want het was daar niet best. Ik kwam toen terecht op een conservenfabriek, echt seizoenwerk. Aan het einde van het seizoen had ik het geluk, dat ik weer in de bouw terecht kon. Daar werkte ik, met een onderbreking van de oorlogsjaren tot 1943. Net als zoveel anderen moest ik toen ook naar Duitsland. Ik moest op weg naar Leipzig; na een reis met veel luchtalarm kwam ik in Dresden terecht.

Ik werkte daar bij Zeiss-Ikon, bekend vooral om zijn sloten. Eerst werkte ik daar in de onderhoudsdienst; lange dagen en slechte verzorging!

Wij huisden in een heel groot en zwaar bewaakt kamp. Later werd ik bijrijder en werd het geheel wat beter. Bijna heel Oost-Duitsland heb ik gezien en zelfs tot in Polen ben ik geweest. De dag, die ik nooit meer zal vergeten is 12 februari 1945! Over deze dag spreekt men als 'de dood van Dresden'. Het was ook een verschrikkelijk bombardement; in tweemaal tien minuten waren er 40.000 doden. Ik zat er middenin en heb geluk gehad.

Ik hoop nooit meer iets dergelijks mee te maken.

A. den Hertog jubileert

Door de Russen werden we later bevrijd, maar die namen ons toen mee naar de Poolse grens om te werken in de bossen. We moesten bomen omhakken voor de aanleg van noodbruggen.

Later kwam ik in Berlijn terecht en vandaar uit deed ik 3 weken over de reis naar Eindhoven. In september 1945 was ik eindelijk thuis.

Na een jaar als bijrijder gewerkt te hebben bij Van Dijk kwam ik dan bij Gispen om werk vragen en de heer Prins, bij velen nog bekend, had nog wel een baan voor mij.

Ik kwam in de afdeling plaatwerk terecht bij de heren Van Oostrum en Peterse. In het begin dacht ik nog wel eens: 'was ik maar bijrijder gebleven', want het was veel vijf- en zaagwerk. Het was heel warm weer en als je dan gewend was om altijd buiten te zijn viel dit werk niet mee. Langzamerhand werd het echter beter en al gauw kwam ik achter een ponsmachine. Ik weet nog wel dat steeds de stempels beschadigd werden omdat er in plaats van een stalen, een houten onderplaat onder zat; waardoor het stempel steeds doorboog met als gevolg dat deze uit het midden ging. Dat was onder baas Harkink.

Ik heb er nu 25 jaar opzitten en kan het nog jaren volhouden.

In de afgelopen jaren heb ik nog verschillende diploma's behaald, o.a. bank- en plaatwerker materialenkennis, gereedschapskennis en uitslagen maken.

Ik heb bij Gispen veel vrienden gekregen, goede en minder goede, maar dat heb je als je in het overleg deelneemt. Ik zit al 12 jaar in de Ondernemingsraad en heb veel goede en minder goede vergaderingen meegemaakt.

Verder ben ik al zo'n 20 jaar afdelingsbestuurder van de Metaalbewerkersbond A.N.M.B. en nu in de nieuwe Industriebond N.V.V. voor de afdeling Culemborg. Juist als vakbondsbestuurder vind ik het zo jammer, dat de welvaart ook na de oorlog nog steeds verdeeld is, maar we blijven werken aan een betere toekomst. De tijd die ik nog overheb in mijn vrije uren besteed ik aan wat tuinieren en verder ga ik nog wel eens proberen een visje te vangen, maar niet om 5 uur 's morgens, dat is me wel wat al te vroeg.

Wij wensen de heer Den Hertog nog vele jaren in ons bedrijf toe.

25 JAAR MAATSCHAPPELIJK WERK

We hoeven in onze Fabrieksfluit niet meer uitvoerig in te gaan op de vele activiteiten die de heer J. de Boef via de vakbond heeft bedreven. Immers de kranten hebben hierover alles uitvoerig bericht en ook verteld over de onderscheiding die hij na 25 jaren maatschappelijk werk door de burgemeester van Culemborg kreeg aangeboden. Een onderscheiding waarmee de heer De Boef zich terecht zeer vereerd voelt.

Al vanaf 1929 is hij lid van wat nu is, de Industriebond van het NVV. In 1947 werd hij gekozen in het bestuur van de Bestuurdersbond NVV, afdeling Culemborg. Via deze bond werd hij afgevaardigd voor Maatschappelijk Hulpbetoon, en na invoering van de Bijstandswet lid van de 'Commissie van advies tot uitvoering' van deze wet.

Ook had hij namens het NVV zitting in het bestuur van de Technische School en was de laatste 8 jaar ook lid van de Kamer van Koophandel. In de politiek beperkte hij zijn activiteit niet alleen tot stemmen, want in de jaren vijftig was hij 9 jaar raadslid in Culemborg voor de PvdA.

We vroegen aan de heer De Boef:

'Wat was en hoe functioneerde Maatschappelijk Hulpbetoon 25 jaar geleden?'

'Als iemand financiële of materiële bijstand nodig had dan kon daartoe een aanvraag worden ingediend. In 1947, en dat is toch nog niet zo lang geleden, waren er erg veel werklozen. Dat hield in dat de aanvragen van toen soms zelfs betrekking hadden op een paar klompen — iets wat nu ondenkbaar is.

In die tijd moesten veel mensen met schamele inkomsten zien rond te komen. Alle aanvragen bij Maatschappelijk Hulpbetoon werden behandeld door een commissie die was samengesteld uit verschillende lagen van de bevolking en waarin o.a. vertegenwoordigers zaten van kerkgenootschappen en vakcentrales.

Zo'n aanvraag werd in die tijd van begin tot eind gecontroleerd. Kreeg iemand een uitkering van Maatschappelijk Hulpbetoon dan werd ook voort-

Fotopersbureau G. van Mourik, Deil

durend gecontroleerd hoe het werd besteed. Wordt men aangetroffen in de bioscoop of zondags op het voetbalveld, dan werd de uitkering gestaakt. In al deze toestanden zijn gelukkig veel veranderingen ten goede gekomen en Maatschappelijk Hulpbetoon werd vervangen door de Bijstandswet. Nu heeft men recht op hulp. Men dient een aanvraag in en B. en W. beslissen over de uitkering. Controle is er praktisch niet meer bij en de vroegere commissie heeft nu alleen een adviserende taak in plaats van medebeslissingsbevoegdheid.

'U was ook lange tijd bestuurslid van de Technische School in onze stad. Wat hield dat in?'

'De Technische School is sinds enige jaren een onderdeel van de Stichting Scholengemeenschap voor technisch, huishoudelijk en nijverheidsonderwijs. Het bestuur van deze stichting wordt gekozen uit vertegenwoordigers van de industrie en vakorganisaties. Zo werd ik via het NVV als bestuurslid afgevaardigd.

Het bestuur vervult de functie van 'werkgever'. Dat wil zeggen, het regelt oproepen voor vacatures en neemt beleidsbeslissingen.

Uiteraard bemoeit het zich niet rechtstreeks met de leiding en organisatie van de scholen, dat wordt aan de directie overgelaten. Eenmaal per maand vergadert het bestuur samen met de directie van de scholen. Het uitreiken van de diploma's aan geslaagde leerlingen behoort ook tot de taak van het bestuur.

Nu de heer De Boef al dit soort activiteiten heeft gestaakt moet hij dus plotseling over veel vrije tijd beschikken. Wij zijn zo indiscreet geweest om hem te vragen wat hij met die vrije tijd gaat doen.

'Dat is geen enkel probleem, zegt de heer De Boef, want ik heb een hobbie die nogal wat in de verdrukking heeft gezeten door al dat andere werk. Ik ben een enthousiast volkstuinder. Al vijftien jaar zit ik in het bestuur van de Stichting Volkstuinen in Culemborg, waarvan de laatste vijf jaar als voorzitter.

Ons streven is de volkstuinen in onze stad op een hoger plan te brengen. Onze gedachten gaan uit naar een volkstuinvereniging die een tuinencomplex bevordert en realiseert zoals dat in verschillende grote steden het geval is, tuinen met weekendverblijfsjes.

Deze volkstuinen zouden, als het plan Goilberdingen wordt uitgevoerd, daar ter plaatse moeten worden opgezet.

In Culemborg worden op dit moment ongeveer 100 tuinen bewerkt door leden van de stichting. Ze zijn gelegen aan de Rietveldseweg en aan de Westersingel. De belangstelling voor de volkstuinen is erg groot, want we hebben veel aanvragen. Zoveel dat er zelfs een wachtlijst met liefhebbers is die we nog niet aan een tuin kunnen helpen.

Tot zover de heer De Boef. En voor zover u zich afvraagt wie deze heer De Boef toch wel is en waar u hem kunt treffen, vertellen wij u — waarschijnlijk geheel overbodig — dat bij al 12 jaar lang als portier zijn werk verricht aan Fabriek I.

Wij wensen hem nog graag veel gezonde en plezierige jaren in ons midden toe.

E. van Dijk

G. van Elteren

A. M. Borgstein

D. W. van Logchem

12¹ jaar bij Gispen in dienst

EVERT ZONDER SIGAAR...?

Evert van Dijk, die in Renkum geboren is en met z'n ouders op 3-jarige leeftijd naar Culemborg verhuisde, ging na de lagere school bij een expeditiebedrijf werken, waar hij tot na de oorlog bleef. Toen begon hij voor zichzelf als fietsenmaker, maar doordat hij geen vestigingsvergunning kon krijgen (omdat hij zakte voor het examen daarvoor) heeft hij nog verschillende andere banen gehad vóór hij bij Gispen kwam werken.

Op 11 januari 1960 stapte hij over de Gispen-drempel en begon als perser aan de afkantsers. Tot vandaag de dag doet hij nog met plezier 't werk.

Evert verwierf bij Gispen grote bekendheid door het repareren van fietsen, hetgeen hij voor menig een gedaan heeft. 'Het komt zo mooi uit, wanneer je in ploegen werkt, dan kan je met de middagen of ochtenden nog zoveel doen', aldus Van Dijk.

Verder is hij zeer actief geweest als scheidsrechter bij het voetballen: 28 jaar heeft hij dit gedaan. Hij is begonnen met fluiten in een afdeling van de Brabantse Bond tot 2e klas amateurs K.N.V.B.

Ook heeft hij in die tijd de zilveren bondspeld van de K.N.V.B. gekregen voor 25 jaar trouwe dienst aan deze bond.

Microver vertelt hij met trots dat wijlen mevrouw Van Tiel hem ter gelegenheid van deze huldiging persoonlijk kwam feliciteren.

De laatste jaren is Van Dijk bestuurslid van de voetbalclub SSCR in Rijswijk en gaat hij zondags mee als leider van het eerste elftal.

Voor de tijd die er dan overblijft vindt hij de televisie-quizen wel leuk om te zien.

Hij is een enorm liefhebber van sigaren, die men hem ook altijd ziet roken. Rookt hij er geen, dan vragen de mensen aan Evert of hij soms ziek is, want Evert zonder sigaar dat kan niet...

Wij van onze kant zeggen: Evert, rook ze met plezier en we wensen je het allerbeste met je fietsenmakerij en je werk in ons bedrijf.

Mogen de laatste 5 jaar van de tijd dat hij nog werken moet hem evenveel plezier verschaffen als de afgelopen 12½ jaar.

Mr. G. W. Kernkamp is verhuisd. Zijn nieuwe adres in Utrecht is: Prins Hendrikklaan 102. Het telefoonnummer bleef: 030-51 16 47.

BUSCHAUFFEUR WERD MONTEUR

Jubilaris Van Elteren ging na de Lagere School thuis werken bij z'n vader in de handel, maar na enige tijd begon hij voor zichzelf. Toen hij ging trouwen zocht Van Elteren een meer vaste baan en werd hij expeditie-chauffeur.

Na enige tijd ging hij solliciteren bij 'De Twee Provinciën' en als buschauffeur heeft hij toen menige rit gemaakt, zowel van de normale diensten tussen de diverse plaatsen als van chauffeur op de reissbussen, die Europa doorgingen. Op medisch advies moest hij echter ander werk gaan zoeken. Hij solliciteerde bij Gispen als heftruckchauffeur, hetgeen hij echter nooit geworden is. Van Elteren kwam echter in de montage van fabriek I terecht. Vanaf die tijd heeft hij zeer veel afdelingen doorlopen, o.a. de bladenmontage van fabriek IV.

Het voordeel is, vertelt Van Elteren, dat dit werken op verschillende afdelingen natuurlijk veel afwisselender is dan dat men z'n leven lang hetzelfde moet doen.

Het maakt het werk natuurlijk interessanter en dat mag ik wel. Men leert er ook veel mee wanneer men verschillende werkzaamheden moet verrichten. Buiten z'n werk knutselt hij veel aan z'n auto, die hij zelf zo'n beetje onderhoudt. Verder heeft hij in z'n eigen huis al een heleboel zelf verandert, hetgeen hij met veel plezier doet.

'Er zijn natuurlijk altijd dingen, die ik zelf niet kan en die laat ik dus door een ander doen. Voor de rest weet ik met m'n overige tijd heus wel raad hoor, want er is altijd wel wat te doen'.

Van harte gefeliciteerd Van Elteren met dit jubileum en nog plezierige jaren toegewenst in ons bedrijf.

VAN BOER TOT KASTENMAKER

Na het verlaten van de lagere school ging Borgstein op de boerderij van zijn ouders werken. Dat deed hij tot 1956, het jaar waarin hij zijn boerenkiel moest verwisselen voor het soldatententue. Hij kwam bij de geneeskundige troepen en diende een jaar. Na zijn dienstdienst werd weer de boerderij zijn werkterrein. Hij werkte samen met zijn broers, maar omdat de bezetting voor het bedrijf te groot bleek is Borgstein gaan solliciteren. Zodoende trad hij in dienst bij de voormalige kistenfabriek Sillevius. In deze fabriek werden export verpakkingen voor Gispen gemaakt. En zo leerde Borgstein in de drie jaar die hij daar werkte onze producten al kennen. Toen dan ook deze tak van bedrijvigheid door Gispen werd teruggenomen, solliciteerde

de hij voor een betrekking bij Gispen. Hij werd aangenomen en ging op 8 februari 1960 onder leiding van de heer Van Zomeren van de expeditie, voort met dezelfde werkzaamheden die hij in zijn vorige baan verrichtte. Er kwam echter nog wat bij, want 's morgens was het wagens laden en 's middags export producten verpakken. Nu ongeveer vijf jaar geleden werd hij overgeplaatst naar de montage afdeling. Sindsdien is hij kastenmonteur. Een werk dat, zoals Borgstein ons verzekert, hem goed bevalt.

Borgstein is gehuwd en vader van een dochter en een zoon. Hij is een echte Culemborger uit het geslacht van de bekende opa Borgstein die enkele jaren geleden op 100-jarige leeftijd overleed.

In zijn vrije tijd houdt hij zich bezig met tuinieren en helpt ook nog wel eens op de boerderij met hooien en oogsten. Hij heeft bij huis een bloementuin en een stukje land waarop hij groente verbouwt. Vol trots vertelt hij ons dat uit de broeibak al enkele keren voldoende spinazie voor enkele maaltijden kon worden geplukt. En ook de aardbeien doen het goed.

Verder knutselt hij graag en verricht allerlei reparatiekarweitjes in huis en aan apparatuur. Zo maakte hij ook zelf een commode toen een van zijn kinderen werd geboren.

Wij wensen Borgstein graag nog vele voorspoedige jaren in onze Gispen gemeenschap toe.

AVONTUREN TOT IN DE AVONDUREN

Zo'n kleine twintig jaar geleden, luisterend naar het gebeuk van de oceaan tegen de stalen scheepshuid, dacht machinist-ter-koopvaardij D. W. van Logchem nog allerminst aan kantoorlandschappen.

Maar het land had hij wel...

Al is hij van huis uit technicus pur sang, zijn beroepskeuze wordt meer bepaald door de uitdaging, dan door de bijbehorende geldelijke versiersele. De stoomwet lag toen allang niet meer onder zijn kussen, integendeel: daaronder kon men vinden: een ontwerp tot verbetering van de administratie en beheer van de scheepsmagazijnen.

Want Dick Willy van Logchem (van Bandoeng, Java, bouwjaar 1927) had inmiddels begrepen, dat hij een bouw-er was en geen beboewer.

Hij wilde ontdekken, nadenken, uitdenken en beslist niet langer meer 'uitvoeren, in stand houden, detailleren'. Het routinewerk aan boord was hem een gruwel geworden.

Kortom, hij begon zich dus te bemoeien met zaken, die hem 'geen moer aangingen'. En met succes, want 'de Maatschappij' aanvaardde zijn ontwerp met gracie redershand en droeg hem op, dit ook op de andere schepen in te voeren.

Dat werd natuurlijk weer aanleiding voor hem nu snel de scheepvaart te ontvluchten. Hij werd chef

technische dienst bij een Amsterdams overslagbedrijf. Na vijf jaar plezierig overslaan met opslag nam hij plotseling ontslag, want Gispen riep, en dan ga je...

Op februari 1960 trad hij in dienst als bedrijfsleider van Gispen Durion en moest zich direct gaan toeleggen op het beheersen van galvanotechnieken. Dit deed hij in zijn avondlijke uren, zoals zovele cursussen die hij heeft gevolgd of nog zal volgen. Even een greep: algemene werktuigkunde, economie I.S.W., kantoororganisatie en inrichting, computertechniek.

Een nieuw aspect bij Durion was de verkoop van de hardverchromde artikelen. Dit deed hij meestal zelf, door heel Nederland. Hier ontstond zijn verkoperscredo: 'Geen verkopersmoes maar klare taal'. Eerlijkheid duriont het langst, wil dat zeggen en dit blijft hij met passie belijden. Toen in 1968 de Duriongebouwen voor de meubelfabricage werden opgeëist, werd de hardverchrommerij stopgezet. Vele hem dierbaar geworden medewerkers vertrokken, maar Van Logchem bleef Gispen trouw.

Want weer wenkte een nieuw perspectief: het propageren van en adviseren bij kantoorprojecten, met gebruikmaking van de uit Duitsland afkomstige ideeën omtrent het kantoorlandschap. Het kantoorplanningbureau was geboren.

Bij de hergroepering van de commerciële afdelingen, eind 1971 werd hij produktmanager van onze grootste omzetgroep: plaatmeubelen.

Nieuwe problemen moeten weer aan de lopende band worden aangepakt, zelfs tot in de kleine uren. Ja, de nachten zijn te kort, voor hen die van projecten leven!

Gewetensvol en precies, zo karakteriseren hem zijn mederedacteuren van onze 'Fluit', waaraan hij zoveel van zijn niet gering creatief talent heeft gewijd. Alle punten en komma's in zijn artikelen staan op de juiste plaats, en feilloos legt hij de vinger op taalontsporingen van zijn collega's. Weliswaar ontkomt ook hij niet aan het taalduiveltje en spelen 'd' en 't' een enkele maal een spelletje 'stuivertjewiselen'.

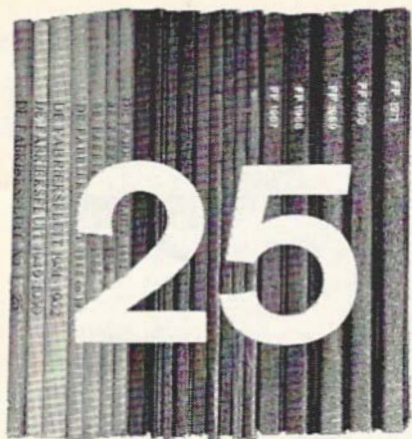
Maar gelukkig is er dan wel een kniesoor ter redactie, die er op let! Thuis is hij in Leerdam, waar de Linge stroomt. En zaterdag is de dag, waarop hij zich geheel wijdt aan zijn eigen project: een 12 meter motorjacht.

Echtgenote en dochter blijven dan wijselijk thuis; zijn zoon staat op een bekeken afstand de visstand te bekijken.

Zijn vroegere passie voor alpinisme is nu wat geluwd, fotografie en vele andere hobbies moeten steeds meer plaatsmaken voor zijn grootste hobby: zijn werk.

En zo wordt deze IJzeren Hein straks in het Gispen-koper gehuldigd.

Proficiat, Dick!

ONZE ZILVEREN FLUIT

Bladerend in de fabrieksfluit van 1954 treffen we nagenoeg dezelfde situatie aan zoals het begin van 1972 was! We citeren hier een gedeelte uit het verslag van de vergadering van de directie met de fabriekskern: Nadat de heer Van Osselen de werknemers met hun gezinnen het allerbeste toewenste voor 1954 gaat hij verder met de woorden: 'Vergelijken wij de toestand met die van een jaar geleden, dan kunnen wij constateren, dat wij het nieuwe jaar ingaan met een grotere orderportefeuille dan in het begin van 1953.

Het blijft echter zeer moeilijk te voorspellen wat er in de loop van dit jaar gebeuren zal, maar wel staat vast dat er grote activiteit van de afdeling verkoop gevraagd zal worden. Zoals altijd het geval is geweest, zal de fabriek aan deze activiteit steun moeten verlenen door opvoering van de kwaliteit, door te werken tegen redelijke prijzen en het aanhouden van aanvaardbare levertijden.

De concurrentie wordt steeds scherper, maar toch merken wij telkens weer, dat wij orders krijgen door onze kwaliteit, hoewel wij niet altijd het laagst in prijs zijn'.

Op 18 februari werd de eerste bijeenkomst gehouden van de brandweerploeg in zijn nieuwe samenstelling en er werd besloten om elke 14 dagen donderdags van 4 tot 6 uur bij elkaar te komen.

De fabrieksfluit van augustus heeft op de voorpagina een foto van het heien van de eerste paal voor het nieuwe magazijngebouw van fabriek I met daarboven de kantine en de kantoren: een belangrijke gebeurtenis!

Maar even belangrijk nieuws was iets heel anders, wij lezen: 'Op het ogenblik dat wij dit schrijven wordt er in ons bedrijf slechts over één order gepraat en dat is die voor het Provinciehuis in Arnhem. Aan deze order wordt uit alle macht gewerkt, want het is voor ons een erezaak eraan mee te werken dat het door ons te leveren meubilair vóór 11 september a.s. in het Provinciehuis staat. Op laatstgenoemde datum zal het Provinciehuis door Hare Majesteit Koningin Juliana officieel worden geopend. Voor die tijd moeten wij tussen 17 augustus en 10 september geleverd hebben: 180 bureaux, 309 tafels, 246 kasten, 239 stoelen, 124 telefoonstandaards, 225 papiermanden en 20 bureaulampen. Om dit te bereiken wordt er in verschillende afdelingen door ca. 80 man 6 uur per week overgewerkt'. Behalve deze order is er nog werk genoeg klaar te maken; men schreef het volgende:

'Wij behoeven gelukkig niet bang te zijn, dat wij hierna snel door onze orders heen raken, want gedurende de afgelopen maanden is er meer besteld dan afgeleverd. En dat het niet met kleine aantallen gaat willen wij even illustreren door een order,

die wij van de P.T.T. ontvangen hebben op maar liefst 1100 stoelen 114. De Technische Hogeschool te Delft heeft een zeer belangrijke order bij ons geplaatst op plaatstalen- en buismeubelen voor uitbreiding van de Hogeschool-gebouwen. Uit de voortdurend aanhoudende stroom van bestellingen van onze vaste dealers blijkt dat ook zij geen klagen hebben over voortdurende belangstelling voor onze produkten.

Op sportgebied was er in 1954 weer heel wat te doen, waarvan als grootste evenement: de sportweek, die inmiddels was uitgebreid tot 2 weken. Verder was er op tafeltennisgebied genoeg te beleven: men organiseerde o.a. een wedstrijd van Gispén tegen Ford Haarlem, hetgeen op een overwinning uitliep voor Gispén.

Er is verder nog zoveel te vertellen over belangrijke gebeurtenissen van dat jaar, maar laten we maar besluiten met enkele punten uit het jaaroverzicht:

- januari: Interne reorganisatie: de heren Hamilton en Weijzenfeld, verantwoordelijk voor de bedrijfsleiding van fabriek I.
- februari: 6 jongens slagen voor het Bemetel-examen. De Lek dichtgevroren. Opening gebouw Raad van Arbeid te Nijmegen; geheel met Gispén-meubelen ingericht.
- april: Eerste exportorder voor Zwitserland.
- mei: Derde chroombad voor Gispén-Durion in gebruik. Opdracht Provinciehuis Arnhem tot levering van het meubilair.
- juni: Er wordt besloten een magazijn te bouwen en een aantal nieuwe machines aan te schaffen.
- september: Deelname jaarbeurs te Utrecht. Meubilair Provinciehuis op tijd afgeleverd.
- oktober: Alle lonen en salarissen met 6½% verhoogd. Eindelijk is men begonnen met het maken van een verkeersweg onder de tunnel bij het station.
- november: 1000ste opdracht Gispén-Durion. 12½-jarig jubileum Ch. van Arnhem. Boekenrek en fauteuiltje op Triennale in Milaan bekroond. W. Rietveld ontvangt hiervoor respectievelijk een erediploma en een gouden medaille.
- december: De heer Van Osselen wordt voorzitter van het Instituut voor Industriële Vormgeving te Amsterdam.

De eerste belangrijke gebeurtenis van 1955 was het 25-jarig jubileum van de heer A. J. C. Wamsteeker, hoofd van de toonzaal in Rotterdam.

Het verheugde de heer Van Osselen de heer Wamsteeker te introduceren bij de club der 25-jarigen, een tot nu toe nog kleine, maar selecte groep van voortreffelijke steunpilaren van het bedrijf. Ook de leider van de verkoop, de heer Kernkamp, sloot zich bij de woorden van de heer Van Osselen aan; ook hij gaf uiting aan het genoegen waarmee hij in de afgelopen jaren met Wamsteeker had samengewerkt.

Terugblikkend over 1954 in de directiefabriekskern begint de heer Van Osselen met het feit te memoreren dat Gispén nog maar een jaar had beëindigd met zo'n onderbezetting zoals wij thans meemaken. Op zichzelf is dit natuurlijk een verblijdend verschijnsel. Dat het ons grote moeite kost om onder deze omstandigheden de levertijden van onze produkten binnen enigszins redelijke perken te houden is duidelijk. In het februari-nummer wordt melding gemaakt van een bijzondere opdracht voor Gispén-Durion, van één van onze trouwste klanten, het metaalbedrijf Rademakers N.V. te Rotterdam. Deze was bezig met de bouw en de complete montage van een 'Cassegrain'-telescoop voor de sterrenwacht in Leiden, met een diameter van de primaire spiegel van 900 mm.

Dit instrument moest in de loop van dit jaar worden afgeleverd en dienst doen in de zuidelijke waarnemingspost van de sterrenwacht te Leiden, namelijk te Hartbeestpoortdam nabij Pretoria in Zuid-Afrika. In het bijzonder bij de uitvoering van de wormoverbrengingen voor poolas en declinatias moet met een buitengewoon grote nauwkeurigheid worden gewerkt. Enige der belangrijkste onderdelen kwamen naar Culemborg om door Gispén-Durion te worden hardverchromd.

Ook in februari weer een jubileum en wel van onze trouwe F.F.-medewerker de heer Carstens.

De fabrieksfluit van mei wordt voor een groot deel gevuld door dagboek-aantekeningen van de heer Van Osselen, de maand waarin Nederland bevrijd werd van de Duitse overheersing. Het zou de moeite waard zijn om dit volledig af te drukken, maar wij moeten ons beperken tot enkele fragmenten:

woensdag 9 mei 1945:

'Het kost ons nog steeds moeite ons te realiseren, dat we werkelijk vrij zijn, het warme zomerweer draagt veel tot onze blijdschap bij. Wat de fabriek betreft: Gedurende deze 5 oorlogsjaren is ongetwijfeld het geluk met ons geweest. Dat ons bedrijf, vooral met het oog op het laatste jaar, toen Culemborg zo dicht achter de frontlinie gelegen was, geheel ongeschonden uit de strijd is gekomen, is eigenlijk toch een wonder.

dinsdag 15 mei 1945:

Wij zijn begonnen met het opgraven van onze elektromotoren en verstopte magazijnvoorraden en er is een aanvang gemaakt met het naar de fabriek transporteren van de Mauser-staalplaten. En hoelang zullen we onze excen-terpersen nog met de band moeten aanzwengelen. Men zegt dat elektrische stroom spoedig, zij het met mate, verwacht kan worden. Dan zullen we weer kunnen werken als vrije mensen'.

Weer terug naar de realiteit van 1955 zien we de organisatie voor de komende sportweek in juni op volle toeren draaide.

In het juni-nummer staat een aardig briefje van een klant die schijnbaar lang op z'n bestelling had moeten wachten:

'Mijne heren, in mijn jeugd wist ik van het bestaan van Culemborg af door mosterdfabricage en een jongedames intermaat. Mogelijk is, dat dit in verband moet worden gebracht met de uitdrukking: 'Hij weet waar Abraham de Mosterd haalt'. Voor mij is Culemborg geen mosterd en geen jongedames meer (dit laatste kan ik helaas niet in spijtige toon schrijven, waarin ik geacht wil worden het te hebben gezegd). Als iemand mij voortaan zal toeroepen 'Culemborg' dan zal ik antwoorden 'Gispén'. De nieuwe kast laat haar laden juichend goedgelagerd en als staaltje van Nederlandse fabricagekunst dagelijks heen en weer glijden. En zo is iedereen weer tevreden. Als men elkaar maar weet te vinden en het goede woord de goede plaats bereikt. Bedankt'.

Verder lezend zien we de verslagen staan van de sportweek en de activiteiten van de Gispén-harmonie en al bladerend komen we bij het novembernummer terecht, waar een verslag staat met foto's van twee nieuwe 25-jarigen en wel de heren F. J. C. Hamilton en A. de Bruin. Beiden begonnen hun werk aan de Voorhaven in Rotterdam in een bescheiden functie, waarvan niet vermoed kon worden dat die tot een leidende positie zou uitgroeien. Beiden hebben in zeer belangrijke mate bijgedragen tot de ontwikkeling van ons bedrijf en het was uit de grond van z'n hart dat de heer Van Osselen hen dank heeft gezegd voor het enorm vele dat zij in het belang van de vennootschap hebben gedaan. Aldus de fabrieksfluit van november.

Vervolgens komt december aan de beurt en we besluiten met het jaaroverzicht van 1955 in de hoop, dat U met de toestanden, leuke en minder leuke dingen, van ons bedrijf heeft kunnen kennismaken, hetgeen er in de jaren 1954 en 1955 zoal geschiedde:

- januari: M. Nijs overleden, hij was sinds 8-6-42 in onze dienst. A. J. C. Wamsteeker 25 jaar in dienst. J. Th. Schoonderwoerd, A. Vermeulen en D. de Keizer vieren hun 12½-jarig jubileum.

- februari: Op 28 februari worden de eerste nieuwe tarieven ingevoerd in de montage van fabriek I. 7 februari is W. Carstens 25 jaar in dienst.

- april: Het oliebad van Gispén-Durion raakt in brand. Bijeenkomst van directie met beide kernen en enige andere leden van het personeel ter bespreking van het ontwerp-reglement Ondernemingsraad.

In februari 1954 kon men per auto over de dichtgevroren Lek rijden!

Sportweek 1954 en het eerste kinderkamp in 1955, beide een groot succes!

mei: Het nieuwe magazijngebouw aan de Triosingel is gereed.
De Commissaris der Koningin en de leden van de Provinciale Staten van Gelderland lunchen als eersten in de nieuwe kantine.

juni: De 4e sportweek begint. De nieuwe excenterpers wordt in gebruik genomen.

K. Kerkhof 12½ jaar in dienst.

juli: De 100e fabrieksfluit verschijnt.

Gispen-prijs 1955 wordt uitgereikt aan T. Loef-fen, leerling van de Technische School.

augustus: Het eerste kinderkamp, met 35 kinderen wordt gehouden in Noordwijkerhout.

J. Prijn overleden.

Verschillende functie-wijzigingen:

Wist u dat er ooit 'n Gispenharmonie was?

De eerste ondernemingsraad. Zittend v.l.n.r.: K. Verwey, A. Middelkoop, Ir. W. van Osselen (voorzitter), J. de Boef (secretaris), C. Hulskes, H. Perquin (gepens.). Staand v.l.n.r.: G. van den Berg, C. Borstlap, R. K. Vermeulen en W. Carstens.

Th. Aalfs - nieuwbouw
H. Wolthuis - chef tech. dienst

F. Hamilton - chef bedrijfsbureau

H. Weijscnfeld - chef produktie plaatstalen meubelen

J. Poutsma - opleidingen

12½ jaar in dienst R.K. Vermeulen en G. Kok.

september: Mr. Hanna van Sheet Metal Engineering uit Ierland komt een week in de montage werken.

Er wordt een begin gemaakt met de bouw van het magazijn naast Gispen-Durion.

oktober: 3 oktober vertrekt de heer W. Rietveld voor een 6-weekse reis naar de Verenigde Staten. Hij zal de industriële vormgeving in Amerika bestuderen.

25 jaar in dienst F. Hamilton.

12½ jaar in dienst K. Blitterswijk, W. de Koster, A. v. d. Ham, J. D. van Ooijen en St. Kerkhof.

In de 8e periode liggen de afdelingen met hun verhouding vóór - in-calculatie onder de 100%. Daarom wordt de hele fabriek op een kock getrakteerd.

Op 12 oktober heeft de installatie plaats van de eerste ondernemingsraad bestaande uit de heren: W. van Osselen, H. Perquin, A. Middelkoop, C. Borstlap, W. Carstens, J. de Boef, G. van den Berg, K. Verweij, R. K. Vermeulen en C. Hulskes.

november: 25 jaar in dienst A. de Bruin (chef afdeling boekhouding)

19 november hebben de Gispen-harmonie en enkele toneel-enthousiasten een uitvoering gegeven.

december: Over de 9e periode wordt 8½% winst uitbetaald, dit is sinds de 6e periode van 1952 niet meer voorgekomen.

Mutaties

Per 26 juni is de heer C. M. van Leeuwen van Centraal Magazijn overgeplaatst naar de afdeling Planning.

Per 31 juli is de heer D. J. van Kranenburg benoemd tot baas van de Gereedschapmakerij; daarnaast blijft hij hoofd van de Bedrijfsschool. De heer J. C. van Leeuwen is aangesteld als assistent van de heer Van Kranenburg en is als zodanig verantwoordelijk voor de dagelijkse gang van zaken op de Bedrijfsschool.

2 foto's P. Kellser, Nigtevegl

GEMEENTE BEERTA HAD PRIMEUR

STAALMEUBEL

INSTALLEERDE COMPLEET

GEPREFABRICEEED

ARCHIEFGEBOUW

Achter het gemeentehuis van het Oostgroningse Beerta staat vierkant en zonder ramen een bunkerachtig gebouwtje. Het is nieuw en het steekt daarvoor af tegen het gemeentehuis dat is ondergebracht in een gebouwencomplex (waarin ook een caférestaurant) dat betere dagen heeft gekend. Het is voor Beerta een belangrijk gebouwtje, want het herbergt veilig en secuur, in een betrekkelijk kleine ruimte het gemeente-archief.

Daarmee voldoet Beerta aan de eisen, die in de archiefwet 1962 ten aanzien van de gemeentelijke archieven zijn gesteld. Dat kan bij lange na niet van alle (vooral kleinere) gemeenten worden gezegd. In Beerta maakte men daarvoor gebruik van het prefab archiefbewaarpilaarsysteem, dat door Staalmeubel N.V. in Roden werd ontwikkeld.

Idee

Sedert jaren is Staalmeubel gespecialiseerd in 'Compactus' verrijdbare archiefsystemen, waardoor te kleine archiefruimen praktisch kunnen worden verdubbeld. Waar — zoals in Beerta — geen ruimte is, kan men het systeem onmogelijk toepassen. Er kwam iemand met het idee om complete archief-ruimte als standaard-artikel te gaan fabriceren en Staalmeubel interesseerde zich ervoor.

Men kwam in contact met de N.V. Mavobouw in Voorst, een bedrijf dat al jaren geprefabriceerde garages, transformatorhuisjes, enz. levert. Door hun constructie en door het gebruikte materiaal hebben deze geprefabriceerde gebouwtjes een grote brandwerendheid, zoals door in Duitsland genomen proeven werd bewezen.

Staalmeubel ging niet over één nacht ijs. Adviezen werden ingewonnen van de algemeen rijksarchivaris in Den Haag, van de inspecteur van de gemeenten en waterschapsarchieven in Zuid-Holland en mede in samenwerking met deze autoriteiten op hun gebied kwam het prefab archiefsysteem tot stand.

En zo maakte men in Beerta achter het gemeentehuis een eenvoudig zandbed, waarop het gebouwtje zou komen te staan. Meer was niet nodig, want daarna kwam een grote vrachtauto van Mavobouw uit Voorst met het complete gebouwtje. Het was in Voorst hydraulisch op de vrachtwagen getild en het werd in Beerta (eveneens hydraulisch) waterpas op het zandbed gezet.

Het archiefgebouw bestaat uit een getriid betonnen romp, bewapend met bouwstaalmatten en heeft een brandwerende deur. Het is geïsoleerd met 4 cm dikke 'Dämmplatten' en de muren zijn afgewerkt met een kunstharslaag.

Constante temperatuur

De klimatologische omstandigheden in een archief zijn belangrijk. Het archief in Beerta heeft een installatie, die voor een constante temperatuur van 16°C zorgt bij een relatieve vochtigheidsgraad van 60%. Er is een signalerings-apparaat om b.v. bij het uitvallen van de elektrische stroom of wateroverlast te waarschuwen.

In het goud met T.L.-buisen verlichte gebouwtje valt eerst een tafel met stoel en bureauverlichting op. Dat is voor de snuffelaars in de archieven. Verder langs een der wanden de verrijdbare archiefkassen. Zij staan met de korte zijde loodrecht op een der muren, kast aan kast met één enkele tussenruimte en dat is het geheim van deze 'compactus'. Want door de verrijdbaarheid der kasten kan men die tussenruimte maken, waar men wil.

Zo heeft men in Beerta op 20 m² een archief-ruimte van 200 strekkende meter. Men heeft reeds standaard-archiefdozen in gebruik, die volledig in deze standaard-archiefkasten passen.

In Beerta heeft men al die strekkende meters nog niet nodig om de archiefbescheiden, ouder dan 50 jaar op te bergen zoals de archiefwet 1962, die op 1 mei 1968 in werking trad, dat wil.

Voor rond f 25.000 aanschafkosten en rond f 900 jaarlijkse onderhoudskosten is Beerta met het archief letterlijk en figuurlijk uit de brand.

Tekst overgenomen uit: 'Kijk op het Noorden', een uitgave van Miedema Pers, Leeuwarden

ONZE VISCLUB

Eerste wedstrijd

Op 10 juni opende onze visclub het nieuwe seizoen in de omgeving van Fammesrakken. Aanvankelijk leek het er op, dat het weer ons niet gunstig gezind zou zijn. Onderweg regende het, zodat we met gemengde gevoelens naar de plaats van bestemming reden. Bij aankomst bleek, dat de weergoden onze gevoelens begrepen en zie, het was en bleef droog. De resultaten waren goed en slecht. Goed voor een paar deelnemers en slecht voor de meesten van ons. De naar de A-klasse gepromoveerde hengelaars, t.w. Js. Uilenberg en G. Veenstra konden nog niet het juiste 'stekkie' vinden. Beter deed A. Verweij het, zwaar op 'sleep' vissend, kwam hij tot een geweldig resultaat. Bovendien ving hij nog een brasem van 800 gram. Wie vist hem daar van af? H. A. Kompier deed met een voorn van 450 gram eveneens een gooi naar de prijs voor de

zwaarste voorn. Naar onze mening is deze zwaar genoeg om de hiervoor beschikbaar staande prijs in ontvangst te nemen. G. P. van Vliet viste naar zijn mening niet slecht en was derhalve tevreden en dat siert de mens zoals U wellicht weet. J. O. Visser leverde zijn vis 'panklaar' in. Dit tot misnoegen van de Wipster slager.

In de B-klasse deed alleen J. Slagter goed werk. De omstandigheden in acht genomen, is dit voor de andere B-vissers een steek onder de riem. B. Buist bleef overigens nog het dichtst bij Jannes. Voorts waren er 5 deelnemers met niets gevangen en 3 leden verschalkten 1 exemplaar.

De uitslagen:

A-klasse

1. L. Velting	250,00 punten
2. A. Verweij	202,60
3. H. A. Kompier	86,50
4. G. P. van Vliet	78,00
5. Js. Uilenberg	49,50

B. Klasse:

1. J. Slagter	21,00
2. B. Buist	11,60
3. H. v. d. Heide	4,00
4. Js. Koopman	3,50
5. A. de Ruiter	3,50

L. Velting

Vroeg een rallyrijdster aan de heer Vroom: Zegt ù nou eens hoe lang of dat duurt met dat bureau. Antwoord heer Vroom: Ik zou het niet weten, mevrouw, maar ik weet wel, dat het iets meer tijd kost om het te verkopen!...

Zoals reeds in de laatste Fabrieksfluit door Gispen werd geschreven, organiseerde de AVRO voor 17 juni j.l. een nationale rally, met een toeristisch-recreatief karakter. Gezien het feit dat deze rally landelijk werd georganiseerd, zult u begrijpen dat dit niet even in enkele dagen kon worden uitgezet en administratief verwerkt.

De totale organisatie heeft dan ook ruim anderhalf jaar in beslag genomen, terwijl men bovendien nog moest stellen, dat een deelname van maximaal 'slechts' 10.000 auto's mogelijk was. Toen men echter omstreeks Pinksteren de inschrijfperiode opende, had men reeds binnen enkele dagen in totaal ruim 60.000 aanmeldingen ontvangen en ondanks herhaalde aankondigingen via radio en televisie, dat inschrijving niet meer mogelijk was, bleven de aanmeldingen binnenstromen.

Toch handhaafde men echter een deelnemers-aantal van ruim 10.000 wagens en aangezien men Nederland in rayons had verdeeld, moest Staalmeubel er rekening mee houden, dat men op 17 juni door ca. 600 auto's gedurende de tijd van 07.00 tot 15.00 uur kon worden bezocht.

Nu had men over de 3 noordelijke provincies een route uitgezet met 15 controleposten die door de deelnemers moesten worden aangedaan ter verkrijging van een stempel, het beantwoorden van een vraag tussen 11.00 en 12.00 uur het herkennen van een 'bekende Nederlander' die op dit tijdstip op alle posten aanwezig zou zijn.

De deelnemers konden zelf hun rijnsnelheid bepalen en waren vrij in het kiezen van een route tussen de verschillende controleposten en in het kiezen van de volgorde daarvan.

Dat het bepalen van een rijnsnelheid en een gunstige route nog niet zo eenvoudig was, is wel gebleken,

A.V.R.O.

Rally

te gast bij

ons

Project

Informatie

Centrum

Wij telden ongeveer 2000 sportieve rallyrijders, die ons Project Informatie Centrum overvielen, welke deze dag was ingericht als controlepost van de AVRO rally. De bezoekers moesten volgens het wedstrijdreglement de op bovenstaande foto vermelde vraag beantwoorden. Het juiste antwoord hierop is 3 uur en 8 minuten.

want veel deelnemers kwamen in de loop van de dag in ernstige tijdnood met het gevolg dat men het toeristisch-recreatief karakter vergat en overschakelde op racesnelheid.

Dat men in tijdnood kwam, is ook wel enigszins aan de deelnemers zelf te wijten, want veel mensen startten te laat en hadden geen rekening gehouden met de verkeersdrukte in steden als Leeuwarden en Groningen.

Wij mochten dus 's morgens om 07.00 uur de deuren openen. Om half zeven stonden echter de eerste deelnemers reeds op ons te wachten om, na het ontvangen stempeltje, de reis zo snel mogelijk te vervolgen. Alvorens men echter weer kon vertrekken, moest men nog de Staalmeubel-rallyvraag beantwoorden, die als volgt luidde: 'Wat vervaardigt Staalmeubel N.V. — Computers of Computermeubelen'. In eerste instantie hadden wij gedacht dat een dergelijke vraag weinig moeilijkheden zou opleveren, want na bezichtiging van onze showroom lag de oplossing al voor de hand.

Toch waren er nog enkele deelnemers die gingen twifelen, omdat men de vraag te gemakkelijk vond. Bovendien dacht men, dat de model-compactus, die in de hal staat opgesteld, wel eens een computer kon zijn. Wanneer één van onze controleurs dan vertelde dat het elektrische verrijdbare archiefkasten waren, zei moe: 'Hé, Pa, dat is een computer, want dat ding is elektrisch'. Pa dan maar weer uitleggen dat het niet zo was en moe boos. Zo hebben wij nog verscheidene meningsverschillen meegemaakt. Om ca. 09.00 uur hadden wij ruim 70 auto's ontvangen en het was een gezellige drukte in de showroom en kantine waar diverse mensen even rustig gingen zitten napraten over het reeds afgelegde traject, onder het genot van een kopje koffie of

frisdrank die wij alle deelnemers gratis aanboden. Alhoewel wij tussen 09.00 uur en 11.00 uur slechts 20 auto's te verwerken kregen, kwam de zaak omstreeks half twaalf pas goed los. Temeer ook, daar, zoals later bleek, veel rally-rijders Staalmeubel als laatste controlepost hadden gekozen, aangezien men zich na 16.00 bij de finish in Zuidlaren moest afmelden.

Dit had dan ook tot gevolg dat rally-rijders die omstreeks twee uur, half drie aankwamen geen vrije parkeerplaats meer konden vinden en de auto's maar dubbel parkeerden.

Ook waren er nog veel deelnemers die omstreeks deze tijd nog 4 controleposten in de stad Groningen moesten aandoen. Daar de controleposten echter om 15.00 uur moesten sluiten, bleek dit op dat moment geen haalbare kaart meer te zijn.

Om vijf voor drie werden wij gebeld door de post Oostwolde, met de mededeling dat men de sluitings-tijd met een uur had verlengd en of wij dan ook tot 16.00 wilden doorgaan. Men had nog ca. 100 deelnemers die alsnog via Roden moesten komen.

Dat dit extra uur nog niet voldoende was, bleek wel uit het feit dat wij om half vijf de deuren op slot moesten doen, aangezien er op dat moment nog steeds rally-rijders binnenkwamen. Tot onze spijt hebben wij deze mensen teleur moeten stellen. We moesten er toen toch echt wel een punt achter zetten.

Veel later dan het rallyschema sloot een vermoeide maar tevreden verkoopstaf de deuren. Weer hebben in korte tijd velen zich hier laten informeren over onze produkten, die zo voortreffelijk staan opgesteld. Grote of kleine projecten: zij zullen er komen! Weér goed gebruld, marketing-leeuwen!

PERSONALIA

Geboren:
22-55-'72 Sofia, dochter v. de fam. Martens.

Fabrieksbezoek in uitstapje van GmbH opgenomen

Ons land was daarom juist tot reisdoel gekozen, omdat men graag de gelegenheid wilde aangrijpen de fabriek in Roden en het Export-Office in Amsterdam te bezoeken en persoonlijk kennis te maken.

De heren E. Th. Vroom en M. A. Voglländer ontvingen hun gasten, voor dag en dauw met de trein uit Hamburg vertrokken, onder aanvoering van de heer Wissel, op het Groninger station waarna een GADO bus het gezelschap naar Roden bracht.

Daar werd onder genot van een drankje de kennismaking hernieuwd met de heren O. Kaña, H. Kompier, J. Reurich, J. Toxopeus en P. Heythekker.

De tijd uitgetrokken voor de bezichtiging van de fabriek was nauwelijks toereikend om de belangstelling van de dames en heren te bevredigen, maar zij kregen in ieder geval een totaal indruk van het productieproces mee.

De koffiemaaltijd werd gebruikt in de kantine waarna de groep zich weer in de bus zette om via de Afsluitdijk de reis naar Amsterdam, eerste doel Export-Office, te aanvaarden.

De hartelijke ontvangst was prima bereid door de Export-Office medewerkers die allen aanwezig waren.

Na een apéritifje werd de kans benut om de toonkamers van Lips-Gispén en Staalmeubel te bekijken.

Voordat onze Duitse collega's hun hotel in Noordwijk opzochten, werd uitvoerig gerijst-tafeld in Amsterdam.

De Hemelvaartsdag bleef het personeel van G.m.b.H. en Edm. Bressous onder elkaar, waarbij een touristisch tochtje werd ondernomen, o.a. naar Marken en Volendam.

Vrijdagochtend stond een rondvaart door de Amsterdamse grachten op het programma waarna in de middag de terugreis naar Hamburg werd ondernomen, waar men ongetwijfeld op geslaagde dagen terug kan zien.

Onze ideeënbus

No. 153.

G. Kuipers (Intern transport)

Verstelbare pootjes van kantoorkasten 5491 voorzien van contra-moer om tijdens transport het losdraaien van de pootjes te voorkomen. Nadeel: het ter plaatste weer moeten verwijderen van de contra-moer. Volgens het montagevoorschrift (bij Gispén) moeten de bouten goed ingedraaid worden en was er reeds een verbeterde beugel met rillen ontwikkeld, waarbij de vloerdop minder uitsteekt.

No. 154

J. Hornstra (Productiebeheer)

De standaardmaten van rails en geleidegoten voor SM-compactussen uitbreiden met lengtematen van 1 of 4 meter om tot een beter voorraadbeheer en lagere montagekosten te komen. Uit het onderzoek blijkt dat bij doorvoering de huidige problemen zouden blijven bestaan.

Wegens gebrek aan inzendingen heeft U deze rubriek bij enkele uitgaven moeten missen. Gezien de resultaten over het eerste halfjaar belooft de Ideeënbus in 1972 niet groot te worden. Hierin kunt U

op eenvoudige wijze verbetering brengen. Toetst U bijv. de dagelijks te verrichten werkzaamheden aan de volgende criteria.

- Wat moet er worden bereikt en waarom?
- Op welke manier wordt het bereikt en waarom?
- Wanneer gebeurt het en waarom?
- Waar worden de werkzaamheden uitgevoerd en waarom?
- Door wie wordt het werk verricht en waarom?

Wanneer U op bovenstaande wijze Uw werkzaamheden bekritiseert, kunnen verbeteringen niet uitblijven. In het verleden zijn bijv. belangrijke besparingen bereikt door:

- legborden i.p.v. gerilde platen in plastic zakken te verpakken. Kartonnen dozen zijn bijv. nogal prijzig;
- produkten in een bewerkingsgang geheel compleet op de kantpers af te zetten;
- verscheidene produkten onder elkaar aan de spuitbaan af te spuiten of aan de spuitbaan in te pakken;
- verscheidene produkten op elkaar gestapeld af te lassen of na te werken;
- plaketketten pijl-top te vervangen door een stempel pijl-top.

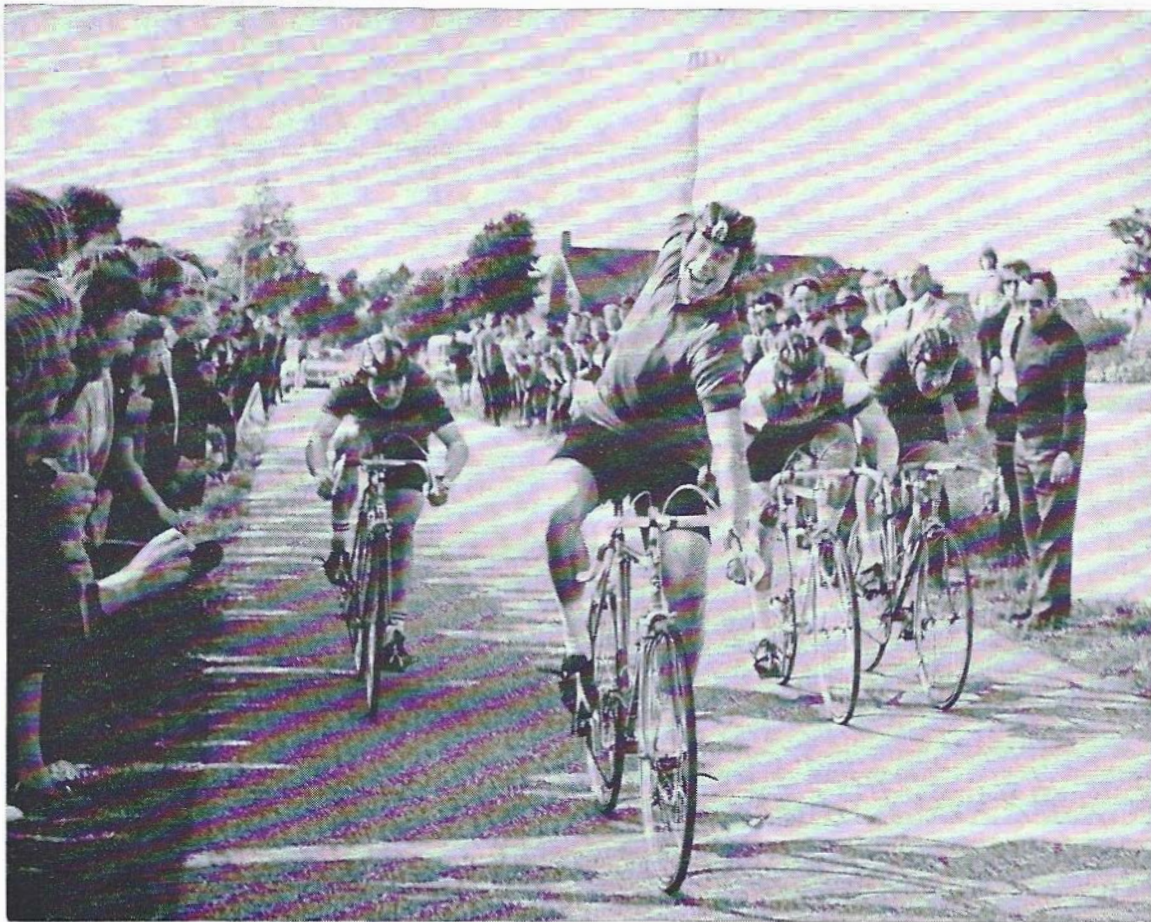
Kortom; op eenvoudige wijze zijn verbeteringen te bereiken.

De behandeling van Uw voorstel gaat als volgt.

- Het inzendformulier (aanwezig bij de mededelingenborden wordt door de inzender ingevuld en in de ideeënbus gedeponeerd of persoonlijk aan de secretaris overhandigd. (Het leidinggevend personeel en de secretaris van de ideeënbuscommissie zullen U bij het invullen gaarne helpen).
- Door de secretaris wordt het idee met de inzender besproken en geregistreerd, waarna een ontvangstbevestiging aan de inzender wordt gezonden.
- De secretaris legt het ingeleverde idee voor aan degene(n) die uit hoofde van zijn (hun) functie over de bruikbaarheid moeten oordelen en moeten beslissen of het voorstel toegepast zal worden.
- Om een snelle doorstroming te bevorderen, deelt de secretaris de uitslag (naast een persoonlijk gesprek ook altijd op schrift) zo spoedig mogelijk aan de inzender mede, waarbij gelijktijdig ook een eventuele beloning wordt uitgekeerd.
- Periodiek worden de inmiddels beloofde of afgewezen voorstellen in de ideeënbuscommissie besproken, waarbij vastgesteld wordt of het reglement (voor iedereen bij de secretaris verkrijgbaar) juist is toegepast.

Bert Bathoorn kampioen

Foto: D. v. d. Veen, Groningen

Het wielerseizoen begon niet al te rooskleurig voor de fietsende Staalmeubel-planner. Valpartijen en materiaalpech deden hem vaak achter in het peloton verdwijnen. Hij moet wel eens gedacht hebben: 'Ik lever mijn fiets maar in tegen het statiegeldbedrag'. Maar na ieder dieptepunt komt er weer een betere tijd. Zaterdag 10 juni j.l. verscheen hij aan de start te Altevée, alwaar de kampioenschappen van de provincie Groningen werden verreden. Hij was er op gebrand eens een goed resultaat te boeken. Als outsider neemt de meute je niet serieus. Het parcours, 8,6 km lang, moesten de renners 13 maal ronden. Nu wil de legende dat het cijfer 13 een niet gewild nummer is. Echter voor Bathoorn was dit het tegenovergestelde. Hij trok zich niets aan van de aanwezige cracks. Mannen als Frits Schür, twee-voudig winnaar van Olympia's tour en tevens winnaar van de ronde van Algerije, heeft geweten wat het betekent om als geplaagd deelnemer aan de start te verschijnen. Dertien ronden door het open Groninger terrein met een zeer dichte wind was voor velen een te zware opgave. Slechts 8 deelnemers haalden de finish. 40 km voor het einde plaatste Bathoorn, na later zou blijken, de beslissende demarrage. Slechts Schür, Buurmeijer en Duit wisten hem bij te blijven. Schür, die het beslist niet moet hebben van een eindspurt, plaatste herhaaldelijk demarrages. Zonder succes overigens. De met hem in de kopgroep verkerende renners bleven attent. De ontknoping viel $\pm$ 300 meter voor de finish. Wederom plaatste Bathoorn een geweldige sprint, waarop de overige 3 deelnemers het antwoord schuldig bleven. Bert Bathoorn, kampioen op de weg 1972 van de meest noordelijk gelegen provincie. Voorwaar een geweldig resultaat.

We rekenen op meer successen. Proficiat Bert.

Sjefke.

Gispen's gepensioneerdenreis

De vorig jaar toegezegde reis voor gepensioneerd van Gispen, zal plaatsvinden op donderdag 10 augustus.

De uitnodigingen hiervoor zijn als U dit leest al aan alle betrokkenen verzonden.

Het programma voor die dag is als volgt: Eerste stop in Harderwijk voor een kop koffie aan 't IJSELMEER.

Volgende stop is de Flevohof in Oostelijk Flevoland.

Behalve dat wij de vele bezienswaardigheden zullen bekijken, zal ook het lunch-pakket hier 'kort-jaan' gemaakt worden.

De mogelijkheid van winkelen wordt in Apeldoorn geboden.

Laatste aanlegplaats is Woudenberg, waar een diner het sluitstuk vormt van deze dag voor onze vroegere Gispenaren.

Met wat goed weer en een goed humeur moet een en ander zeker kunnen slagen.

K. Verweij.

Dankbetuigingen

Na vele jaren nikkelen en chromen

Zei ik tegen mijn buurman (Theo Koomen):

Bij Gispen is het eendaags feest,

Dan ben ik daar 12½ jaar in dienst geweest.

Deze dag is nu voorbij.

Ik ben hier dankbaar voor en blij.

Hartelijke woorden en geschenken heb ik gekregen,

Daarvan werd ik haast verlegen.

Ook 'n Koperen pot heb ik gehad.

Die kocht ik van de geschenkenbon in de stad.

Directie en collega's hartelijk dank ook namens de vrouw.

Deze dag vergeet ik echt niet gauw!

Hannes v. Alphen

PROVINCIALE BRANDWEERWEDSTRIJDEN

Op 13 mei was het weer aantreden voor de jaarlijkse wedstrijden, die ditmaal werden georganiseerd door de Enka in Ede.

Ook Gispen deed mee en wel met een gecombineerde ploeg van fabriek I en IV.

Woensdagavond vóór Hemelvaartsdag werd voor de laatste keer geoeftend en alles nog eens doorgevoerd om goed bcslagen ten ijs te komen.

En zo gingen we zaterdagmorgen vergezeld van veel regen op weg naar de Enka in Ede, waar we ons om ongeveer kwart voor één meldden. Na ons in uniform gestoken te hebben gingen we naar de kantine waar de koffie op ons stond te wachten; even later kreeg onze bevelvoerder de stukken waar alle constructies en handelingen in stonden, die in de wedstrijd verwerkt waren.

Het eerste deel van de wedstrijd bestond uit het blussen van een bak met brandende olie met behulp van een poederblusser, die door nummer 1 werd bediend, waardoor de vlammen met succes werden bestreden. Hierna werd het startsein voor de wedstrijd gegeven. De brand bestond uit een met vlammenborden gemerkte lakkerij, waar het vuur dus woedde met uitbreidingsgevaar naar de lakopslagplaats.

Er werd 'afgelegd' vanaf een opzetstuk en de nummers 4 en 5, de waterploeg dus, brachten zo vlug mogelijk met behulp van toevoerslangen de verbinding tot stand tussen opzetstuk en verdeelstuk. Ondertussen ging de bevelvoerder naar het brandobject om de toestand aldaar te verkennen en om een inzicht te krijgen voor de juiste inzet van de stralen. Vervolgens werd door de slangenploeg 6 en 7 de eerste straal uit-

EVEN VOORSTELLEN J. C. van Cuylenborg, intern transport - mej. K. Stol, afd. Drukkerij - mej. W. J. den Hertog, Ponskamer - J. C. D. Moen, afd. Inkoop - mej. H. C. Veenendaal, afd. Drukkerij

Mede namens mijn echtgenote dank ik directie, personeelfonds, collega's en anderen die belangstelling hebben getoond ter gelegenheid van mijn 25-jarig jubileum.

G. Westerdal

Hartelijk dank voor alle belangstelling, goede woorden en geschenken ter gelegenheid van mijn zilveren jubileum op 3 mei.

J. A. Hopman

Gaarne wil ondergetekende zijn dank uitspreken, aan het personeelsfonds voor de ondervonden hulp en belangstelling na het ongeval van zijn echtgenote.

J. de Keizer.

Hartelijk dank aan het personeelsfonds en afdeling planning voor de cadeaus welke wij mochten ontvangen na de geboorte van onze zoon en broertje Carlo.

W. J. v. d. Burg

E. W. v. d. Burg-van Doesburg
Diana

Onze trouwdag is mede door Uw blijk van belangstelling, in welke vorm ook, onvergetelijk voor ons geworden. Daar het ons niet mogelijk is ieder persoonlijk te bedanken, doen wij dit mede namens onze ouders langs deze weg.

Bert en Ria Smit

Hartelijk dank aan personeelsfonds en collega's voor de attenties ontvangen bij mijn verblijf in het ziekenhuis en thuis.

A. den Hartog en familie.

Langs deze weg wil ik gaarne ieder, van wie persoonlijk afscheid nemen niet mogelijk was, hartelijk dank zeggen voor de prettige samenwerking tijdens mijn werktijd op de afdeling Inkoop. Het was een goede ervaring, waarop ik steeds met genoegen zal kunnen terugzien.

H. Gordijn.

Voor Uw belangstelling bij ons huwelijk ondervonden, zeggen wij U hartelijk dank.

J. Pin en J. Pin-Wammes

Mede namens mijn vrouw wil ik het personeelsfonds hartelijk danken voor de mooie cadeau's welke wij ontvingen na de geboorte van onze zoon Angelo.

De heer en mevrouw Serhalawan

Afscheidssamenkomst ter gelegenheid van de pensionering van de heer A. Borgstein, afd. Centraal Magazijn, fabriek IV.

gnot van een lekker pilsje en een heerlijke maaltijd zaten we gezellig bij elkaar. Hiernu gingen we weer terug naar de Enka waar we in de grote kantine wachtten op de bekendmaking van het resultaat.

Onder elkaar hadden we gewed op welke plaats we zouden eindigen; wie het won zou van de opbrengst een rondje geven.

De uitslag was:

Groep I : 1e Hevea met 283 punten
2e Dodewaard met 256 punten

Groep II: 1e Deil met 265 punten
2e Enka Arnhem met 261 punten.

Gispen eindigde in de 1e groep op de 9e plaats en over het totaal van groep 1 en 2 tezamen werden we 14e van de 24 deelnemende ploegen, met als beoordeling van de jury 'zeer goed'.

Na de prijsuitreiking vertrokken we om eerst ergens gezellig wat te gaan drinken. Op onze eerste pleisterplaats lukte dat niet erg; gelukkig wist de buschauffeur nog een leuk tentje in Driebergen en inderdaad, we hebben daar nog een leuke avond gehad en het werd een waardige afsluiting van deze fijne wed-
strijddag.

We hadden er weer veel van opgestoken en na deze opgedane ervaring zijn we er wel van overtuigd, dat ook de Gispen-brandweerploeg eens als nummer één uit de strijd moet kunnen komen.

Gispen klaar voor de start

Het vuur werd met succes bestreden

Fotoclub-Rayondag 1972

Op 6 mei organiseerden we, samen met de Fotoclub Culemborg, de rayonbijeenkomst van de fotoclubs uit Midden-Nederland. Na de officiële opening door voorzitter Kievit splitste het gezelschap zich in 2 groepen. De eerste groep toog naar het Stadhuis, want onder leiding van de heer Visser werd bezichtigd — en zoals het fotograferen betaamt — in alle hoeken en gaten, tot zelfs op de zolder.

De heer Visser gaf bij dit alles een boeiende toelichting, wat bijzonder werd gewaardeerd. Daarna kwam de beklimming van de vierkante toren, waarvoor op de laatste trappen wel enige klimvaardigheid werd vereist. Maar het uitzicht vanaf de bovenste trans vergoedde veel. Het is zelfs voor een Culemborger een aparte gewaarwording de stad eens van 'bovenaf' te zien. We kunnen het

iedereen aanbevelen, alleen, zorg dan wel, van de klokkenzolder af te zijn als om twaalf uur of zo, het carillon gaat spelen. Onze trommelvliezen kregen het zwaar te verduren. Na ook nog de Barbara-kerk te hebben bezichtigd ging het weer op de Triosingel aan, waar ook de andere groep, welke een tocht langs de Linge had gemaakt, inmiddels weer was gearriveerd. Ook deze tocht was bijzonder in de smaak gevallen, getuige het feit dat een dag later verschillende deelnemers nogmaals langs de Linge te vinden waren, waaronder ook de bekende fotograaf, de heer Rob. Broere. Deze verzorgde na de lunch een causerie over hedendaagse fotografie. Hij deed dit op de hem eigen boeiende wijze, niet schromend om daarbij te komen tot heel markante uitspraken, geïllustreerd met voorbeelden uit zijn eigen fotowerk. Veel te snel was het tijd om weer huiswaarts te gaan. Al met al kunnen we terugzien op een interessante en bijzonder geslaagde dag.

A. J. Middelkoop,
Secr. F.C. Gispén

Hieronder volgt dan nog het programma voor het seizoen 1972—1973:

Clubavonden op:
27 juni
15 augustus
12 september
10 oktober
7 november
19 december
16 januari
13 februari
13 maart
10 april
8 mei (jaarvergadering)

Clubtochten op:
15 augustus: Gouda
1 juli: Hoogstraten
16 september: St. Jan, Den Bosch
10 oktober: avondprogramma Culemborg
19 december: avondprogramma Den Bosch.

Bedrijfsvoetbalcompetitie

De Culemborgse Bedrijfsvoetbalcompetitie zit er weer op. Na een bijzonder goede start is het Gispén toch niet gelukt om een ereplaats te behalen, maar onze jongens eindigden op de 5e plaats. Uit de eerste 3 wedstrijden waren liefst 5 punten behaald en de 4e wedstrijd tegen de uiteindelijke kampioen Hussen's Aannemersbedrijf werd ook nog met 1—0 gewonnen. Helaas verspeelde Gispén in deze wedstrijd zijn doelman, want reeds in het begin werd deze door een wat ongelukkige trap van de Hussenmidvoor geraakt en alhoewel hij toch de wedstrijd nog heeft uitgespeeld en zelfs nog een penalty uit zijn doel wist te keren, was voor hem deze competitie voorbij.

De blessure bleek te zwaar te zijn om nog verder mee te kunnen blijven doen. In de volgende wedstrijd verloren we weer een speler, n.l. Winkel en doordat er te weinig reserve spelers waren werd met 10 man verder gespeeld. Zelfs werd nog een keer met 9 man aangetreden en werden er 2 reserve spelers van de tegenpartij in onze Gispén gelederen opgenomen. Deze wedstrijd werd met 3—2 gewonnen, maar volgens vooraf gemaakte afspraak werd deze stand omgedraaid en was er dus verloren met 3—2.

Ondanks alles is het toch wel een leuke zomcravondcompetitie geweest. Toch vragen wij ons af wat er in ons bedrijf gedaan moet worden om wat meer liefhebbers te vinden, die deel willen en kunnen nemen aan deze voetbalcompetitie. Het is toch wel een treurige zaak dat we met 16 spelers beginnen en met 8 à 9 spelers eindigen. Wij kunnen met een bedrijf als het onze in Culemborg toch niet achterblijven?

De Sportcommissie.

Onze heer Mouthaan heeft van de voetbalvereniging Lips een uitnodiging ontvangen om met Gispén deel te nemen aan een voetbaltoernooi, wat zal worden gehouden op zaterdag 26 augustus 1972. Het wordt een internationaal toernooi, want er zal aan worden deelgenomen door:

Marston & Co uit Wolverhampton - Engeland
S.A. Lips Fraiseux - Luik - België

Gispén-Culemborg
Lips-Dordrecht

Het voorlopige programma ziet er als volgt uit:

ONZE JARIGE GEPENSIONEERDEN

De heer **H. J. Knepper**,
Torenstraat 23, Beusichem
wordt op 6 juli 72 jaar.

De heer **M. Meijer**,
St. Annakapelstr. 45, Culemborg
wordt op 8 juli 88 jaar.

De heer **H. de Ruiter**,
Debussystraat 40, Culemborg
wordt op 8 juli 69 jaar.

De heer **J. Laponder**,
Oranjestraat 45, Beusichem
wordt op 30 juli 66 jaar.

De heer **A. W. v. d. Berg**,
Parklaan 115, Culemborg
wordt op 16 juli 69 jaar.

De heer **B. C. v. Middelkoop**,
Goudsbloemstr. 19, Culemborg
wordt op 17 juli 68 jaar.

De heer **G. Peterse**,
Arnoud Faasstr. 3, Culemborg
wordt op 5 augustus 69 jaar.

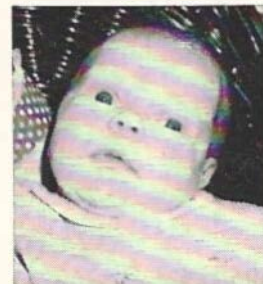
De heer **C. Hoffman**,
A. v. Lalainglaan 1a, Culemborg
wordt op 15 augustus 79 jaar.

De heer **P. van Kessel**,
St. Barbara Ziekenhuis, C'borg
wordt op 25 augustus 73 jaar

De heer **H. M. de Ruiter**,
Pr. Bernhardstraat 38, C'borg
wordt op 26 augustus 75 jaar.

De heer **J. D. Kievit**,
Wilhelminastraat 40, Beesd
wordt op 29 augustus 71 jaar.

Simone, geboren 14 mei,
dochter van de
fam. A. J. de Kruif

Ilse Louise, geboren 18 mei,
dochter van de
fam. M. J. B. Middelkoop

Onze op 26 februari 1967 gepensioneerde S. J. Kerkhof vierde op 26 mei zijn gouden bruiloft

Pool A: 10.00—10.45 uur: Lips—Marston & Co.
Pool B: 10.00—10.45 uur: S.A. Lips—Gispén.

Om 11.45 uur wordt gespeeld winnaar A—B en verliezer A—B. Na het toernooi zal er in de kantine een maaltijd gebruikt worden en staat er verder nog een rondleiding door de Lips-fabriek en een bezoek aan het Lipsslotenmuseum op het programma. Om ± 4.00 uur zal er dan in de kantine afscheid genomen worden van organisatoren en deelnemers.

De Fabrieksfluit

Personeelsorgaan van
Gispen's fabriek voor metaalbewerking n.v., Culemborg
en Staalmeubel N.V., Roden
Verschijnt 1 x per 5 weken

26e jaargang
no 271
28 augustus 1972

Gispen met bejaarden uit...

Zo was de aanhef van het 'opstelletje' van één der deelnemers over zijn indrukken van de eerste uitgaansdag van gepensioneerd van Gispen. Bij de redactie kwamen over deze uitgaansdag een aantal enthousiaste brieven binnen, waaruit wij graag enige passages overnemen.

- * 10 Augustus de dag voor de 65+ ers. Uitgaansdag. Eigenlijk is alles met drie woorden verteld, nl.: Gezellig - Fantastisch - 100% Geslaagd!

Verzorging en organisatie waren in één woord subliem. Hup Koen Verwey!! Na een mooie tocht was het koffiedrinken te Harderwijk, Restaurant 'IJsselmeer'.

- * In Harderwijk aangekomen (en bij het zien van de mooie glanzende paling liep bij de meesten het water uit de mond) ging men koffie drinken. Bij velen was de keel droog geworden, want men had elkaar zo veel te vertellen in de bus over dit en dat, dat men aan doorsmeren toe was. Toen dat achter de rug was en we weer in de bussen zaten, ging het richting Flevohof.

- * Na een mooie rit langs stranden, bossen, polders, enz., werd het neusje van de zalm bereikt: Flevohof. Wat een uitgestrektheid, dit stuk drooggelegde Zuidzee en wat een prachtig, maar ook gigantisch werk heeft hier plaats gehad. Overal weiland en boer-

PROGRAMMA

GISPEN REIS
op
10 augustus 1972

1. Vertrek vanaf de Triosingel - 8.00 uur
2. Restaurant 'IJsselmeer' te Harderwijk Koffie met Gebak
3. Bezoek 'Flevohof', waar ook de lunch wordt gebruikt
4. Bezoek aan winkelcentrum Apeldoorn
5. Diner in Restaurant 'Bellevue' te Woudenberg

6. Aankomst Culemborg om ca. 21.00 uur

derijen en grazend vee. Flevohof zelf is enorm mooi en biedt heel veel bekijks.

- * Men zag het binnenhalen van de oogst aan de ene kant en aan de andere kant veel water met de vissers; kortom men kwam ogen tekort. ± 11 Uur waren wij in Flevohof en met de nodige instructies, dat wij om 12.15 uur in gebouw nr. 1 moesten zijn voor het lunchpakket, werden wij losgelaten. Wat wij daar in Flevohof te zien kregen, was fantastisch; men kan van alles wat een modern landbouwbedrijf is zien van A tot Z.

- * Toen werd ons verzocht om na de lunch in het Indianenpark bijeen te komen, want de heer Carstens wilde natuurlijk één en ander filmen. Nu, ik geloof wel dat er dingen zijn gefilmd, waar we later samen nog eens om zullen moeten lachen; we hebben ons met alles en nog wat verrukkelijk vermaakt. Van het

Het vertrek van de Triosingel

vele moois dat er in Flevohof te zien is kun je wel een dagje vol maken; heerlijk daar en de uurtjes zijn omgevlogen.

- * Om 4.30 uur werd er gestart richting Woudenberg en tijdens die rit liet de firma Streef ons de mooie streken van de Veluwe zien, wat zeer op prijs werd gesteld.

In Woudenberg werden wij opgewacht door de heren Anbeek en Den Hertog, een mooie geste.

Wij kregen een heerlijk diner, dat prima was verzorgd.

- * Het diner in Restaurant Bellevue. Dat het ons heerlijk smaakte na zo'n dag van buiten zijn is wel te begrijpen. Er werden ook dankwoorden gesproken voor de 'helpende handen'. Ook de oudste en de jongste gepensioneerd moesten voor het voetlicht komen, terwijl er ook nog een jarige in ons midden was, die met een bloemetje werd verast. Toen van Woudenberg naar ons Lekstade Culemborg, waar we tien over negen allemaal heelhuids, voldaan en zonder dat iemand ook maar één plastic zak nodig heeft gehad weer op de Triosingel aankwamen.

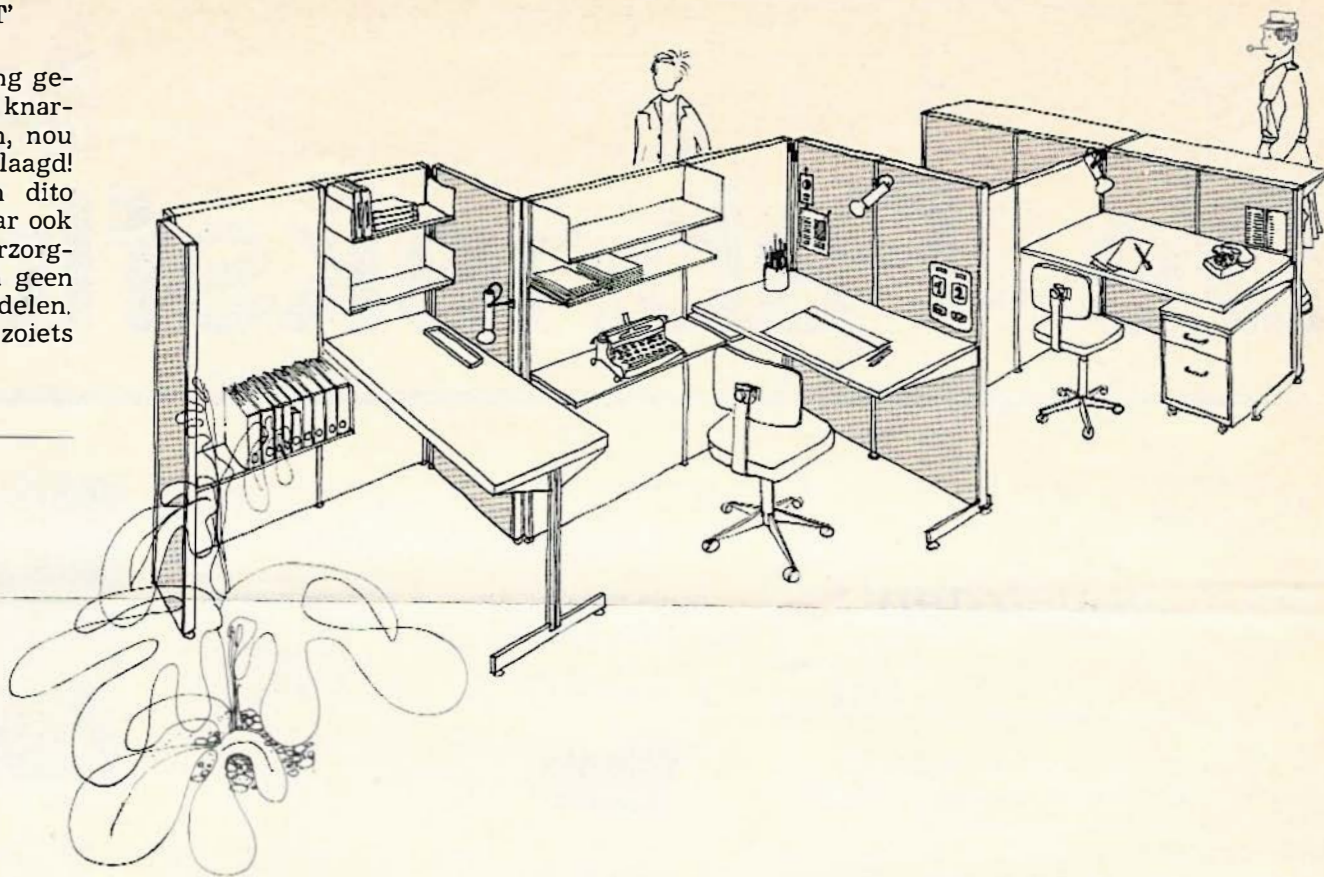
- * Alvorens echter dit verhaal te beëindigen, even dit aan het adres van de heer

Het diner in restaurant 'Bellevue' te Woudenberg

'GISPEN MET BEJAARDEN UIT'

Verwey: Koen, als het je bedoeling geweest is, om de oudjes (lees oude knarren) een prettige dag te bezorgen, nou kerel, dan ben je er 1000% in geslaagd! Een uitstekende verzorging, een dito organisatie en alles kosteloos. Maar ook een compliment aan de vier verzorgsters, die met ons meereden, doch geen plastik zakjes behoefden uit te delen. We hopen het volgend jaar weer zo iets mee te maken.
Nogmaals dank, namens allen.

'CLICK'

Er staat weer een nieuw potje op het vuur

Voor wie de ontwikkelingen op het gebied van de kantoor-inrichting volgt zal de bijgaande tekening onmiddellijk doen denken aan de Hannover beurs van het afgelopen voorjaar.

Dáár immers werd deze 'Raum-im-Raum'-vorm van kantoor-inrichting duidelijk als vervolg op het kantoorlandschap aan het publiek voorgesteld.

Of er voor deze wijze van kantoorinrichting een toekomst is weggelegd zal natuurlijk nog moeten worden afgewacht. Wij geloven er wel in, en daarom zijn we erg gelukkig dat Gispén de alleenvertoeningsrechten voor Nederland voor het Engelse 'CLICK'-systeem heeft verworven. Het CLICK-systeem brengt nl. de con-

structie van zo'n Raum-im-Raum opstelling binnen onze mogelijkheden.

Het 'CLICK'-systeem bestaat uit een aantal aluminium profielen, welke zich door hun slimme vorm, en met behulp van een aantal speciale hulpstukken, gemakkelijk laten samenstellen tot allerlei bouwsels. Niet alleen de getekende 'hokjes'-indeling ligt nu nl. binnen de mogelijkheden, maar ook het maken van scheidingswanden, wandstellingen, tentoonstellingsinrichtingen, winkelinrichtingen, en meer van dat soort zaken.

Voor de insiders: het 'CLICK'-systeem is vergelijkbaar met het Zwitserse SYMA-systeem en het Nederlandse ALUSETTE-systeem.

Zoals uit de tekening ook wel blijkt, zijn we natuurlijk niet klaar met het construeren van het aluminium geraamte.

Er zullen wand-panelen, legborden, werkbladen, en wat al niet meer moeten worden gemaakt voordat het 'CLICK'-systeem tot een voor Gispén bruikbaar kantoor-systeem is geworden.

Dát moet allemaal nog gedaan worden. Maar daar wordt dan ook hard aan gewerkt, want op de Efficiency-beurs willen we er óók bij zijn.

Met de jongste Gispén-lijn!

Maar tegen die tijd weten we er allemaal al weer véél meer van.

Nú moeten we volstaan met de wetenschap dat er weer een nieuw (Gispén-) potje op het vuur staat. Dan is het tenminste geen verrassing als we aan opdien toe zijn.

VLO

Stoeien met de Computer *Nationale Management Competitie 1972*

Gispén in halve eindstrijd

Van het oorspronkelijke aantal van 256 teams welke aantraden voor deelname aan de landelijke managementcompetitie zijn na 2 ronden nog slechts 16 teams overgebleven. Gispén is er ook bij en dit succes betekent voor ons team dat eind augustus a.s. het 'stoeien met de computer' weer opnieuw zal beginnen.

Dit keer verwachten wij een bijzonder moeilijke wedstrijd, want niet alleen zullen onze nieuwe tegenstanders steeds meer ingespeeld raken, ook de spelprogramma's zullen hier en daar nog ingrijpende wijzigingen ondergaan.

De spelleiding denkt er nl. sterk over om onverwachte calamiteiten, zoals 'werkstaking' of andere produktie belemmerende verschijnselen als extra spelgegevens aan de deelnemers voor te leggen. Het team dat hierop het beste antwoord kan vinden, heeft uiteraard de meeste kans in de finale te komen.

Deze wordt overigens in één keer gespeeld, nl. op woensdag 8 november 1972.

Het Gispén-team zal z'n uiterste best doen er bij te zijn, want onze aanvankelijke

afwachter houding is gaandeweg via het stadium 'levendige interesse' overgegaan in een stemming, die in aanleg al een beetje 'cupkoorts' met zich meedraagt.

Want alvorens we met vakantie gingen, keken we toch nog even naar de lijst met namen van de laatste 16, waarvan er tusslotte nog 4 zullen overblijven voor de eindronde. En dan denken we weemoedig dat we die 12 'concurrenten' toch wel een beetje zullen missen, straks...

En dit schrijven we dan zo maar zonder blozen neer, indachtig de oude spelregel: 'wie schrijft, die blijft'.

Het zou eens een keertje waar kunnen zijn...

De afgelopen ronde heeft ons team met ruime voorsprong gewonnen. Bij nadere analyse van het ons toegezonden eindoverzicht van alle 4 deelnemers, bleek ons al gauw waarom. Onze tegenstanders misten ons inziens heel duidelijk een vaste spelopvatting, waardoor zij vooral in de beginfase meer experimenteerden met de spelregels, dan dat zij er zorg voor droegen in een goede marktpositie te geraken. Zo opende een team het spel met het toestaan van de verst toegestane betalings-spreiding, zonder zich veel zorgen om de

financiering te maken. Dit belemmerde het team naderhand in het doen van de noodzakelijke investeringen, wegens acuut geldgebrek.

Een ander team hield van hoge prijzen, waardoor de afzet enorm terugviel op het moment waarop zij hun produktie juist hadden uitgebreid. De verwachte winsten bleven dus uit.

Het laatste team zoekt het in lage prijzen, maar maakte in het geheel geen reclame. Hierdoor werd de reclame-inspanning van de overige teams vanzelfsprekend meer waard, waarvan vooral ons team dankbaar kon profiteren.

Tusslotte konden wij in de eindfase verkopen wat wij wilden en de netto winst na belasting zelf bepalen. Om het geheel netjes te houden, besloten wij op een afgerond bedrag: 5 ton precies. En dat bleek dan na afloop te zijn 36.3% van de totale winst in deze pool. Ons marktpercentage bedroeg 28.5% en dat had veel meer kunnen zijn als we nog maar voorraad hadden gehad!

Maar het blijft een spel, vooral in voorstellen.

En alleen die club telt, die het na kan vertellen...

Gispen en de veiligheid

Vlak voor de vakantie kregen we het jaarlijks verschijnende boekje met ongevallencijfers over 1971 van het Veiligheidsinstituut toegezonden. Het is interessant en instructief om er in onze Fabrieksfluit wat van te vertellen.

Landelijke cijfers

De gegevens van de betreffende ongevallen cijfers zijn verstrekt door 582 Nederlandse bedrijven met in totaal 430570 werknemers. De cijfers hebben alleen betrekking op de ongevallen tijdens het werk met een verzuim van meer dan één dag na de dag van het ongeval, inclusief letsels met dodelijke afloop of blijvende invaliditeit. Verzuimdagen tengevolge van ongevallen met dodelijke afloop en blijvende invaliditeit zijn niet meegeteld.

Landelijk gezien daalde het aantal ongevallen van 4,2 per honderd werknemers in 1970 tot 3,7 in 1971.

Het aantal verzuimdagen per ongeval bedroeg gemiddeld 15,1 dagen in 1971.

In de lichte industrie voor metaalbewerking, waartoe ook onze fabrieken behoren, lag het gemiddeld wat gunstiger ten opzichte van de landelijke cijfers. Het aantal ongevallen per honderd werknemers bedroeg 2,6 en het aantal verzuimdagen per ongeval was 13,6.

We zitten nog steeds aan de ongunstige kant!

Ongevalcijfers bij Gispen

Als we nu de ongevalcijfers bij Gispen vergelijken met die van de lichte metaalindustrie, dan zitten we aan de ongunstige kant. Per honderd werknemers kwamen er bij ons 4,6 ongevallen voor met gemiddeld 15,1 verzuimdagen per ongeval.

Dit was wel een verbetering ten opzichte van 1970 want toen hadden we 7 ongevallen per honderd werknemers en gemiddeld 15,2 verzuimdagen per ongeval.

Niettemin blijven we ten opzichte van het landelijk gemiddelde ongunstig afsteken.

Samenvattend volgt hieronder een overzicht over de drie laatste jaren van de lichte industrie voor metaalbewerking.

Gemiddeld aantal ongevallen per 100 werknemers

	1971	1970	1969
Gispen	4,6	7,0	6,6
Landelijk	2,6	2,8	3,7

Gemiddeld aantal verzuimdagen per ongeval

	1971	1970	1969
Gispen	15,0	15,2	13,7
Landelijk	13,6	13,9	13,1

En hoe is het dit jaar?

Over het eerste half jaar van 1972 is het aantal ongevallen per honderd werknemers hoger dan vorig jaar nl. 5,1. Het aantal verzuimdagen bedraagt gemiddeld 7,2 per ongeval. Dit ligt dus lager dan in de voorgaande jaren. De aard van de ongevallen lijkt minder ernstig. Toch als we zo eens zien wat er in dit jaar al is gebeurd

dan blijkt dat door opletten er nog veel is te verbeteren.

Zo kostte een verkeerd geplaatste ladder, behalve de pijn van het slachtoffer, 26 verzuimdagen. En door het blijven haken van een ring aan de vinger met een stuk plaat raakte een hand bekneeld. Het gevolg was 16 verloren werkdagen die nodig waren om de wond te laten herstellen.

Als je iets afzaagt, zorg er dan voor dat je voet niet onder het af te zagen deel komt. Vooral als dat deel zwaar is dan zijn de gevolgen naar. Dat gebeurde bij ons en 10 dagen verzuim waren het gevolg.

Zorg voor uw veiligheid

Opletten, opletten en nog eens opletten. We kunnen dat niet genoeg zeggen. En als u een onveilige situatie tegen komt, meldt dit dan aan de baas. U weet dat we ons veel aan de veiligheid gelegen laten liggen. Omgekeerd mogen we ook verlangen dat u zelf geen onveilige situatie schept.

Mededeling van de Raad van Bestuur

Hiermede willen wij U gaarne inlichten over het besluit om een nieuwe Nederlandse werkmaatschappij aan de Lips & Gispen groep toe te voegen.

Het ligt in onze bedoeling binnenkort op te richten:

LIPS CHUBB ELECTRONICS B.V.

met als vestigingsplaats Merwedestraat 52 te Dordrecht, t.w. in de rechterhelft van het voorgebouw op het Lips' complex te Dordrecht; zoals U bekend is, zijn in de linkerhelft van dit gebouw de werkmaatschappij N.V. Almevi en de portiersloge gehuisvest.

Onze nieuwe werkmaatschappij krijgt als taak het verkopen, installeren en onderhouden van alarm-installaties, in nauwe samenwerking met Chubb Alarms Limited in Engeland; in een latere fase zullen hieraan wellicht nog andere activiteiten op het gebied van elektronische systemen worden toegevoegd.

Chubb Alarms Limited neemt op het gebied van alarm-installaties in Engeland een belangrijke plaats in en heeft een jaaromzet van ongeveer Hfl 40.000.000 bij een personeelsbestand van ongeveer 1000 man.

Onze heer J. Ardon, thans werkzaam op de afdeling Electronica van Lips' Brandkastenfabrieken N.V., zal bij Lips Chubb Electronics B.V. — na een trainingsperiode in Engeland — gaan optreden als Verkoop leider Alarminstallaties.

Vooralsnog zal de directie van Lips Chubb Electronics B.V. worden gevoerd door Lips & Gispen N.V.

De Raad van Commissarissen zal als volgt zijn samengesteld:

— A. W. H. Dille, voorzitter
F. S. Hobson (Chubb Alarms Ltd)
Drs. J. Kapteijn
J. S. J. M. van der Spek

Door deze samenstelling van de Raad hopen wij een goede coördinatie te bereiken met Chubb Alarms Ltd, Lips' Brandkastenfabrieken N.V. en Lips' Slotenfabrieken N.V.

Reeds geruime tijd zijn wij de mening toegedaan, dat het toevoegen van de mogelijkheid tot het leveren van alarminstallaties van groot nut zou zijn, omdat daarvoor een breder pakket van beveiligingsmiddelen aan onze afnemers zal kunnen worden geboden.

In verband met de toenemende criminaliteit is de vraag voor alarminstallaties als aanvulling op onze bestaande beveiligingsprodukten zoals brandkasten, kluisdeuren, sloten en derg. duidelijk waarneembaar. De hierbij aangekondigde oprichting van Lips Chubb Electronics B.V. is hierop het antwoord.

Voor Uw informatie willen wij hieraan nog toevoegen, dat ook de Lips' zusterorganisaties in België en Italië zijn overgegaan tot het oprichten van alarm-maatschappijen, t.w.

— S.A. Chubb Lips Electronics N.V. dochteronderneming van S.A. Lips-Fraigneux N.V. te Brussel, België,
— Lips-Vago Elettronica S.p.A., als dochteronderneming van Lips-Vago S.p.A., Cernusco s/Naviglio (Milano), Italië.

Wij vertrouwen, dat deze nieuwe loten aan onze stam na een altijd wat moeilijke aanloopperiode spoedig tot bloei zullen komen, ter verdere versterking van de positie van onze Groep op het gebied van beveiliging.

Namens de Raad van Bestuur:
B. M. LIPS

Ja, het is al weer 25 jaar geleden, dat de heer Van Leeuwen met een paar kennissen over 'de Gispen' in Culemborg aan het praten was. Na van de lagere school naar de Ulo te zijn gegaan, had hij het na één jaar wel bekeken; hij wilde toch de technische kant op i.p.v. de theoretische en dus besloot hij maar om eens bij Gispen te informeren of daar op de bedrijs-school nog een plaatsje voor hem vrij was.

Nu, vanaf die tijd reist Van Leeuwen iedere dag op en neer van zijn woonplaats Meteren naar zijn werk hier bij Gispen. Hij kwam dus op de bedrijs-school terecht om opgeleid te worden voor het vak bank- en plaatwerken. Hiervoor moest hij 3 jaar leren, omdat hij geen ambachtschool doorlopen had, want die jongens konden na twee jaar hun examenen doen. Van Leeuwen had dus drie jaar nodig, hetgeen voor hem geen beletsel was. 'Toendertijd' vertelt Van Leeuwen, 'was de bedrijs-school gekoppeld aan de afdeling speciaal werk. Wij moesten dus naast onze verplichte oefenwerkstukken ook speciale produkten maken, hetgeen natuurlijk voor onze opleiding erg nuttig was. Na deze praktijk kregen we van de heer Adelook 2 x 2 uur theorie, die betrekking had op ons vak. Voor nog uitgebreidere theoretische kennis ging ik gedurende 5 winters lang 4 avonden in de week naar de avondnijverheidsschool in Geldermalsen.

Na het behalen van het Beme-teldiploma kwam ik in de speciale plaatwerkerij terecht, waar ik tot 1952 werkte toen moest ik in militaire dienst.

Na de gebruikelijke basisopleiding werd ik overgeplaatst naar vliegveld Deelen en ik heb daar een opleiding gevolgd voor vliegtuigmonteur. Nadat ik hiermee klaar was, was mijn volgende bestemming het vliegveld Gilze Rijen, waar ik ongeveer een jaar vliegtuigen moest repareren. Dit was een nauwkeurig werk en bijzonder interessant om te doen. Na mijn diensttijd kwam ik weer in de speciale plaatwerkerij terecht, maar na verloop van enige tijd

J. C. v. Leeuwen en A. Peek 25 jaar bij Gispen

werd ik overgeplaatst naar de afdeling service en reparatie'. Van Leeuwen bleef daar, tot dat men hem kwam vragen of hij bij de ontwerpafdeling wilde komen om de modellen van nieuw ontworpen produkten te maken. Aangezien hij daar wel interesse voor had, kwam hij op de Bedrijs-school terecht waar de heer Van Kranenburg de leiding had en veelal hielpen de jongens van de school hem met het maken van de produkten die de heer Holleman ontworpen had. Deze werkzaamheden doet hij nu al 11 jaar en het bevalt hem opperbest.

'In mijn vrije tijd' aldus Van Leeuwen, 'besteed ik zeer veel uren aan m'n grootste hobby: de muziek! Ik ben al meer dan 25 jaar actief lid van de drumband van de fanfare 'Prins Hendrik' uit Meteren; het instrument dat ik bespeel is de trom'.

Naast het musiceren is Van Leeuwen al 15 jaar bestuurslid van deze vereniging en de laatste acht jaar ressorteert het hele secretariaat onder hem. Er gaat veel tijd in zitten om dat draaiende te houden.

'We organiseren ieder jaar een wijnfeest', vertelt Van Leeuwen. 'Dat kwam namelijk zo: in Meteren is een grote wijnboerderij waar men wijn maakt; de eigenaar is beschermheer van onze vereniging geworden en

daaruit is gegroeid dat één keer per jaar op z'n terrein een wijnfeest wordt georganiseerd ten bate van de vereniging. Deze wijnfeesten zijn ieder jaar weer een groot succes.

Naast deze activiteiten gaan we ook vaak met ons korps in andere dorpen spelen en ieder jaar gaan we in augustus een keer naar de Willem Arntz Hoeve in Den Dolder om daar dan een concert te geven voor de patiënten'.

In zijn verdere vrije tijd houdt Van Leeuwen zijn moestuintje bij of hij gaat met zijn gezin op de fiets de natuur in.

Gefeliciteerd Van Leeuwen met deze mijlpaal in je leven; wij wensen je nog vele plezierige en vruchtbare jaren toe, ook in ons bedrijf!

Op 6 oktober a.s. zal het vijftwintig jaar geleden zijn, dat de heer A. Peek het bakkersbedrijf vaarwel zei en zijn intrede deed in de metaalindustrie.

Na de verhuizing vanuit zijn geboorteplaats Vianen naar Culemborg, heeft de heer Peek volop gelegenheid gehad om onze stad te leren kennen. Hij werkte niet alleen in de bakkerij — waarvoor hij altijd vroeg uit de veren moest, — hij bracht ook het brood naar de klanten. Op een gegeven moment heeft hij echter zijn bakkerskiel definitief aan de kapstok gehangen.

Daarvoor in de plaats kwam de bekende blauwe overal. Dat was op het moment toen hij bij Gispen kwam.

De heer Peek begon zijn kennismaking met ons bedrijf in de speciale plaatwerkerij, die werd geleid door de bekende vroegere baas Van Oostrum. In deze afdeling werd hij opgeleid voor werkzaamheden in de ponserij. 'Later, toen ik het werk daar goed onder de knie had, zegt de heer Peek, werd ik aangesteld tot machine insteller. En omdat er ook in ploegen werd gewerkt groeide dat uit tot een functie van meewerkend voorman. In 1962 werd de produktieafdeling van fabriek IV in gebruik genomen. Dat was het moment waarop ik officieel mijn huidige functie kreeg, nl. voorman van de afdeling plaatontvangst en knipperij. Hierbij behoort ook het verzorgen van het transport van het plaatmateriaal vanuit het magazijn naar de persen'. Tot voor twee jaar geleden was de heer Peek lid van onze bedrijsbrandweer. Vanaf de oprichting heeft hij enthousiast meegeoeft.

Op 15 juni 1970 was de grote brand in ons bedrijf en bij die gelegenheid bracht hij al zijn kennis in de praktijk bij de bestrijding van het vuur.

Nu is hij op non-actief gesteld, want zodra iemand vijftig jaar wordt mag hij niet meer als brandweerman meedoen.

'Ik kijk met plezier terug op al die jaren die ik als bedrijsbrandweerman meemaakte, zegt de heer Peek. Vooral het etentje na afloop van elke oefening, was leuk. Op die manier heb ik indisch eten leren kennen. Aanvankelijk leek het me niets, maar dat duurde niet lang. Nu vind ik het lekker en ben liefhebber geworden van gerechten die ik voordien niet kende'.

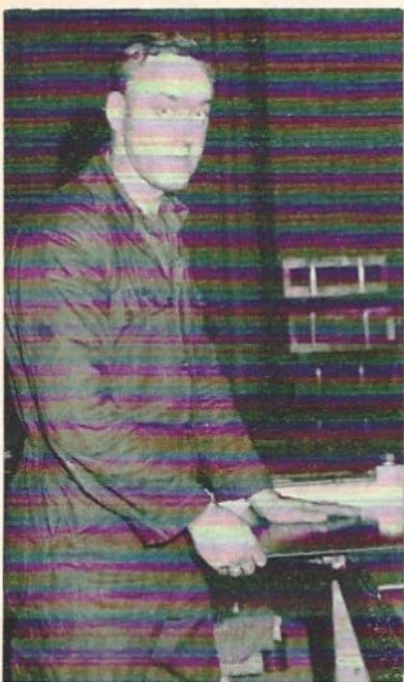
Uitgesproken hobbies heeft de heer Peek niet. Vroeger was hij een actief muziekbeoefenaar en duivensportliefhebber. Maar de laatste jaren doet hij daar niet meer aan. Hij houdt zijn tuintje bij en dat vindt hij voldoende. We wensen de heer Peek geluk met zijn vijftwintig jarig jubileum en wensen hem nog veel goede jaren toe.

3 mei 1972: Nog een foto van zilveren jubilaris J. A. Hopman...

...en van A. den Hertog, die op 7 augustus jubileerde

P. D. Lapperre

A. Veldt

12½ jaar bij Gispen in dienst

VIA MELK, STOF EN STENEN...

De heer Lapperre ging direkt na de lagere school werken en voordat hij bij Gispen kwam, is hij melkrijder, stoffeerder en vervolgens opperman geweest in de woningbouw. Daar moest hij de metselaar voorzien van stenen en cement en vele andere zaken regelen, die zoal bij het bouwen van woningen voorkomen.

12½ Jaar geleden kwam onze jubilaris in fabriek I te werken als hulp-perser aan de afkantpers samen met de heer Copper.

Door zijn werk moest hij wel in de ploegen werken, maar dat was voor hem geen bezwaar. Later toen in de plaatwerkerij van fabriek IV de eerste afkantpers werd geplaatst ging hij met zijn maat over naar fabriek IV: ze hebben daar de splits afgebeten. Dit heeft Lapperre ongeveer 6 jaar gedaan; daarna heeft hij ongeveer 3 jaar gelast en vanuit deze afdeling kwam hij in de knip-perij terecht.

Zijn werkzaamheden bestaan uit het afstellen van de scharen en het verzorgen van het gereedschap, dat toendertijd nog voor reparatie naar fabriek I moest. Verder zorgt hij ervoor, dat de gewenste plaat bij de schaar terecht komt, zodat de mensen aan het werk kunnen blijven. Buiten zijn werk op ons bedrijf houdt hij in zijn vrije tijd veel van het lokken van dieren, zoals geiten,

SIGARENMAKER WERD PUNTLOSSER

Op 8 september is het 12½ jaar geleden dat Antoon Veldt ons bedrijf binnensloopte. Voordien had hij echter al een veel langer jubileum gevierd, nl. als sigarenmaker. Want niet minder dan 38 jaar heeft hij vóór zijn komst naar Gispen in de sigarenfabriek van DeJaco ('de Kroos') gewerkt. En als de sigaren-industrie niet zo was teruggelopen, dan had hij daar wellicht ook zijn 50-jarig jubileum gevierd. Maar zoals reeds gezegd, de 'Dejaco'-sigaren-

kalveren en varkens. Varkens fokt hij wel eens op voor de verkoop of voor eigen gebruik. Op een keer toen de geit jonkies had, heeft hij ze verkocht en daarvoor kocht hij een kalfje terug, dat opgefokt werd met de melk die de geit leverde. Lapperre woont erg vrij op Mariënwaard en zodoende kan hij zich zulke dingen veroorloven, hetgeen hij met veel plezier doet.

Specifieke hobbies heeft Lapperre niet. In zijn jonge tijd heeft hij gevoetbald bij B.Z.S. uit Beusichem. Ook is hij een tijdje scheidsrechter geweest, maar dat viel niet mee en dus hield hij daar maar gauw mee op. Geluksgewenst Lapperre en nog vele plezierige jaren toegewenst.

fabriek hield op te bestaan en zoals vele anderen zocht Antoon ander werk in Culemborg. Zodoende kwam hij bij Gispen terecht en werd puntlosser en het moet gezegd, hij verstaat zijn vak uitstekend. Helaas kan hij dit werk nog maar een jaartje doen, want dan gaat hij met pensioen. Het is hem nog niet aan te zien, dat hij al bijna 65 is, maar het is toch echt zo. Waarschijnlijk heeft het feit dat hij tot zijn 39e jaar heeft gevoetbald er aan mee gewerkt, dat hij er nog zo fit uit ziet. Naast zijn werk heeft hij ook zijn hobbies, zoals tuinieren, knutselen en ook loten verkopen, dit laatste gaat hem goed af en de verenigingen waar hij dat voor doet vinden het geweldig. Hij heeft dus veel en lang gevoetbald hier in Culemborg, o.a. bij het vroegere S.D.O., bij vele oud-Culemborgers nog wel bekend, later bij Vriendenschaar, maar de langste tijd bij Fortitudo, waar hij sinds kort als actief bestuurder is te vinden en daar gaat heel wat tijd in zitten.

Wij wensen Antoon Veldt in zijn laatste jaar nog een prettige tijd toe bij Gispen en veel plezier met zijn hobbies.

☆☆☆

Er is nog een jubilaris. De heer J. T. Spronk zal op 18 oktober 12½ jaar bij Gispen in dienst geweest zijn. Wij konden hem echter wegens ziekte niet interviewen en hebben tot onze spijt ook geen foto van hem in ons archief. Na herstel hopen wij op dit jubileum terug te komen.

Een jubileum tegood

In dit nummer had eigenlijk het interview of levensverhaal van Th. Schoots moeten staan, zoals gebruikelijk is, wanneer iemand 25 jaar bij ons in dienst is.

Maar Th. Schoots, of beter nog Theo voor wie hem kent, verblijft in Utrecht in het St. Antonius Ziekenhuis en zal op 8 september (de jubileumdag), waarschijnlijk nog niet geheel hersteld zijn.

We wachten dus gewoon even tot Theo helemaal beter is, om dan alsnog zijn feest te vieren.

Van zijn familie mochten we vernemen, dat hij weer aardig opknapt en aan de betere hand is.

Ook vanaf deze plaats willen wij hem, ook namens zijn collega's van harte beterschap en een spoedig 'tot ziens' toewensen.

Dag hoofdredacteur, het ga U goed!

Jawel, onze hoofdredacteur gaat ons verlaten. Zo maar weg uit de Fabrieksfluitredactie. Met pensioen. Uitrusten denk ik, en tuinieren denk ik, en misschien wel veel fotograferen, en zich beslist niet vervelen. En misschien wel nooit meer aan de Fabrieksfluit denken! Misschien ja, maar misschien ook wel niet. Want je kunt niet alles als een oude jas uittrekken en achter je laten liggen.

Hoever jaren kan je eigenlijk aan zo'n bedrijfsblad meewerken voordat het als het ware een stukje van jezelf gaat worden?

Ik weet het niet, maar ik weet wel dat 'mee'-werken in het geval van de hoofdredacteur een duidelijke onderschatting van de situatie is. Want hij neemt de meeste kopzorg voor zijn rekening.

Niet alleen moet hij uiteindelijk maar zorgen dat alles op tijd in de vele brievenbussen glijdt, maar hij draagt ook de verantwoordelijkheid voor alles wat er in staat.

En het allerbekrijkste is misschien wel dat hij moet zorgen voor de samenstelling van de redactie. En dat is een opgave!

Een paar honderd mensen heb je om een redactie uit te selecteren. En een moeite dat het kost om er een paar bij elkaar te krijgen!

En als je er dan in geslaagd bent om die redactie bij elkaar te schrapen, dan moet je altijd nog maar zien dat je de zaak bij elkaar houdt. En reken maar dat je ze nogal eens achter de broek moet zetten.

Want zo'n redactie hè, dat is toch eigenlijk maar een stukje hobby. En je hebt nu eenmaal niet altijd de tijd voor de hobbies. En ook niet altijd even veel zin. Daarom wil je nog wel eens je redactionele plichten vergeten.

En dat is nou precies wat die hoofdredacteur zich niet kan veroorloven. En dan zit hij maar te wachten. En maar weer bellen, om die ploeg toch maar bij elkaar te houden: om de volgende Fluit er uit te krijgen!

En dan die kopij, hè. Het zijn maar een paar pagina's, en het is maar een paar keer per jaar, maar mensen, wat een boel woorden staan er in!

Waar haal je ze vandaan? Want iemand zal ze toch op papier moeten zetten, en steeds weer blijkt de mens wonderlijk lui als het om schrijven gaat. Praten, dat wil nog wel. Maar schrijven?

En toch moet die hoofdredacteur zorgen dat die iemand die dat stukje tekst moet verzorgen gevonden wordt. Soms moet hij een beetje druk uitoefenen om die tekst in handen te krijgen, want de Fluit moet er op tijd uit!

Het is maar een gewoon bedrijfsblaadje van een gewoon bedrijf. En toch is er altijd iets van gemaakt. Nog nooit is er een bekroning toegekend voor de literaire kwaliteiten van de Fluit. Ook een cervolle vermelding voor de opmaak bevindt zich nog niet in de prijzenkast.

En toch is onze Fluit anders dan andere bedrijfsbladen. Omdat onze Fluit steeds in beweging blijft.

De vorm heeft onder deze hoofdredacteur een drastische wijziging ondergaan, en ook nu wordt weer naar een aangepaste opmaak gezocht. De inhoud is steeds een onderwerp van discussie.

Heftige verschillen van mening markeren de mate van verbondenheid welke de medewerkers aan de Fluit voor 'hun' blad ervaren.

En die verbondenheid met de Fabrieksfluit is, geloof ik, de verdienste van de hoofdredacteur.

We zullen zijn aanwezigheid op de redactievergaderingen missen.

We zullen zijn vermanende telefoontjes met de mededeling dat 'er gewacht wordt' missen.

We zullen hem missen.

Het ga U goed Mr. Stokmans! Hartelijk dank voor wat u voor onze 'Fluit' en voor ons heeft gedaan!

Dinsdag 15 augustus j.l. werden door Ir Meyers de diploma's uitgereikt van de L.O.I.-kursus: 'Het lezen van technische tekeningen'. De geslaagden zijn: Mej. G. Copper, Mej. K. van Santen, A. van Ekeren en H. Th. L. Boomhouwer. Een kandidaat werd afgewezen.

ONZE ZILVEREN FLUIT

Jaargang 1956 opent met een aan de directie en personeel gerichte nieuwjaarswens, van Raymond Holweg uit Marokko, die met zijn in 'sprankelend Frans' gestelde complimenten de voorpagina haalt. De heer Holweg, directeur van Tessa in Tanger, schrijft o.m. (in vertaling):

— *Het is onze overtuiging, dat voor Uw firma 1956 nog voorspoediger zal zijn dan het geval was in 1955, voorspoed die dank zij Uw brede en gezonde sociale opvattingen ten goede komt aan allen, die in Uw bedrijf werkzaam zijn.*

De winstdeling over de 10e periode 1955 bedraagt 10%.

De redactie looft 3 pakjes sigaretten uit voor degene die het best kan voorspellen, op welke dag en welk uur er voor het eerst geen ijs meer te zien is in de Triosingel en wel vanuit de kamer van mej. Gorter. Er kwamen 71 inzendingen op, winnaar: G. Heykoop.

In februari opent de heer J. Poutsma de nieuwe bedrijfsschool in het 'Witte Huis' althans de hieraan gewijde bijeenkomst.

Het centraal magazijn naast Durion nadert zijn voltooiing evenals stoel 416, een polyester kuip, ontworpen door de heren Rietveld en Corde-meyer. De redactie schrijft argeloos dat deze stoel door sommige afnemers wordt gekenschetst als een éénpersoons zitbad en konkludeert afwachting t.o.v. de ontwikkeling van de vraag!

'Weer eens een reorganisatie', zet H. C. Weynsfeld op 7 april 1956 boven zijn uiteenzetting van de nieuwe functieverdeling van de afdeling 'Lakkerij en Montage' welke onder leiding komt van W. Lingen met de heer R. van Brenk als plaatsvervanger.

Op 26 april neemt de haast legendarische 'baas Harkink' afscheid na 35 jaren trouwe dienst.

Op 1 juni 1956 wordt de heer A. Prins directeur naast de heer Van Osselen.

Op 4 september 1956 bestaat Gispén 40 jaar. De heer L. C. van Maren schrijft hierover als personeelslid met het grootste aantal dienstjaren. Hij eindigt aldus:

— *'Het verschil tussen 1916 en 1956 is groot. Toen werd ieder dubbeltje nog een keer omgedraaid. Nu: een feestelijk gebaar van een algemene gratifikatie. Dat stemt tot dankbaarheid. En de jongeren onder ons: aan hen de taak het werk van al zoveel jaren voort te zetten naar de volgende mijlpaal. Mogen we dan kunnen zeggen: We hebben geworsteld en we zijn boven gebleven.'*

De zesde periode gaf als resultaat: 4% winstdeling.

De heer Weynsfeld, (alias Multatuli) commentaricert als volgt:

— *'Ik heb U gezegd lezer, dat mijn verhaal ééntonig is. Wéér de opsomming verhouding vóór-/nakalkulatie. Wéér het lagere verbruik van benodigdheden ten opzichte van het vorig jaar. Ik zou beter kunnen vragen of U dat óóit wel eens leest!'*

En kondigt hierover een enquête aan.

Op 1 november 1956 treedt Ir. J. Meyers in dienst als algemene bedrijfsleider.

De chefs krijgen een opleiding d.m.v. discussiegroepen, schrijft de heer Prins. De heer Ulrich Sr. wordt door de heer Hoffmann Sr. geportret-schilderd.

Het jaar eindigt met de St. Nikolaas-avond voor het damespersoneel en de oprichting van de Gispén Badminton Club. (Secretaris Chr. Verheyde).

De winstdeling over de 10e periode bedraagt nu 8%, zodat Holweg's voorspelling niet geheel is uitgekomen...

1957

Op 2 januari jubileert de heer Van Maren en krijgt de zilveren medaille, verbonden aan de orde van Oranje Nassau, als eerste personeelslid, die een 40-jarig jubileum bij Gispén viert.

Voor het eerst is voor Gispén in 1957 een verkoopbegroting opgesteld door de heer Kernkamp, terwijl de voorbereiding voor de mechanisatie van de boekhouding terhand zal worden genomen, meldt de heer Van Osselen.

De discussiegroepen zullen studiebijeenkomsten volgen bij de Nederlandse Stichting voor Redekunst, ter verbetering van de vergadertechniek.

De heer Van Walsum krijgt zijn eerste 'busje' waarin hij voortaan zichzelf en zijn gereedschap zal verplaatsen, zo schrijft de redactie pestig.

De invoering van de A.O.W. wordt uitvoerig toegelicht.

De heer Garas schrijft indringend over het vervangen van 'See-kay-wax', een afdekmiddel bij het verchromen.

De discussiegroepen 2e serie sluiten de bijeenkomsten af met een discussie over het onderwerp: 'Wat Nu?' De konklusie blijkt éénsluitend: Dóórgaan!

Op 15 april wordt een personeelssterkte van 400 man voor het eerst bereikt. De eerste 300 werden in juli 1951 volgemaakt, meldt de attente redactie.

Per 1 augustus worden onderbazen en voormannen opgenomen in de beambtengroep. Het betreft hier 22 personen.

Een uitgebreid fotoverslag van Gispén's sportweek 1957 trekt de aandacht in ons julinummer. Opvallend is, dat de zich 'onoverwinnbaren' noemde Durionploeg met touwtrekken wordt verslagen door de Technische Dienst. De sterritten zijn een aangelegenheid voor verkoop en bedrijfsbureau: Fietsen, Chr. Verheyen, Brommers, H. de Ruitcr, Motoren, F. de Hartog, H. v. d. Heuvel.

De nieuwe kantoren in fabriek I worden betrokken door de heren Prins, Meyers, Vijge, Hamilton, Weynsfeld, mej. Vermunt en een gedeelte van de administratie.

In 1957 ging een lang gekoesterde wens in vervulling: een toonkamer aan de fabriek.

1 November 1957 — Receptie ter gelegenheid van het zilveren jubileum van Ir. W. van Osselen

Prinses Christina (toen nog Marijke) kreeg van de Verbindingstroepen 2 fauteuilsjes 415 als verjaarsgeschenk

De heer Garos schrijft wéér over de see-kay-wax.

Ter gelegenheid van het 40-jarig bestaan, wordt Ir. Van Osselen benoemd tot Officier in de Orde van Oranje Nassau. Op 1 november viert hij zijn 25-jarig jubileum. De heer Prins zegt in zijn toespraak, dat de heer Van Osselen zijn persoonlijk stempel op het gehele bedrijf heeft gedrukt.

Op 15 oktober treedt de 'Interne Postbestelling' in werking, verzorgd door de Bemetelleerlingen; een toonkamer aan de fabriek! schrijft de redactie verheugd.

Maar in oktober doet de 'bestedingsbeperking' zich voelen: 35 personeelsleden worden ontslagen. In december volgt nog een ontslagvraag voor 20 personen. Dit, zo blijkt uit het O.R.-verslag is het gevolg van de afwijzing van een 'korter werkvergunning'. Deze werd eerst verleend nadat de bedrijven hun bezetting hadden teruggebracht tot de situatie 'voor de aanvang van de hoogconjunctuur'.

De heer Garos schrijft: 'Een vreugdekreet ging door de fabriek, toen op 8 november des 'smiddags ± 4 uur de see-kay-waxbak naar buiten werd gesleept. Hiermede is een einde gekomen aan het gebruik van een afdekmiddel, dat velen bij Durion een behoorlijke hoop narigheid heeft gegeven.'

De aanhouder wint bij ons dus ook wel eens...

ONZE JARIGE GEPENSIONEERDEN

De heer A. S. Collé,
J. B. v. d. Hamstraat 19, C'borg,
wordt op 2 september 76 jaar.

De heer H. B. Hagens,
Parklaan 327, Culemborg,
wordt op 6 september 76 jaar.

De heer G. v. d. Heiden,
Rietveldseweg 15, Culemborg,
wordt op 10 september 68 jaar.

De heer A. B. Wammes,
Floraliaweg 62, Culemborg,
wordt op 2 oktober 66 jaar.

De heer L. J. C. Wiolders,
Stationssingel 24bis, C'borg,
wordt op 21 oktober 66 jaar.

Welborn-zwemrace ondanks regen een succes

Het was op zondag 9 juli zo prachtig begonnen in De Welborn. Het was wel bewolkt maar toch droog toen de jeugd het water in ging voor de prestatietoet van 400 meter. Zowel zwimmers (sters) als het publiek konden even proeven van de sfeer, welke deze toch geheel andere vorm van organiseren en uitvoeren van een zwem-evenement had in vergelijking met de klassieke 5 km-tocht Beusichem naar Culemborg in de Lek en konden constateren dat er vooral voor de toeschouwers in De Welborn meer gelegenheid is om in de eerste plaats van de sport te genieten, maar dat dit ook heel goed kan in combinatie met een dagje uit, in gezelschap uiteraard van vrouw en kinderen.

Dat om 1 uur, vrijwel tegelijk met het startschot, de regen als het ware bij bakken over De Welborn werd uitgestort was teleurstellend en jammer voor het geheel, maar het maakte voor de strijdende dames in het water geen verschil. Voor de toeschouwers wel, doch bij het beoordelen, vergelijken en het eventueel vaststellen of zo'n Welborn-race te prefereren is boven het zwemmen in de Lek maakt die regen geen verschil. Het water van boven zouden we immers langs de Lek ook gekregen hebben.

Om het verhaal kort te houden kan dezerzijds worden geconcludeerd dat de nieuwe vorm van Gispens zwemtocht in De Welborn heel goede kansen heeft, al zullen velen van ons nog wel wat namijmeren over die gezellige, sportieve dagen op en aan de Lek. Het is goed gezien van Gispens, om in deze metabeleische wereld, waarin de veranderingen zich aan de lopende band voordoen, en het vuile water van de Lek nog vuil is, maar mogelijk volgend jaar niet meer, of nog erger vuil, een andere oplossing te zoeken. De organisatoren hebben deze ook gevonden in De Welborn. Er mee doorgaan zullen de doordouwers van Gispens waarschijnlijk wel.

Geen last

De regen speelde voor de dames in het water geen rol. Er ontspan zich vanaf de start een harde strijd tussen Astrid Verver van PSV, T. Smidt van Naarden, T. Ebbelaar van dezelfde club en J. Slop van AZ 1870. In bovengenoemde volgorde kwam dit viertal na de eerste ronde door, met op een 50 meter afstand een groepje van vijf dames.

Deze twee groepen liepen zienderogen uit op de rest van het langgerekte veld en na de derde

ronde werd het duidelijk dat Astrid Verver op weg was naar de overwinning. Zij zwom vrij gemakkelijk weg van T. Smidt, die op haar beurt afstand nam van de rest van het kopgroepje. Onbedreigd kwam Astrid Verver als eerste binnen, hartelijk begroet door onderplastic weggekropen toeschouwers. Haar tijd was 25.39.8. T. Smidt eiste de tweede plaats voor zich op met 26.12.3 en op de derde plaats kwam T. Ebbelaar met 27.03.1. Achter deze dames werd hevig gevochten voor een goede klassering door I. Pieters, A. Klaver, E. Lasterie en M. Hoogmoed, die in bovengenoemde volgorde binnenkwamen.

Trudy Bronk zette als eerste Culemborgse dame haar naam in de geschiedenis van de Welborn-race. Haar tijd was 37.53.3. Als 30ste kwam door de finish C. Uphof, 41.20.6 en op de 32ste plaats eindigde L. van der Veen, 41.23.1. Al deze dames zijn lid van de Culemborgse Reddingsbrigade, welke vereniging zo'n geweldige bijdrage leverde bij de organisatie en uitvoering van deze wedstrijden.

Felle strijd bij de heren

Terwijl de regen onafgebroken bleef doorplengden doken de heren het water in voor hun 2 km wedstrijd. Er vormde zich na twee ronden een kopgroep van vier zwimmers, nl. P. Stegink van Naarden, K. van den Bosch van PSV, B. Smallegange van HPC en R. van de Holl van dezelfde vereniging. Deze zwimmers gingen in een zeer hoog tempo over de baan. Bij hen voegde zich ook nog F. Eefting van De Vechtstreek en dit vijftal ging duidelijk de dienst uitmaken. Op een minuut achterstand knokten Walg, Van der Pijl, Kras en Van der Elst voor een goede plaats.

P. Stegink wist zich in het gezicht van de finish te ontdoen van zijn concurrenten en in de prachtige tijd van 24.42.8 kwam hij als overwinnaar van de eerste Welborn-race binnen. R. van de Holl leverde een felle strijd met Van den Bosch en wist met klein verschil beslag te leggen op de tweede plaats. Zijn tijd was 25.15.5. Van de Bosch deed er 0.4 sec. langer over. Smallegange klopte, na een hard gevecht, Eefting. Hun tijden waren resp. 25.54.4 en 25.52.7. Wim Kramcr Freher van de CRB kwam als 31ste binnen in de tijd van 34.14.7. De eer van de eerste Culemborger ging naar Jan Kers, die als 19de eindigde en een goede tijd van 30.34.4 voor zich liet afdrucken.

De prestatietoet

Ondanks de regen was er sfeer. De Welborn is een prachtig recreatieoord, waar op zichzelf en zeker op een zomermiddag al sfeer vanuit gaat. In het water was de stemming tijdens de prestatietoet van de dames opperbste. Een aantal dames bewoog zich zingend over de baan, terwijl anderen toch probeerden een zo goed mogelijke tijd te maken. Na de 800 meter van de dames was het de beurt van de heren, die over eenzelfde afstand over de baan gingen en kennelijk deden ook zij dat met veel plezier. Is met deze eerste zwemtoet in De Welborn een stap gezet naar een nieuwe traditie? De tijd zal het leren. Zolang men niet op verantwoorde wijze in de Lek kan zwemmen is dit de oplossing en een bijdrage tot de leefbaarheid van Culemborg en zijn bewoners.

Dat Gispens deze dag heeft willen organiseren stemt tot vreugde en de mannen die hieraan hun beste krachten gaven en geven verdienen hiervoor hulde.

Met Gispens moeten echter worden genoemd de Culemborgse Reddings Brigade, de afdeling Culemborg van het Rode Kruis, de heer K. van den Heuvel, directeur van De Welborn en zijn mensen en verder een zeer groot aantal personen, die ieder op zijn of haar plaats een steentje bijdroegen aan een sportevenement. Een evenement dat we niet graag zouden missen, want zo dik zitten we er in Culemborg niet in.

A. M. Mudde.

Tafeltennisnieuws

Donderdag 17 augustus werd in de sporthal de jaarvergadering gehouden.

De opkomst was bevredigend en de vergadering had een vlot verloop. Uit de diverse verslagen bleek, dat het voorbije jaar weer bijzonder goed is verlopen, dank zij de enorme goede onderlinge verstandhouding van bestuur en spelers. Vooral de competitieleider was zeer tevreden, niet alleen over de behaalde resultaten, maar vooral ook over het steeds op tijd inleveren van de formulieren, waardoor de boetes uitbleven en alles een vlot verloop had.

Met de nieuwe competitie komt Gispens ook met een dames-team uit en wel in de dames Hoofdklasse, de enige in de afdeling Utrecht, verder wordt er met 6 seniorenteam aan de competitie deelgenomen en met 3 jeugdteams.

De rondvraag verliep zeer vlot, o.a. de vraag betreffende de vloerbedekking, welke momenteel enkele slechte plekken vertoont, kon bevredigend worden beantwoord, daar door de directie van de sporthal al een nieuwe vloerbedekking was besteld.

Na enkele minder belangrijke op- en aanmerkingen sloot de voorzitter de vergadering en wenste allen een bijzonder goede competitie toe.

22 jaar bij Gispens (J. W. Smit)

Het is niet gebruikelijk om ter gelegenheid van de pensionering van medewerkers van het bedrijf een soort 'terugblik' op schrift te stellen. Hoogstens in uitzonderingsgevallen is daar aanleiding toe.

Toen Ir. Van Osselen zijn lange dienstverband bij Gispens beëindigde, was dat het geval. Zijn grote verdiensten voor ons bedrijf, de bijzondere plaats welke hij vanaf het begin van zijn carrière als directeur in onze onderneming had ingenomen, vormden die aanleiding.

Toch is het zeker niet nodig om directeur te zijn, om vanuit een zeer unieke plaats het bedrijfswel en -wee te kunnen gadeslaan.

Wanneer je dat 22 jaar gedaan hebt, je gaal dan met pensioen, en je bent benodigd nog in staat om dat 'wel en wee' op papier te zetten, dan is er zeker aanleiding genoeg om in het bedrijfsblad aandacht aan te besteden. Zonder enige twijfel zullen zeer velen bij het lezen van deze 'memoires' tot de ontdekking komen dat in die 22 jaar veel gebeurd is.

Laat onze 'Ridder in de orde van de koffieboon' J. W. Smit het allemaal nog maar eens oprakelen.

OP DE KOFFIE...

Na 22 jaren bij Gispens met pensioen en daarbij de vraag: schrijf eens wat herinneringen op.

Dat zijn er heel wat; zoveel dat ik het meeste vergeten ben.

Honderden, waarschijnlijk duizenden mensen zijn bij me 'op de koffie' geweest; iets wat heel weinig mensen met mij zullen delen als ervaring. Hoe kan het eigenlijk?

Wel, na de oorlog ging het niet zo best met de sigarenindustrie, daarom naar de meubels. Wel beter werk, maar toch moeilijk om te wennen. Vooral de toekomst was er niet zo best voor mij. De mogelijkheden om een vak te leren waren er nauwelijks.

Dan komt de advertentie:

Echtpaar gevraagd voor kantine- en schoonmaakwerkzaamheden bij Gispens.

Mijn vrouw en ik waagden het erop. Veel later hoorden we, dat we uit 38 sollicitaties waren gekozen.

We begonnen in 'het Hotel'. Achterin was een kleine keuken ingericht van waaruit wij onze activiteiten begonnen.

Dat waren:

verzorging van koffie, verzorging van lunch, schoonmaken kantoor, afspoelen van direktie-auto's.

Opvallend was het koffiekarretje (met melkbus en kisten suiker) waar ik dagelijks 2x de fabriek mee inging om iedereen van koffie te voorzien. Twee keer per dag $\pm$ 400 stenen bekers omwassen, was hiermee een jarenlang terugkerende gebeurtenis geworden. In vakanties hielpen gezinsleden hieraan nog wel eens mee.

In 1953 kwam de nieuwe kantine klaar en verhuisden wij naar de andere kant. Een overgang naar een 'Paleis' van een keuken. Door de mooie kantine werd echter het aantal extra klusjes flink uitgebreid. Ik denk hierbij aan de grote lunch (iedere middag $\pm$ 80 mensen) met de daarbij behorende administratie, allerlei vergaderingen, brandweer, cursussen, jubilea.

Met de komst van de nieuwe showroom werd hieraan nog wat extra aanloop toegevoegd. Gelukkig kwam in deze periode

Teuntje in dienst die er 8 jaar bleef. Ook verdween de koffieroute door de fabriek en werden de stenen bekers door plastic bekers vervangen.

Mevrouw J. Smit-van Drongelen

Helaas kon mijn vrouw de te sterke belasting niet meer aan. Haar gezondheid (heup) dwong haar tot stoppen, hetgeen in 1958 geschiedde. Dat zij veel betekende kwam tot uiting in de periode daarna. Tijdens ziekte en operaties bleef Gispens volop belangstelling tonen d.m.v. steun, attenties en bezoeken van velen. Tot op heden is dit eigenlijk nog steeds het geval. Als nieuwe kracht kwam toen mevrouw De Weerd.

Helaas zou het ook mij niet lukken mijn gehele diensttijd te volbrengen op deze post. De benen gingen moeilijk doen, hetgeen van invloed was op het werk en soms ook op het humeur. Terecht werd gezien dat het zo niet langer kon. Geen gemakkelijke zaak om weg te moeten uit een stuk werk dat je gedurende 20 jaar hebt zien groeien.

De heer Kernkamp gaf eigenlijk de doorslag met zijn uitnodiging: Kom maar naar ons, naar de overkant.

Dat betekende: Na 20 jaar weer terug op het oude stekkie.

De laatste 2 jaar ben ik daar erg fijn opgevangen. Zo prettig dat je twijfelt aan weggaan. Achteraf gezien toch een goed besluit geweest.

Nog wat herinneringen uit die 20 jaar:

— De huldiging in de orde van de koffieboon bij mijn 12½ jarig jubileum.

- Alle voorbereidende gesprekken met de hengelaars: Ulrich, Van Kranenburg, De Boef en Van Driest. Wat hebben we veel gevangen!
- De uitstapjes met de brandweer, waarbij ik moest optreden (met Jo de Boef) als verzorger van het 'natje' onder het motto: veel meemenen is goedkoper.
- De wekelijkse afsluiting met een partijtje klaverjas; (Rijkes, Den Hartog, De Boef) als voorbereiding op de klaverjasavonden.
- Niet te vergeten de beroemde sportweken. Een tijd van bruisend leven. Helaas moesten we dit jaar merken, dat het overblijfsel daarvan: de zwemtocht Beusichem—Culemborg, ook historie is geworden.
- Onze belevenissen met de Gispens harmonie die helaas een kort leven was beschoren.

Ja, een periode vol herinneringen, meestal prettige en soms minder prettige, zoals het wegvallen van onze directeur, de heer Van Osselen. Ook hij heeft voor ons erg veel betekend door zijn stimulerende opmerkingen. Terugkijkend naar de advertenties zou ik willen zeggen: Als hij weer in de krant stond, dan solliciteerden we weer.

J. W. Smit

Behalve J. W. Smit op 30 september zal ook J. de Keizer van de afdeling Plaatwerkerij I met pensioen gaan en wel op 16 september a.s.

Redactie.

EEN NIEUW HOOFD PERSONEELSZAKEN — EEN NIEUWE HOOFDREDACTEUR

De heer Stokmans zal op 1 september met pensioen gaan.

Zijn opvolger de heer A. Anbeek kwam op 1 juni in dienst van Gispens. Nu, na een inwerkperiode van bijna 3 maanden heeft hij de leiding van afdeling Personeelszaken op zich genomen.

Velen van U hebben hem reeds ontmoet en met hem kennis gemaakt.

De heer Anbeek is reeds geruime tijd als hoofd Personeelszaken werkzaam geweest in enkele andere bedrijven. Het laatst bij Polypenco N.V. te Almelo.

De Fabrieksfluit krijgt in hem ook een nieuwe hoofdredacteur en als zodanig willen wij hem ook aan U graag voorstellen.

Gispen's Kinderkamp 1972

Zaterdag 1 juli was het weer zover: met 42 kinderen en de leiding trokken we weer naar boer Pennings in Noordwijkerhout, om daar één week vakantie te houden. Bij aankomst liet het weer ons wel goed in de steek; het regende alsof er geen zon meer zou komen.

De eerste middag hebben we dan ook doorgebracht met sport en spel en in de hooiberg. De hooiberg was net zoals andere jaren een stoei- en speelruimte. Na vier dagen hadden we het gepresteerd de hooiberg precies één berg te verplaatsen.

Zondag zijn we in de duinen gaan wandelen en langs het strand gegaan om toch nog iets van de zee te zien. Hier gingen gelijk alle schoenen en kousen uit om te gaan pootje-baden, al was het nog bijzonder koud. Na opgedroogd te zijn gingen we weer naar de boerderij waar, net zoals elke dag ome Koen en tante Lenie ons elke keer weer verrasten met een heerlijke pot eten. Het gemiddelde van de

broodmaaltijden lag dit jaar wel bijzonder hoog, de kinderen aten per maaltijd gemiddeld acht sneetjes brood.

☆☆☆

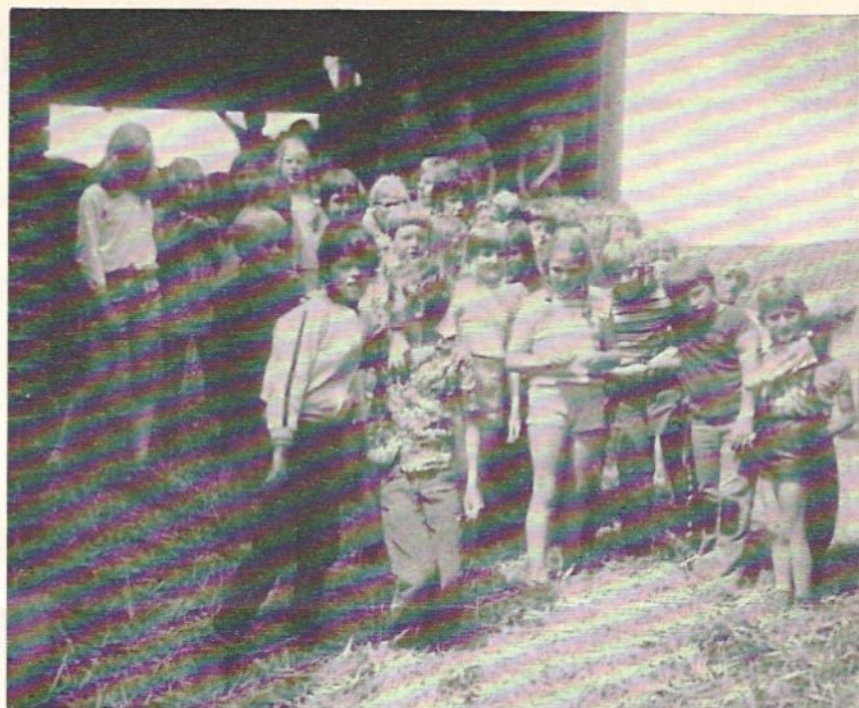
's Woensdag was het eindelijk zover dat de zon zo krachtig was, dat we de hele dag naar het strand konden gaan. Daar aangekomen namen we met z'n allen gelijk een frisse duik in de zee. Daarna was het graven en bouwen geblazen. Het strand dat eerst vlak was, hadden we in een mum van tijd veranderd in bergen en dalen. 's Middags werden er strandfiguren gemaakt en werden er punten voor gegeven.

Net zoals andere jaren werd er voor de puntenlijst weer hard gewerkt om zo hoog mogelijk te eindigen.

In tegenstelling met andere jaren gingen we donderdagmiddag Noordwijkerhout plunderen en een ieder kocht weer wat voor vader, moeder, broers en zusjes.

☆☆☆

Vrijdagochtend was het generale repetitie voor de feestavond waar de kinderen hun uiterste best voor deden. 's Middags gingen we eerst weer de duinen in waar nog enkele spelletjes werden gedaan en toen we de patatboer hadden overrompeld en figuurlijk het hemd van zijn lijf hadden gegeten gingen we, vergezeld nu van de heer Anbeek, wat een ieder zeer op prijs stelde, vlaggenroof doen. De vlaggenroof die elk jaar toch weer een aparte attractie is, werd ook dit jaar met veel inzet gestreden. Al waren de jongens in de meerderheid, de

Met z'n allen op de foto...

meisjes wisten heel listig de jongens toch te overrompelen.

☆☆☆

Vrijdagavond was het weer een grote show- en voordracht voorstelling. Een verrassing was dat ome Lou en z'n vrouw deze avond aan waren komen wippen, tot grote vreugde van alle kinderen.

Na de gebruikelijke speeches en nog een speciaal woord van waardering door de heer Anbeek, was het dan eindelijk zover dat we aan de prijsuitreiking toe waren.

Na de eerste, tweede en derde prijs, zowel voor de jongens als voor de meisjes was er verder voor ieder een presentje.

Dit jaar was het voor het eerst, dat er voor de eerste prijswinnaars een beker beschikbaar was gesteld met inscriptie, wat voor de kinderen een grote verrassing was.

Zaterdag was het jammer genoeg weer zover dat alles weer ingepakt moest worden en na een dankwoord aan de fam. Pennings namen we weer bezit van de bus om terug te keren naar Culemborg, waar de ouders weer in grote getale, vol spanning op hun kinderen stonden te wachten. Het kinderkamp 1972 was voorbij.

Ook tijdens dit kamp zijn er weer foto's en films gemaakt, hierover volgt nog een nader bericht.

Er bestaat nog steeds de gelegenheid voor de kinderen, om het opstel dat ze zouden maken, bij personeelszaken in te leveren. Voor het mooiste opstel is er een prijsje beschikbaar en dit opstel komt ook in de Fabrieksfluit.

De Kinderkampleiding.

Hij komt er lekker niet uit!

"De Dag Onzes Heeren"

Het zal niet dikwijls zijn voorgekomen dat in deze kolommen iets vermeld werd over de activiteiten van normalisatie-instituten in het algemeen, en over het Nederlandse Normalisatie Instituut in het bijzonder.

Meestal zijn de werkzaamheden van dat soort organisaties daar niet zo geschikt voor, omdat zij veelal een zéér gespecialiseerd vakgebied betreffen. Voor de juist op dát onderwerp gespecialiseerde vakman is dat natuurlijk heel belangrijk, maar voor ieder ander moeilijk te begrijpen en daardoor weinig boeiend.

Deze keer hebben de heren van de normalisatie zich echter bezig gehouden met iets dat ons allemaal aangaat. Tenminste, dat dachten wij zo.

Wij schrijven immers allemaal wel eens een brief, of een briefkaart. En dan zullen wij vrijwel zonder uitzondering rechts boven aan de brief de datum schrijven.

Zo hebben wij dat nu eenmaal geleerd. Zo wordt het waarschijnlijk nog geleerd. Zó bijvoorbeeld: 'Culemborg, 28 april 1972' of zó: 'Culemborg, 28-4-1972 of, nog korter: 'Culemborg, 28-4-'72'.

Korte mededelingen of zakelijke berichten zijn alleen maar gedateerd: 28 april 1972 of 28-4-'72.

Het is zo simpel als wat; een kind kan zo gezegd de was doen.

Misverstanden zijn uitgesloten.

Of niet soms?

Neen! Er zit inderdaad een addertje onder het gras.

Het gaat nl. allemaal goed zolang we in ons eigen landje blijven.

Het gaat zelfs nog goed als we in Europa blijven, maar daarbuiten lopen we dan ook een goede kans dat het niet meer goed gaat.

In Amerika gaat het bijvoorbeeld helemaal fout. Want in Amerika (en dus in alle op Amerika georiënteerde landen) doen ze dat nou toevallig anders.

Als wij schrijven: 28-4-1972, dan schrijft een Amerikaan: 4-28-1972!

En toch hebben we het allebei over dezelfde dag.

Nou, er is natuurlijk niet zo veel meer nodig om de boel in het honderd te laten lopen!

Nu is er een internationale organisatie welke zich met dit soort verwarrende zaken bezig houdt. Dat is de 'International Organisation for Standardisation', beter bekend als de ISO. De meesten van ons hebben wel eens van deze organisatie ge-

hoord, omdat met name in de techniek nogal veel afspraken bestaan welke uit de koker van deze organisatie voortkomen. Nog beter bekend is ongetwijfeld de Nederlandse evenpool: het Nederlandse Normalisatie Instituut, kortweg het NNI.

Dit NNI bevindt zich altijd tussen ons en de ISO. Als het NNI het niet met het ISO eens is, dan is er weinig kans dat wij — in Nederland — de ISO ideeën ooit te horen krijgen.

Anderzijds, als het NNI het met de ISO eens is, dan kunnen we er wel een klein beetje op rekenen dat we ons ook in Nederland aan de ISO-voorstellen gaan houden.

Waarom nou dat — misschien wel verwarrende — verhaal?

Wel, die ISO heeft geprobeerd om een oplossing te vinden voor de verwarrende verschillen in datum-aanduiding.

En zij menen daarin geslaagd te zijn.

Zo'n 'oplossing' wordt dan bekend gemaakt in de vorm van een 'aanbeveling', en het is dan de bedoeling dat iedereen zich daar dan ook aan gaat houden.

Dat duurt natuurlijk even; een paar jaar meestal, maar als het dan ook lukt is de wereld weer een klein probleempje kwijt! In dit geval luidt de ISO-aanbeveling, genummerd R 2014:

vervolg op pag. 12, 1e kolom

Waarvoor nu eigenlijk 'Computermeubilair'?

De computer, ieder die ermee werkt, alles in feite wat er mee samenhangt, is voor velen helaas nog een vrij duistere zaak.

Ofschoon wij allen er vrijwel dagelijks mee geconfronteerd worden — denk bijvoorbeeld aan loonadministratie, voorraadberekening, maar ook Olympische Spelen, ruimtevaart enz. enz. — is het toch niet altijd even duidelijk hoe een en ander werkt en wat er nu bijvoorbeeld in onze bekende Staalmeubelkasten geborgen wordt. Weinu, wanneer we het computergebeuren tot zijn eenvoudigste proporties terugbrengen dan vindt eigenlijk het volgende plaats: Informatie, op welk gebied ook, wordt aan de computer gegeven — vervolgens ordent, rangschikt en verwerkt de computer de door ons ingegeven informatie volgens bepaalde regels die wij van tevoren aan de computer verstrekt hebben.

Zo komen na de verwerking door de computer onze gegevens, bewerkt volgens onze richtlijnen, er weer uit.

En daarmee is de zaak rond.

Niets geheimzinnigs te bespeuren: wij hebben zelf de zaak tenslotte geheel in de hand — de computer voert slechts uit wat wij hem opdragen.

Nu zal het duidelijk zijn dat het invoeren van gegevens op een aan de computer aangepaste wijze moet geschieden — bijvoorbeeld door middel van ponskaarten.

Voor die ponskaarten levert Staalmeubel de bakken, uitlichtmeubelen, sorteermeubelen en kasten.

Het is eveneens een duidelijke zaak dat die computer niet 'zomaar' kan werken. Hij heeft een 'geheugen' nodig waar zijn kennis in opgeslagen wordt, zoals dat bij de mens in de hersenen gebeurt. En dat geheugen nu bevindt zich veelal op magnetische banden of bijvoorbeeld op schijvenpakketten die vergeleken kunnen worden met een aantal grammofoonplaten boven elkaar.

Voor die banden en schijvenpakketten levert Staalmeubel zoals bekend ook allerlei meubelen.

We noemen de universele jaloeziekasten, maar ook bijvoorbeeld de transportwagens.

Het geheugen van de computer (magneetbanden en schijvenpakketten) is, net als de hersenen voor de mens, uiteraard een zeer belangrijk onderdeel.

Daarom vormen de brandwerende kasten van Staalmeubel ook een belangrijk onderdeel van ons programma.

De wereld van de computer is een dynamische wereld. Grote veranderingen voltrekken zich in zeer korte tijd. Vandaar dat Staalmeubel altijd, nauwgezet die veranderingen en vooruitgang volgende, een flexibel bedrijf heeft moeten zijn.

Tenslotte heeft alleen dát bedrijf kans van slagen, dat zich snel weet aan te passen aan de steeds veranderende behoefte in de markt.

Een klusje met een kluisje...

Hieronder een ooggetuigenverslag van een van onze cliënten, alwaar wij brandwerende kasten hebben geplaatst.

Alles was tot in de puntjes geregeld en precies op tijd stond de vrachtwagen voor de deur. De kasten moesten via een raam, dat van te voren gedemonteerd was, naar binnen en daar was natuurlijk een kraan voor nodig. Vanzelfsprekend was ook deze op tijd aanwezig en het plaatsen van de kasten kon beginnen.

Toen wij het verslag hiervan lazen, viel ons een andere oud-hollandse kop in, die wij speciaal opdragen aan de expeditie, n.l. 'Tot leerlinghe ende vermaeck'.....

wat hij in zijn glazen winkeltje voorhanden had te rukken en te duwen, en tot zijn grote verbazing zakte alles weer naar beneden.

Hier trachtten de drie personen in fabrieksverpakking de striptease te stoppen en alles weer in orde te brengen voor een volgende opvoering.

Het apparaat met het snoeptentje begon zich ook te verroeren en te verplaatsen, terwijl iedereen toch kon zien dat het overall regende. Na verloop van tijd vertrok de kluis weer naar boven. Nadat de drie stofjassers zich weer een paar dagen eerder naar het weduwenpensioen hadden gehold, kregen ze de kluis nu zover naar binnen dat het een grotere klus zou worden om hem weer buiten te krijgen.

Computer afdeling. Deze werd zeer snel vervoerd tot aan de afrit. Hier kwam het ontstellend gebrek aan rijvaardigheid aan het licht. De A.N.W.B. waarschuwt zo dikwijls: Bij een afrit eerst voldoende vaart maken daarna pas invoegen' maar zonder dat er sprake was van achteropkomend verkeer van kluizen, stopte men prompt op de afrit, welke met een kreet van onzetting zijn planken introk. Met het desastreuze gevolg dat het wagentje spoedig tot aan zijn assen in de planken stond. Maar met behulp van 't bedienend personeel van de computerafdeling werd de kluis in gezwinde spoed naar zijn plaats gebracht. Na dit blijspel werd er door de mensen in stofjas nog een soort plastische chirurgie toegepast op een van de kluizen, die in de strijd een gapende hoofdwond had opgelopen.

De drie mannen in fabrieksverpakking vertrokken daarna met een aanbevelingsbrief, waar helaas door een communicatiestoring i.p.v. 'Wij danken U' het hoofd 'WIJ VORDEREN van U' kwam te staan.

Uit: IMCC-Communicatie van 22 juni 1972.

Naar het oud-Hollandse blijspel 'Den Kluys ende syn Beurtvaerders'

Nadat 's morgens door een gediensig persoon alle auto's uit de omgeving van de Calandstraat 7a verwijderd waren (waarvoor deze persoon zeker nog een medaille verdient, gezien het aantal hartinfarcten dat voorkomen werd), verscheen de wagen met de drie hoofdpersonen in de straat. Na verloop van tijd kwam hier nog een persoon bij die zich op een moeie manier bewoog en waarbij hij steeds mompelde: 'Oh, een klusje met een kluisje'. Op een gegeven moment trok hij zich terug in een vierpotig toestel alwaar hij met een gezicht van 'wat zou dat nou weer zijn' aan allerhande knoppen en handels begon te trekken en te rukken, waarna het apparaat zo waar tot leven kwam en zich ging installeren op de middenweg.

Ondertussen waren de drie personen in stofjas-uitvoering bezig een vierkant blok metaal (dat van de fabriek uit gedoopt was met de naam KLUIS) in een soort kuisheidsgordel te wikkelen.

Plotseling kwam er leven in de brouwerij. De kraan begon te sputteren, het weer begon te spetteren en het blok metaal 'vloog' omhoog. De drie stofjassers hadden dit in het geheel niet verwacht en begonnen zich dan ook als waanzinnigen langs de trappen van het I.M.C.C. naar boven te bewegen, alwaar zij met vereende krachten het stuk metaal tot stilstand trachten te brengen.

Na moedige strijd en helaas met verlies van een stukje buitenmuur van 6 ± 40 cm in het vierkant werd de opwaartse kracht met veel armbewegingen en schreeuwen naar de persoon in het hijsapparaat (die volgens de stofjassers overal de schuld van was) tot staan gebracht. De kluis werd met veel inspanning naar binnen getrokken.

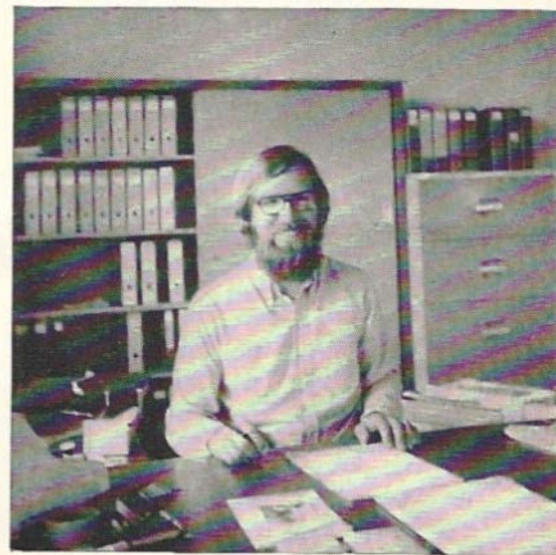
Nu bleek pas het echte acteertalent van de drie in stofjas. Want nadat ze met een lier vakkundig een houten balk van 2 bij 1 decimeter doormidden getrokken hadden en de kluis niet verder naar binnen getrokken kon worden, verklaarden ze eenstemmig 'Z'n gordel zakt'. Alhoewel het geslacht in twijfel getrokken moet worden was dit toch een slimme zet. De man beneden kreeg weer een snauw en deze begon weer met de moeder der wanhoop aan alles

Dit zagen de stofjassers ook en besloten daarom maar om de kluis helemaal naar binnen te halen omdat het zo ook geen gezicht was.

Daar de man beneden in het apparaat het touw niet wilde loslaten, begonnen de anderen met een lier en een ander stuk draad aan de andere kant te trekken. Gelukkig voor de mensen boven wonnen zij. De man beneden zag dat hij begon te verliezen en liet daarom de kluis opzettelijk op de verwarming vallen (wat zeer onsportief was), en sloopte deze geheel (wat zeer vakkundig was). Daar er op de nabewerking toch altijd een frisse wind waait had deze verwarming toch al niet veel nut. Terwijl de mannen boven bezig waren met allerlei sleutels het begin van de balletsuite 'Het Zwanenmeer' de kop in te drukken stak de man beneden tevreden een zware Van Nelle op.

Nadat de heer Stokking tot aan zijn pensionering voorzien was van natte doeken, werd de verwarming als een nietswaardig prul terzijde geschoven. De mannen in stofjas begonnen nu de kluis op een karretje te zetten wat met een aantal welgevormde dreunen gepaard ging. De programmeurs die tot op dat moment nog wakker waren spoedden zich als verschrikte mieren naar boven. Hier werd voor hun ogen een optocht in elkaar gezet, waarbij vergeleken de triomftocht uit 'AIDA' een mislukte uitvoering van Carel Briels werd. Eerst een man die met planken begon te gooien, waarschijnlijk met de bedoeling het zo moeilijk mogelijk te maken, dan iemand die zich uitgaaf voor bestuurder van het karretje, hierna de kluis, daarachter weer twee personen en dit alles onder de bezielende toejuichingen van het voltallige I.M.C.C.-programmeurs-koor. Nadat de kluis in optocht op zijn plaats gebracht was, werd er overgegaan tot het naar boven brengen van de tweede kluis. En ach, hier valt niet veel over te vertellen of het moest zijn dat de man in de glazen kast met ruitenwissers (een soort moderne Sneeuwwitje) weer verloor en daar hij niet tegen zijn verlies kon pakte hij zijn spullen bij elkaar en vertrok. Het opstellen van de tweede kluis leverde geen centje pijn op. Hierna was het de beurt aan de kluis op de

NIEUWE FOTOGRAAF

Als fotograaf is toegetreden de hr P. HEYTHEKKER. In deze functie volgt hij de heer G. Wiggers op, die ons bedrijf heeft verlaten. Wij vertrouwen erop, dat ook de heer P. Heythekker het gebeuren bij Staalmeubel op de voet zal blijven volgen, en waar nodig de plaatjes zal schieten, zodat U kunt blijven rekenen op fraaie foto's die onze verslagen verlevendigen.

Wij wensen hem 'goed licht' toe.

Een dreigend onweer werd menens

De bedrijfsvakantie van Staalmeubel zat er nog maar net op, toen we op woensdag 2 augustus door een kleine overstroming in de fabriek geteisterd dreigden te worden. s Middags omstreeks 2 uur werd de lucht inktzwart en begon het te onweren. Even later viel de regen met bakken uit de lucht. Binnen enkele minuten waren de rioolbuizen vol en begon het water bij het plaatmagazijn onder de deur door naar binnen te stromen. De laadkuil bij de nieuwe hal begon vanaf de straat vol te lopen. Aan weerskanten van de kuil stroomde het water als een rivier naar beneden. De pompen, hier geplaatst voor verwijdering van overtollig water, weigerden al spoedig dienst. In het plaatmagazijn borrelde intussen het water tussen de naden van de betonplaten omhoog en stroomde het water steeds verder de fabriek in. Het water in de afvoerpijpen van het dak kwam zo hoog te staan dat het zich een uitweg zocht via allerlei nooduitgangen. Zo kwam het gedeelte langs de muur van de spuiterij en het magazijn onder water te staan. In allerlei werden verscheidene artikelen en onderdelen verplaatst of hogerop gezet.

Het magazijn kreeg er flink van langs, aangezien de afvoer van de kleine wastafel niet meer werkte als afvoer, maar als fontein.

Met een dikke straal, als was de brandweer aan het werk, werd water in deze ruimte geloosd. Het water stroomde langs de stellingen voor stempels tot aan de gereedschapmakerij en het kantoor van de heer Kompier. Het tegenhouden van het water met wat voor middelen dan ook, bleek onbegonnen werk. Toen eindelijk de regen ophield, stonden de straten aan weerskanten van de fabriek volkomen blank en enkele automobilisten strandden. Daarna begon het water enigszins te zakken, de riolering kon z'n werkzaamheden weer beter verrichten en er kwam geen water meer bij.

Eindelijk kon men beginnen het water de fabriek uit te werken.

Ook de brandweer moest om hulp worden gevraagd

omdat de laadkuil was volgelopen waardoor het laden en lossen van de vrachtwagens onmogelijk werd.

Nietlegendaar de Rodener brandweer reeds bij een ander bedrijf in Roden bezig was hulp te verlenen, waren zij toch bij Staalmeubel snel ter plaatse, waarvoor alle waardering.

Tenslotte zij nog vermeld, dat diverse mensen een paar natte voeten aan deze middag hebben overgehouden.

Het is in Roden altijd al moeilijk geweest om regenwater te lozen. Momenteel is dit nog erger, aangezien op diverse plaatsen in Roden aan een diepriet wordt gewerkt. (zie foto).

G. ten Broeke.

Bij punt 2 van de routebeschrijving was sprake van rood witte pijlen, dus geen rode en een witte pijl, zoals zovelen dachten.

Het merendeel van de equipes heeft nu nog nachtmerries van deze pijlen.

'Na trein op verkeersbord tweede weg rechts' leverde ook veel problemen op. Elke niet rally-rijder weet, dat er op dat verkeersbord geen trein is afgebeeld, maar een locomotief.

Ondanks deze trucjes was elke equipe in staat, al dan niet met veel omzwervingen, de kantine van Staalmeubel te bereiken.

Bij de koffie en een enkel glaasje bier bleek, dat Toxopeus de spook-DAF van Ten Broeke overal tegenkwam, Dijk en dochter zich halverwege de rit afvroegen wat zij met de foto's moesten doen en Van Vliet zo bijzonder sterk had gereden, omdat hij de derde prijs wilde winnen.

Rest nog te vermelden het bijzonder goede teamwerk van de winnende equipe H. Slagter.

De uitslag van de oriënteringsrit was als volgt:

1e prijs equipe H. Slagter	63 strafpunten
2e prijs equipe O. Kaña	64 strafpunten
3e prijs equipe G. P. van Vliet	91 strafpunten
4e prijs equipe R. J. Dijk	97 strafpunten
5e prijs equipe Racing-team Dreesdstraat	99 strafpunten
Poedelprijs equipe L. Erenga	319 strafpunten
P. Heijthekker.	

ORIËNTERINGSRIT

In samenwerking met de Stichting Roder Rally organiseerde de Personeelsvereniging op donderdagavond 10 augustus 1972 een oriënteringsrit voor autos.

Om de coureurs op hun rijvaardigheid te testen werd er gestart met een klassemensproef. Deze hield in, het met de rechterwielen over een plank rijden, het maken van een slalom om een 7-tal plonnen en het op gelijke hoogte van de vooras met de aan weerszijde van de weg geplaatste pionnen tot stilstand komen van de auto.

Na deze proef, waarbij veel coureurs door de mand vielen, of beter gezegd, de plank misten, werd aan de oriënteringsrit begonnen.

Deze rit was uitgezet in de omgeving van Roden en liep door diverse dorpen o.a. Lieveren, Steenberg, Nieuw Roden.

Tijdens de rit, gemiddelde snelheid 30 km per uur, moest men de afbeeldingen op de meegekregen foto's trachten te herkennen en de daarbij behorende vragen beantwoorden. Dit leverde voor de equipes die inderdaad de 30 km per uur aanhielden geen enkel probleem op. De racers evenwel waren duidelijk binnen de gestelde tijd binnen, hetgeen natuurlijk strafpunten kostte. Bovendien misten de meesten van hen de meeste foto's, zodat deze equipes alleen nog maar voor de poedelprijs in aanmerking konden komen.

In de routebeschrijving waren enkele lijstige punten verwerkt.

De controle op de rug gezien

J. Reurich telt zorgelijk haar/zijn strafpunten...

ONZE VISCLUB

Niemand zonder vis

2e Wedstrijd d.d. 2-7-1972 te Sneek

De geachte lezers van onze hengelrybriek zullen de aanhef wel als visserslatijn beschouwen. Niets is minder waar. Een ieder ving vis. En dat terwijl het weer de laatste tijd veel te wensen overliet. Of kwam het misschien juist hierdoor dat we het totaal van de eerste wedstrijd ruimschoots verbeterden? Werden er in de eerste wedstrijd 187 stuks gevangen, nu was het totaal 238 stuks. We hopen dat dit zo door blijft gaan.

Ondanks deze hoopgevende resultaten was er één grote verliezer, n.l. A. Verweij. Hij kleunde finaal mis, iets waarop hij zeker niet had gerekend. Vol optimisme toog hij ten strijde. In de volgende wedstrijd zal hij heel anders voor de dag moeten komen. H. A. Kompier ging er weer ouderwets tegenaan. We zien hem dan ook nog wel hoger in de totaal-stand komen. A. Dierdorp, voor het eerst present, deed het eveneens goed. Het is bijzonder jammer dat hij de eerste wedstrijd heeft moeten missen, hetgeen betekent dat je, om er weer bij te komen veel geluk nodig hebt.

Het noodlot wil, dat Arie het niet van geluk moet hebben. Overigens blijft hij dezelfde goedgemutste hengelaar.

Js. Uilenberg kan z'n draai nog niet vinden, hetgeen tevens het geval is met G. Veenstra. Waar blijven de kanjers Gerit?

J. O. Visser deed de Wulpster slagers geen concurrentie meer aan, zodat ook hij nu op de totaalstand prijkt. De B-vissers vormen een groep die vol grollen en grappen zit. Arie (Haan) Schnater bijv. heeft een systeem uitgedacht dat feilloos werkt om hoog te eindigen. Hij presteerde het n.l. een kanjer van P. J. Hut, zij het per abuis, weer in het water te gooien. Geen wonder dat Hut z'n prestatie van het vorig jaar niet meer haalt.

G. Birze werd verheven tot palingboer; met werkelijk fraaie exemplaren kwam hij terug.

Jannes 'Kowalik' Koopman nam de kop over van Js. Slagter. Hekkesluiser werd A. de Ruiter, die kennelijk beter met de koffie weet om te gaan.

De uitslagen:

A-KLASSE:

1. L. Velting	145.20 punten
2. H. A. Kompier	141.60 punten
3. A. Dierdorp	128.80 punten
4. G. P. v. Vliet	93.40 punten
5. Js. Uilenberg	49.60 punten

B-KLASSE:

1. Js. Koopman	38.70 punten
2. P. J. Hut	19.80 punten
3. A. Schnater	19.00 punten
4. H. v. d. Heide	17.80 punten
5. Js. Slagter	13.00 punten

ALG. KLASSEMENT A:

1. L. Velting	395.20 punten
2. A. Verweij	240.30 punten
3. H. A. Kompier	228.10 punten
4. G. P. v. Vliet	171.40 punten
5. A. Dierdorp	128.80 punten

ALG. KLASSEMENT B:

1. Js. Koopman	42.20 punten
2. Js. Slagter	34.00 punten
3. H. v. d. Heide	21.80 punten
4. P. J. Hut	19.80 punten
5. A. Schnater	19.00 punten
L. Velting	

H. Slagter won de slag!

ELTON-STAALEMEUBEL 1-3

Op woensdagavond 9 augustus jl. is deze wedstrijd te Roden gespeeld. Daar beide teams van bijna gelijke sterkte waren, beloofde het een spannend duel te worden. Om zeven uur de aftrap en het was gelijk van dik hout zaagt men planken. Door goed samenspel werden in de eerste minuten direct al levensgevaarlijke kansen gecreëerd voor het doel van Elton, maar tot scoren kwam het niet, daar de keeper van Elton in een zeer goede vorm stak en de onmogelijke ballen z'n hok uitranselde. Maar Elton kwam af en toe gevaarlijk opzetten via Jimmy de cowboy. Door kordaat ingrijpen van doelman Reurich en de achterhoede kon dit gevaar afgewend worden.

Na ca. een kwartiertje spelen kwam het lang verwachte doelpunt voor Staalmeubel. Ongeveer 20 meter van het Elton-doel kreeg Spelman de bal toegespeeld, die hem op zijn beurt naar Visser verplaatste, waarna de bal in de linkerbenenhoek werd gedrukt. 0-1.

Tot aan de rust konden de toeschouwers verder genieten van het fraaie voetbalspel, wat hen door beide teams op sublieme wijze werd voorgeschoteld. De doelpunten bleven echter uit. Na de rust werden B. Schild, G. ten Broeke en J. Reurich vervangen door A. Schnater (Haan), B. Hummel en R. de Jong. Het snelle samenspel van het SM-team viel iets terug en daarvan maakte Elton gretig gebruik. Het duurde niet lang of doelman De Jong kwam zo nu en dan aardig onder druk te staan, maar bijgestaan door de voortreffelijke achterhoede werden doelpunten voorkomen.

Ca. 10 minuten voor tijd werd over links een aanval opgebouwd door Kuiper met een schot tegen de paal en de bal rolde terug naar de vrijstaande De Ruiter, die de bal tergend langzaam (zeker om de keeper te pesten) inschoot. De keeper van Elton

nam inderdaad nog wel een koene duik, maar het enigste wat hij bereikte, was een ferme hap rul zand. 0-2. Nog geen 2 minuten later werd de bal weer van links voorgetrokken en afgerond door Visser, 0-3. Hierna gebeurde er niet veel meer. Alleen Jimmy de cowboy van Elton slaagde er net voor tijd in om nog een doelpunt te maken, 1-3. Proficiat.

Outsider.

Personalalia

Personalalia
Geboren:
20-7-1972 Monika, dochter v. de fam. H. A. Kompier.

Dankbetuigingen

Hierbij onze hartelijke dank voor het mooie bloemstuk bij ons 35-jarig huwelijk en voor de fruitmand tijdens mijn ziekte ontvangen.

Tj. Schaafsma
W. Schaafsma-Reltsema

Gaarne wil ik U langs deze weg hartelijk dankzeggen voor de fruitmand die ik van U tijdens mijn verblijf in het ziekenhuis heb ontvangen.

J. B. G. Eisen.

Hierbij dank ik de directie en personeel voor de fruitmand en het bloemstuk welke wij bij de geboorte van onze dochter mochten ontvangen.

H. A. Kompier.

Mijn hartelijke dank, ook namens mijn vrouw voor het prachtige bloemstuk en de fruitmand die wij mochten ontvangen bij de geboorte van onze dochter.

J. Martens.

De Dag Onzes Heeren (vervolg van pag. 6)

'Schrijf de datum geheel in cijfers, in een aflopende volgorde; jaar-maand-dag dus. Het jaar dient met vier cijfers te worden aangegeven, maand en dag elk met twee cijfers.

Scheiding van jaar, maand en dag door een streepje of door een spatie aangeven'.

Als we deze ISO-aanbeveling volgen, dan wordt het eerder gegeven voorbeeld: 28-4-1972 voortaan zó geschreven: 1972-04-28, of zó: 1972 04 28, en, wanneer er geen gevaar voor vergissingen bestaat mag het ook zó: 72 04 28.

Het is even wennen, maar het zal ons toch niet zo veel moeite kosten. Trouwens, velen doen het al zo.

Het NNI heeft deze ISO-aanbeveling overgenomen en gepubliceerd als NEN 2771, zodat wij — we schreven het al — er rekening mee moeten houden dat ook wij eerdaags op deze wijze de datum zullen gaan aanduiden.

Het NNI doet het zelf al enige tijd, en zij zijn niet de enigen. En niet zonder reden. Deze manier van datum-aangeven heeft nl. een aantal duidelijke voordelen:

- de datum kan in zijn geheel als nummer worden gebruikt om te classificeren en op te bergen. De nummervolgorde is altijd gelijk aan de datumvolgorde. Bij de oude methode was dat onmogelijk.
- de mogelijkheid is aanwezig om, even-

eens in aflopende volgorde, uren, minuten en seconden toe te voegen. — sommige computertoepassingen kunnen worden vereenvoudigd.

Het heeft er dus alle schijn van dat de ISO een goede aanbeveling heeft gedaan. Maar dat zullen we moeten afwachten.

1972-08-14

VLO

Personalalia

Gehuwd:
23-0-1972: Bart Pellegrom — Riet van Eck
12-7-1972: Nico van den Oosterkamp — Janny van de End.

Geboren:
30-7-1972: Jeffrey, zoon van fam. J. Verschoor.

In dienst:
31-7-1972: L. L. Toonen - Lakkerij
14-8-1972: Mej. W. van Soelen - Export Administratie
15-8-1972: Mej. J. H. Udo - Bedrijfs Administratie

Tot onze spijt zijn in het vorige nummer van De Fabrieksfluit de onderschriften bij deze foto's vermeld. We haasten ons de gemaakte fout te herstellen, met excuses aan de ongetuifeld verontwaardigde ouders!

Dit is Simone, dochter van de familie A. J. de Kruif.

En dit is Ilse Louise, dochter van de familie M. J. B. Middekoop.

In memoriam

J. P. Hogervorst

Na een kortstondige ziekte kwam toch nog onverwacht het bericht van het overlijden van J. P. Hogervorst.

In de bijna 3 jaar dat hij in ons bedrijf werkzaam was, hebben wij hem leren kennen als een ijverig en nauwgezet medewerker.

Nooit was hem iets te veel en hij was altijd bereid iedereen te helpen waar dat nodig was. Alleen al daarom zullen wij hem erg missen en is er een lege plaats ontstaan.

Wij wensen zijn vrouw veel sterkte toe in deze voor haar moeilijke dagen.

Afkoopregeling rentekaarten

Op 1 juli begon een nieuwe periode van de afkoopregeling voor de vroegere bezitters van rentekaarten. Deze keer zijn zij aan de beurt die in een der jaren 1915, 1916, 1917 of 1918 zijn geboren en wier ouderdomsrente bij het bereiken van de 65-jarige leeftijd minder dan / 60,— per jaar zou bedragen. In de praktijk wil dit zeggen dat in de meeste van deze gevallen alleen dan afkoop plaats vindt als in totaal minder dan voor / 286,— is geplakt. Tevens komen aan bod zij die geboren zijn in 1932 of 1933, waarbij het er niet toe doet hoeveel er is geplakt.

Om het aan rentezegels geplakte bedrag (vermeerdert met interest) terug te krijgen, kan men zich wenden tot de Raden van Arbeid. Aanvraagformulieren met toelichting zijn daar en op alle postkantoren te verkrijgen.

De mogelijkheid tot aanvragen geldt ook nog voor hen die in vorige uitbetalingsperioden aan de beurt zijn geweest, maar tot nu toe hebben verzuimd een aanvraag in te dienen. Dit zijn zij, die zijn geboren in een der jaren 1903 tot en met 1914 (mits er minder dan voor / 286,— is geplakt) en zij die zijn geboren in een der jaren 1934 tot en met 1950.

Zij die in andere dan genoemde jaren zijn geboren, komen tussen 1 juli 1973 en 1 juli 1975 aan de beurt.

Dankbetuigingen

Namens onze ouders bedanken wij iedereen die z'n belangstelling heeft getoond ter gelegenheid van ons huwelijk.

Bart Pellegrom
Riet van Eck.

Aan al het personeel van de Lakkerij I en Montage I, alsmede het personeelfonds, graag onze hartelijke dank voor de belangstelling en de fruitschalen die wij mochten ontvangen.

G. van Asch.

Langs deze weg zeggen wij U hartelijk dank voor de belangstelling die U bij ons huwelijk getoond hebt en waardoor deze dag voor ons onvergetelijk is geworden.

N. van den Oosterkamp
J. van den Oosterkamp-v. d. End.

Hartelijk dank aan directie, personeelfonds en collega's voor de aandacht welke mijn 12½-jarige aanwezigheid bij Gispens van u kreeg, en voor de zeer gewaardeerde kadoos welke ik mocht ontvangen.

D. W. van Logchem.

Gaarne wil ik mede namens mijn vrouw de directie, personeel en collega's hartelijk dank zeggen voor de mooie kadoos die ik kreeg met mijn 12½-jarig jubileum.

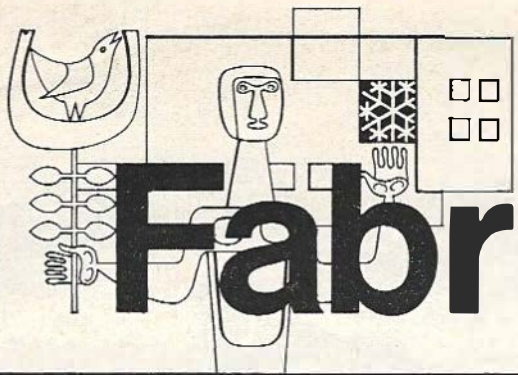
A. M. Borgstein.

Mede namens mijn echtgenote dank ik directie en O.R.-leden, Personeelfonds, Fabriek IV en verder alle collega's voor de belangstelling ter gelegenheid van mijn 25-jarig jubileum.

A. den Hertog.

De Fabrieksfluit

Redactie: A. Anbeek, L. Bosch, A. de Bruin,
D. W. v. Logchem, H. H. Sijbrant, C. v. Zanten
Gispens foto's: W. Carstens
Staalmeubel foto's: P. Heythekker
Layout: P. J. Hermans

Personeelsorgaan van
Gispen's fabriek voor metaalbewerking n.v., Culemborg
en Staalmeubel N.V., Roden
Verschijnt 1 x per 5 weken

De Fabrieksfluit

26e jaargang
no 272
7 november 1972

Pa 1972 (40 ft + 25 ev) 40 SM = Knalfeest!
en dat alles op die ene dag in september...

Een kop om over na te denken, zeg dat wel, maar na enig speurwerk zult U dit raadsel zeker kunnen oplossen.
In de afgelopen maanden stond Staalmeubel voor de viering van de volgende festiviteiten:

- a. gebruikelijke personeelsavond
- b. 40-jarig jubileum van de heer F. Tromp
- c. 40-jarig jubileum van Staalmeubel N.V.
- d. 25-jarig jubileum van de heer E. Th. Vroom.

De directie was van mening, dat zij zich, in de huidige conjunctuur, niet kon permitteren grote feesten voor relaties e.d. te houden, maar zij wilde toch voor het personeel, waarvan zovelen een groot deel van die 40 jaar hadden meegemaakt, iets doen.

Daarnaast stond Staalmeubel van half september tot begin november voor een groot aantal binnen- en buitenlandse beurzen.

In overleg met de Personeelsvereniging is toen besloten om de jaarlijkse feestavond en het 40-jarig bestaan van Staalmeubel N.V. te combineren en deze festiviteit geheel intern te vieren (dus alleen personeel van Staalmeubel N.V.). De interne viering van de beide jubilea zijn toen, met volledige instemming van de jubilarissen, ook gecombineerd met deze dag.

Natuurlijk willen de externe relaties van de heer Vroom hem ook gaarne feliciteren met zijn jubileum. Uit zuiver praktische overwegingen is besloten hiervoor een receptie te houden tijdens de tweejaarlijkse conferentie in Nederland, waarvoor de buitenlandse relaties komen overvliegen.

Het was een hele puzzel om uit de wirwar van belangen-afweging te komen, maar met zoveel festiviteiten en beurzen in zo'n kort tijdbestek, moet er wel iets geregeld worden.

Dubbel entree en dubbel felicitatieregister!

Gelukwensen namens de Raad van Bestuur

Mr. G. W. Kernkamp begroet oprichter en oud-directeur A. Th. E. Vroom

Oorkonden in originele verpakking! Adjunkt-directeur O. Kaña komt handen tekort

Onze oudste jubilaris F. Tromp toont zijn staat van dienst

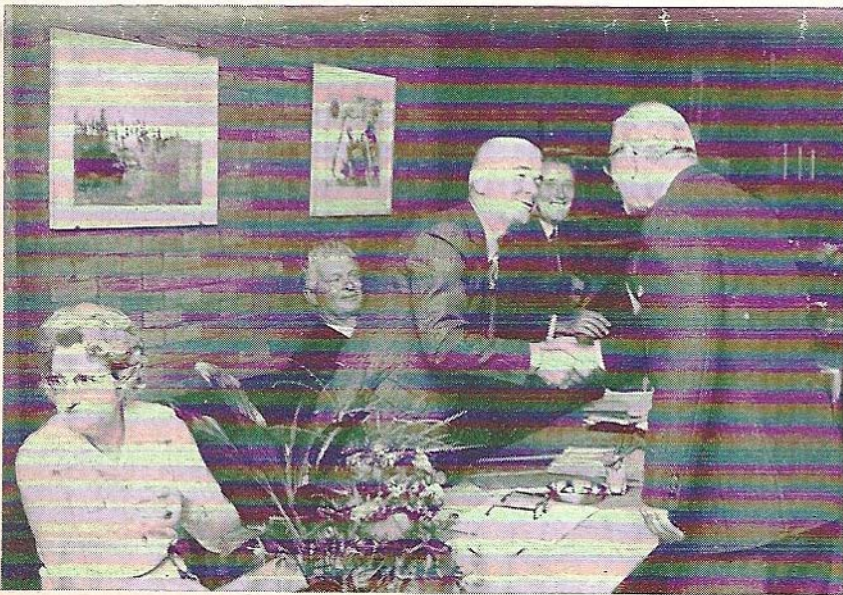
A. Verwey sprak namens de Ondernemingsraad

Th. v. d. Geest biedt de personeelsgeschenken aan

Herinneringen...! B. Westra in druk gesprek met de heer en mevrouw Vroom Sr.

Oud-direkteur A. F. van Laer feliciteert onze beide jubilarissen

Toespraken en hun stille getuigen

'Er valt nog zoveel te zeggen...'

S. M. 40 jaar: jubileumdrukke in onze kantine

Plaats van de festiviteiten...

Zeer geslaagde uitgaansavond

Vrijdag 8 september 1972 viel er heel wat te vieren. Zo waren de heren Vroom en Tromp resp. 25 en 40 jaar in dienst (waarover elders meer), Staalmeubel N.V. bestond 40 jaar en de Personeelsvereniging hield haar jaarlijkse uitgaansavond. Van al deze activiteiten werd op verzoek van de direkte één gecombineerd feest gemaakt. En dat ze in Roden feest kunnen vieren, daar zullen ze in Culemborg nu ook wel van overtuigd zijn geraakt. 175 Personen woonden dit feest in de Winsinghof bij. Het hadden er ook beslist niet veel meer moeten zijn, want anders hadden er verscheidene buiten moeten zitten. Het diner was goed verzorgd, alhoewel sommigen van ons wel wat moeite gehad hebben met de ontcijfering van de menukaart, welke in het Drents gesteld was. Om ca. 8 uur 's avonds werd gestart met een grandioze artiestenshow. Maar ja, wat wil je, als je het Cocktail-Trio. Conny v. d. Bosch, Tobi Rix en nog vele anderen geëngageerd hebt. Dan móet het ook wel slagen. Dat er daarna nog tot in de kleine uurtjes werd gedanst, behoeft geen betoog. Wat ons betreft, mag Staalmeubel volgend jaar weer 40 jaar bestaan.

B. Schild.

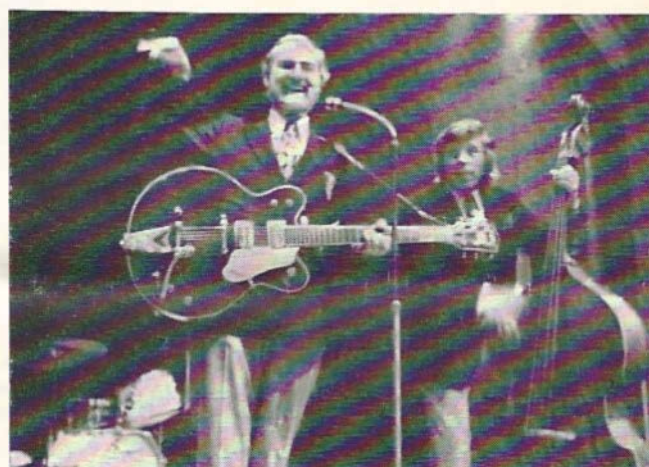
Connie van den Bosch, voor velen een openbaring!

1932 * 40 JAAR STAALMEUBEL * 1972

Stemmingmakers
op en top!

Ook voor een
Groninger
valt het Drents
niet mee...

Cees de Lange
was als van ouds.

Fijn, die oude
vertrouwde
gezichten weer
eens te zien.

We lieten het
ons goed smaken!

Ook hier werden
vele oude
herinneringen
opgehaald.

Dit is de nieuwe ondernemingsraad

HERKOZEN:
Th. A. v. d. Geest
Afd. Lasserij
KIESGROEP I
N.V.V.

HERKOZEN:
J. Slagter
Afd. Spuiterij
KIESGROEP I
N.V.V.

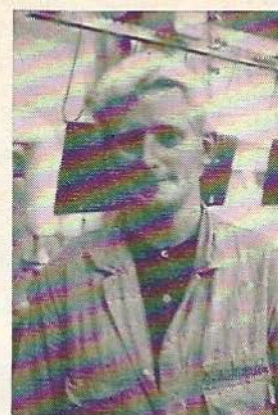
NIEUW LID:
B. Hummel
Afd. Lasserij
KIESGROEP I
C.M.B.

NIEUW LID:
G. Birze
Afd. Bankwerkerij
KIESGROEP I
NIET GEORGANISEERD

HERKOZEN:
A. Verweij
Afd. Werkvoorbereiding
KIESGROEP II
C.M.B.

HERKOZEN:
L. Poppema
Afd. Spuiterij
KIESGROEP II
N.V.V.

Na de op vrijdag 22 september gehouden ondernemingsraadverkiezingen is de verkiezingscommissie tot de volgende uitslag gekomen. Voor de 7e zetel is geen kandidaat geweest. In de 44e zitting van de ondernemingsraad werd besloten om over twee jaar de belangstelling bij kiesgroep 3 na te gaan en of voor de daarna te houden verkiezingen reglementswijziging noodzakelijk zal zijn. De nieuw gekozen ondernemingsraad is 6 oktober in functie getreden.

Nog een jubilaris!

VIA SIGAREN EN SIGARETTEN

De heer C. P. v. d. Bosch, kersvers voorzien van het LTS-diploma elektriciën-motor bankwerken, kon zoals zo velen in de crisistijd van de dertiger jaren geen werk krijgen in het vak waarvoor hij was opgeleid. Noodgedwongen werd hij magazijnbeheerder bij een grossier in tabaksartikelen in Velsen.

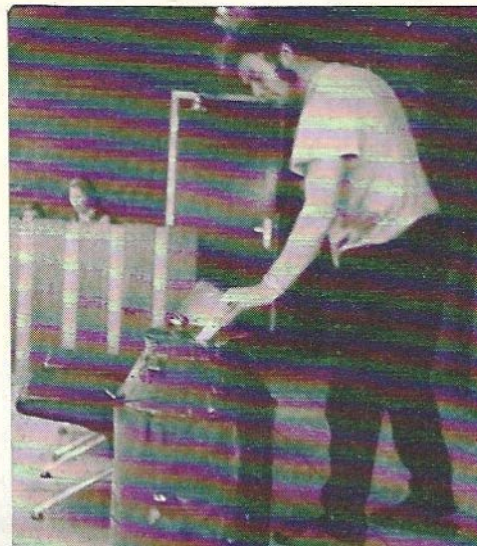

Het was wel heel iets anders dan hij zich in zijn schooljaren had voorgesteld, maar ja, je moest toch wat in die jaren om je brood te verdienen. Na enige tijd, toen hij alle soorten sigaren, sigaretten enz. uit het hoofd kon opdreunen, werd hij vertegenwoordiger en van 1950 tot 1960 filiaalhouder. Duizenden doosjes rookwaren zijn in deze jaren over zijn toonbank gegaan.

Via een schoolcommissie is hij in contact gekomen met de heer Kompier, aan wie hij zo terloops vertelde dat hij er best zin in had om magazijnbeheerder te worden op een fabriek. Wie schetst zijn verbazing, toen hij enkele dagen later hoorde dat men bij Staalmeubel zo'n man juist zocht. Op 4 april 1960 is hij toen in dienst getreden. Het was toen nog een klein magazijntje, zoals gebruikelijk in die jaren, zorgvuldig door middel van een mants-hoog hekwerk van de produktieruimte afgescheiden. Met plezier denkt hij nog steeds terug aan dat prille begin. Het was wel een hele omschakeling, maar door zijn ervaring die hij had opgedaan in de jaren daarvoor, zat hij er zo in. Het liep als een trein.

Na enige jaren volgde toen de verhuizing naar Roden.

'Ja, dat was me wat! We hadden het huis mooi schoon gemaakt, meubeltjes geplaatst enz., alles scheen in orde. Na enige tijd wilden wij de kachel aansluiten. Zo gezegd, zo gedaan, alleen wilde hij niet branden. Nu, dat was geen wonder, want het afvoerkanaal zat tot aan het plafond toe vol met stenen en cement. Enfin, na het afbreken en opnieuw metselen van de schoorsteen maar opnieuw

Henk Roelfsema heeft zijn keus bepaald

De verkiezingscommissie telt de uitgebrachte stemmen

proberen. Ja hoor, hij brandde! Op de eerste etage begon het echter al ras te stinken. Wat was er aan de hand? Heel eenvoudig, in plaats dat de rook via de schoorsteen op het dak werd afgevoerd, kwam het verbrandingsgas door het ontluchtingsrooster op de douche het huis weer binnen. Ook hier was de bouwer de kluts kwijt geweest. Weer breken en metselen, ja, als ik daar nog aan terug denk!

Op 1 januari 1969 volgde zijn benoeming tot werkmeester. Vanaf die tijd geeft hij leiding aan het magazijn en de inpakkerij en heeft hij toezicht op het gebruik en de opslag van de box-pallets en de opslag van de halffabrikaten in de fabriek. Naast zijn werk heeft hij ook zijn hobby's, zoals knutselen en zingen. Reeds in Velsen was hij lid van een oratoriumvereniging en nu in Roden zingt hij als tenor in een mannenkoor. Ook is hij al zeven jaar lang voorzitter van de personeelsvereniging bij Staalmeubel en daar gaat ook heel wat tijd in zitten. Gelukkigwinst Cor, en nog vele plezierige jaren toegewinst.

ONZE VISCLUB

A-klassers kregen lesje

Viswedstrijd d.d. 1972-09-30 te Lemmer

Het is met de visserij al precies zo als bijv. met voetbal. Als Ajax van NAC kan verliezen, waarom zouden de B-hengelaars de A-groep dan niet kunnen verslaan? Het is gebeurd en wel op zeer duidelijke wijze. Zolang we bij Staalmeubel wedstrijd vissen, is dit nog niet eerder vertoond. De totaalscore van B bedroeg 444.60 punten tegen 235.90 punten van A. Een duidelijke nederlaag dus. Het duo Js. Koopman en B. Bathoorn was in een supervorm, terwijl B. Buist en A. Schnater eveneens ver boven hun persoonlijke records visten. Als outsiders nam men de zogenaamde topfloeg flink in de maling. Weer een bewijs, dat de wedstrijd pas beslist is, wanneer deze is beëindigd. Js. Koopman deed echter nog meer. Hij heeft de leiding genomen in de competitie om de zwaarste brasem. Met een zeker lijkend kampioenschap in B. lijkt

Jannes dit seizoen flink in de prijzen te vallen. Over de resultaten van de A-hengelaars kunnen we maar beter zwijgen, of het moet al zo zijn, dat de gebakken vis en het fraaie weer veel van het geleden verlies goed maakten.

Uitslag A-klasse:

1. L. Velting	107.60 punten
2. J. O. Visser	94.80 "
3. G. P. van Vliet	12.80 "
4. Js. Uilenberg	11.00 "
5. A. Dierdorp	6.20 "

Totaal stand A:

1. L. Velting	555.50 punten
2. H. A. Komplier	290.90 "
3. A. Verweij	247.30 "
4. G. P. van Vliet	215.20 "
5. Js. Uilenberg	192.40 "

Uitslag B-klasse:

1. Js. Koopman	177.50 punten
2. B. Bathoorn	149.00 "
3. B. Buist	60.50 "
4. A. Schnater	41.00 "
5. P. J. Hut	9.60 "

Totaalstand B:

1. Js. Koopman	259.70 punten
2. B. Bathoorn	152.00 "
3. B. Buist	72.00 "
4. A. Schnater	70.10 "
5. Js. Slagter	34.00 "

L.V.

Personalia

Geboren:

1972-09-08 Sierd, zoon van de fam. E. de Jong.
1972-10-07 Arnold David, zoon van de fam. S. Runsink.

Dankbetuiging

Hiermede wil ik U hartelijk bedanken voor de prachtige fruitmand die ik tijdens mijn ziekte mocht ontvangen.

G. Buist.

Mr. G. W. Kernkamp 'Europees' president

Tijdens de jaarvergadering van de Fédération Européenne du Mobilier Métallique de Bureaux van 18/20 oktober jl. in Amsterdam gehouden, werd onze algemeen directeur Mr. G. W. Kernkamp benoemd tot voorzitter van deze organisatie. Tegelijkertijd werd Dr. H. H. M. Grootjans belast met het algemeen secretariaat van de federatie.

Voordien was Mr. Kernkamp al vele jaren vice-voorzitter, tevens is hij reeds jaren voorzitter van de economische commissie voor de in- en uitvoerstatistiek, welke algemeen economische problemen behandelt vanuit statistische vergelijkingen.

De Nederlandse branche-organisatie, welke aldus Europees is georganiseerd in bovengenoemde organisatie is de V.S.M., afkorting van Vereniging Fabrikanten van Stalen Kantoor- en Bedrijfsmeubelen. De heer Kernkamp is hiervan reeds 10 jaar voorzitter. Ook hier is Dr. Grootjans algemeen secretaris.

Van de 'Fédération' zijn de nationale organisaties van alle E.E.G.-landen lid, alsmede Spanje.

Discussies worden gevoerd over toetreding van Engeland en eventueel Denemarken. Wij wensen Mr. Kernkamp gaarne geluk met deze cervolle benoeming.

Stoeien met de Computer *Nationale Management Competitie 1972*

Gispen gewipt door OPA!

De halve eindstrijd heeft vier finalisten opgeleverd, maar Gispen is er nu niet bij. Weliswaar verbeterde ons team de winst wederom aanzienlijk t.o.v. de vorige rondes; het was niet genoeg! Philips OPA Eindhoven (afd. Organisatie-Planning en Administratie) liep ons gladder voorbij en eindigde met een absoluut record in omzet en winst.

De oorzaak hiervan is eenvoudig: met vaart en durf startte deze ploeg met een forse produktieverhoging terwijl wij, zoals de meesten overigens, het hielden op 1000 stuks, in afwachting van de uitkomst van de opgevraagde marktinformatie.

Dat was onzerzijds natuurlijk netjes en zakelijk verantwoord, maar het werd onze ondergang.

Philips ging er duidelijk van uit, dat er voldoende kans in zat in de beginfase deze extra hoeveelheden tegen de gemiddelde prijs om te zetten. Zou dit lukken dan kon hen niets meer gebeuren.

Lukte het niet, dan kon men altijd nog dumpen en met scherpe prijzen trachten er nog iets van te maken.

Deze zakelijke durf werd royaal beloond. Het Gispenteam werd overigens een goede tweede, en vergeleken met de uitkomsten van alle deelnemers (16) bereikten wij zelfs nog een vierde plaats.

Máár, zoals wij reeds in het vorige stukje opmerkten, alleen de winnaar telt. Proficiat Opa!

Donderdag 9 november a.s. wordt de eind-

	Winst (x / 1000)	Capaciteit (x 1000)	Markt-aandeel	Investeringsen (x f 1000)		Prijs (f)	Criterium
				Efficiency	Kwaliteit		
AMP, den Bosch	975	7	26,3%	600	1000	659	66.7
Lovable, Zutphen	393	8	21,7	600	300	650	37.9
ir. Endevelt, Groningen	599	8	25,9	600	1000	661	50.7
Wyers, Amsterdam	447	8	26,3	900	1000	655	44.9
Raadgevend bureau Twijnstra en Gudde Deventer	543	7	17 %	600	300	670	37.7
Ingenieursbureau PRC, Heerlen	168	8	26,1	600	900	665	32.6
Gispen, Culemborg	755	8	28,4	600	1000	650	57.2
Philips (afdeling OPA-Rgt), Eindhoven	1149	8	28,7	600	1000	659	72.7
Heidemij, Assen	565	9	25,1%	600	1000	659	42.6
Holmar, A'dam	1136	8	26,7	600	800	650	61.8
Voss Postorder-service, Diemen	501	7	23,6	600	800	669	39.1
Akzo Plastics, Zeist	1031	8	24,8	600	1100	668	56.7
Enka, Breda	1111	8	30,1%	600	1000	680	54.4
R. Koole c.s., Vogelenzang	914	7	22	600	300	700	42
Berghaus, A'dam	1292	6	22,2	600	300	678	50.5
Grasso, Den Bosch	1259	7	25,9	600	1100	695	53.4

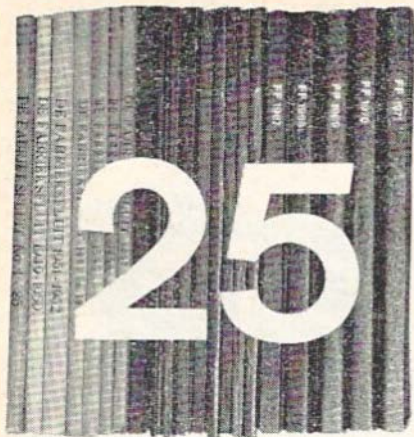
ronde gespeeld, waarbij alle zestien deelnemers zijn uitgenodigd, de eerste vier om de eindstrijd, en de overige twaalf als toeschouwers.

Professor Euwe is er ook, om het gebruik van de komputer in dit spel toe te lichten. Hierop komen wij nog in het volgende nummer terug.

ONZE ZILVEREN JUBILARISSEN — Op 5 september werd de heer J. C. van Leeuwen gehuldigd en op 9 oktober de heer A. Peek, beiden ontvingen de oorkonde voor 25 jaar trouwe dienst.

ONZE ZILVEREN FLUIT

Jaargang 1958 opent met zeer goede voornemens. Wat is namelijk het geval? Een groep van 12 personeelsleden heeft afgesproken gezamenlijk een schriftelijke cursus Engels te gaan volgen, o.a. L. Bosch, H. v. Ernden, H. v. d. Heuvel, L. Holleman, D. v. Kranenburg, M. Mouthaan, H. de Ruiter, G. Westerdaal enz. Geen wonder dus dat Chubb belangstelling voor Gispens heeft gekregen.

Kinderkamp 1958 werd al in januari opgezet. Prijs: evenals in 1957 f 17,50. In 1972 was het f 15,—. En dan spreken van inflatie!

Jubilarissen waren er toen ook nog al wat. Het meest opvallende was, dat de eerste 40-jarige jubilaris gehuldigd werd nl. de heer Van Maren.

In maart heeft de heer Prins afscheid genomen van Gispens. In zijn toespraak zei de heer Van Osselen:

— Door Prins werden verschillende cursussen voor het personeel georganiseerd waarbij hij steeds uitging van de gedachte, dat een verruiming van de algemene ontwikkeling het plezier in en de geschiktheid voor het werk alleen maar kan stimuleren. Deze cursussen hebben er belangrijk toe bijgedragen de bazen en voormannen het gevoel bij te brengen voor de verantwoordelijkheid, die hun functies met zich brengen.

Over progressief gesproken!

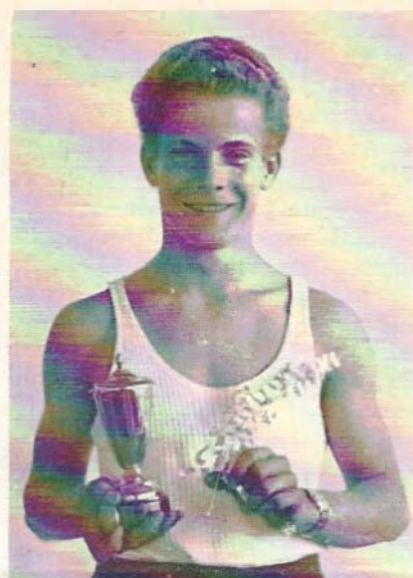
Zou er in het jaar 1973 met al die televisieprogramma's toch nog belangstelling voor bestaan?

1959

Een belangrijke gebeurtenis was het tot stand komen van de samenvoeging der personeelsfondsen van fabriekspersoneel en beambtenpersoneel. Daar begon de harmonisatie dus al.

Hardlopen

1 R. Valburg (Daalderop) 4 B. van Iersel
2 B. Kuiper (van Wijk en Visser) 5 W. Borgstein
3 S. de Wens (Cuteinborg) 6 G. Blondeel

Voetballen

1 Fabrick I 2 Kantoer

Wandelen

185 Deelnemers

Gispens' Sportweek 1958 in beeld: Veel belangstelling en 'n groot succes

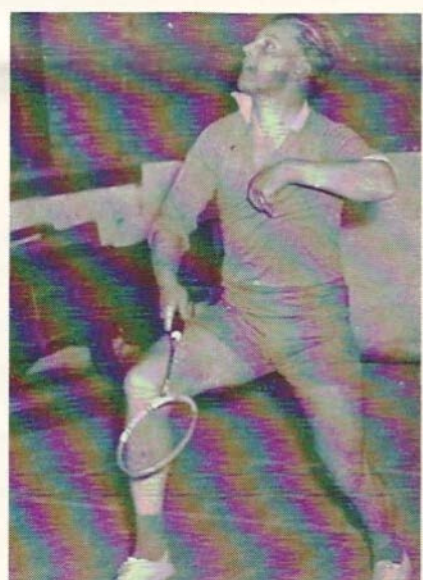
Dames
1 D. Pompe
2 R. Lommers
3 Mevr. v. Kranenburg

Heren
1 H. Pompe
2 J. v. Doorn
3 A. Smit

Dames
1 H. Vernunt
2 Mevr. W. Lamphen
3 Mevr. Meijers

Heren
1 Ir. J. Meijers
2 D. J. Both
3 J. van Leunen

Dames
1 Mevr. J. Bosch
2 Mevr. W. Lamphen

Heren
1 W. Borgstein
2 Chr. Verheide
3 G. Blondeel

De in 1958 gestarte Kleurodesk-verkoop begint grote vormen aan te nemen. Als gevolg hiervan wordt de werktijdverkorting opgeheven.

Ideeënbus breekt rekord, nl. hoogste beloning voor de heer Van Empel: een bedrag van f 360,—.

Uit het aantal van 70 ideeën blijkt dat de ideeënbus de mensen wel aansprak.

In september deelde de voorzitter van de Ondernemingsraad mede, dat het aantal personeelsleden is gestegen tot boven de 400. Ter ere van dit feit werd aan het personeel op 9 september een koek verstrekt. Wat een smulpertij!

Tijdens deze O.R. werd al de gedachte geopperd om in de toekomst de lonen per maand uit te betalen. Wat was dat nu weer voor een modern gedoe?

Zin uit de notulen van de Ondernemingsraad van november:

— Een lid merkt op dat de voor-kalkulaties van de nieuwe meubelen niet in overeenstemming zijn met de tijd, die men er voor nodig heeft.

Lijkt een bekend geluid...

Ter gelegenheid van de 25-jarige Fabrieksfluit zijn we met deze serie begonnen en dit is dus de laatste keer geweest. Er zijn talrijke herinneringen opgehaald en velen hebben zichzelf op de oude foto's weer herkend en kwamen tot de ontdekking dat de tand des tijds zijn sporen had nagelaten.

Aan de andere kant is het ook zo, dat wanneer al die 'fluiten' doorgelezen zijn, er toch weer niet zoveel veranderd is en dat er volgens het oude spreekwoord 'niet zo veel nieuws onder de zon is' al denken we dikwijls van wel!

Zwemtocht Beusichem—Culemborg, start van de Beusichemse pont

Veel belangstelling aan de kant...

Sterrit

Rijzen	Brommers	Motoren
1 F. Hamilton	1 A. van Veen	1 J. de Kruif—Th. Bleyenbergh
2 F. v. Hannen	2 F. Hoffmann	2 F. d. Hartog—H. v. d. Heuvel
3 Mevr. v. Hannen	3 G. Toonen	3 H. de Graaf—R. Braaksma

Controle...

Zwemmen

Heren
1 H. Pompe
2 J. v. Doorn
3 A. Smit

Hengelen

1 J. Stelhorst 490 gr.
2 J. v. Kranenburg 165 gr.
3 C. Smits 50 gr.

Dammen

1 H. van Kuik
2 M. Blom
3 J. van Kranenburg

Zwemmen

Dames
1 D. Pompe
2 R. Lommers
3 Mevr. v. Kranenburg

Bridgen

1 A. D. Ulrich—W. Lingen	Klaverjassen
2 H. J. v. d. Kroef—Mevr. v. d. Kroef	A 1 A. D. Ulrich—Mevr. Ulrich
2 W. Bohré	2 D. v. Veen—Mevr. v. Veen
beide laatste gelijk aantal punten	3 N. Hazendonk—Mevr. Hazendonk
	B 1 A. Vink—C. Smits
	2 J. Peek—K. Smits
	3 B. Westholter—Adr. Ulrich

Ir. Van Osselen reikt de prijzen uit

...en de man die overal bij was!

Zijn wij uit-gefloten?

Het verslag van de 204e ondernemingsraadsvergadering, gehouden op 1972-09-13, vermeldt met betrekking tot de Fabrieksfluit ondermeer het volgende: 'De voorzitter deelt mede, dat men er toe over wil gaan per 1 januari a.s. de Fabrieksfluit eenvoudiger te gaan uitvoeren en er uitsluitend een huisorgaan van te maken, bestemd voor personeel en gepensioneerden'.

Eigenlijk is het laatste deel van deze vermelding niet helemaal compleet.

Misschien zou er béter hebben kunnen staan: '... bestemd vóór, en gemaakt dóór het personeel en de gepensioneerden'.

Want het feit dat het een zuiver 'huisorgaan' gaat worden, geeft ons de mogelijkheid om het inderdaad tot een écht personeelsblad te maken; niet alleen geadresseerd aan, maar ook daadwerkelijk gemaakt door het personeel! Veel meer dan wat onze Fabrieksfluit tot nu toe geweest is, kan zo'n huisorgaan het natuurlijk helemaal zijn.

Zónder dat onmiskenbaar 'officiële' kleurtje!

Maar, dan moet natuurlijk wél ieder zijn of haar steentje bijdragen. Want er komt nogal wat kijken vóórdát zo'n stukje drukwerk bij ons thuis in de bus ligt. En dan hebben wij het natuurlijk niet alleen over de kopy.

Natuurlijk niet, want we zullen nu voortaan ook ons personeelsblad samen moeten gaan maken. En daar zijn een heleboel handen voor nodig.

Handen die er zin in hebben om dat stukje drukwerk op tijd de deur uit te krijgen. Handen ook die er zin in hebben om dat stukje drukwerk zódanig te maken dat iedereen er iets van zijn gading in vindt.

Maar, zo ver zijn we nog niet. Zoals met alle dingen het geval is, moeten we bij het begin beginnen. En dat is de NAAM van ons 'huisorgaan'.

'DE FABRIEKSFLUIT' begint wat 'belegen' te worden; daar kunnen we het wel over eens zijn.

Bovendien, er gaat nu iets komen dat ánders probeert te zijn dan het was, en zouden we alleen/dáárom niet naar een nieuwe naam zoeken? Met z'n allen; om een héle goeie te vinden? Het al eerder aangehaalde ondernemingsraadsverslag zegt hierover:

'Wat betreft de naam van het nieuwe blad: de voorzitter zou gaarne willen, dat de redactie hiervoor een prijsvraag uitschrijft'.

Dat doen we dan hierbij. Hier volgen de voorwaarden voor deelneming aan deze wedstrijd:

Eerst W. Dingemans, en wel met een bepaalde reden...

Bemetel-ouderavond

Op donderdag 5 oktober j.l. vond, onder ruime belangstelling van de ouders, de uitreiking plaats van de behaalde Bemetel-diploma's. Een en ander in de kantine aan de Triosingel, waar na het bekende kopje koffie en een welkomstwoord van de heer D. J. Kranenburg, het woord werd gegeven aan onze technisch directeur: de heer Meijers. Alvorens tot uitreiking over te gaan, waagde de heer Meijers enkele woorden aan de nog onzekere toekomst aangaande het participatieonderwijs, waarop de konsulent van de Stichting Bemetel zijn zienswijze gaf. Bij de prijsuitreiking door de heer Meijers was eerst W. Dingemans aan de beurt, en wel met een bepaalde reden. Zijn diploma stempel-bankwerker is

Dit is de opgave:

Bedenk een naam voor het huisorgaan van Gispén te Culemborg en Staalmeubel te Roden, zoals dat ná 1972-01-01 zal gaan verschijnen.

Het huisorgaan wordt een gezamenlijke publicatie van beide bedrijven in Culemborg en Roden, bestemd voor, en gemaakt door het personeel van deze bedrijven.

Deelnemers:

Aan deze wedstrijd kunnen deelnemen: personeelsleden van Gispén te Culemborg of van Staalmeubel te Roden en hun gezinsleden.

Aantal inzendingen:

Ieder mag zo veel inzendingen sturen als hij wil.

Sluitingsdatum:

Inzendingen, ontvangen ná 1972-11-30 zullen niet meer in behandeling worden genomen. Inzendingen te adresseren aan: Gispén's Fabrik voor Metaalbewerking N.V. Afdeling personeelszaken — huisorgaan Stationssingel 25 — Culemborg.

Jury:

A. Anbeek, P. J. Hermans, R. Noorda, mej. S. Smits, A. Verwey.

Prijzen:

De volgende prijzen zijn beschikbaar gesteld:
1e prijs: f 100,—
2e prijs: f 50,—
3e prijs: f 25,—

nl. door hem met de hoogste landelijke cijfers behaald, hetwelk zeker een extra felicitatie waard was. Vervolgens werden de volgende diploma's uitgereikt:

M. v. Antwerpen	Stempel-bankw.
T. van Aalst	bank-plaatwerker
M. Bakhuizen	" "
G. v. Kuilenburg	" "
S. Lausberg	" "
W. Stam	" "
M. de Waal	" "

G. van Rooijen onderhoudsmonteur

Twee kandidaten krijgen voor het schriftelijk deel van het vak-diploma een gedeceltelijk herexamen.

De vertoning van de film: 'Diamanten' welke zowel de winning als de verwerking van de diamant liet zien, was zeer interessant. Tot slot brachten vele ouders nog een bezoek aan het Projekt Informatie Centrum.

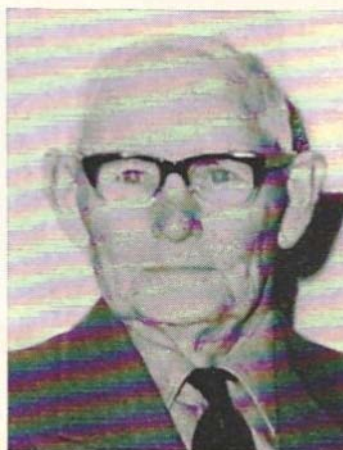

Op 14 september is vrij plotseling onze medewerker Th. Schoots in het St. Antonius ziekenhuis te Utrecht overleden.

Nog in onze vorige fabrieksfluit schreven we over Theo en zijn aanstaande jubileum, omdat we mochten verwachten dat dit slechts een uitstel zou betekenen.

Het heeft dus niet zo mogen zijn en met tal van vrienden, kollega's en familie hebben we hem naar zijn laatste rustplaats begeleid.

Wij beseffen dat door zijn overlijden een lege plaats is ontstaan, die niet zo gemakkelijk door anderen weer opgevuld zal worden.

Op 23 oktober 1972 overleed onze gepensioneerde M. Meyer, op 88-jarige leeftijd.

Thijs zoals wij hem noemden, kwam op 29 juni 1939 in dienst bij Gispén.

Hoewel hij al in 1949 met pensioen kon gaan, heeft hij tot 2 februari 1952 in ons bedrijf gewerkt.

Ruim 20 jaar mocht hij dus nog van zijn verdiend pensioen genieten.

Op 26 oktober 1972 hebben wij samen met zijn familie en vrienden de crematie te Utrecht bijgewoond.

Dat zij mogen rusten in vrede.

...ER IS GEEN WEG TERUG

Uw kostwinners - bescherm ze!

Wat zijn de gevolgen van een ernstig bedrijfsongeval en wat is de oorzaak van zo'n ongeval?

Deze vraag kwam op toen in augustus jl. onze perser de heer Copper uit de plaatwerkerij van fabriek IV een ongeval overkwam waarbij hij vier vingers van zijn linkerhand kwijtraakte. Dat is nogal wat! We wilden op deze vraag een antwoord krijgen. Daartoe hebben we een aantal slachtoffers van bedrijfsongevallen en een veiligheidsfunktionaris uitgenodigd voor een gesprek.

Dat waren de heer Van Gasteren van de afdeling werkvoorbereiding die zes jaar geleden op de afkantpers een aantal vingers verspeelde. Verder de heer Pikker uit de lakkerij die enkele jaren geleden een ongeval kreeg — een plaatpaneel sneed door zijn pols — waardoor het gebruik van een van zijn handen ernstig wordt belemmerd. Tenslotte de heer Copper, de laatste die, zoals wij reeds opmerkten, een ongeval overkwam waarvan hij nog steeds niet is hersteld.

Op ons verzoek was ook de heer Escabache, veiligheids adviseur van het GAK aanwezig.

Toen we de vraag stelden welke gevolgen het ongeval voor de betrokkenen heeft gehad vertelde de heer Pikker: 'De gevolgen waren ingrijpend. Ik voel me niet invalide of arbeidsongeschikt, maar ik ben het wel. Mijn linkerhand is helemaal verstijfd en ik heb er weinig kracht in. Soms is het een handicap voor me dat mijn vingers er nog aanzitten'. De heer Van Gasteren zegt:

'De gevolgen van een ernstig ongeval zijn altijd ingrijpend. Je kunt je gebruikelijke werk niet meer doen. Je denkt aan het geval dat je om de een of andere reden niet meer bij je werkgever terecht zal kunnen. Dan moet je solliciteren. En wie neemt je dan als je een hand mist? Dat gevoel blijft onverminderd voortduren, dat zit in je achterhoofd en dat heeft invloed op je instelling'.

Nog een paar gevolgen noemt de heer Van Gasteren. 'Je krijgt een periode dat je je waar wilt maken. Wat je vroeger kon moet je ook na het ongeval kunnen uitvoeren. Pas later leer je je aanpassen, maar dat kost veel tijd en het lukt je nooit

helemaal. Er zijn veel karweitjes die je niet meer zelf kunt verrichten.

In het begin ben je ook erg explosief en dat blijf je min of meer.

Er zijn altijd wel mensen die onbewust en sommige ook bewust, diepkwetsende opmerkingen maken. Dan barst je uit elkaar en daar moet je tegen vechten. Ook mag je niet vergeten dat de huisgenoten eveneens een tik van het ongeval meekrijgen. Ook zij moeten zich leren aanpassen en dat geeft in het begin wrijving.

Een heel ander en praktisch probleem is het eten. Met mes en vork gaat dat niet meer en dat merk je vooral als je in een restaurant gaat eten'.

Wat is de oorzaak van zo'n ongeval?

'Hoe het gekomen is weet ik nóg niet', zegt de heer Pikker. 'Ik had dat paneel weggezet op een pallet en keek naar een andere kant toen het omtuimelde en door mijn pols sloeg. Het is wel typerend dat ik nu veel meer dan voorheen onveilige situaties constateer. Uiteraard maak ik daar dan werk van'.

'Vaak denk je dat kan mij niet gebeuren, en dat is jezelf goed voor de gek houden, zegt de heer Van Gasteren. In mijn geval wijt ik de oorzaak aan afgeleid zijn. Er stond iemand achter me tegen mij te praten. Onbewust had ik mijn hand in de stempel liggen en m'n hoofd naar achter gewend naar de spreker. En dat werd fataal. Voor ik het wist was het gebeurd. Ik hoorde de pers plotseling lopen, trok m'n hand terug maar het was al te laat'.

De heer Copper zegt dat zijn ongeval in wezen ook met afgeleid zijn te maken heeft gehad.

'Ik was de stempels van de pers aan het halen en dat karwei was op één stempel na klaar. De pers liep, dat wil zeggen dat de motor draaide want af en toe moet je de ram verstellen en dat gaat moeilijk zonder lopende machine. Ik was net even weggeweest en pakte het laatste stempel om het van de machine te trekken. Dat ging niet zo soepel en daarom pakte ik het tegen mijn gewoonte aan de kopplaat vast. Ik draaide me om, om de vorkheftruck te roepen. Op dat moment heb ik

onbewust op het pedaal getrapt waardoor de ram naar beneden kwam met het bekende gevolg — vier vingers afgeknelld'.

Bent u na het ongeval voorzichtiger geworden, of anders gezegd ziet u meer gevaren?

'Soms wel en soms niet, zegt de heer Van Gasteren. Pas als je weer eens een 'zowat' ongeval krijgt, dan schrik je weer en denkt: oppassen en voorzichtig doen. Want als je nog een stuk van je hand verspeelt, kun je niets meer'.

Wat kunt u zeggen over de beveiliging van de machines en van de veiligheid in het algemeen?

'De beveiligingen bij Gispén zijn beslist goed', zegt de heer Copper.

'Of ze altijd worden toegepast is een tweede, want ieder die aan de machine werkt heeft het zelf in de hand om de beveiliging te gebruiken. Voorgeschreven zijn ze altijd'.

De heer Van Gasteren merkt op: 'We kunnen constateren dat er altijd verbeterd kan worden aan de veiligheid'.

Deze opmerking wordt door de heer Escabache nog eens beklemtoond.

Altijd veiligheidsvoorschriften toepassen, je aandacht onverminderd bij het werk houden en niet laten afleiden, het gevaar loert altijd.

Tenslotte nog een opmerking van een der slachtoffers:

'De nasleep van een ernstig ongeval is veel beroerder en ingrijpender dan men vooraf ook maar kan vermoeden. Na het ongeval is er geen weg terug. Je moet leren leven met je handicap'.

Het is goed vuurtje stoken met een andermans hout...

Een verbrande snipperdag

Donderdag 26 oktober jl. werd om kwart over elf 's morgens brandalarm gegeven in fabriek IV. Dit alarm diende om de mobiliteit van onze bedrijfsbrandweer te beproeven en om het zo echt mogelijk te maken was er ook vuur nodig.

De Technische Dienst had aan de voorkant van de fabriek een keurig stapeltje plankjes, balkjes en pallets aangetroffen die uitermate geschikt leken voor een brandweeroefening.

Na de geslaagde blussingswerkzaamheden van de brandweerploeg van fabriek IV. ditmaal versterkt met een gastspuiter van fabriek I, kwam Toon Bron om de hoek kijken. Hij ontdekte vrijwel direct dat zijn mooie stapel hout, waaraan hij al een halve snipperdag had besteed, tot as was vergaan. Nadat de verontwaardiging van Toon over dit verlies wat was bekoeld, kon hij zich toch niet weerhouden om op te merken: 'Dat gebeurt je als arbeider. Want als arbeider heb je geen auto en kan je niet meten voor transport zorgen'.

Toch was de heer Bron sportief genoeg om nog even bij de resten van zijn eigendom voor een foto te poseren.

15 jaar RIVO TORTO

Terugkijkende en al lezende in oude paperassen, ontdekten we dat Gispén vanaf 1957 RIVO-TORTO adopteert in Nijmegen.

Een derde lustrum dus en het is goed en fijn om te kunnen zeggen: Gispénaren hardstikke bedankt dat dit kon en (naar wij hopen) blijft kunnen.

Blijft kunnen betekent dan ook dat we nu al weer bezig zijn met deze zaak, terwyl in november opnieuw een bijdrage van U zal worden gevraagd. Nadere mededelingen hierover komen nog op de publikatieborden.

In de F.F. van 20-1-72 hebt U een uitgebreide reportage over RIVO-TORTO en zijn bewoners kunnen lezen en zien.

Van het interview met de leiding nog dit citaat: 'Ik wil graag het Gispén-personeel heel hartelijk danken voor zijn medewerking. Dank zij de hulp die wij al jaren krijgen, kunnen we altijd een fijn feest met kinderen vieren', aldus de heer Weusten.

Spreekt deze uitspraak niet voor zichzelf en kunnen wij niet met U afspreken dat wij deze 15e keer eens extra ons best zullen doen?

Bij voorbaat dank hiervoor.

Het Comité.

Nog twee zilveren jubilarissen

Als hekkesluiters voor 1972 hopen de heren C. M. C. Borstlap en C. Hulskes, resp. op 1 en 8 december hun zilveren jubileum te gedenken.

Pensioen voor de heer J. W. Smit, met een 2-zits rotanbank van het personeel...

Toonkamer Rotterdam sluit de gastvrije deuren

Wie de toonzaal aan de Lijnbaan in Rotterdam goed heeft gekend — en dat zijn er zéér velen — zal zonder enige twijfel met weemoed kennis hebben genomen van het bericht dat deze voorpost van Gispens haar deuren voorgoed gaat sluiten. Nog maar enige maanden geleden konden wij in een terugblik op 25 jaar Fabrieksfluit de in gebruikneming van onze toonzaal in het hart van Rotterdam memoreren. Nu is dan het onherroepelijk besluit gevallen dat wij ons gaan terugtrekken uit de befaamde maasstedelijke winkelwijk. En daar is natuurlijk een goede reden voor.

Wij kunnen met z'n allen trots zijn op ons Project Informatie Centrum;

Maar alles heeft zijn prijs. Ook ons informatie centrum; en de toonzaal aan de Lijnbaan is een deel van die prijs.

Een prijs overigens die het waard is om betaald te worden, zonder daarbij iets af te doen aan de vele lauweren die onze Rotterdamse vestiging in de loop der jaren heeft verdiend. Immers, ons Culemborgse informatie centrum biedt zó veel voordelen, dat een vergelijking bijna oneerlijk aandoet.

Gelegen in de voortuin van de fabriek; met alle 'deskundigen' als het ware voor het grijpen; met ruime mogelijkheden voor besprekingen of instructie's, ook voor grotere gezelschappen; met een royale ruimte voor het opstellen van proef-inrichtingen

was de keuze eigenlijk niet zo héél erg moeilijk.

En er moest nu eenmaal een keuze gemaakt worden, want in Rotterdam en Culemborg zou te veel van het goede geweest zijn. Zéker nu elke gulden twee keer moet worden omgedraaid vóórdat hij kan worden uitgegeven!

Zo gaat dan aan het eind van het jaar de Gispens toonzaal uit Rotterdam verdwijnen; maar Gispens gaat zeker niet helemaal uit Rotterdam weg.

Daar is Rotterdam veel te belangrijk voor!

In de buurt van het toekomstige wereldhandelscentrum, aan de Scheepmakershaven nr. 56 wordt een Gispens verkoopkantoor gevestigd.

De heer Wamsteeker — hoe kan het ook anders — zal er de scepter gaan zwaaien. Onze Rotterdamse klanten (en toekomstige klanten kunnen dus gerust zijn: Gispens blijft onder handbereik. De heer Van Dordrecht gaat de gelederen van onze buitendienst versterken; en als we érgens versterking kunnen gebruiken, dan is het wel in de buitendienst!

En daarmee zijn de kaarten dan op tafel gelegd.

We gaan gewoon door, alleen net even anders!

Nog een 'ouderonsje' met Ir. Meijers...

...en een fles geestrijk vocht uit het 'Hotel', alsmede...

...een beker-compositie vol symboliek, om Gispens niet te vergeten

...en met een personeelsgeschenk ging ook de heer J. de Keizer met pensioen

Jan Willemsen 25 jaar onafgebroken bij Gispen

J. Willemsen

Voordat Jan op 6 november 1947 bij Gispen begon had hij al eerder drie jaar bij ons gewerkt, vandaar dat ik hierboven schreef 'onafgebroken bij Gispen'. Maar laat ik beginnen bij het begin.

Vanaf de lagere school heeft Jan gewerkt bij de apparatenfabriek Van Wijk & Visser in Geldermalsen. Hij was daar ponser, en hij heeft daar geen duizenden, maar wel miljoenen eendzelfde plaatjes geponst. Het werd hem op den duur dan ook wat te eentonig en hij ging ander werk zoeken.

Hij werkte een poosje op een boerderij en ook nog bij de Heidemaaatschappij.

Een broer van hem werkte toen bij Gispen en had het daar best naar zijn zin en ook Jan ging zijn geluk beproeven en kwam ook naar Gispen.

Hij werd slijper op een afdeling van de toenmalige chef Bosman. De oorlog kwam en Jan werd aangewezen om naar Duitsland te gaan, iets waarvan hij altijd minder prettige herinneringen heeft overgehouden. Niet van het naar Duitsland gaan, maar wat eraan vooraf ging.

'Maar vooruit' zegt Jan nu, 'het is voorbij en daarmee af'. In Duitsland werkte hij bij Krupp in Essen van 1942-1945, ook

weer als slijper en heeft wat zijn werk en vooral wat verdienen betreft daar geen klagen gehad.

Hij wist het ook te versieren een paar maal per jaar met verlof te gaan, iets wat lang niet iedereen lukte. Minder prettig waren de bombardementen die hij heeft meegemaakt, maar hij heeft ze overleefd.

Na de oorlog kwam hij weer gauw naar Holland maar niet direkt naar Gispen. Dat was zoals gezegd pas in 1947 en alweer in de slijperij.

Toen in 1964 de baas van de slijperij Spies de pensioengerechtigde leeftijd bereikte werd Jan voorman. In 1965 kwam ook de galvanische afdeling onder zijn toezicht.

Een hele verandering is in zijn tijd in die afdelingen gekomen. Werkte hij in 1965 nog met 12 slijpers en 6 galvaniseurs, nu zijn dat nog maar 4 slijpers en 1 galvaniseur. Niet dat Jan of zijn mensen nu alles veel sneller doen, maar door allerlei werkwijzigingen, materiaalverbetering en de volautomatische chroomeerderij is dit tot stand gekomen. Vroeger moesten ze de lassen slijpen, voorslijpen, nahalen, borstelen enz. maar dat is tegenwoordig niet meer nodig.

Hij is echt wel een beetje trots op zijn afdelingen, al laat hij dit niet zo merken.

Hij hoopt tot aan zijn pensioen bij Gispen te werken, maar dan liefst tot zijn 60e jaar.

Hij heeft geen hekel aan werken, maar hij komt zoveel vrije tijd te kort voor al zijn hobbies! Want naast zijn werk heeft hij ook nogal wat liefhebberijen.

Hij gaat naar het voetballen kijken, ook is hij een liefhebber van rustig vissen, maar zijn grootste hobby is het houden en fokken van raskonijnen 'Weners'.

Hij heeft hiervoor prachtige hokken en het is een lust 'zijn konijnen' te zien. Heel wat prijzen heeft hij op wedstrijden en tentoonstellingen behaald en

zijn prijzenkast is veel te klein om de bakers, medailles enz. te bergen. Hierin heeft hij dan ook alleen maar zijn grootste prijzen. De kleinere staan op zolder en elders in huis. Al pratende over zijn grootste liefhebberij zouden we nog wel een blad kunnen vullen, want daar zit nog heel wat in.

Met een schuin oogje op de inhoud van zijn hokken en de kerst in het vooruitzicht, waardoor wij dan toch nog extra aan hem zullen denken, namen wij afscheid van Jan.

Wij wensen hem nog veel jaren in ons midden te hebben en daarnaast nog heel veel plezier en sukses met zijn hobbies.

Een conferentie is een bijeenkomst van belangrijke personen die afzonderlijk niets kunnen doen, maar gezamenlijk het besluit kunnen nemen dat er niets gedaan wordt. N.N.

J. Th. Spronk

12½ jaar bij Gispen in dienst

Jubilaris Spronk, die men in de montage van fabriek IV kan vinden achter de klankmachines, is in Ensprijk geboren en bezocht daar ook de lagere school, en nadat hij die doorlopen had, zat er voor hem niets anders op dan in de landbouw te gaan werken wat hij tot aan 1940 deed.

Daarna moest hij als dienstplichtige het Nederlandse leger gaan versterken, maar aangezien de oorlog uitbrak, en ons leger niet bestand leek tegen zo'n overmacht van Duitse zijde duurde het dienst doen voor hem niet zo lang.

Daar hij papieren had dat hij in de landbouw werkte lieten ze hem na ongeveer een half jaar gaan om weer te gaan helpen.

Dit was kort maar krachtig wat betreft zijn leven in het leger.

Na een periode weer terug in de landbouw verlangde hij toch wel wat anders te gaan doen, en ging werken bij 'Betondak' in Arkel waar hij meehielp met het vervaardigen van allerhande betonnen produkten.

Op een keer was hij te weten gekomen dat de vliegtuigfabriek Aviolanda in Papendrecht mensen nodig had, die via een omscholingskursus opgeleid werden tot monteur, dus ging hij het daar eens proberen en het beviel hem uitstekend.

Maar ja, de tijden werden slechter en men besloot dat alle mensen die van ver kwamen hun ontslag zouden krijgen en daar was Spronk ook bij.

Toen kwam hij in 1960 bij Gispen solliciteren als monteur en zodoende kwam hij in de montage terecht waar hij tot op heden nog werkt. Zijn dagelijkse bezigheden bestaan voornamelijk uit het klinken en samenstellen van alle soorten loopwerk die wij in onze produkten gebruiken.

Tot zover zijn loopbaan en zijn werk, want in zijn vrije tijd vindt men hem vaak terug in z'n tuin, die behoorlijk groot is en aangezien hij die netjes onderhoudt zit er een grote hoeveelheid werk in.

Ook verbouwt hij groente voor eigen gebruik en bloemen mag hij ook graag kweken.

Verder knutselt hij nog een beetje van alles en nog wat, dus hij hoeft zich nooit te vervelen, er is altijd wel wat te doen.

Wij wensen Spronk nog fijne jaren toe op ons bedrijf en feliciteren hem met zijn 12½-jarig jubileum.

Voor belangstellenden willen we gaarne het nieuwe adres opgeven van Mr. J. H. Stokmans, en wel: Bosakker 18, Zweelo (Dr.).

Het telefoonnummer is nog niet bekend.

Het adres van A. Anbeek is: Beukenlaan 19, te Ochten.

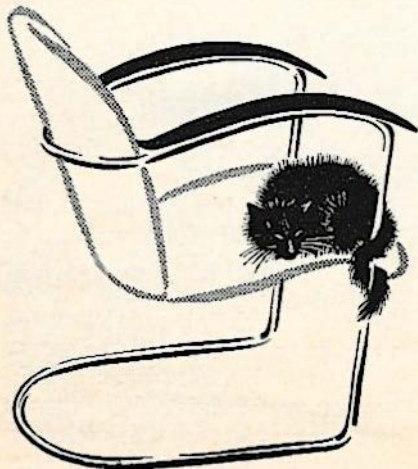
Telefoon: 03444-986.

Bladvulling

gevonden in een oude Fabrieksfluit.

Bijchrift:

Kenmers preferen een fauteuil van Gispen

Dit is uw leven

Als je 80 jaar wordt heb je:

	j.	d.	u.
Geslapen	26	312	18
Gewerkt	21	185	14
Was je kwaad	5	326	5
Moest je wachten	5	302	16
Eten	5	346	5
Scheren	—	221	2
Handtekeningen	—	42	18
Mopperen op kinderen	—	26	14
Stropdas recht doen	—	18	12
Neus snuiten	—	13	8
Sigaar, pijp of sigaret aansteken	—	12	16
Geeuwen	—	4	2
Schreeuwen of koest houden	—	2	14
en gelachen, maar	—	1	22

Wat je de overige dertien jaren deed blijft geheim, maar

.....
zouden er nu in die dertien jaren niet enkele uurtjes gebruikt kunnen worden om een paar goede IDEEën in te zenden???

GEREEDSCHAPPEN

Wij hebben geen boor van 25 mm. Wilt U er twee van 12½ mm?

Dit artikel is een bewerking van een rede door Nils B. Treving, executive director CBAV, Stockholm, uitgesproken tijdens een congres te Genève in 1971 voor drukkers en uitgevers.

Het werd met toestemming overgenomen uit 'Prikkels' 327, huisorgaan van Proost en Brandt N.V., Papiergroothandelaren en boekbinders te Amsterdam.

Het is bijzonder waarschijnlijk, dat de meesten van u in deze zaal zich geen barst zullen herinneren van wat ik nu sta te zeggen — of van alles wat er tijdens dit hele congres is gezegd. Dat wijst op een informatieblack out.

Dat wijst op het begin van geestvervuiling.

Onlangs vroeg men aan televisiekijkers in Californië wat ze zich konden herinneren van wat ze zojuist hadden gezien. Het was een goed, wetenschappelijk onderzoek. Een representatief, belangrijk en weet ik veel wat nog meer voor stel mensen werd meteen na de nieuwsberichten ondervraagd. Een heel simpele vraag: wat hebt u gezien? Wat hebt u gehoord?

51 Procent van de kijkers herinnerde zich niet één van de gemiddeld negentien nieuwsberichten. Ik zeg het nog eens: persbureaus en televisiemakers hadden de hele dag lang en voor verschrikkelijk veel geld nieuws verzameld. Met al dat geld, vakmanschap en die ervaring hadden ze negentien berichten geselecteerd, waarvan ze dachten: dat zijn de belangrijkste gebeurtenissen van vandaag.

En het ontstellend feit deed zich voor, dat 51 procent van hun klanten, de kastjeskijkers, zich niet één, maar dan ook niet één enkel bericht herinnerde onmiddellijk nadat het journaal was uitgezonden. Zo is het. We leven in het tijdperk der (v)idioten.

Ik heb de term geestvervuiling gebruikt. Dat is een lekker pakkend woord.

Maar het slaat op een van de meest dringende en ingewikkelde problemen die de wereldbevolking heeft. We moeten daarom praktisch worden.

We moeten met beide benen op de vloer een oplossing vinden voor drie vraagstukken:

1. Wat is geestvervuiling in werkelijkheid?
2. Als er zoiets als geestvervuiling bestaat — waarom zoudt u, bazen van de voorlichtingsindustrie, zich daar dan iets van aantrekken?
3. En toch — kunt u er iets aan doen?

Het is niet gemakkelijk, een definitie van geestvervuiling te geven.

Een jaar geleden heb ik dat woord eens in een discussie gebruikt. Men vroeg me, er een boek over te schrijven. Ik heb dat boek nog niet geschreven. Het probleem en het begrip zelf zijn vaag en moeilijk onder woorden te brengen. De formulering ervan lijkt als zand door je vingers te glijden als je pro-

GEESTVERVUILING

beert haar in je greep te krijgen. We moeten dus een paar dingen nader bekijken, die bij elkaar zouden kunnen leiden tot geestvervuiling.

Teveel informatie

In de eerste plaats is er natuurlijk de psychische overbelasting. Na een tijdperk van schaarste aan voorlichting (men sprak ook vaak over leeshonger) zijn we hals over kop terecht gekomen in een periode, waarin we te veel informatie te verteren krijgen. U weet het, u staat aan het hoofd van drukkerijen, uitgeverijen.

De meesten onder u hebben geen tijd om ook maar één procent te lezen van de woorden die u produceert in uw informatiefabriek. De meesten onder u lijden voortdurend aan een slecht geweten omdat ze geen tijd hebben alle boeken, artikelen of zelfs memo's te lezen die ze zouden moeten lezen.

Er bestaat een Amerikaans onderzoek waarin wordt beweerd, dat de gemiddelde inwoner van Manhattan elke dag bloot staat aan een stuk of 1600 reclameboodschappen. Van die 1600 boodschappen merkt hij er in werkelijkheid zo'n stuk of tachtig op. En van die tachtig reageert hij er op maar tien tot vijftien.

Er zijn hersenspecialisten die het niet onmogelijk achten, dat het wezen mens dezelfde trieste kant op gaat als de brontosaurus. Dr. Delgado, beroemd Spaans-Amerikaans hersenspecialist, zei er dit van: de brontosaurus was een enorm dier met heel weinig hersens, ongeveer een half kilogram. Het organiseren van binnenkomende signalen en uitgaande boodschappen om deze kolossen motorisch te laten voortbestaan, moet vrijwel alle hersenfuncties in beslag hebben genomen, waardoor er maar weinig mogelijkheden overbleven voor een

gedrag dat enige intelligentie en aanpassingsvermogen eiste. De brontosaurusen stierven uit door hun uiterst beperkte mentale vermogens.

Toen de levensomstandigheden voor de brontosaurusen slechter werden, konden ze niet zoveel gegevens verwerken als ze nodig hadden. Het lot van deze reuzen zou symbolische waarde kunnen hebben voor de beschaving van de twintigste eeuw, waarin ook wordt gepoogd een enorme hoeveelheid gegevens in verhoudingsgewijs te kleine hersenen te pompen. . . de natuurlijke historie leert dat wanneer onderontwikkelde hersenen boven hun kracht moeten werken, het resultaat uitsterven is.

In verband met de psychische overbelasting moeten we ook bedenken, dat de gemiddelde Amerikaan per jaar zo'n 1300 uur voor zijn beeldbuis zit. Dat zijn bijna evenveel uren als hij besteedt aan zijn werk.

Er bestaat dus een mogelijkheid, dat het menselijk brein wordt blootgesteld aan veel meer indrukken dan het kan verwerken.

Het Soekarno effect

De moderne middelen voor voorlichting en amusement leveren nog een nieuw probleem op: het zou wel eens kunnen zijn dat de consumenten er veel sneller iets van verwachten dan in de praktijk te verwezenlijken is.

De vroegere Indonesische dictator Soekarno sprak daarover jaren geleden met filmproducenten. Hij wees op de praktische gevolgen van hun activiteiten, toen hij zei: 'Jullie hebben voor mijn volk en mijn land een veel groter probleem geschapen, dan welke politieke stroming dan ook. Jullie hebben mijn land de revolutie van hoop en onbereikbare verwachtingen bezorgd'.

Tot aan het eind van de jaren veertig sukkelde Indonesië met ongeveer dezelfde levensstandaard als het oude Romeinse rijk.

Toen reden bioscoopwagens het oerwoud in. Ze lieten films uit Hollywood zien met Esther Williams, zwembaden, prachtige huizen en sjeke auto's.

En al gauw gingen de mensen daarvan dromen en er naar verlangen: auto's, huizen, zwembaden en, wie weet Esthers Williamsen.

Die revolutie van hoop, droom en verwachting noemen we het Soekarno effect.

Voor al in ontwikkelingslanden is het Soekarno effect duidelijk waar te nemen. Maar niet alleen daar.

Pressie

Er zijn natuurlijk heel wat meer problemen die zouden kunnen leiden tot geestvervuiling. De tendens tot pressie in onze nieuwsmidia bijvoorbeeld — en ik bedoel daarmee, dat die media worden gemanipuleerd door mensen, die hun denkbeelden in de praktijk gebracht willen zien. We kennen de enorme hoeveelheid boeken, films, tv-uitzendingen vol geweld. Om ten slotte maar niet de wereldomvattende gevolgen te vergeten die de elektronische wereld op ons leven kan hebben.

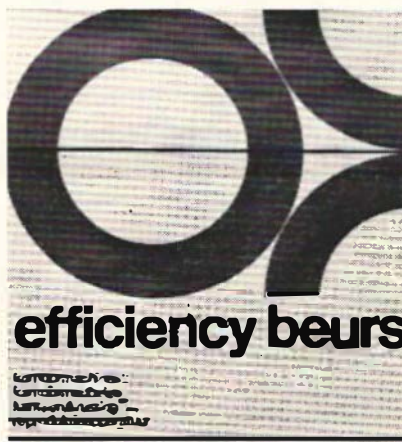
Die invloeden zijn zo belangrijk, dat we er ons niet vanaf kunnen maken. Luistert u eens naar dit citaat:

'Van nu af aan zullen we, in dit na-Columbiaanse tijdperk, weer moeten komen tot een sluitend politiek systeem — en niet alleen dat: het zal wereldomvattend moeten zijn. Elke uitbarsting van sociale macht zal verre van te verdwijnen in een beperkt gebied van onbekende oppervlakte en met barbaarse chaos, felle echo's krijgen van over de hele wereld en zwakke plekken in het politieke en economische organisme van de wereld zullen daardoor trillen op hun grondvesten. . . Iedere schok, iedere ramp, elke overdaad wordt nu zelf door onze tegenvoeters ervaren en zou door hen zelfs kunnen worden teruggekaatst. Elke daad van de mensheid zal van nu af klinken en weerklinken — de hele wereld rond'.

Dit citaat is niet van McLuhan of van een andere hippe post-industriële fratsenmaker. Het komt uit de historische toespraak van Halford Mackinder: 'Het geografisch middelpunt van de geschiedenis', gehouden voor de Royal Geographic Society in Londen op 25 januari 1904. Zijn gedachten waren de basis voor het begrip wereldpolitiek, ze beïnvloedden politieke en militaire leiders — maar de vooraanstaande figuren in het voorlichtingsbedrijf hebben maar verduiveld langzaam begrepen, wat de culturele gevolgen van hun bezigheden zijn.

laatste nieuws

Record bezoek efficiency beurs

De efficiency beurs 1972 heeft in totaal 100.343 bezoekers getrokken. Hiermee werden alle tot nu toe gehaalde records gebroken. In 1970 was het totaal aantal bezoekers 98.263, in 1968 77.265 en in 1966 63.397.

In de volgende fabrieksfluit zullen we meer vertellen over de gang van zaken op onze stand.

Als er bij onze tegenvoeters iets aan de hand is, vernemen wij dat met de snelheid van het licht — en we zijn het dikwijls alweer vergeten op het ogenblik waarop we het hebben gehoord. Ons bedrijf maakt van de wereld een kant-en-klaar wereld met grote risico's voor geestvervuiling.

Ik meen, dat alle leidende figuren in het informatiebedrijf rekening moeten houden met de bijkomende gevolgen van elke nieuwe ontwikkeling in de media.

Ons eerste punt van onderzoek moet zijn: wat is er technisch mogelijk?

Ons tweede punt moet zijn: Wat is er economisch mogelijk?

Ons derde punt moet zijn: wat is er menselijkerwijs mogelijk en wenselijk?

Dan zullen we natuurlijk tot de ontdekking komen, dat een groot aantal zaken verre toekomstmuziek zijn.

Denken - denken

De bazen van het informatiebedrijf — en dat bent u — moeten zich ook realiseren, dat hun industrie in de komende post-industriële maatschappij uiterst belangrijk wordt. Dat is voor velen vast geweldig fijn: macht en invloed hebben is aantrekkelijk, hoe bescheiden je ook bent.

Dat betekent voor ons allen, dat we moeten denken, doordenken,

overdenken en nog eens denken. De politieke heersers van onze maatschappij zullen hoe langer hoe meer proberen, een bedrijfstak die zo in belangrikheid toeneemt, in hun vingers te krijgen. Daarom geloof ik dat het zo belangrijk is dat u allen, wij allen, niet alleen maar blijven denken wat die prachtige nieuwe gonzende machines kunnen doen om de afzet te verhogen en de kosten te verlagen. Als we ons alleen maar met technische en economische zaken blijven bezighouden, dan komt er een ogenblik dat we voor de politici in ons hemd staan.

15.000 revoluties?

Ik ben al te lang te ernstig geweest. Laat me u daarom ten slotte vertellen wat voor een volstrekte black-out er kan ontstaan als er teveel revoluties, teveel omwentelingen plaats vinden. Toen Kemal Atatürk zijn vernieuwing van Turkije begon, geviel het dat de Verenigde Staten de Turken een elektrische generator schonken. De generator kwam maar niet. De Amerikanen waren boos en de Turken waren razend. Tot bleek dat een loyale Turkse douaneman, braaf op z'n post, categorisch weigerde toestemming te geven tot het inklaren van de machine. Omdat in de invoerpapieren duidelijk stond gespecificeerd: 'This machine makes 15.000 revolutions a minute'.

Het Projekt Informatie Centrum op volle toeren

De succesvolle start van het Projekt Informatie Centrum is gevolgd door een nog succesvoller gebruik van deze toonzaal.

Velen van de vaste relaties van Gispén/Staalmeubel hebben ná de feestelijke ingebruikname een tweede bezoek aan Culemborg gebracht om nog eens rustig het totale Gispén/Staalmeubel programma te zien.

Het is een genot om zó, met alle 'gereedschap' bij de hand, een gesprek met oude of nieuwe relatie's te kunnen afronden.

Na een bezoek aan de fabriek, waar de produktielijn in al zijn technische gecompliceerdheid is bewonderd, ontbrak juist altijd dat 'afronden'. Omdat de eindprodukten ontbraken.

Tenslotte komt die klant om buro's, kasten en stoelen te zien, zoals het ook onze taak is om die te verkopen. Maar dan moet je het wel kunnen laten zien. En dat kan nu.

Het is ook zeker niet overdreven om te stellen dat de keuze van de plaats van het Informatie Centrum — aan de Triosingel — een heel goede is gebleken.

Zowel de gekozen plaats als de beschikbare mogelijkheden voldoen volledig aan alles wat van een dergelijk Informatie Centrum verwacht mag worden.

Tot nu toe kon elke situatie het hoofd geboden worden!

In de zitkuil worden de gasten (al of niet onverwacht) in eerste instantie met een kop koffie opgevangen.

Dat geeft dan de gelegenheid om, zonder dat de bezoeker zich hieraan kan storen, elders in het bedrijf de gewenste commerciële medewerker op te zoeken om in het Informatie Centrum het gesprek over te nemen.

De toonzaal biedt alle gelegenheid om zonder eventuele andere aanwezigen te storen het totale programma te tonen en te bespreken. Het is voor de bezoeker een verademing om, onbewust genietend van de achtergrondmuziek, op vele plaatsen zowel boven als beneden te kunnen gaan zitten en ter plaatse over het getoonde van gedachten te kunnen wisselen.

Het is inderdaad — zoals iemand opmerkte — onvoorstelbaar dat dit alles kan gebeuren in wat nog maar zo kort geleden de gereedschapmakerij was.

De Verkoop is trots op het Projekt Informatie Centrum, en is iedereen, die bij de tot standkoming ervan betrokken is geweest, bijzonder dankbaar.

R. Noorda.

Brandweernieuws

Door de Kontaktgroep Bedrijfsbrandwren in de provincie Utrecht werd op zaterdag 7 oktober de jaarlijkse brandweervedstrijd gehouden in Utrecht en wel op de terreinen van de Nederlandse Aluminium Maatschappij aan de Groenewoudsedijk 1.

Ook Gispén had een uitnodiging gekregen en de ploeg van fabriek 1 ging zaterdagmiddag bij stralend weer en met een opgewekt humeur ten strijde.

We speelden in de klasse met een eigen pomp, dus deze werd door een lid van fabriek IV naar het wedstrijdterrein vervoerd, terwijl de manschappen met het materieel per bus gingen.

De wedstrijd bestond uit een praktisch en een theoretisch gedeelte, en nadat we het theoretische gedeelte hadden gehad, gingen wij als laatste van de deelnemende ploegen het vuur bestrijden.

Er was namelijk in de smelterij van het bedrijf waar magnesium opgeslagen was, brand uitgebroken.

Na verkenning door de bevelvoerder werd de eerste straal ingezet boven op het dak bij de ruimte waar de brand was.

Voor de deur was er een gasbrand en die werd met succes d.m.v. een poederblusser geblust, waardoor de aanvalsweg vrij was om het vuur te bestrijden. De 2e straal werd in de smelterij ingezet, en toen maar zoeken naar een vuur voor de derde straal, maar waar men ook zocht, deze was niet te vinden, dus werd het kommando 'brand meester' gegeven en konden we inpakken en ons afmelden, want de strijd was gestreden. Na ons opgefrist te hebben gingen we naar de kantine van het bedrijf om te wachten op het bekend maken van het resultaat en de prijsuitreiking.

Toen de jury begon met het opnoemen van het aantal behaalde punten en de plaatsen in de eindrangschikking steeg de spanning ten top. Men begon bij de laatste en wel nummer veertien, daarna kwam dertien, twaalf, elf, tien enz., en hoe verder men kwam, des te groter werd het optimisme van ons en eindelijk kwam Gispén

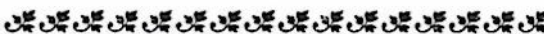
ONZE JARIGE GEPENSIONEERDEN

De heer H. C. Zaaijer
J. v. Opdorpstr. 11, Culemborg
werd op 26 oktober 79 jaar.

De heer A. den Hartog,
Dahliastraat 53, Culemborg
werd op 26 oktober 76 jaar.

aan de beurt met 403 punten en een 6e plaats; zowaar een prachtig succes voor de brandweer van Gispén.

Op de eerste plaats eindigde Lopik Radio met 445 punten en tweede werd de PTT mosdicnst.

Na afloop gingen we bij een Chinees onze lege magen vullen en onder het eten werden de bloemetjes even buiten gezet om die 6e plaats waardig te vieren, en het duurde niet lang of alle aanwezigen moesten hun tranen van het lachen met de bekende zakdoek drogen.

Na dit Chinese avontuur zijn wij nog even ergens aangeland om daarna met veel plezier huiswaarts te gaan en iedereen was zeer tevreden over het goede resultaat dat we geboekt hadden.

Laten we hopen dat de resultaten in stijgende lijn doorgaan!

De heer A. Wansing,
Debussystraat 48, Culemborg
werd op 31 oktober 71 jaar.

De heer H. Vroegc,
St. Annakapelstr. 8, Culemborg,
wordt op 11 november 76 jaar.

De heer J. W. van Bentum,
Molenpad 4, Beusichem,
wordt op 21 november 74 jaar.

De heer H. Hoeke,
de Brackenlaan 5, Vught,
wordt op 7 december 73 jaar.

De heer L. G. N. Vermeulen,
Dahliastraat 81, Culemborg,
wordt op 13 december 66 jaar.

LIPS voetbaltoernooi zeer geslaagd

26 Augustus zijn wij met 'n Gispenteam, aangevuld met enkele wisselers, alsmede onze officials de heren H. de Ruiters en M. Mouthaan, naar Dordrecht gereisd, waar we op uitnodiging van Lips Dordrecht hebben deelgenomen aan een ééndaags voetbaltoernooi, waarvoor behalve bovengenoemde teams ook bedrijfsselftallen waren uitgenodigd van o.a. Mar'ston uit Wolverhampton, Engeland en S.A. Lips Fraigneux, Luik, België. Uiteraard gaf een ander dit toernooi een internationaal karakter. Het hoeft geen betoog dat dit voor verschillende van onze spelers de nodige taalmoeilijkheden opleverde. Temeer daar er in 't veld meestentijds 'dialekt' werd gesproken...

Dat wij als laatste van de vier deelnemende teams zijn geëindigd, betekent overigens niet dat wij slecht gespeeld hebben. Simpel gezegd beschikten onze tegenstanders over meer klasse en door bepaalde omstandigheden ook over een betere voorbereiding.

Wat bij deze wedstrijden opviel was wel de bijzonder sportieve wijze waarop er om de punten werd gestreden. En dat laatste is toch wel een factor die bij sportbeoefening voorop dient te staan.

Al met al een zeer geslaagd sportgebeuren, waaraan we met genoegen kunnen terugdenken. Wat het bij Lips te gast zijn betekent hebben wij op allerlei manieren kunnen ervaren.

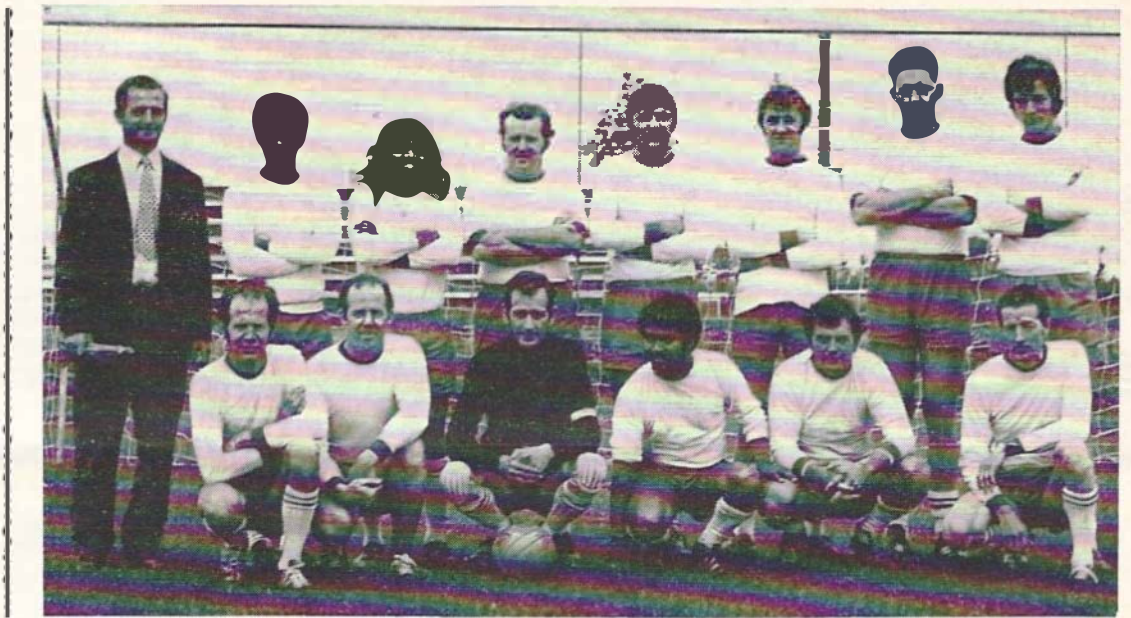
Allereerst was daar de uitermate prettige ontvangst in de prachtige kantine bij het sportcomplex, waar we ons onder het genot van een kopje koffie alvast wat konden concentreren op de wedstrijden.

Reeds daar bleek dat de organisatie van dit sportfeestje niets te wensen overliet.

Na de bijzonder prettige en spannende wedstrijden hebben wij ons toen begeven naar de kantine van Lips, waar de heer B. M. Lips de prijzen uitreikte en aan het adres van de deelnemende teams met hun dames een hartelijk woord richtte.

De wijze waarop de heer Lips de aanwezigen in hun landstaal toesprak doet denken aan een 'natuurlijk' voor zulke gelegenheden.

Daarna was het onze beurt om de aldaar ge-

serveerde maaltijd alle eer aan te doen. Een bezigheid waarin wij volgens de 'Lips hoffotograaf' zeker geslaagd zijn.

Als laatste officiële gebeurtenis stond er een rondleiding door het Lips bedrijf op het programma, waar wij onder leiding van de heer Lips 'himsel' en zijn medewerkers op de hoogte werden gesteld van de ontwikkelingen op het gebied van sloten, brandkasten, meubelen tot kogelvrij glas en alarmsystemen toe.

Al met al een zeer leerzame excursie, waar je over allerlei zaken vragen kon stellen, die deskundig werden beantwoord.

Tot slot begaven wij ons naar de Lips kantine, waar een gezellig samenzijn plaats vond en waar we onder het genot van een alcoholische versnapering nog geruime tijd gezellig bijeen waren. Rond zes uur zijn we toen voldaan huiswaarts getogen.

Rest ons nog de heer B. M. Lips, de organiserende vereniging met al zijn medewerkers, benevens onze officials, bijzonder hartelijk dank te zeggen voor de prachtige dag die zij ons hebben aangeboden, en waaraan wij met veel genoegen zullen terug denken.

Joop Vermeulen.

Even voorstellen

Van links naar rechts:

Mej. O. G. Verbcek, Fin. Adm., in dienst 5-6-1972

Mej. W. van Soelen, Export Adm., in dienst 14-8-1972

Mej. J. H. Udo, Bedrijfs Adm., in dienst 15-8-1972

Mej. G. J. Baar, Pers. Zaken, in dienst 4-9-1972

Hobbyclub

Wegens het vertrek van de voorzitter werd er een ledenvergadering uitgeschreven voor het kiezen van twee nieuwe bestuursleden.

Op deze vergadering werden Wim Jansen en Leen van Gasteren aan het bestuur toegevoegd en tijdens een vergadering van datzelfde bestuur om de functies onderling te verdelen werd W. Jansen tot voorzitter benoemd.

De andere functies zijn als volgt: A. Markus, sekretaris, J. Pikker, penningmeester, J. Vermeulen, lid. L. van Gasteren, lid.

Onlangs hadden wij een onderhoud met de nieuwbakken voorzitter.

Op de vraag of men met dezelfde opzet van de hobbyclub doorgaat zoals het tot op heden was, dan wel of er dingen gaan veranderen, antwoordde de voorzitter dat men met de huidige opzet zal doorgaan. Mochten er eventuele suggesties zijn van leden dan gaan we er natuurlijk op in.

De donderdagavond blijft als traditionele hobbyavond bestaan, zeker met de winter voor de deur is er een opleving waar te nemen van leden die van de gelegenheid gebruik maken om op deze avond iets te maken of te repareren. En er zal dan voor gezorgd worden dat ze met zo goed mogelijk gereedschap hun spulletjes kunnen maken, want dat is nog altijd de opzet van de hobbyclub geweest.

Tijdens deze avonden zal er steeds een bestuurslid aanwezig zijn om een oogje in het zeil te houden.

Verder blijven de hobbybladen onder de leden rond gaan en mochten er vragen over onderwerpen uit die bladen komen dan kan men altijd bij het bestuur terecht voor een eventuele oplossing daarvan.

Sukkes voorzitter en overige bestuursleden met de leiding van de hobbyclub.

Dankbetuigingen

Bij deze wil ik U mede namens mijn man heel hartelijk bedanken voor de mooie kado's die wij met de geboorte van onze zoon mochten ontvangen.

J. Verschoor-van Peer.

Hartelijk dank voor de belangstelling die mijn vrouw en ik ontvingen bij de geboorte van onze zoon Michel.

Fam. J. Saghy.

Graag wil ik mede namens mijn vrouw directie, personeelfonds, de leerlingen van de bedrijfs-school en alle andere belangstellenden dank zeggen voor hun belangstelling en voor de prachtige kado's die wij ontvangen hebben ter gelegenheid van mijn 25-jarig jubileum.

J. C. van Leeuwen.

Langs deze weg zou ik namens mijn vrouw, de directie, het personeelfonds, m'n kollega's en al m'n medewerkers willen bedanken voor de prachtige kado's en de belangstelling die we gehad hebben tijdens de viering van mijn 25-jarig jubileum.

J. Peck.

Hierbij dank ik het personeel hartelijk voor de fruitmand die ik tijdens mijn ziekte van U mocht ontvangen.

G. A. Tasidjawa.

Met deze zeg ik hartelijk dank aan directie, personeelfonds en kollega's van fabriek IV voor de mooie kado's bij mijn 12½-jarig jubileum ontvangen.

P. D. Laperre.

Langs deze weg zeg ik hartelijk dank aan directie, personeelfonds en kollega's, voor de kado's welke ik bij mijn 12½-jarig jubileum mocht ontvangen.

G. van Elteren.

Hartelijk dank aan allen die mij na mijn ongeval zoveel terzijde hebben gestaan, door hun bezoek tijdens mijn verblijf in het ziekenhuis en later ook thuis, voor de fruitmanden enzovoorts welke ik ook mocht ontvangen. Het is een geweldige steun voor mij geweest.

G. A. A. Copper.

Mede namens mijn vrouw hartelijk dank voor de belangstelling en felicitaties en de mooie kado's van bazen en personeel van montage IV.

J. Th. Spronk.

Hiermede wil ik mijn collega's en het personeelfonds hartelijk danken voor het bezoek en de fruitmand die ik tijdens mijn ziekte ontving.

H. M. Swamborn.

De Fabrieksfluit

Redactie: A. Anbeek, L. Bosch, A. de Bruin.
D. W. v. Logchem, H. H. Sijbrant, C. v. Zanten
Gispen foto's: W. Carstens
Staalmeubel foto's: P. Heythekker
Layout: P. J. Hermans

De Fabrieksfluit

26e jaargang
no 273
19 december 1972

EFFICIENCY BEURS 1972

De tweejaarlijkse show die de naam 'Efficiency Beurs' draagt, is weer voorbij. Tussen 17 en 25 oktober passeerden 100.000 bezoekers de deuren van de nieuwe RAI aan het Amsterdamse Europaplein om tussen de 243 stands door te wandelen. Evenals vorige jaren zullen er maar weinigen zijn geweest die alles hebben gezien want het aanbod was overweldigend.

Als er een vergelijking met de vorige Beurs gemaakt moet worden, dan viel de 'soberheid' van nu wel op. Grote prestige-inzendingen van de computer-fabrikanten ontbraken, maar wel exposeerden ze de praktische en relatief kleine office-computers die een grote rol gaan spelen bij de automatisering van de middelgrote en kleinere bedrijven.

Dat er op het gebied van automatisering en mechanisering van administratie veel te doen is, werd onderstreept door het grote aantal exposanten op het gebied van reproductie-apparatuur, kantoor machines enz.

De rol die de LIPS & GISPEN groep in het kantoorwezen kan en wil spelen, kwam duidelijk tot uitdrukking in onze stand. Maar liefst 1000 m² stond tot onze beschikking, leuk gelegen bij de hoofdingang en het grote restaurant. Toen echter de heer F. A. Ferwerda met het bureau Coen de Vries ging bekijken wat vooral voor expositie op deze beurs in aanmerking kwam, hadden we evengoed de dubbele ruimte kunnen gebruiken.

Niettemin is men erin geslaagd een goede indruk te geven van de mogelijkheden die in ons concern schuilen om tot een totale inrichting van het kantoorpand te komen. En dat kantoor dan ruim gezien, omdat hiertoe ook receptie, kantine, bibliotheek en archief moeten worden gerekend.

De aankleding van onze stand ging uit van een plein-idee, geaccentueerd door de toepassing van gewassen betontegels, met veldjes (kunst)gras en booglampen.

Bij de opstelling van het meubilair bleek pas, hoe de diverse produkten elkaar aanvulden: het representatieve receptiegedeelte uitgevoerd in GISPEN meubilair vormde een eenheid met de LIPS balie waarop als vanzelfsprekend een AZ-kantoorsector aansloot. De veiligheidsaspecten kregen een extra accent door de inbreng van CHUBB Alarms, een welkome aanvulling op de Lips veiligheidswerken als safe-loketten, bankkluisen, brand- en braakwerende kasten.

Bij de verschijning van dit laatste nummer van De Fabrieksfluit wenst de redactie alle medewerkers van onze bedrijven in Culemborg en in Roden goede Kerstdagen en een gelukkig en voorspoedig Nieuwjaar.

Een logische stap verder is het rekencentrum, dat een geslaagd onderkomen vond in de computerruimte waarin GISPEN's kastenwanden en SECO computervloer en klimatiseringsapparatuur bijzonder goed op elkaar bleken aan te sluiten.

Extra relief kreeg deze computer-sectie door expositie van STAALMEUBEL computermeubilair dat en ten opzichte van efficiency en moderne vormgeving duidelijk de aandacht trok.

Zoals in de praktijk vaak het geval is, stond de elektrische verrijdbare COMPACTUS archiefinstallatie een beetje verscholen opgesteld, in deze uitvoering het nieuwste produkt van STAALMEUBEL.

In dezelfde stijl sloten daarop aan de vaste archiefstellingen en de boekenrekken.

Een letterlijk en figuurlijk zwaar accent kregen de LIPS STAALMEUBEL brandwerende kasten voor computer informatiedragers. De safe indruk werd gestaafd door de uitkomsten van de zware TNO testen: de variaties qua indelingsmogelijkheden door alle bekende types schijvenpakketten, magneetbanden en ponskaarten in één soort twee-deurskasten onder te brengen.

Gezien de vele aanvragen die de stand-bemanning mocht noteren, hebben heel wat oude gebruikers de gelegenheid aangegrepen om de kennismaking met ons produkt te hernieuwen en werden de eerste contacten gelegd met mogelijke nieuwe reacties.

Voor de mannen van de afdeling verkoopbevordering behoort de beurs tot het verleden, voor de afdeling verkoop is het werk nog maar net begonnen.

W. Swanink

Bij de jaarwisseling

Het jaar 1972 nadert zijn einde en het is goed even stil te staan en de balans op te maken. Een rustig en in alle opzichten voorspoedig jaar is het voor onze economie zeker niet geweest. Na gespannen CAO-onderhandelingen, tenslot-

te gepaard gaande met stakingen, werden afspraken gemaakt voor verbetering van arbeidsvoorwaarden, die voor de metaalindustrie neerkwamen op een loon- en salariskostenstijging (stijging van het totaal van directe en indirecte kosten, die de industrie betaalt voor loon en salaris) ten opzichte van 1971 van rond 14%. Tegelijkertijd werden de gevolgen van de neergaande conjunctuur in West Europa steeds duidelijker merkbaar. De investeringen — en daardoor de binnenkomende orders — liepen sterk terug, het personeelsbestand moest bij vele bedrijven worden ingekrompen en bedrijfs-sluitingen zijn aan de orde van de dag.

Een en ander is natuurlijk ook aan onze groep niet ongemerkt voorbij gegaan. Verschillende malen was het bij enkele van onze Nederlandse werkmaatschappijen nodig voor een bepaalde tijd korter te gaan werken en het behalen van een positief bedrijfsresultaat vergde enorme inspanningen.

Intussen ging de inflatie onverminderd — ja zelfs versterkt — voort; het huishoudprijsindexcijfer zal aan het einde van 1972 met ruim 8% gestegen zijn ten opzichte van het begin van het jaar.

In Nederland is een van de hoofdoorzaken van deze inflatie de voortdurende toename van de collectieve voorzieningen, die een steeds groter

beslag leggen op het besteedbare inkomen der werknemers. Heden ten dage wordt ca 45% van ons nationale inkomen uitgegeven in de collectieve sfeer, waarmee Nederland veruit koploper in West Europa is.

Voor 1973 is reeds komen vast te staan, dat de in dat jaar verwachte groei van het nationaal inkomen voor vrijwel 100% zal moeten worden gereserveerd voor de collectieve bestedingen. De kosten voor de sociale verzekeringen bedroegen in 1971 20 miljard gulden en zullen in 1973 oplopen tot 28 miljard: een stijging van 40% in twee jaar tijd!! Deze continue verschuiving van particulier inkomen naar de collectieve voorzieningen vindt natuurlijk zijn weerslag in de loon- en prijsontwikkeling. Het is een politiek bewust gestimuleerde ontwikkeling, waarvoor de prijs nu eenmaal betaald moet worden.

Het grote knelpunt ligt in de spanning, die ontstaat door enerzijds de wens naar meer sociale voorzieningen en anderzijds vergroting van particuliere welvaart. Indien de combinatie van deze wensen uitgaat boven de productieve mogelijkheden om de middelen tot vervulling ervan te verschaffen, leidt dit tot de economische ontwrichting die wij heden ten dage bemerken.

Het lijkt mij hier niet de juiste plaats conclusies te trekken; die laat ik gaarne aan de lezer over.

Helaas blijkt de juiste weg nog steeds niet gevonden te zijn en hoe zou dat ook kunnen in een tijd, waarin 'polarisatie' — het zich scherp tegenover elkaar opstellen van politieke en economische groeperingen — alom wordt gepredikt!

Het niettemin kortgeleden tussen werknemers en werkgevers gesloten Centraal Accoord betekent, op jaarbasis en landelijk gezien, een loon- en salariskostenstijging in 1973 t.o.v. 1972 van niet minder dan 12%, doch zal voor onze metaalindustrie uitkomen rond 15%.

Vanzelfsprekend zal dus 1973 weer een forse inflatie te zien geven. Doch genoeg over onze zorgen! Er zijn ook lichtpunten voor de toekomst!

De economie in West Duitsland is begonnen weer aan te trekken, de situatie in België verbeterde zich reeds en de voorspellingen voor de ontwikkeling in Nederland in 1973 wijzen op een geleidelijk herstel van het investeringspeil.

Gaarne sohaar ik mij bij diegenen, die wat optimistischer over de naaste toekomst zijn, al meen ik, dat het herstel pas in de tweede helft van 1973 goed merkbaar zal worden.

Er zijn heel wat individuele bedrijven, ja zelfs gehele branches, in de metaalindustrie, die in 1972 verlies hebben geleden. Laten wij — ondanks de noodzaak van aanzienlijke verbetering — verheugd zijn, dat geen onzer Nederlandse werkmaatschappijen dit jaar in de rode cijfers is gekomen.

Vol goede moed dus in 1973 van start! Met vertrouwen en met inzet van alle krachten moet het mogelijk zijn de weg omhoog te gaan.

Namens de Raad van Bestuur wens ik U zowel in persoonlijk als zakelijk opzicht het allerbeste voor het Nieuwe Jaar.

B. M. LIPS,

Voorzitter Raad van Bestuur
Lips & Gispens N.V.

HARMONISATIE

Reeds enkele keren is er in het verleden voorlichting gegeven en gesproken over de invoering van één stelsel van arbeidsvoorwaarden, voor alle Gispens-werknemers. Intussen heeft men niet stilgezeten en is er hard aan gewerkt.

De bedoeling van dit artikel is U op de hoogte te houden van de vorderingen die er gemaakt zijn en tevens wat meer algemene informatie te verstrekken. Het is niet mogelijk in één artikel alles over de harmonisatie te vertellen. Daarom zal er in de naaste toekomst meer over geschreven worden.

We beginnen dus met wat algemene informatie. Wie bereidt de harmonisatie voor? In overleg met wie? Waar kunnen we terecht met onze vragen? Hoe ver zijn we nu?

Belangrijk is bij wie we terecht kunnen met onze vragen.

Nu, dat is op het ogenblik de commissie, die de funktieclassifikatie voorbereidt en deze commissie bestaat uit de volgende heren: A. Anbeek, J. van Beuzekom, W. Kievit, H. J. van der Kroef, H. de Ruiter en H. C. Weijzenfeld.

Om niet teveel van de landelijke metaalnormen af te wijken, wordt voortdurend overleg gepleegd met de heren v. d. Breugel en Noordenbosch van de FME, die in heel wat metaalbedrijven met de harmonisatie bezig zijn en zich wel expert op dit gebied kunnen noemen.

Hoe ver zijn we nu?

Wel, de funktieclassifikatie is zo goed als rond. Nu zult U vragen: wat is funktieclassifikatie? Een meetlat, weegschaal, zo U wilt. Een stuk 'gereedschap' om functies

te meten en naar gewicht in rangorde te zetten. De plaats van de funktie in deze rangorde is een belangrijke maatstaf om een billijke beloning vast te stellen voor degene, die de funktie uitoefent!

Als het om zo'n belangrijk onderwerp gaat moeten alle betrokkenen het eens zijn over de indeling van de meetlat. In de metaalindustrie is dat gebeurd. Werkgevers en werknemers hebben samen zo'n systeem van funktieclassifikatie ontwikkeld, dat voor de Metaalindustrie geschikt is.

Overigens is het in rangorde zetten van functies niets nieuws.

In de produktie en technische dienst kent men de indeling al in vijf werkklassen. Bij een geïntegreerd stelsel van arbeidsvoorwaarden zal de bestaande werkklassen gewoonlijk overeenkomen met de nieuwe funktiegroep.

De bestaande indelingen van de beambtenfuncties worden vervangen.

Het systeem van funktieclassifikatie dat voor hen gaat gelden, betekent het doortrekken van de lijn. Daarom is dit systeem vooral gericht op het bepalen van het gewicht van administratieve, technische en toezichthoudende functies (a, b en c groepen in het huidige systeem). Het nieuwe systeem kent elf funktiegroepen waarvan de eerste 5 overeenkomen met de bestaande werkklassen.

Hoe werkt het?

Het in rangorde zetten van functies is een ingewikkeld werk, maar we zullen trachten U een inzicht te geven in de werking ervan.

Het systeem werkt met een aantal kenmerken:

1. kennis
2. mate van zelfstandigheid (samenstelling)
3. verantwoordelijkheid
4. contact

5. arbeidsomstandigheden
6. aard van het toezicht
7. omvang van het toezicht

De kenmerken van een funktie worden gewogen in een aantal 'trappen', bv. de arbeidsomstandigheden: werken in een goed verwarmde, verlichte en geventileerde ruimte is de laagste trap.

Wanneer men bij het werk last heeft van stof, vuil, rook, damp, tocht, stank, koude of hitte enz. zal het kenmerk 'arbeidsomstandigheden' zwaarder wegen. Voor elk kenmerk zijn dergelijke trappen gemaakt. Ook het gewicht van de kenmerken onderling wordt in aanmerking genomen. Zo is de mate van verantwoordelijkheid 'zwaarder' dan omvang van het toezicht. De rangorde die uiteindelijk te voorschijn komt, sluit nauw aan bij de algemeen aanvaarde normen.

Daaruit kunt U de gevolgtrekking maken, dat de invoering van de funktieclassifikatie geen geweldige verschuivingen zal veroorzaken. De verhouding van de functies wordt wel duidelijker dan die van de bestaande indelingen.

Een volgende keer zullen we in het kort alle kenmerken — grondslag van de funktieclassifikatie — bekijken.

Dit is het dan voor deze keer. Intussen zijn een zestigtal funktie-omschrijvingen gedistribueerd naar de betrokken afdelingen, zodat ze daar nog eens op de juistheid kunnen worden gecontroleerd.

Verder wordt door een commissie bestaande uit de heren Anbeek, Poutsma, De Ruiter en Weijzenfeld hard gewerkt aan de bestaande Gispens-functielijst voor de produktie en technische afdelingen.

Deze funktieomschrijvingen, die jaren geleden op basis van dezelfde kenmerken tot stand zijn gekomen moeten n.l. worden vergeleken met de huidige situatie.

Natuurlijk zullen er verschillende functies in de loop der jaren veranderd zijn en dus opnieuw omschreven moeten worden.

1 December - Oorkonde voor een rasechte Rotterdammer...

C. Borstlap en C. Hulskes een kwart eeuw bij Gispén

'Ja, dat was op 1 december 1947 toen ik hier kwam werken', vertelde de heer Borstlap. 'Ik kwam juist uit militaire dienst. In mijn uniform was ik op sollicitatiebezoek geweest omdat ik geen goed burgercostuum meer had. Die dienst heeft mij veel jaren gekost. In 1938 werd ik opgeroepen als dienstplichtig militair en opgeleid tot sergeant. Al gauw nadat ik in 1939 was afgezwaid kwam de mobilisatie en moest ik weer opkomen. In het begin van de oorlog ben ik krijgsgevangene geweest. Daarna kwam ik in de opbouw-dienst, maar toen dat arbeidsdienst dreigde te worden ben ik weggegaan. Tijdens de oorlogsjaren heb ik gewoon kantoorwerk gedaan. Direkt in 1945 na de oorlog, werd ik opnieuw als dienstplichtig militair onder de wapenen geroepen en dat duurde ditmaal tot en met het jaar 1947'.

De heer Borstlap is geboren en getogen Rotterdammer hetgeen hij ons demonstreerde door enkele volzinnen onvervalst Rotterdams te praten. In deze stad bezocht hij de h.b.s. en volgde gelijktijdig de middagcursussen aan de Academie voor beeldende kunst en technische wetenschappen. Na de h.b.s. volgde hij aan dezelfde academie de dagopleiding om zich in het reclamevak te gaan bekwamen, waarbij schilderen en tekenen een voorname plaats innamen. Deze opleiding werd eerst door de militaire dienst en later door de oorlog voortijdig afgebroken.

'Gispén was dus m'n eerste volwaardige technische betrekking', aldus de heer Borstlap. 'Ik kwam als tekenaar in dienst op de tekenkamer bij de heer Hoffmann sr. In die tijd werkte daar toen ook o.a. de heer Ulrich. De eerste tekening die ik maakte heb ik jarenlang bewaard. Dat was een perspectief tekening van een ophangrekje in een hoge lade. Direkt daarna ben ik samen met de heer Ulrich begonnen aan het uitwerken en tekeningen maken van de allereerste montabele bureaus. Dat was het 7600-bureau later gevolgd door het 7500- en 7700-bureau.

Vanuit de tekenkamer ging ik over naar het konstruktiebureau dat toen pas was opgericht. De heer Holleman had daar de leiding en werd mijn chef. Ik werkte daar als konstrukteur en deed werk op alle voorkomend gebied.

De laatste jaren werk ik aan allerlei speciale opdrachten en verzorg ook het offerte- of acquisitietekeningwerk'.

De heer Borstlap is gehuwd, vader van vijf kinderen — vier dochters en één zoon — en is grootvader van zes kleinkinderen. Zijn liefhebberijen: In de eerste plaats fotografie. Hij is lid van de Gispén fotoclub en heeft al verschillende keren met zijn foto's prijzen gewonnen op tentoonstellingen.

Vervolgens leest hij graag maar dan moeten het goede boeken met literaire kwaliteiten zijn. Ook klassieke muziek wordt graag door hem beluisterd.

Wij wensen ons vroegere mede-redactielid van de Fabrieksfluit nog graag veel goede jaren in ons midden toe.

Cor Hulskes:

LANGER BIJ GISPEN DAN U DENKT

Al in 1934 stond hij op de Gispén loonlijst, waar blijft de tijd!

Werkte o.m. bij Hamilton in de montage en vanaf 1939 in de stoffeerderij. In 1942

legde de Arbeitseinsatz onverbiddeijk beslag en Cor werd 'abtransportiert'. In die tijd verdiende hij 32 cent per uur.

Na de bevrijding meldde hij zich weer bij baas Harkink, maar deze bood 7 cent minder. Dit betekende het einde van de eerste Gispénperiode, want Cor is wel goed, maar niet gek.

Hij ging in de beter betalende bouw als timmerman, en studeerde later af als gediplomeerd meubeltekenaar, want toen al wist hij welke kant hij op wilde. Eind 1947 werd de feodale sfeer bij het bedrijf waar hij toen werkte hem te gortig. Hij nam ontslag en ging weer terug naar moderner Gispén, wederom naar de stoffeerderij.

Inmiddels gehuwd, en fervent lid van de Metaalbond begon hij een tweede carrière op te bouwen in het georganiseerde bedrijfsleven.

Al inventariserende komen we tot de volgende indrukwekkende opsomming: sekretaris van het afdelingsbestuur, lid Culemborgse bestuurdersbond, later kaderlid, daarna raadslid (1962), vaste keus Ondernemingsraad Gispén en lid tariefkommissie, lid woningkommissie, lid advieskollege interkonfessioneel bestuur ziekenhuizen.

Daartussendoor nog wat onderwijkscommissiewerk, indoortraining jeugd, Vriendenschaar, komité zomerfeesten.

Het werk in de O.R. vindt hij thans boeiender dan vroeger. De nieuwe tijd vraagt een andere aanpak en voortdurend bijscholen. Naast dagkursussen is er dan ook thuiswerk te doen.

Kortom, Cor was nooit veel thuis 's avonds...!

En dan is er nog de sport. Tot zijn 32e was hij een uitstekend turner, trainde zelfs twee jaar bij het keurkorps, terwijl hij 's winters veel deed aan kunstrijden op de schaats. Tellen we nog de hobby's erbij: tuinieren, meubelmaker voor eigen gebruik, raceboot bouwen samen met zoon Cor dan bestaat er eigenlijk voor hem een serieus vrije tijdsprobleem, maar dan anders dan gewoonlijk bedoeld!

Terug nu naar Gispén: het is 10 december 1956, de heer Prins zit in het Witte Huis en jarige Cor Hulskes wil niet meer.

Prins regelt dit afdoende en Cor wordt beambte bij de bedrijfsadministratie. In 1963 wordt hij kassier en dat is hij nog steeds. Kasverschillen kent hij niet, want een echte vakman is in alle dingen sekuur! Overigens: als rasechte Culemborger kent iedereen hem.

Proficiat!

... en op 11 december voor een niet minder rasechte Culemborger!

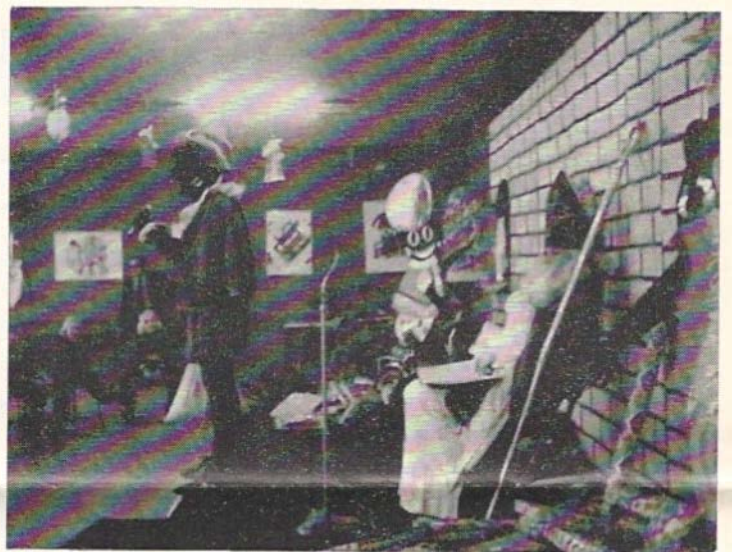
ZATERDAGMIDDAG 2 DECEMBER 1972

'Vol verwachting klopt ons hart' klonk het regelmatig uit zo'n 60 kinderkeeltjes op. Vol verwachting zaten ze met hun ouders te wachten op Sint en Piet, die zoals was aangekondigd dit jaar wel op een zeer speciale wijze Staalmeubel zou aandoen. Gemompeld werd, dat hij per helikopter zou aankomen, doch bij nader inzien bleek de Sint toch maar liever dichter bij de grond te blijven, en zo kon het gebeuren, dat om ca. kwart voor drie een vreemdsoortig voertuig, dat het midden hield tussen een stoomboot en een omgebouwde heftruck het Oosteinde ophobbelde. Even leek het erop, dat het hele feest figuurlijk gesproken in het water zou vallen, daar op het laatste moment Sint Nicolaas wegens ziekte verstek moest laten gaan. Toch bleek echter maar weer het nut van de arbeidsbureaus, want één telefoontje bleek voldoende, om een als werkloze Sint ingeschreven persoon te charteren. Rest mij nog namens St. Nicolaas alle werk-Pieten voor hun voortreffelijke arbeid te bedanken.

B. Schild.

ONZE VISCLUB

JAARVERGADERING P.V.

Op vrijdagavond 17 november jl. vond in de kantine de jaarvergadering van de personeelsvereniging plaats. Slechts 16 leden hadden het de moeite gevonden om deze vergadering bij te wonen, waarbij we dan nog dienen op te merken, dat van de aanwezige 16 leden er 5 in het bestuur zaten, 2 in de kassacommissie en 1 in het bestuur van de visclub, zodat dus slechts 8 leden uit pure belangstelling voor hun P.V. waren gekomen. Het bestuur zal er dan ook toe overgaan om voor deze mensen een 'lintje' aan te vragen.

Alle gekheid op een stokje, wij betreuren deze kleine opkomst bijzonder, daar het hierdoor bijzonder moeilijk vergaderen wordt, aangezien eventuele belangrijke reglementswijzigingen met zo'n kleine groep leden nooit te verwezenlijken zijn.

Ondanks dit werd er toch weer met de aanwezigen over allerlei problemen aangaande de P.V. gediscussieerd en sloot de voorzitter de vergadering om ± 10.30 uur.

Voor diegenen die niet op de jaarvergadering geweest zijn, delen wij mede, dat de heren Schild en Toxopeus wederom voor 2 jaar hebben bijgetekend. Zo ook voorzitter Van den Bosch, die te kennen had gegeven ermee te willen stoppen. Bij gebrek aan een plaatsvervanger stapte ook hij er maar weer voor 2 jaartjes in.

De heer P. Hut werd als nieuw lid van de kascommissie verkozen, zodat de kascommissie nu bestaat uit de heren Visser, Dijk en Hut.

Tevens namen de heren Visser en Velting weer de leiding op zich van de voetbal- en visclub met de aantekening, dat de voetballers in het vervolg zelf moeten zorgen voor het wassen van de kledij.

Aangaande het punt van het bij herhaling lid worden en weer opnieuw bedanken voor de P.V. werd na een langdurige discussie besloten, dat dit soort aangelegenheden voor verantwoording van het bestuur moet blijven, waarmee de vergadering zich akkoord verklaarde.

Tenslotte verzocht de heer Blaauw, dat in het vervolg het financieel overzicht minstens 1 week van te voren aan de leden wordt toegezonden.

PRIJSUITREIKING

Na zich wederom in sneltreinvaart door de opening heengeworsteld te hebben, verzocht de voorzitter de heer Schrameijer over te gaan tot de prijsuitreiking. Alvorens dit te doen, hield de heer Schrameijer een geweldige toespraak. De bij hem nog altijd aanwezige zachte 'g' veroorzaakte menigmaal gelach. Zijn toespraak veranderde alras in een conférence, waarin hij tot ongekende hoogte reikte. Zinsneden als bijv. alle gekheid op een hengelsokje vinden wij knap gevonden. Wat ons opviel, was zijn perfecte kennis over de hengelsport. Zo kwam hij ook op het onderwerp watervervuiling, nog steeds de grootste vijand van de hengelsport. Helaas lopen juist door dit euvel de resultaten terug. Geweldige aantallen worden niet meer gehaald.

Js. Koopman werd als eerste kampioen gehuldigd. Met een geweldige voorsprong in zijn klasse, promoveerde hij nu naar de z.g. topgroep. We schrijven opzettelijk zogenaamd, want, wanneer je naar de resultaten van L. Velling kijkt, dan is er eigenlijk geen top. Hij is, zo memoreerde de heer Schrameijer, een super kampioen. Insiders echter weten

dat er praktisch geen zaterdag voorbij gaat, of deze heer zit aan de waterkant, weer of geen weer. Al deze opofferingen rechtvaardigen dit kampioenschap volledig. Wat voor de een te ver lopen is, is voor hem een peuleschilletje. Zijn conditie laat dan ook niets te wensen over. Als goede 2e eindigde de heer A. Verweij, die met een neustengte verschil van H. Kompier won. Deze hengelbaar bleef echter 2 maal thuis.

G. SNOEK

A-KLASSE

	Aantal	Gewicht (gram)	Punten
1. L. Velling	195	19.750	590.00
2. A. Verweij	65	11.575	296.50
3. H. Kompier	83	10.395	290.90
4. G. v. Vliet	76	8.710	250.20
5. J. Uilenberg	70	8.350	237.00
6. A. Dierdorp	46	6.225	170.50
7. J. Visser	60	4.825	156.50
8. G. Veenstra	11	2.385	58.70
Totaal	606	72.215	2.050.30

B-KLASSE

	Aantal	Gewicht (gram)	Punten
1. Js. Koopman	64	8.835	240.70
2. B. Bathoorn	56	4.800	152.00
3. A. Buist	26	2.305	72.10
4. A. Schnater	21	2.500	71.00
5. H. v. d. Heide	12	1.265	37.30
6. Js. Slagter	15	1.000	35.00
7. P. Hut	5	1.220	29.20
8. A. de Ruiter	5	395	12.90
9. G. Birze	4	425	12.50
Totaal	208	22.745	562.70

Personalia

Geboren:

1972-11-01 Durk Hendrik, zoon van de fam. J. Reurich

Gehuwd:

1972-09-29 Berend Schurer met mej. Lukie Rozema.

Dankbetuigingen

Voor de belangstelling, die wij bij ons huwelijk mochten ontvangen zeggen wij U onze hartelijke dank.

Berend en Lukie Schurer.

Hartelijk dank voor de fijne fruitmand en het leuke bloemstukje dat we van U mochten ontvangen bij de geboorte van onze zoon Arnold David.

Sirk en Pia Runsink.

Bij deze wil ik U allen nog hartelijk bedanken voor de attenties die ik bij mijn 12½-jarig dienstverband mocht ontvangen. Alle cadeaus zijn met veel dank aanvaard.

Een en ander kwam zeer goed van pas.

C. P. v. d. Bosch.

Gispen b.v. staalmeubel

In het kader van richtlijnen, welke tot doel hebben het vennootschapsrecht binnen de landen van de E.E.G. te coördineren, zijn in de laatste jaren enkele nieuwe wetten afgekondigd, die wijzigingen gaan brengen in de bestaande situaties.

Krachtens de in mei 1971 in werking getreden wet op de jaarrekening zijn grotere naamloze vennootschappen, alsmede overheids- en verzekeringsbedrijven, verplicht tot publikatie van alle financiële jaarstukken, welke publikatie vergezeld dient te zijn van een goedkeurende verklaring van een registeraccountant. De bedoeling hiervan is naar buiten en met name voor de kapitaalverschaffers (aandeelhouders) duidelijk inzicht te verschaffen in de economische gang van zaken bij deze vennootschappen.

Ingevolge de nieuwe wet-ter-regeling van de besloten vennootschap geldt deze verplichting in beginsel niet voor b.v. dochtermaatschappijen van de Lips- en Gispen-groep, die op haar beurt weer een dochter is van de Engelse houderstermaatschappij Chubb and Son Ltd.

Publikatie van de verlies- en winstrekening zou in dit geval ook niet zinvol zijn, omdat er immers slechts één aandeelhouder is, zodat openbaarheid alleen ten voordele zou strekken van belangstellende concurrenten, hetgeen uiteraard niet de bedoeling is.

De interne berichtgeving over de economische resultaten via ondernemingsraad en andere communicatie-kanalen blijft geheel ongewijzigd en wordt dus op de bestaande voet voortgezet.

Voorts is wettelijk vastgelegd dat beperkingen in de bevoegdheden van bestuurders, zowel van een N.V. als van een B.V. niet meer tegen derden kunnen worden ingeroepen. De directie heeft dus een algemene externe vertegenwoordigingsbevoegdheid, die bij de wet is geregeld.

De nieuwe wet op de ondernemingsraden (1971) geeft de O.R. toestemmingsrecht bij het vaststellen of wijzigen van pensioen-, winstdelings- of spaarregelingen en voorts ten aanzien van de werktijd en vakantieregelingen.

Tenslotte regelt het z.g. structuurontwerp — uiterlijk op 1 juni 1973 in te voeren — de intensivering van het toezicht op het bestuur en daarmee van de medezeggenschap van de werknemers bij grotere ondernemingen. Dit geldt zowel voor N.V. als B.V. en is ook in beginsel van toepassing op het concern-bestuur, in welk geval de dochterondernemingen hiervan zijn vrijgesteld.

Zo gebeurt er wel het een en ander in vennootschapsland!

(LIPS)

VERANDERINGEN IN DIRECTIE

Hiermede willen wij U op de hoogte stellen van wijzigingen in de samenstelling van de Directie van Lips' Brandkastenfabrieken N.V. te Dordrecht, welke momenteel wordt gevormd door de heren

- Ir. H. Schaefer, algemeen directeur (voorzitter van de directie)
- J. J. M. Lips, directeur sociale zaken
- J. S. J. M. van der Spek, commercieel directeur.

Bedoelde wijzigingen zullen zich voltrekken in twee fasen:

- met ingang van 4 december 1972 zal de heer A. W. H. Dille toetreden tot de directie van Lips' Brandkastenfabrieken N.V.
- per 31 december 1972 zullen de heren Ir. H. Schaefer en J. J. M. Lips hun directie-functie bij Lips' Brandkastenfabrieken N.V. beëindigen, zodat vanaf 1 januari 1973 de directie van deze vennootschap zal worden gevoerd door de heren A. W. H. Dille en J. S. J. M. van der Spek, waarbij eerstgenoemde zal zijn belast met de algemene leiding. Gedurende de maand december zal de heer Dille zich inwerken in de zaken van de Brandkastenfabriek.

Naast bovengenoemde nieuwe functie zal de heer Dille zijn functie als algemeen directeur van Lips' Slotenfabrieken N.V. blijven vervullen.

Vanaf 1 januari 1973 zal de heer Ir. H. Schaefer voor de Lips' bedrijven in binnen- en buitenland gaan optreden als coördinator op het gebied van veiligheidswerk, en belast zijn met het verrichten van onderzoek en het uitwerken van voorstellen met betrekking tot de zich geleidelijk ontwikkelende samenwerking tussen de Chubb- en de Lips-bedrijven.

Tot september j.l. werd deze taak vervuld door een Engelse functionaris, die sindsdien een andere functie heeft aanvaard.

De heer Schaefer zal in bedoelde kwaliteit rechtstreeks rapporteren aan de heer B. M. Lips, doch uiteraard nauwe contacten onderhouden met de directies der verschillende Lips' bedrijven. Eveneens vanaf 1 januari 1973 zal de heer J. J. M. Lips gaan optreden als stafdirecteur Algemene Zaken bij de houdstermaatschappij Lips & Gispen N.V. te Dordrecht. In het bijzonder zal hij daarbij belast zijn met het verzorgen van vennootschappelijke zaken, met het assisteren van de Raad van Bestuur terzake van algemene sociale aangelegenheden en met het onderhouden van de algemene contacten met werknemers- en werkgeversorganisaties op groepsniveau.

Raad van Commissarissen en Raad van Bestuur Lips & Gispen N.V.

In aansluiting op bovenstaande mededelingen valt nog te memoreren, dat de heer Drs. J. Kapteyn, tot voor kort secretaris van de Raad van Bestuur, met ingang van 18 september j.l. werd benoemd tot directeur van de nieuwe werkmaatschappij 'Lips Chubb Electronics b.v.' gevestigd te Dordrecht.

Burgemeester Hermans van Culemborg opende op 11 november j.l. het nieuwe ontmoetingscentrum voor buitenlandse werknemers. Het is gevestigd in de voormalige gouverneurswoning, Slotstraat 10.

(Cliché Cul. Courant)

Grote belangstelling voor de traditionele filmavond van het kinderkamp

ONZE JARIGE GEPENSIONEERDEN

De heer Th. de Kroon, Debussystraat 26, Culemborg, wordt 22 december 72 jaar.

De heer J. Ferdinandus, V. d. Duyn v. Maasdamstraat 59, wordt 30 december 66 jaar.

De heer J. A. Stigers, Noorderwal 10a, Culemborg, wordt 31 december 69 jaar.

De heer A. P. M. v. d. Akker, Arn. Faasstr. 8, Culemborg, wordt 7 januari 68 jaar.

De heer O. Wammes, Oostersingel 24, Culemborg, wordt 9 januari 70 jaar.

De heer H. Sanderse, 3e Triestraat 15, Culemborg, wordt 19 januari 80 jaar.

De heer Th. Sjocr, Westersingel 8, wordt 30 jan. 67 jaar.

Op de plaats waar men nu van uit de Prijssestraat linksaf naar het stadscentrum gaat, Het Jach, heeft een destijds zeer bekend bedrijf gestaan, de N.V. Imprimatur. Deze fabriek vervaardigde sigarenkistjes voor de toenmaals veelvuldig voorkomende sigarenfabrieken in Culemborg. Stukken boomstam werden er uitgekookt en na verwijdering van de schors, draaide men er op een draaibank dikke schillen af. Deze vormden de grondstof voor de sigarenkistjes die in de andere afdelingen werden gezaagd, gelijmd, gespijkerd of geniet en geëtiketteerd. Met het geleidelijk verdwijnen van de sigarenindustrie moest aan het eind van de vijftiger jaren ook de Imprimatur haar poorten sluiten.

Gispen heeft toen een deel van de vrijkomende houtbewerkers met open armen ontvangen. Drie van hen viere nu ongeveer gelijktijdig hun koperen jubileum.

De 'Imprimatur' gezien vanaf de kerktoeren (Foto Cnl. Courant)

12½ jaar bij Gispen in dienst

A. J. VAN PANWIJK

G. M. VAN ANTWERPEN

Voordat Van Antwerpen zijn schreden naar Gispen richtte, heeft hij de tijd doorgebracht in de sigarenindustrie, toentertijd één van de belangrijkste industrieën van Culemborg. Na de lagere school kwam hij als het ware vanzelf in het vak; thuis nam zijn vader nog wel eens werk mee van de sigarenfabriek Dejaco en ook hij ging dat eens proberen en schaarde zich toen in de lange rij van sigarenmakers die Culemborg rijk was.

Van Antwerpen heeft daar tot 1958 gewerkt, waarna hij bij de Imprimatur ging werken.

Enkele jaren later werd die fabriek echter gesloten en kwam hij bij Gispen om werk, en is toen bij Gispen-Durion terecht gekomen.

Na twee jaar werd hij overgeplaatst naar fabriek I voor het werken aan de afkantpers, en die is hij tot op heden trouw gebleven.

Menig kantje en plekje is er in die afgelopen jaren gezet en gesneden. Na zijn dagelijkse werk op ons bedrijf kan men Van Antwerpen vaak in zijn volkstuintje vinden dat achter fabriek IV ligt, waar hij groenten voor eigen gebruik verbouwt.

In zijn jongere jaren heeft hij veel aan sport gedaan o.a. worstelen; nu ziet hij het andere mensen doen op de t.v., iets waar hij met veel genoegen naar kijkt. Eigenlijk kijkt hij naar alle sportevenementen waarin landgenoten meedoen.

Gelukkigwens, Van Antwerpen met het jubileum en nog veel plezier toegewenst op ons bedrijf en in het persoonlijke leven.

C. DEN DUNNEN

De heer C. den Dunnen ging 12½ jaar geleden van de houtbewerking over op staal. Dat was het gevolg van het verdwijnen van de N.V. Imprimatur.

Twintig jaar lang had de heer Den Dunnen zijn dagelijkse gang naar de Imprimatur gemaakt toen hij, evenals zijn collega's ander werk moest gaan zoeken. En samen met een aantal andere personeelsleden kwam hij bij Gispen terecht.

Ik ben begonnen in de lakkerij van fabriek I, zegt de heer Den Dunnen. 'Daar heb ik een paar jaar gewerkt onder baas Lingen. Toen een jaar of tien geleden de lakkerij van fabriek IV in gebruik werd genomen werd ik overgeplaatst naar die afdeling. Daar verzorgde ik alleen en soms samen met de heer Pikker, het ophangen van de onderdelen aan de transportbaan. Nu zes jaar geleden werd ik weer overgeplaatst, maar dat was op mijn eigen verzoek. Ik kan slecht tegen warmte en daarom wilde ik graag de lakkerij uit. En zo kwam ik in de knipperij van fabriek IV te werken bij de heer Peek en daar bevalt het me goed'.

De heer Den Dunnen werd geboren in IJsselstein. Maar reeds als jongen van acht jaar verhuisde hij naar onze stad en heeft daar sindsdien gewoond. Hij is getrouwd en vader van een dochter die in opleiding is bij de ziekenverpleging. Hij tuint graag en heeft daarvoor een stukje land aan het Bakelbos waar hij groenten en aardappelen verbouwt. Verder heeft hij wat kippen en en-

C. M. KILIAN

De heer C. M. Kilian ontbreekt in deze serie wegens ziekte. Wij komen op zijn 12½-jarig jubileum (1973-01-04) spoedig terug.

kele varkens om mee te fokken. En thuis houdt de heer Den Dunnen het bij t.v. kijken en het lezen van de krant.

Wij wensen hem graag nog veel voorspoedige jaren toe.

Van Panwijk is na de lagere school meteen gaan werken.

Eerst ongeveer een half jaar in de tuinbouw en daarna kwam ook hij op de Imprimatur terecht.

Maar ja, de fabriek werd gesloten en Van Panwijk moest op ander werk uit, hetgeen hij vond bij Gispen.

Zo kwam hij op 4 juli 1960 in dienst en begon bij Janssen in de montage waar hij alle voorkomende producten monteerde.

Na anderhalf jaar ging hij naar fabriek II, ook als monteur, maar nu niet van plaatmeubelen, maar van stoelen.

'Ja, er gaan er heel wat door je handen in zoveel jaar, maar ik doe het nog altijd met plezier', vertelt Van Panwijk.

In zijn vrije tijd houdt hij van het verbouwen van groenten en het kweken van bloemen, allemaal voor eigen gebruik, verder mag hij graag kaartspelen. Wedstrijdklaverjassen doet hij ook.

Verder is hij al 44 jaar lid van de voetbalclub Fortitudo en 33 jaar van de visclub. Toch zoveel vissen als vroeger doet hij niet meer. Al met al weet Van Panwijk goed raad met zijn vrije tijd.

Nog fijne jaren toegewenst en gefeliciteerd met dit jubileum.

PENSIOEN

Op 31 januari 1973 hopen wij afscheid te nemen van de heer C. J. Sleuwenhoek wegens het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd.

In overleg met de Ondernemingsraad is besloten aan een 12½-jarig dienstverband op enigszins andere wijze aandacht te schenken dan tot dusverre gebruikelijk was.

Vanaf 1 januari 1973 zullen de vieringen van deze jubilea elk halfjaar en gemeenschappelijk geschieden, zodat degenen die b.v. in de eerste zes maanden van 1973 12½ jaar in dienst zullen zijn, gezamenlijk in één namiddag-bijeenkomst in de maand februari of maart de 'rood-leren portefeuille' zullen ontvangen. De inhoud hiervan zal bovendien worden aangepast aan de geldontwaarding van de laatste jaren!

Het lijkt ons toe, dat op deze manier wat meer inhoud en feestelijkheid aan het 12½-jarig jubileum kan worden gegeven.

Het ligt geenszins in de bedoeling ook de 25-jarige jubilea collectief te vieren, daar wij menen dat hierbij een meer persoonlijk gerichte viering op zijn plaats is.

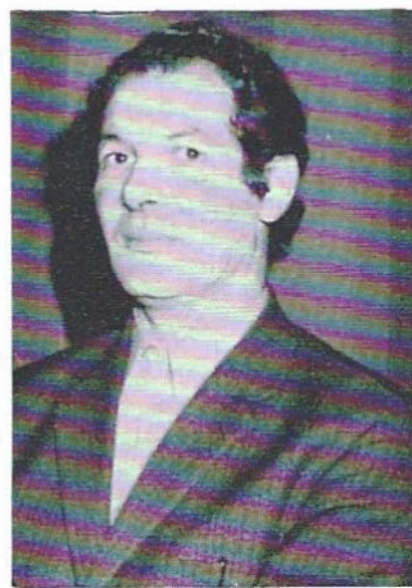
Mr. G. W. Kernkamp.

funktie vervult de heer Van Oostrum nog steeds. De taken zijn sindsdien echter wel wat uitgebouwd. Zo ontstond de groep bedrijfsmechanisatie naast het produktontwikkelen vanuit het ontwerp. Ook de ontwerpgroep is in zijn activiteiten betrokken en de gereedschapkonstruktie. Daarnaast is er dan het speciale werk dat in nauw overleg met de klant en rekening houdende met hun wensen, wordt uitgevoerd.

De heer Van Oostrum is gehuwd en vader van drie kinderen, twee zoons en een dochter.

Met zijn vrije tijd weet hij wel raad. 'In de eerste plaats, zo vertelt hij ons, komt tennissen met alles wat daaraan is verbonden. Tennissen is eigenlijk onze gezinshobby, want we spelen allemaal'.

DE EERSTEN IN 1973: Op 15 januari hoopt de heer A. J. Middelkoop zijn zilveren jubileum te vieren en op 19 januari de heer J. Hunting

Ook J. van Oostrum in het koper

Op 1 februari a.s. zal de heer Van Oostrum 12,5 jaar als hoofd van het konstruktiebureau in dienst zijn. De heer Van Oostrum is afkomstig uit Baarn. Na een basisopleiding met de nodige praktijkervaring ging hij zich verder bekwamen in de techniek. Dat betekende op de dag werken in een bedrijf en in de avonden studeren om zich de theoretische vakken eigen te maken. Tot zijn dertigste jaar heeft hij avond aan avond gestudeerd met onderbreking van een periode van drie jaar voor het vervullen van zijn dienstplicht in Indonesië. Vanuit de gereedschapmakerij bij Fokker ging de heer Van Oostrum naar de produktontwikkelaar van Polynorm in Bunschoten. Zijn achtergrond verloochende zich niet zodat hij uiteindelijk daar op de gereedschapontwikkelaar terecht kwam als gereedschapkonstrukteur. Zijn specialiteit was het ontwikkelen van gereedschappen voor het koudwalzen van staalprofielen en de mechanisatie van deze bewerkingen. Van Bunschoten naar Culemborg was de volgende stap. Bij Gispen werd hij aangesteld als hoofd van het konstruktiebureau. En deze

Als bestuurslid van de tennisvereniging 'De Doelen' heeft hij de leiding van de wedstrijdcommissie. Verder speelt hij in de competitie, en op dit moment is hij ook bouwcoördinator voor de aanleg van nieuwe tennisbanen.

'In vroeger jaren was ik een verwoed koorzanger van een heel bekend kerkkoor, zegt de heer Van Oostrum. Muziek neemt nog altijd een geliefde plaats in, zij het dan als toehoorder. Ook toneel en cabaret hebben mijn belangstelling. En dan heb ik een tuin waarin ik graag werk om deze op orde te houden'. De heer Van Oostrum vertelt ons verder nog dat hij in zijn vakantie altijd de bergen intrekt met zijn gezin en dan grote bergtochten maakt. Vroeger was ook voetballen een favoriete sport. We weten dat hij een heel verdienstelijk voetballer is geweest in de toenmalige tweede klas van de K.N.V.B. Na een beenbreuk is hij echter met deze sport opgehouden.

Wij willen de heer Van Oostrum graag toewensen dat de volgende 12½ jaar met evenveel plezierige activiteiten gevuld zullen zijn.

A. WANSING †

Op 28 november 1972 overleed onze gepensioneerde: A. Wansing.

Hoewel bekend was dat Wansing nogal sukkelde met zijn gezondheid, kwam voor ons zijn overlijden toch nog onverwachts.

Met de familie hebben wij hem de laatste eer bewezen door bij de crematieplechtigheid aanwezig te zijn.

Vanaf deze plaats wensen wij zijn vrouw en de familie veel sterkte toe na dit verlies.

IDEEËNBUS

f 873,-, f 466,-, f 205,-

Het is de laatste tijd wat stil rond de publikaties betreffende de resultaten van de ideeënbus.

De oorzaak hiervan is een zeer sterk teruglopen van het aantal ingezonden voorstellen.

Wat dacht U echter van bovenvermelde bedragen?

f 873,- C. N. Kilian.

Verbetering van ondersteuningsmallen bij het aanbrengen van bedekking op stalen bladen.

f 466,- P. Brouwer.

Vermindering van laspunten bij het lassen van versterkingsplaten in poten van draaistoelen.

f 205,- J. C. Collé.

Gewijzigde slijpmethode aan voorzijde van kaartenkastjes.

Het blijkt dus nog steeds mogelijk fikse beloningen te bereiken door het inzenden van een bruikbaar voorstel. En het is ook nog steeds de moeite waard zich te bezinnen om besparingen op het spoor te komen. Zou U het toch niet eens proberen!

Dit is de opgave:

'Bedenk een naam voor het huisorgaan van Gispen te Culemborg en Staalmeubel te Roden, zoals dat ná 1973-01-01 zal gaan verschijnen.

Het huisorgaan wordt een gezamenlijke publicatie van beide bedrijven in Culemborg en Roden, bestemd voor, en gemaakt

door het personeel van deze bedrijven'.

Dit zijn de prijzen:

1e prijs: f 100,-

2e prijs: f 50,-

3e prijs: f 25,-

Dit is de jury:

A. Anbeek, P. J. Hermans, H. J. van der Kroef, R. Noorda, mej. S. Smits (O.R.-lid Gispen), A. Verwey (O.R.-lid Staalmeubel).

6 November - Oorkonde voor zilveren jubilaris J. Willemsen

Nogmaals: Ons Huisorgaan

Wat u nú in handen heeft is het laatste nummer van de Fabrieksfluit.

Het allerlaatste, want we hadden afgesproken dat we ná 1 januari zouden starten met ons 'huisorgaan'. En dat 'huisorgaan' zou er heel anders uit komen te zien.

Het zou ook een andere naam krijgen, en daar werd zelfs een prijsvraag voor uitgeschreven. Weet u nog wel? We schreven er over in het november-nummer van de F.F.

Jammer alleen dat we voor dat nieuwe personeelsblad van ons nog steeds geen naam hebben. Ondanks de daarvoor uitgeschreven prijsvraag.

Ondanks de beschikbare prijzen. Natuurlijk waren er wel inzendingen op de prijsvraag. En niets dan lof voor die enkelingen die echt hun best hebben gedaan om iets fijns te bedenken.

Toch heeft de jury nog geen keuze gemaakt. Omdat we de indruk hebben dat de meesten

van ons heel gewoon vergeten hebben om er over na te denken.

Dat kan bijna niet anders, als je ziet hoeveel fantasierijke lieden géén voorstel hebben ingediend. Lieden die anders altijd vóóraan staan!

Die mensen hebben hun krantje niet goed gelezen, hè.

Die mensen weten gewoon niet dat er een wedstrijd is uitgeschreven.

Terwijl het notabene ook nog in het verslag van de O.R. heeft gestaan.

Daarom: kom mensen, help eens méédenken.

We zullen de sluitingsdatum nog éven uitstellen. Tot 2 januari van het nieuwe jaar.

Dan kunt u er met de feestdagen nog eens met de hele familie uw fantasie op loslaten, en dan kunt u de nieuwe naam op de eerste dag van het nieuwe jaar meenemen naar het werk. We hebben er een formuliertje voor bijgesloten.

Stoeien met de Computer (SLOT)

De Nationale Management Competitie 1972 is afgelopen!

256 bedrijfs-teams verschenen aan het begin van het jaar aan de start; in 22 spelweken, verdeeld over het hele jaar, waren op 9 november jl. alleen nog maar de vier finalisten overgebleven.

Het uur der waarheid was aangebroken! Slechts één zou met de lauwerkrans naar huis kunnen gaan; voor de 255 anderen restte slechts het applaus voor de winnaar. Ook het Gispens-team volgde de finale vanaf de tribune, want het had de eindstreep niet gehaald.

Nèt vóór die eindstreep, in de laatste vóórronde, is Gispens — eervol — ten onder gegaan.

Eervol, omdat alleen de groepsgewijze organisatie van de competitie het Gispens-team — ondanks een vierde plaats in de algemene rangschikking — uit de finale hield.

Eervol ook, omdat wij verslagen zijn door niemand minder dan de uiteindelijke nationale kampioen: Philips 'OPA' uit Eindhoven.

Een héél deskundige kampioensploeg, gevormd uit medewerkers van de afdelingen 'technische efficiëncy en organisatie', 'concernplanning' en 'administratie'. Het zijn de heren: F. T. G. G. van Duren, C. H. Elberse, R. Borgnana, drs. J. A. P. Bosman, drs. C. Versteeg en drs. J. H. J. M. Romme.

Een ervaren ploeg ook, want Philips past het management spel al geruime tijd toe bij de training van haar personeel!

En die ervaring speelt toch een niet te onderschatten rol.

Dat blijkt wel, als we de Europese finalisten, die op 9 december tegen elkaar in het strijdperk treden, op een rijtje zetten: het zijn allemaal teams met ervaring!

Zo hebben de Deense en de Engelse deelnemers ervaring met een model van de computermaatschappij I.C.L. Een model dat veel overeenkomst vertoont met het model van de Nederlandse Nationale Competitie. (Het management spel wordt gespeeld met een computer, en die computer is van tevoren voorzien van een z.g. 'model'. Dit 'model' geeft aan hoe die computer reageert op de acties van de deelnemer, en dat 'model' is dus min of

meer bepalend voor het verloop van het spel).

De Duitse deelnemers hebben ervaring met een door de Keulse universiteit ontwikkeld model, en weten dus ook van wanten!

In de finale also vier oude rotten in het vak, en onze nationale kampioen zal het zeker niet gemakkelijk krijgen.

Dat Gispens door de voortijdige uitschakeling allerm minst ontmoedigd is, maar integendeel de smaak te pakken heeft gekregen, blijkt uit de inschrijving voor de competitie voor het volgende jaar.

Gispens zal er ook in 1973 weer bij zijn. En wie weet brengen we het dan wel iets verder.

Nóg verheugender is, dat ook Staalmeubel in het komende jaar met een eigen ploeg gaat meedoen. Tenminste, dat hopen we maar, want ook het vorige jaar was het aantal inschrijvingen groter dan het aantal beschikbare plaatsen.

Zowel Gispens als Staalmeubel zijn er echter niet al te laat bij, zodat we een goede kans maken.

Als we er beiden inkomen, dan wordt de deelname nóg interessanter, en we wachten dan ook met spanning af!

MODERN OF ANTIEK?

De management-competitie, waaraan wij ook in dit nummer weer aandacht besteden, is voor de Gispens-administrateurs een geluid uit het verleden!

Bij de oprichting van de afdeling Mechanische Administratie in 1960 bedacht men bij wijze van introductie een soortgelijk spelletje. Daarbij werden verschillende teams met de meest gangbare bedrijfseconomische begrippen vertrouwd gemaakt, maar vooral met de betekenis en inhoud van de verschillende functies in een bedrijfseenheid. Deze teams werden n.l. onderverdeeld in functies als verkoper, bedrijfsleider, planner, administrateur, enz.

Anders dan in de huidige N.M.C. lag daarop meer nadruk dan op het 'buitengebeuren'.

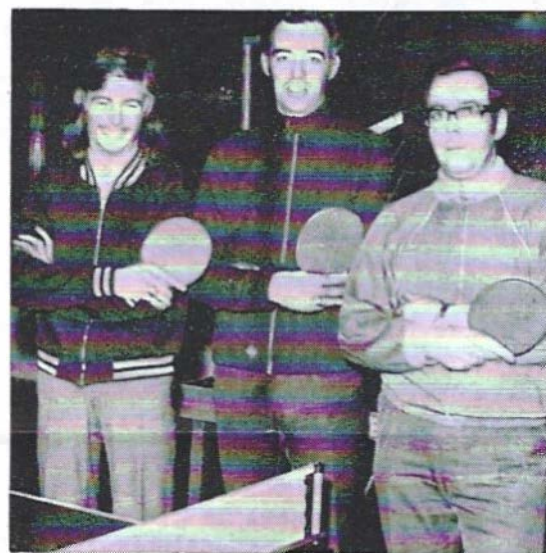
De gehele opzet is destijds ontworpen door de heer A. J. Middelkoop, die ook de eindresultaten per spel berekend heeft. Er waren drie teams die elkaar bestreden, waarbij nog de heer Bult — buiten mededinging — een éénmansteam aanvoerde. Stap voor stap werden steeds nieuwere elementen toegevoegd. Tenslotte bleek dat alle teams met verlies werkten.

De ultimatieve doelstellingen echter: inzicht in het bedrijfsgebeuren en versterking van de teamgeest, leverden de volle winst!

TAFELTENNISNIEUWS

Gispens I werd kampioen!

Foto: Theo van Dam

Vrijdag 1 december 1972. Een grote dag voor Gispens's tafeltennis club. Door een 6-4 overwinning op Vitac heeft ons eerste team beslag gelegd op de kampioenstitel overgangsklasse.

Een geweldige prestatie van onze jongens en een beloning voor het vele trainen en een volledige inzet.

Hierdoor promoveren ze nu naar de hoofdklasse en zullen ook daar hun beste krachten blijven geven. Het is natuurlijk voor de hele club een voorbeeld en aanmoediging om nog eens te tonen dat men met veel trainen en doorzettingsvermogen dit resultaat kan bereiken.

Voor Gispens T.T.C. een ongekennde weelde om met een dames- en herenteam in de landelijke hoofdklasse te spelen.

En nu zorgen dat het behaalde succes gehandhaafd blijft!

Ons 2e team bezet in de eerste klas ook de bovenste plaats, maar daar dit team de vorige competitie uit eigen beweging is teruggenomen, kan het deze keer nog niet promoveren.

Onze overige vier teams hebben het alle ook behoorlijk goed gedaan en eindigden in de bovenste gelederen in hun afdelingen, behalve het 6e team dat moet vechten om de degradatie te ontlopen.

Ook onze jeugdteams doen het redelijk goed. Wij spelen momenteel al met vier jeugdteams in de competitie en alle zitten in hun afdeling in de middenmoot.

En dan ons damesteam. Voor het eerste jaar samen in de hoofdklasse spelend doen ze het toch heel goed en zullen zich echt wel handhaven. 's Zaterdagmiddags tussen 4 en 6 kunnen we in de radio sportshow via Hilversum 3 de verrichtingen van onze dames volgen.

De nationale Halex jeugdachtkampen door onze G.T.T.C. in de Culemborgse sporthal georganiseerd, verlopen bijzonder goed! Zondag 17 december zullen daarvan de finales gespeeld worden.

Het gaat bijzonder goed met onze Gispens tafeltennisvereniging en we zullen proberen steeds nog betere successen te behalen en in elk geval onze naam in de tafeltenniswereld hoog te houden.

Het Bestuur.

Dankbetuigingen

Toen het zover was dat ik ging pensioneren kwamen er velen om mij te feliciteren, Daarom ook spreek ik in deze 'fluit' Hierover mijn gevoelens uit.

Het was voor mij een geweldig feest En ik dank allen die hiervoor in touw zijn geweest.

Ook was het een onvergetelijke dag, Soms met een traan, maar ook met een lach. Bij mij kwam dit over als een wonder, Daarom nogmaals bedankt, de directie in het bijzonder.

Mij rest nog U allen te mogen wensen: Gispens hoog, voor al hun mensen.

J. W. Smit.

Mede namens mijn vrouw en zoon, hartelijk dank aan directie, collega's en personeelsfonds, voor de vele blijken van belangstelling en de uitingen van waardering bij mijn 25-jarig jubileum ondervonden.

Jan Willemsen

Hartelijk dank aan allen die belangstelling getoond hebben bij mijn 25-jarig jubileum.

Z. van Iterson

Mede namens mijn echtgenoot wil ik langs deze weg iedereen die blijk van belangstelling heeft gegeven op onze huwelijksdag heel hartelijk danken. Mede daardoor is de 12e oktober een onvergetelijke dag voor ons geworden.

Mevrouw J. Piek-de Bruin.

De Fabrieksfluit

Redactie: A. Anbeek, L. Bosch, A. de Bruin, D. W. v. Logchem, W. H. A. N. Schrameijer, H. H. Sijbrant, C. v. Zanten
Gispens foto's: W. Carstens
Staalmeubel foto's: P. Heythekker
Layout: P. J. Hermans